

LIBRARY EDITION.

— శ్రీ జ్ఞాన ప్రసూనమాలిక — ప్రథమ ప్రసూనము. —

శ్రీరస్తు.

శ్రీమన్మహావిధూర్జతిచే

రచియింపబడిన

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

కొత్తపల్లి - అన్నపూర్ణమ్మచే

ప్రకటింపబడినది.

పేరుడు. — “ * * మణి గొనువాని వెతక ”

దానిని గొనువాడె రత్నము వరయు గాదా? ”

Printed:

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,

32, Mount Road.

1914.

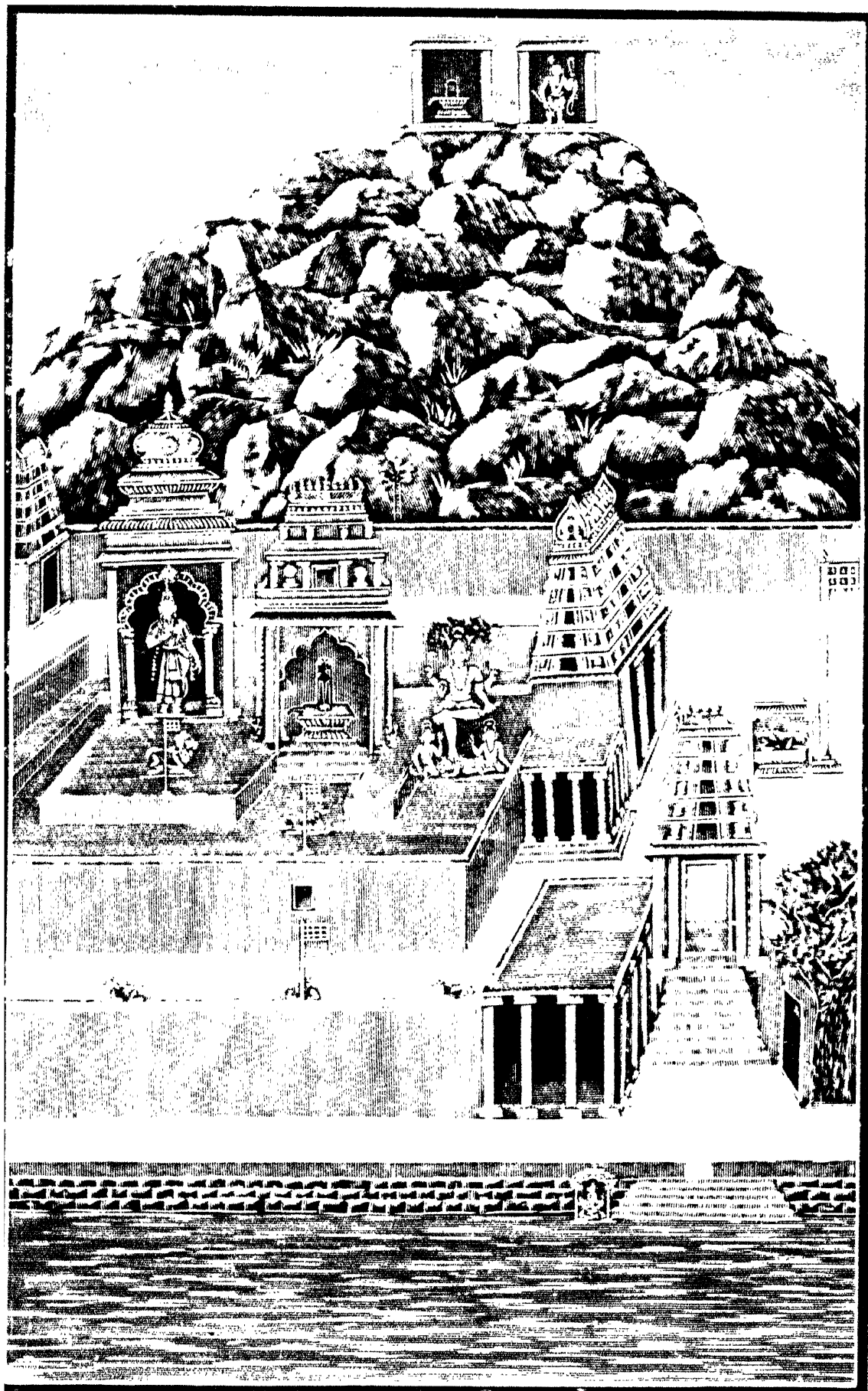
(Copyright-Registered.)

క్రొత్తపల్లి - వేంకట సదృశాభి శాస్త్రిలు.

శ్రీరామ.

తాళదళగహవంబున రోసిద్రవ్యి యీ గ్రంథరత్నము వెలికి దీసినవారు బ్రహ్మశ్రీ క్రొత్తపల్లి - వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రిలవారు. వీరు దీని విషయమై వడిన పాటెంతం తనిచెప్ప సాధ్యపడదు. వీరెట్టెట్టో గ్రంథముల సంపాదించి మ-రా-రా-శ్రీ, ఆర్. వేంకట సుబ్బయ్యగారి తోడ్పాటుచే దొలుత నీ గ్రంథము ముద్రించి ధూర్జటికవి నామము లోకమున శాశ్వతమొనర్చి బుధజనాహ్లాదము గావించిరి. దొరకిన తాటియాకు పుస్తకము లనమగ్రములుగా నుండుటచే దొలుతటికూర్పున దోషములు మెండుగానుండఁ గారణమయ్యె. పద్మనాభ శాస్త్రిలవారు దీనిని సంస్కరించి మరల ముద్రింపఁబూనిరి గాని గ్రంథము సాంతముగ ముద్రితమగుట కన్నులారఁ జూచు భాగ్యములేనివారై నిజస్వామిభక్తి, శైశవభక్తి, సత్యవ్రతాది సద్గుణములచే జయించిన పుణ్యలోకముల సుఖ మనుభవించఁజనిరి. తరువాతఁ బద్మనాభ శాస్త్రిలవారిపత్ని అన్నపూర్ణమ్మ గారు నన్నుఁ జేరఁబలిచి “తండ్రీ! నాభర్తకు నీవు ప్రాణమిత్రుడవు. నాకుఁ దండ్రీ నంటి వాడవు. కావునఁ జెప్పకొనుచున్న దానను. శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము ముద్రింప నాభర్త యెంత యుత్సాహము వహించి యుండెనో యాయనకుఁ జేదోడు వాదోడుగా నుండిన నీకుఁ దెలియని విషయముగాదు. కావున నాయన కోర్కె వ్యర్థ పఱువక నీ వాకార్యమునకుఁ బూని దానిని సాంతమొనర్చి నాభర్తవేరు లోకమున శాశ్వతముగ నిలువఁజేయుము” అని చెప్పిన నేను నీయకొనితిని. దీనిని సంస్కరించుటయం దాంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు వారు సేకరించిన యొక కాళహస్తిమాహాత్మ్య పుస్తకము జీర్ణము ససమగ్ర మయ్య నాకు మిక్కిలి యుపయుక్తమయ్యె. గావున వారికిఁ గృతజ్ఞతచే నమస్కరించు చున్నాఁడను. పద్మనాభ శాస్త్రిలవారు కోరినట్లు నేను వ్రాసియుచ్చిన లఘుఁగీతయు దీనికిఁ జేర్చితిని. అన్నపూర్ణమ్మగారి కోరికచొప్పున నాభర్తవలమును, నేతత్కార్యార్థముగఁ జిత్రలేఖకుని గాళహస్తికినంపి వ్రాయించి సిద్ధము చేయించిన కాళహస్తివలమును, దిన్నఁడు శివలింగపూజచేయు పటమును నిందుఁ గూర్చితిని. శ్రీ కాళహస్తిస్వయండు పద్మనాభ శాస్త్రిలవారి కవ్యమానందిమును, ఆయన కుమారున కాయరా రోగైశ్వర్యములును బ్రసాదించును గాత.

వావిలికొలను సుబ్బరావు.

శ్రీరామ.

ఈ గ్రంథమును దొలుత ముద్రించి ప్రకటించిన క్రొ॥ పద్మనాభ శాస్త్రిగారు నామేమగారు.

ఆకారణముచే నీ గ్రంథరత్నమునకు విపులముగ విమర్శనము వ్రాయఁ దలంపు గలిగియు గ్రంథవిస్తరభీతిని విరామములేమిని విరమింపవలసి వచ్చెను. ఇది యుత్తమ కావ్యము. మహాకావ్యమున కుండవలసిన లక్షణములన్నియు నిందుఁగలవు. శైలి యం దందుఁ దత్తద్రసముల పోషించునదియై యుండును. ద్రాక్షపాకమే విశేషముగఁ గాన

నచ్చును. ఇది భక్తిరస ప్రధానము. కవియో రాజయోగియని చెప్పుట కనేక నిదర్శనములు కలవు. కావున సనేకోపమానములు యోగశాస్త్రమునుండి గ్రహింపబడినవి. ఇది యెంతయు నముచితము. శ్రీ కాళహస్తి దక్షిణ కైలాసముని చెప్పిచో నందలి పదార్థములు కైలాసమున నులకువానితోఁ బోల్చుట సమంజసము గదా. కావుననే కాళహస్తియందలి వేశ్యలను వర్ణించునపుడును సారి కన్ను ముక్కు, కాలు వర్ణింపక “కామినీ జనులు పొల్తురు యోగిజనంబు పోలిక” అని కవి వర్ణించెను. ఈ ప్రకార మే యనేక స్థలములందు నాచిత్యము పోషించి వర్ణించియున్నాడు.

నేటి కాలమునఁ గవిత్వాభ్యసనమందభిలాషగలవారు చక్కని కవిత్వము చెప్ప నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లిందుఁ బెక్కులు గలవు. చేతి కడియములు మెడకును, మెడలోని హారములు పాదములకును దగిలించి తమ్మిపూల మాటు తుమ్మపూల నలంకరించికవితాకన్యకకు నలంకారమున నూతన పథకము కల్పించుచున్నామనుకొను వారును, గ్రామ్య ముపయోగించినఁగాని గ్రాంథికభాష సుబోధము గాదనువారును, సంస్కృతపద భూయిష్ఠమైనఁగాని గ్రంథమునకు గౌరవమురా దనుకొనునారును, బూత్రోచిత భాషయను భాగింతిని సవ్యభాషాపదములు స్వేచ్ఛగాఁ బ్రయోగించినియ మసేతుప్రదించువారును, నలంకారములు ఘోరములు భయపడువారును, బూతులు వ్రాసినఁగాని శృంగారరస ముత్పన్నము గాదనువారును, నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లంద దుఁగలవు. గుణరత్నాకరమైన నిట్టి గ్రంథముచే గ్రామ్యవాదులు తమ పక్షమును బలపఱచికొనఁ జూచుట యెంతయు శోచనీయము. ఖోడశికిలా పూర్ణుడైన చంద్రు నందు మచ్చవలె నీ గ్రంథమునఁ జ్యుతసంస్కార దోషములు గలవనియు గాన వచ్చుచున్నవి. ప్రమాదపఠితములు గాని యజ్ఞానకృతములు గాని ప్రమాణములు గాననియు నపవాదములు విధులుగావనియు నెఱుంగక ధూర్జటి యంతటివాఁడొకటి రెం డసాధుప్రయోగము లేకారణముచేతనో యుపయోగించె గావున మేము గ్రంథ యంతయు నపశబ్దములతోనే వ్రాసెదమను వారెట్టి బుద్ధిమంతులో! ఈ దోషములు కవి కృతములో లేఖక కృతములో యెవ్వఁడెఱుఁగును. ధర్మరాజునంతటి వాఁడొక యసత్య మాడెను గావున మేము బ్రతికినంతకాలము కల్లలతోనే కాలక్షేపము చేయుదుమనుట యెట్టి తెలివి? కొన్ని యశాషధముల నణుమాత్రము పాషాణము గలసెనని విషమే తినెద ననెను వాడు వివేకియా? ధూర్జటి కవీంద్రుని కవితయందుఁగల గుణమొక్కటి యైనఁ దమ వ్రాతల నుద్ధరించు శక్తి లవమైనను లేక దోషము మాత్రము ననుకరించెద మని చెప్పిన లోకులు నవ్వకుందురా యని యైనవారికి దోషదేమో. ఎట్టివాడు చేసి నను దోషము దోషమే. గుణబాహుళ్యముగలకృతి దోషలవకారణమున నీసడింపఁ బడక గ్రాహ్యమగునుగాని దోషము లనుకరణీయములు మాత్రము గావు. ఈ గ్రంథ ప్రకటనమందుఁ దోడ్పడిన మ-రా-రా-శ్రీ, వా|| సుబ్బరావు గారు నాకు వంద్యులు.

కొ|| కామశాస్త్రి బి. ఏ.

(శ్రీ)

శ్రీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యము

మొదటి కూర్పు.

పీఠిక.

“శ్రీజ్ఞానప్రసూనమాలిక” యనుపేరం బ్రకటింపబడు గ్రంథరాజుని మొదటిసారి యగు శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్య మిపుడు సిద్ధమైనది. ఈగ్రంథరాజము బ్రకటించు భాగ్యము మాకభిష్టంబు. శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబాసమేత ప్రమథగణసహిత శ్రీకాళహస్తిశ్వరుని కృపాతీతయమహిమయే యని యెన్ని యెంతయు నుబ్బుచున్నారము. దీని ప్రతిచిక్కుట యరుదు. బ్ర. శ్రీ. మ. రా. రా. శ్రీ. పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు సదయులై తమయొద్దనున్నప్రతి నొకటిని మా కొనంగిరి. దొరతనమువారి లిఖితపుస్తక భాండాంబునందు మెస్తరుబ్రాహ్మదొరగారిచే సేకరింపబడి కడుమౌచ్చరికతో వ్రాయింపబడిన పత్రియొకండును మాకు దొరకె. ఇవి రెండును దోడుగా మఱియును రెండు సమగ్రగ్రంథములం బరిశీలించి యొకపత్రిని వ్రాసికొని దానిని ముద్రింపించినారము. మాయదృష్టవశంబున నిట్టిగ్రంథతల్లజంబు దొరకినది యట్లుండగా దాని కనువుగ సతిమనోహరంబుగ ముద్రాక్షరములం గూర్చు యంత్రీకాల దొరకినదియు మాభాగ్యవశమ యగును.

ఈ గ్రంథమును రచించినకవి ధూర్జటి. ఇతని కులగోత్రాదులం దెలుసఁ దగు సాధనములెవ్వియు నీగ్రంథమునం గానరావు. ఈతని పౌత్రుడగు వేంకటార్యకవి రచించిన కృష్ణరాజవిజయంబునందలి యీపద్యముచే వానిఁ దెలియనగును:-

సీ. నను భరద్వాజగో • తుని సదాపస్తంబ-సూతుని బాంధవ • స్తోత్రపాతుని
 బాకనాటార్వేల • వంశప్రసిద్ధుని-ధూర్జటిపాతుని బం • ధురచరితుని
 సద్గురుకారుని • సంప్రప్తవిద్యావి-హారుని శ్రీకాళ • హస్తినిలయ
 చిత్ప్రసూనాంబికా • శ్రీకరానుగ్రహ-సాదితకవితార • సజ్జహృదయు
 సారచనాధురీణు గు • మారధూర్జ, టిప్రధానాగ్రగణ్యుఁ బ • టిరహీర
 మహితనత్కిర్తిఁ గాళియా • మాత్యవుతుని, వేంకటార్యుని బిలిపించి • వేడ్కననియె.

ఈ కష్టరాజవిజయంబుననే:-

చ. స్తుతమతియైన యాంధ్రకవి • ధూర్జటి పల్కులకేల కల్గెనో
 యతులితమాధురీమహిమ • నా మును మీపెదతాత చాల స
 న్ముతీ గనె గృష్ణరాయల మ • నోజ్జనభ నిన్వను మీపు నట్ల మ
 త్కృతబహుమానవైఖరుల • గీర్తివహింపుము ధాత్రీలోపల

అని తను నార్వీటి చివవేంకటాచార్యుని దానతీర్చినట్లు కవి వ్రాసియున్నాడు. ఇందుచే శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము రచించిన ధూర్జటికవి కృష్ణదేవరాయల కాలము వాడగునని తెలియుచున్నది. కావునఁ గ్రీస్తుశకము 16 వ శతాబ్దాదిని అనగా నించుమించుగ 870 ఏండ్లక్రింద నీకవి బ్రతికియుండెనని చెప్పవచ్చును. కృష్ణదేవరాయల సభలో నవ్వుదిగ్గజములనఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందిన కవులలో నీతఁడు నొకఁడు. కుమారధూర్జటినఁ బ్రశస్తిఁగొంచి పై కనిన కృష్ణరాజవిజయమును గ్రంథంబును రచియించిన వేంకటాచార్యుడు తనగ్రంథమును శ్రీరామచంద్రుని కంకితమిచ్చినను దనయజమానునియందుఁ గృతజ్ఞతఁగలవాఁడై యార్వీటి చిన వేంకటాచార్యుని నానతిఁదానగ్రంథము న్రచియించినదిగా వ్రాయుచు నాతనిపేరును వ్యవ్యంతములలోనను గూర్చియున్నాడు. ఈచిన వేంకటాచార్యునికాలముఁబట్టి చూచినను ధూర్జటికాలము పై కనినట్లే 16-వ శతాబ్దాది నుండవలయు. నుటియు నీకుమారధూర్జటి పుత్రికుడు లింగరాజకవియనునతఁడును శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మనుకొండొక గ్రంథమును రచియించినాఁడు. దీనిని మామిత్తులోకరు మాకియ్యఁగాఁజదివి చూచితిమి. అది యీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యముకన్న గ్రంథబాహుళ్యంబున నాల్గింత లెక్కువయై 12 ఆశ్వాసములు కలదియై యుప్పుచున్నది. అదికాళహస్తిని బాలించుచుండిన యక్కరాజు వేంకటపతిగారి కంకితమిఁబడియున్నది. అందలి పద్యములు గొన్ని యీ క్రింద వ్రాసి వానివలనఁ బ్రస్తావగ్రంథకాలనిర్ణయాదుల కెంతమాత్రముపయోగపడునో విచారింపవలసియున్నది:—

సీ. శ్రీకాళహస్తిగా • రీనాథపదపద్మ-సద్భక్తియుక్తి నిశ్చలతఁగొంచి
సారసుధాసార • సరసోక్తిగుంభనఁ-గాళహస్తిమహాత్మ్య • కథనానర్చి
కృష్ణరాయకీరట • కీరీతమణిగణా-ర్చితపదాబ్జద్వయ • శ్రీ వహించి
యానేతుకాశీత • టావనీవిఖ్యాత-సత్కీర్తివిస్ఫూర్తిఁ • జాల వెలసి
ధరణిఁ జెలువొందె నేకవీశ్వరవతంస, రత్నమమ్మహానీయు ధూర్జటిసుధీంద్రుఁ
దలఁతు జలనిధివీచికా • కలకలాను, కారిభూరికవితృవా • కృటిమగులుక.

అనుపద్యముచే ధూర్జటికవి కృష్ణరాయలసన్మానముఁ బొందినవాడనుట మొదలు గాఁ గలయంశములు దృఢపడియె.

సీ. శ్రీకాళహస్తిశ • నేననాన్వితచిత్త-చిత్తజాకార ల • క్షీవిహార
రమణీయశీల భా • రద్వాజగోత్రీ-విత్రీయావస్తంబ • సూత్రీమహిత
ధూర్జటివంశపా • ధోధివంద్రకుమార-ధూర్జటినామవి • స్ఫూర్తితాంక
స్తుతమతివేంకట • పతితనూభవలింగ-రాజకులేంద్రిధై • ర్యాచ లేంద్రి

అనుపద్యముచే నాకవియొక్క గోత్రాదులఁగూర్చినయాహ నిజమయ్యె.
క. వినుకాళహస్తిమహిమం, బసవమమై వెలయ మును వ • డధ్యాయకథక
దెనుగునఁ గావ్యముగ నొన, ర్చెను బెదధూర్జటికవీంద్రి • శేఖరుఁ డనఘా.

గీ. బహుపురాణమథితః • భవ్యార్థశివతత్త్వ, సారమెల్ల నైక్య • సరణిబాదలి
జగతి శివరహస్య • సంగ్రహమనునితి, హాసమొనరు విబుధు • లభినుతింప.

సీ. అయితిహాసంబు • నందలియుత్తర-భాగంబునందు భా • స్వన్నిరూఢిః
గాళహ స్తిమహత్త్వ • కథనూటయిర్వది-యధ్యాయములజెలు • నమరుచుండు
దత్తధాదెనులగున • ద్రాక్షరసార్థికా-పరిపాకవిస్ఫూర్తి • బరిధవిల్లః
గృతియొనర్చుముమదం • కిరముగశబ్దచ-మత్కృతిఃబండితు • ల్మది గణింప.

అనుపద్యములచే నీ రెండు గ్రంథంబులకు నాదిగ్రంథంబులు సూచింపఁబడియె.
సత్కిరునిచరిత్రము లింగరాజకవికృత గ్రంథంబునఁ గానరాదు. తక్కిన వసిష్ఠాదులచరి
తలు భేదముగఁ గన్పట్టుచున్నవి.

సంస్కృతము ౪౦ దొకకాళహ స్తిమాహాత్మ్య మున్నది. అది వేంకటగిరిలో
నుండు శ్రీమన్నహారాజరాజశ్రీ రాజా వెలుగోటిముద్దుకృష్ణయ్యచేంద్ర బహదర్వారిచే
ముద్రింపింపఁబడియున్నది. అందలికథలు నీలింగరాజకవికృత కాళహ స్తిమాహా
త్మ్యమునందలికథలు నోకతీరున నున్నయవి.

ధూర్జటికవితయందు లక్షావై పరీత్య మెచటను గానరాదు. ఇత్యసంధియుఁ,
గాచుక, చేసుక, ఇత్యాదిప్రయోగములు నీకవికి సమృతములు. “కాపు” శబ్దమును
బ్రాసస్థానమున లఘురేఫముగఁ బ్రయోగించియున్నాఁడు. ఒకవేళ లఘుల్లఘురేఫము
లకు యతిప్రాసములయందు మైత్రిఁగూర్చుట యీతని మత మనుకొందమనిన నట్టి
ప్రయోగము లీగ్రంథమునందొండుకడం గానరాకున్నయవి. కావునఁ గరవు అని
ప్రాయుటయె యీయన కిష్టము కాబోలు. “కౌకారాక్షరమంత్ర” మర్తమున
కాద్యంబైన వర్ణంబుతో నేకగ్రీవమునేసి పల్కెడుతురంగేంద్రంబు” “జీవులంగొట్టు
రట్టున కొడిగట్టు వేలుపుగట్టివాయిదెన వెండిగట్టు” ఇత్యాదిప్రయోగములీయనకు
మంచిసీళ్ల ప్రియముగ నున్నయవి. శైలి చదువఁజదువఁ జవులొలుకుచుండును. ప్రతి
పద్యము నొకరసముగలదియై మెలఁగునీ గ్రంథంబున నీయీపద్యములు మేలని చెప్పఁ
బాలమైన నిట మేముసూచించు పద్యములఁ బ్రత్యేకముగఁ జదివి వానియందలి సారస్య
ముం గ్రహింపఁ జదువరులం బ్రార్థింతుము.

1 ఆ. 23, 25, 26, 63, 83,	3 ఆ. 30, 41, 65, 69, 110, 165, 169, 208,
2 ఆ. 84, 96, 120, 127,	4 ఆ. 40, 43, 63, 91, 112, 116,

ఈకవి శివభక్తాగ్రేసరుండు. కాళహ స్తిపురవాసియయ్య గృష్ణ దేవరాయల
యీ స్థానమునందు గౌరవమువహించియుండె. ఇతనినంతలివారికిఁ గాళహ స్తిని గౌర
వము కలిగెను. ఇప్పటికిని గాళహ స్తిరాజగారి దర్బారులో ధూర్జటివారిదని యొక
యాసనము కవిస్థానములలో నేర్పడియున్నది.

కృష్ణరాయలవంటిప్రభువు కాలమునను దనగ్రంథమును నరాంకితము నేయ
నోపని యిమ్ముహాత్ముని భక్తి యెట్టిదై యుండవచ్చు. ఇట్లుండఁగొందఱు

చ. “స్తుతమతియైనయాంధ్రకవి • ధూర్జటిపల్కుల కేలకల్లెనో
యతులితచాతురీమహిమ”

అనికృష్ణరాయ లడుగఁగాఁ దత్సభాసదులలోనొకరు,

“హాతెలిసెకాభవనైకమోహనో

ద్ధతసుకుమారవారవని • తాజనతాఘనతాపహరిసంత

తతమధురాధరోపితసు • ధారసభారలు గ్రోలుటంజమి”

అని దానిం బూర్తిచేసిరినియుఁ బల్కుచు దానిచే నీతఁడు వేశ్యారతుఁడై యుండెనని యూహించెదరు.

ధూర్జటికి నిజముగనో యబద్ధముగనో యీయవయశస్సు వచ్చియుండవచ్చు గాని యిక్కావ్యంబుఁ జదివిన వారి తనిభక్తివైచిత్ర్యంబు దెల్లంబుగాకుండదు. అటు గాక యావద్యమందలి ప్రతినదంబును బ్రమాణంబుగ గ్రహింతుమేని యసమానకవితా ధోరణి కల్గుటకు వారకాంక్షల యుచ్చిష్ట మా సాధనంబు !! అదియునుగాక యిట్లీసమ స్యం బూర్తిగావించిన కవియాకాలపుఁ బ్రతివీశ్వరునియందు నేదోదోషమారో పించి నప్పుగిలుగఁ జేయు హాస్యకాండని విందుముగాన దీనికల్గినే ధూర్జటి నిజమైన భక్తుఁడుకాండనియు గాహ్యవిహ్నములచే భక్తాగ్రేసరుడని పొగడ్డగాంచిన మేఘ ధారినునియు నెన్నఁజాలము. “ఉమేత కయఁదిని సేపిస” కవిత్యమునకు గౌరవము తగ్గెనా? హాస్యకానిమాటాకేమి? అందుఁగల్పితముకాన్ని? కుమారధూర్జటికృష్ణరాయ విజయమునందుఁ జై సమస్య నుదాహరించియుండుటచేనది కల్పితమని తోసవే గుటకు వీలులేదు. సమస్యాపూరణ ముక్తిరీతిం గావింపఁబడియుండునాయనుట సంశయంబు విద్యుదగ్రేసరుండ మన కృష్ణదేవరాయలు తామెచ్చినకవిపట్టున నిట్టియసంబంధాలాప మున కేడమిచ్చియుండునా? కుమారధూర్జటియు లింగ రాజకవియునీతఁడుగృష్ణరాయుని సభయందుఁ గడుగౌరవముఁ జెందినవాడని పస్తాపించియున్నారు. ఇట్టివార్తలకి యుండిన నదిగౌరవావహమెట్లుగు? విద్యచే మించినవాఁడును దనగ్రంథము నేమనుజు నకు సంకతమీయని ఘనుఁడునైన యీకవి దానికోర్చి యొకనిముసమైన నచటనుండి యుండునా?

వేంకటగిరిస్థానములోఁ గారూఁగు, ధూర్జటిఅమ్మసాళెము, అనుగ్రామములున్నవి. కాగూగులో ధూర్జటివారినియింటిపేరుఁ గలవారిప్పటికిని నున్నారు-వారియొద్దఁగొన్ని శాసనములేవోయున్నవట. వానినెల్లఁబరిశీలించి సాధ్యమైనంత యీకవియొక్క చరిత్రమును సాధించి క్రమంబుగఁ బ్రకటింతుము. దొరతనము వారిపుస్తకభాండారము నందే కాళహస్తిశతకమొక్కటి ధూర్జటికృతమని వ్రాయఁబడియున్నదిగాని దానిం జదివిచూడఁగా నదియీధూర్జటిచేరచియింపఁ బడియుండుననుమాహుట్టించు సంశయము లెవ్వియుఁగానరావయ్యె.

కొ. పద్మనాభ శాస్త్రి

1895.

ర. వేంకట నుబ్బయ్య.

విషయసూచిక.

పుట.

విషయములు.

- 1 ఇష్టదేవనుని. ప్రథమాశ్వాసము.
- 2 షష్ఠ్యంతములు.
- 3 శ్రీకాహస్తిపుగవర్ణనము.
- 4 మానూజంగమస్వరూపము.
- 5 కపటజంగమరూపి యైనశివు డొకదానియింట విడియుట.
- 6 దానిని రాజు శిక్షించుట.
- 7 శిక్షఁజెందినదానికి శివు డనుగ్రహ మొనఁగుట.
- 8 మాయాజంగమును మానవరాజు దర్శించుట.
- 9 శివుడు యాదవరాజునకుఁగాలిహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట.
- 10 వసిష్ఠునకుఁ బరమేశ్వరుడు ప్రసన్నుఁడగుట.
- 11 సువర్ణముఖరీజననప్రకారము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- 23 బ్రహ్మకు సరస్వతీవలనఁ గలమారులు దృష్టివిల్లుట.
- 25 బ్రహ్మకొడుకులదాష్టచేష్టలు.
- 27 బ్రహ్మకు నుగ్రుడను కొడుకు కలుగుట.
- 27 బ్రహ్మపంపున నుగ్రుడు తనయన్న లగురక్కనులఁ జంపుట.
- 31 బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు సేయుట.
- 32 ఈశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మకు వర మిచ్చుట.
- 33 ఋభువునిజననము.
- 34 చెలఁచిపురుగు శివై క్యముఁ బొందుట.
- 36 కాలపర్వము నేనుఁగును శివనాయుజ్యము నొందుట.

తృతీయాశ్వాసము.

- 44 కన్నప్ప యనుతిన్నని జన్మభూమివర్ణనము.
- 46 తిన్ననిజననము.
- 48 తిన్నడు విలువిద్య నభ్యసించుట.
- 50 తిన్నడు పరిజనంబులతోడఁగూడి వేటకు వెడలుట.
- 51 స్వప్నముచేతను వేట విషను నీశ్వరుడు తిన్ననివశక్మతంజేసికొనుట.
- 52 తిన్నడు శివలింగమునకు సేవఁజేయుట.
- 53 తిన్నని గని బోయలు దుఃఖించుట.
- 54 తిన్నడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట.
- 55 శివబ్రాహ్మణుడాలయ మందలిరోతలఁగని చింతించుట.
- 56 శివుడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట.

పుట.

విషయములు.

- 56 తిన్నెడు పరమేశ్వరు నేత్రరంగమునకుఁ జేర్చుట జేయుట.
- 57 శివుడు తిన్నెనికే బ్రత్యక్ష మగుట.
- 58 నత్కిరుని కథ - మధురాపువర్ణనము.
- 59 శంఖఫలము పుట్టివక్రముము.
- 60 దుర్భిక్షవర్ణనము.
- 61 ఈశ్వరుని పద్యముగొని చనిన హర్షాజుని నత్కిరుడు మూలనాడుట.
- 62 ఖన్నుడైన బ్రాహ్మణుని శివుడూరాచ్చ నత్కిరునితో వాదనకడఁగఁగూట.
- 62 శివుడు నత్కిరుని శనియించుట.
- 62 శివుఁడిచ్చిన కాపమునకు నత్కిరుడు దుఃఖించుట.
- 63 నత్కిరుని తీర్థయాత్ర.
- 65 నత్కిరుఁ డొకభూతమునకుఁ జిక్కుట.
- 66 నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట.
- 67 నత్కిరుడు సాయుజ్యము పడయుట.
- చతుర్థా శ్వాసము.
- 69 మధురాపువర్ణనము. [పెంచుట
- 70 మాణిక్యనల్లియను వారినిత శివభక్తినిచెలగు కూతులు నిర్వహించుట
- 71 గాఢకూతులచేష్టలు.
- 72 వేశ్యమాత కూతుఁకు వాఁధర్మ ముపదేశించుట.
- 73 వేశ్య లిద్వరును వారిధర్మము రోయుట.
- 74 కూతులనిరక్షింప వేశ్యమాత చింతించుట.
- 75 ఈశ్వరుడు తోనలో వేశ్యులం గాపాడుట.
- 76 వేశ్య లిద్వరును గాళహస్తీకే బయనంబగుట.
- 77 దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుడు వారించుట.
- 77 వాలిపూజించిన శివలింగకథ.
- 79 సూర్యాస్తమయాది వర్ణనము.
- 80 దొంగలు విఫలమహారథులై వెళ్లుట.
- 81 ఇద్దఱు స్త్రీలును సాయుజ్యంబు పడయుట.
- 83 వారకన్యలు ముక్తిపందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట.
- 87 చెలఁదిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము
- 88 కాళంబు పూర్వజన్మకథ.
- 90 హస్తీపూర్వజన్మకథ.
- 91 తిన్నెనిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీమహాగణపతయే నమః.

శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబా నమేత ప్రమథగణ నహిత

శ్రీకాళహస్తీశ్వరాయ నమః.

శ్రీకాళహస్తీమాహాత్మ్యము.

ప్రథమాశ్వాసము.

విద్యానిధి యై మహామహిమచేఁ • జెన్నె వసిష్ఠాజ లూ
తా వాతాశన సామజాటవిక గో • త్రాదేవ నత్కిర గా
జీవాక్షీయుగ యాదవాధిపులకు • స్వేయస్కరం బైనయా
ర్యావామాంగము దివ్యలింగము మదీ • యాభీష్టము ల్పల్పెనున్.

- సీ. హిమధరాధరమండఁ లేశ్వరకులపాలి, కామణితనువల్లిఁ కాప్రసూన
యసితకంధరసింధుఁ రాజనాంబర ఘోర, గంధబంధనకరఁ గంధలహరి
సంతతశివభక్తిఁ సామరస్యజ్ఞాన, సారమరందనిఁ వ్యందధార
పరమహంసోత్తంసఁ భావభృంగవ్రాత, తన్మయావస్థప్రదానకేళి
- తే. నిఖిలవిద్యారహస్యవాఁ శీవరాగ, పాలికాపూరితాఖండఁ పద్మజాండ
పేటి యై యొప్పుచంద్రార్ధఁ జూటకోటి, జోటిఁ గొల్పెద జ్ఞానప్రసూనకలిక. 2
- శా. వ్యాకీర్ణస్థితి నాలకించి నకులీఁ వారాహు లూటాడఁగా
నాకారాక్షర మంత్రమర్మమున కాఁద్యం బైన వర్ణంబుతో
నేకగ్రీవము సేసి వల్కెనుతురంఁ గేంద్రంబుపై నెక్కువి
ద్యాకల్పం బ్రణవీంతు ధైరవుని లీఁ బాహార్యలీలాలయున్. 3
- సీ. కానరాసురరాజఁ కంఠనిర్గతరక్త, పంకంబు శ్రీపాదఁ పద్మలాతు
చండముండాహవఁ సంభ్రమస్తనజాత, ఘర్తవాఃకణరాజిఁ కంఠమాల
రక్తబీజాదిమర్దనసమయాట్టహాసము మోమునకు లోధ్రఁ సుమరజంబు
శుంభనిశుంభరఁ ట్తోవీరసంహార, వేళఁ గప్పిన ధూళి • మేలుముసుగు
- తే. గాఁగ నేదేవి వీరశృంగారమూర్తి, యగుచు శోభిల్లు నట్టిదుఃస్థాంఁఁ గొలుతుఁ
గనకముఖరీసమాఖ్యగంఁ గాప్రతీర, హాటకాచలతుంగశృంగాగ్రగేహ. 4

శా. సర్గస్థిత్యపహళకర్మనవదీక్షావేళ బ్రహ్మస్వభూ

భర్గు ల్విఘ్నములేక సాగుటకు నై • ప్రార్థింపఁగాఁ దత్కియా
దార్శత్యంబు నదల్చి సం స్థరణమా • త్రంబ్రాహ్మి గావించు దృ
శ్శీర్షచ్ఛత్కరుణాకదంబుఁ గొలుతు • నిత్యంబు హేరంబునిన్.

5

క. ఈరీతి నిష్టదేవన, మారాధన మాచరించి • యస్తత్కృతిక

న్యాయత్నమునకు విద్యా, పారంగతుడైన వరుని • బరికించి మదిన్.

6

శా. వాగర్థంబులు శ్రోతృనక్తలు జగదవ్యంద్యుఁడు నదైవ్వివి

ద్యాగోష్ఠి వివరింప నీశ్వరుడ కాదా మత్ప్రబంధాధిప
త్యాగగ్నార్ధ్యుఁడు వేటొకఁడు గలడే • యీమాట తేలంచుఁ జే
తోగిమ్ముం డగు కాళహస్తిపతి నాఁఘంగా సమర్థించితిన్.

7

ఉ. ఈశుభ కావ్యరత్నమున • కీశు నధీశునిఁ జేసికన్ మహా

దేశికన్వారభౌముఁడు మఁ • యెమదింబు నహించి ధూర్జటి !

సీశివధక్తి కావ్యసరఁజిం గుం ధవ్యశం బొంద నన్యభా

షాశతధానిగుంధనర • సస్థి నొప్ప దగిర్నఁ జెప్పమి.

8

క. అని గురుఁ డనుమకరుణా, వనధి యనుగ్రహమునేయ • వరచూనిమగో

వనజవనరాజహంసము, సనుభవగోచరుఁ గృతీశు • సభివర్ణింతున్

9

మ. తనయిల్లా లఖలైకమాత, తననం, తానంబు భూతప్రసం,

బనులాపంబులు వేదము, బ్రహ్మవిహారాగారిము త్తానిహృ

ద్వనజంబు, బ్రహ్మవేదకు ల్గమలహాతక్రీడిగు, ల్లాఁ జెలం

గిన దేవోత్తము నమ్మహాత్ము డనమే • త్తింపగా నేరికిన్ ?

10

— ❦ — ప ష్ట యం త ము లు. ❦ —

క. ఏతత్కల్యాణగుణో, వేతున కఖలప్రపంచభిన్నాభిన్న

జ్యోతికిని నాదిబిందుక, లాతీతేశునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

11

క. బహుముసువణముఖరీ, లహరీశీతాశిలాతస్థితమునిహృ

ద్భహిరబహిఃపరిపూర్ణున, కహరహరుదితునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

12

క. పంచేంద్రియమత్తద్విప, పంచాస్యకళోరమునకు • భవభణిగరా

ల్బంచూకోటికి నదియదృ, గంచలనటనునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

13

క. జ్ఞానప్రసూనకలికా, వీనకుచగుళుచ్ఛమత్తభృంగమునకు సం

ధ్యానటనపటువిహారమ, హంసటహంసునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

14

క. సతతత్రైగుణ్యవశా, చ్యుత కేళిజగన్మహుర్ముహుర్నిర్మాణ

స్థితిభంజనకరఃపనుము, హతభవిషాతునకుఁ గాళహస్తిశునకున్.

15

వ. నమర్చితంబుగా నాయొనర్పం బూనిన శ్రీమత్కాళహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ దదీయ కథాసంవిధానంబునకుఁ బ్రధానస్థానంబైన మహాపురం బెట్టి దనిన.

— శ్రీకాళహస్తిపుర వర్ణన —

సీ. సంసారపారదోఁచాటనానలకీల, కలుషసంచయతామగ్నిఁగంధకంబు
కామలతామూలఁకందకుద్దాలంబు, సంకల్పసామాణఁటంకముఖము
రాగశాలివనాంకుఁరకడంగరీయంబు, శంకాశంకభుఁజంగనకులి
నవమకోగోరాజఁ నాసికారజ్జువు, కోపనేక్షణవిశిఁఖోపంబు

తే. దివ్యదేశికహృదయఁగిట్టమార్చి, నిర్గుణధ్యానసంధానఁనిదపచూస
సౌఖ్యసంపన్నసాధకఁజననివాస, మమృతలింగాకరము కాళిఁహస్తిపురము. 17

శా. ఆడం జిత్రము వాడవాడ ఘనకుండ్యస్వర్గరత్నద్యుతుల్
చూడం జూడఁగ ముఖభరణతేజోరూఢి చిత్రేక్షణ
క్రీడాదుస్తరమార్గసౌఖ్యరసవాఁర్ధిం దేల్పుఁదత్పట్టన
క్రోడక్షోణి నటన్న నున్నపురముల్ ఁగొండాట కర్ణంబులే? 18

మ. అతులై శ్వర్గపరంపరామిసితం ఁబైసట్టి తత్పట్టన
ప్రతిబింబం బనఁ జంద్రకాంతరచితఁ ప్రాకార మొచ్చారు న
ద్యుతమాయాబహువిభ్రమభ్రమితవఁ స్తువాత్రహోకోదయ
స్థితి లోఁగొన్న శీవుం డనంగ హృదయాఁచింత్యప్రభావంబునన్. 19

మ. జనలోకోన్నత మైన తత్పురము తూఁచా తస్పకుండంగ వ
ర్ణన నేయక వశమానె? గీటమునకైఁసం జిత్రితై నక మదాం
ధునకై నక బహుజీవహంతకయినకఁ దూర్వాసనం బాసి మో
క్షనిధిం గొల్ల గొనంగవచ్చునట పైఁజూడ నివిలోకించినన్. 20

మ. ఎలదోట ల్వనము, ల్వధూకుచము లఁద్రొంద్రంబు, లాకంటికి
స్థలము ల్వాతెర, లంగజాగమకళాఁబంధంబు లిచ్చాననం
బులు, కోపంబునఁబాయుటల్ తపము, సంభోగంబు కైవల్యమం
దుల లీలారతి నుండు మానవుల కెందుం గాన మీచిత్రముల్. 21

చ. అమితములైన జంతువుల ఁకక్కడ నుత్తమ మధ్య మాధమ
త్వము లరయంగఁ గాన మపవర్గరమాసతిఁ బెండ్లియాడుచో
నమతయెకాని తత్పురముఁసాటిగ నన్యపురంబు లెన్నఁగా
నమరు నటన్న హస్తిమశఁకాంతర మింతియ వాసి చూచినన్. 22

సీ. నై జంబులగు నిత్యఁనైమిత్తికంబులు, నడుపుచో బ్రహ్మర్షిఁ గంబు సేసి
సంగరహితబుద్ధి ఁ శాంతనవస్ఫూర్తి, వైరివర్గంబు సంహారమాడి

- ప్రబలమహర్థప్రభాసమానస్థితి, కోశంబులు యుండెనుకొలదు లరసి
యాతప శీత వాఁ తాడుల నమముగా, నాత్మప్రయత్నంబులందుఁ దలచి
తే. సంచరింతురు బ్రాహ్మణఁ డత్ర వైశ్య, శూద్రులవీట సంతతఁ భద్రహృదయ
నిరుపమానందవిహరణోన్నిద్రులగుచు, రాజయోగైకసామాజ్యరతులభంగి. 23
- చ. పరిచితబంధనైపుణి, సఁపారకభానుభవప్రసక్తి, నా
దరనవివేకసంపద, సఁదాశుకవాక్యసుధానుభూతి, మో
హరహితవృత్తి, బ్రహ్మసృరదఁసంగరహస్యవిచారబుద్ధి, స
మృగమునఁ గామినీజనులుఁ పొల్తురు యోగిజనంబుపాలికన్. 24
- మ. అరగంటం గనుగొంట మందగతిఁ బూర్ణాహంకృతిం బౌర్థనా
కరభుక్తిస్థితి ముక్తలోకభయశంకావృత్తి నున్మత్తన
వ్యరతి స్సత్త్వనమగ్రత స్మృదితపఁ ద్వాభ్యున్నతి స్సంధమం
ధరదంతావళకోటి యొప్పు నవధూఁ తప్రక్రియం దత్పురిన్. 25
- క. అపురితేజుల వేగ, న్యాపారము గెలువ నోనఁ మనుసిద్ధితిబో
చాపలవిరహితసౌఖ్యం, బాపాదించుకొను మానఁవావళిమనముల్. 26
- వ. అప్పురంబున కధీశ్వరుండు. 27
- సీ. తనయాజ్ఞజంగమఁ స్థావరజంతుసం, తాన మెన్నఁడు జవఁదాట వెఱవఁ
దన తేజమున నర్జునదన్యర్జుదోషర్జు, భాగ్యచంద్రములై నఁ నడఁగిపోవఁ
దనదు శక్తిత్రయంబున సమస్తప్రసం, చంబుల కభివృద్ధిఁ సంభవిల్లఁ
దన మహాప్రకృతిపెఁ దల చిత్తవృత్తికి, నగణితాశ్చర్యంబుఁ నావహింకఁ
- తే. జంగ విశ్వేశ్వరుడు రాజఁ శేఖరుండు, కమత శత కిటి పరివృథఁ కరటికుధర
విషధరాధీశ హరిముఖఁ వివిధభువన, భారవహులకుఁ బ్రాణంబుఁ ప్రాణ మగుచు.
- క. శ్రీకాళహస్తి నాయకుఁ, డీక్షై వడి జగము లెల్లఁ నేలుచు నొకనాఁ
డాకస్మికంబ యాదవ, భూకాంతుని భక్తిఁ దెలియఁ బూని కడంకన్. 29

— మాయాజంగమస్వరూపము. —

- సీ. అడుగునెత్తమ్ములఁ నపరంజిపావాలు, కరమునఁ గేదారఁకంకణంబు
బంగారుప్రాయఁ బంగులగోణము, గళమున రుద్రాక్షఁకంఠమాల
యొకకేల భసితభఁ స్త్రికతోడిబెత్తంబు, సందిగట్టిన తరుఁకేందుధరుడు
మాణిక్యరుచులయొడ్డఁగంబు భూతిపైఁ, బెట్టినకస్తూరిఁ బిల్లబాట్టు
- తే. సార్వకాలిక తాంబూలఁచర్వణార్ద్ర, రాగసౌభాగ్యమునఁ బద్మఁరాగమణులఁ
దృఢముగాఁజూచుదంతపంక్తియునుగలిగి, యంగజారాతియొకమిండఁజంగమగుచు.
- క. అరాజు నిజపురం బగు, నారాయణవనముఁజేరిఁ నానాజనముల్
గారవమునఁ గనుగొన నొయ్యారంబున రాజవీధిఁయందుఁ జరింపన్. 31

మ. తన సౌందర్యముఁ జూచి కామశరణంఁ తాపంబును బొందకుం
డినకాంతామణి, చాల్కిదూలని వధూఁటిని, గొంగిలింపం దలం
పని శంపాలలితాంగి, పోటులకుఁ జెప్పింబోని మంకేరుహ
ననఁ, గీర్తింపని లేమ, మందునకునై నం గాన మూహింపఁగన్.

32

—❖ కవటజంగమరూపియైన శివుఁ డొకదానియింట విడియుట. ❖—

శా. ఆవేశం బురవల్లనప్రకరనేఁ త్రానందభాష్పంబుధా
రావిర్భాగమచంచలఁతికదుఁ ర్వాప్రసూనాన్త'తే
జోవై శ్వాసరసాగుధేనిరశనాఁ నూత్రస్థితస్వర్ణవే
టివిన్యస్తకమ్మీఁ క్కకలకఁ తీరత్న మేతెంచుచున్

33

చ. కవటకుమారజంగమవిఁ కారమునం జనుదెంచు శైలజా
ధిపుఁ గని భక్తిపూర్వకమఁతి న్నగార్థి యొనర్చి యొక్కచే
బ్రవదము లంటి తన్మృదులఁ పాణిసగోగువాద శ్లేఘాతి ని
ద్దపునుదుటం ధరించి ప్రమఁదానుణి యిట్లనియెం బ్రయంబునన్.

34

సీ. విజమాడుదేవునిఁ నిజకృపానృప్తిఁ జెన్నారనానుల్లు బిఁదాగు మీకు
నాకు మీపాదార్చనము నేయ నడలింగ, మూర్తి చేకుటె నచ్చిఁ మూర్తమాడి
యొడయ చిత్రేశ నాఁయునికిని మజ్జనం, బాడి శివార్చనఁ మాడబేకు
విచ్చేయుఁడు విభూతిఁ వీడియంబ దుకో, సంగిచుస్వామి నాఁ నదినమునకు

తే. నోగిరంబులు మందిమేఁ లోగిరములు, నావటిం నెడఁ బడఁడు మీఁ రారగింపఁ
బ్రతిదినంబును సంగిమాఁర్చనము లేక, తనివునడికొల్ల విజితకంఁదర్ప యనుచు.

శా. సంతోషించి మహాత్మురా లిది శివాఁచార్ద్రైక సంశీల, య
శ్రాంతాపాదిశజంగిమార్చనకళాఁ సామర్థ్య, కంపర్పశు
ద్ధాంతశ్రీపరిహాసకృన్నిఖలలోఁ కాతీతసౌందర్య, యి
క్మాంతారత్నము, దీనిభక్తికి మనఃకంజంబు రంఁదైడిన్.

35

క. అని కాంతా! నీయింటకే, జనుదెంచెద నీదు గుబ్బుఁ చనుగొండలనం
దునఁ దెరు వెఱుంగక తిరిగెడి, మనసనుతెరువరికి దప్పిఁ మాన్పం గలవే?

37

క. అనవుడు నొడయని కిట్లును, వనజానన నీదు మనసుఁ వచ్చినరీతిం
బనివినియెద మాటల కిడఁ, బనిలే దీతలపు నాదుఁభాగ్యముగాదే?

38

ఉ. నావును సంతసిల్లిన మఁనంబున జంగమలింగమూర్తి పా
రావతకంఠి కోకిలవిఁ రావయు ముందరఁ బోవఁ జంద్రికా
శ్రీ వెనువెంట నేగునలఁ శీతమయాఘనిరేఖఁ బోలి నా
నావిధభాగ్యవస్తుకలఁనం దగు తన్నిలయంబుఁ జేరుచున్.

39

- క. ఆజలజేక్షాసేసిన, పూజలు గైకొనుచు మెఱుంగుఁబోణి న్వదనాం
భోజమునం జీనునగవులు, రాల్లంగ నన్న సేసి రతి కెలయింపన్. 40
- క. అంతకు మునుపే మరువిరి, కుంతంబులఁ జిక్కునడ్డఁ కోమలి మిగుల
సంతోషమంది యొకయే, కాంతగృహములోని కరిగి యలరూల సెజ్జన్. 41
- ఉ. తానుఁ గుమారజంగమనుఁ ధాకరమాలియుఁ గూడిమాడి యిం
పై సరశిప్రసంగములఁ నర్థనిమిలిననేత్రపద్మముల్
మానసిచుంబనంబులునుఁ మాటలచొక్కులు వీడివీడిపో
నీనికవుంగిలింతలు నఁనేకవిలాసములు జెలంగఁగన్. 42
- ఉ. ఎక్కడఁ బట్టినం గళలఁయిక్కువ, లెక్కననోరుసోఁగిన
జక్కెర లప్ప, లేమనినఁ సారసుధారన, మెట్టులుండిన
జక్కడనంబు విన్నిధులుఁ సంధమ మొప్పఁగ నేమిసేసిన
మక్కువచెయ్యులై మెఱయుఁ మన్ననకేలి యొనర్చునంతసన్. 43

—❦— దాసిన రాజశిక్షించుట. —❦—

- క. ఆనీలవేణి యాదవ, భూనాయకుఁ డారగి పఁ బోయెడువో
దాసయివల్లె మిడియెడు, దానఁ గదా యనక తపసిఁతగులున నుండెన్. 44
- క. భూనాలరత్న మంతటఁ, గోవంబునఁ బల్లెరింపఁగోమలిఁ బిలువ
బోహంప పట్టి తెండన, నాపడఁతుకకడకు వేత్రఁవాస్త్రులు కడఁగెన్. 45
- ఆ. ఒకిరి బట్టఁ బలుపుఁ సుధతి నేతెంచి, పిలువ నదరిపమచుఁ బెదరి లేచి
భయము రాజకడకుఁ రయమునఁదివియంగఁ, దగులు తపసికడకుఁ మగుడఁదివియ. 46
- సీ. వడికొల్పి యొకకేసిఁ ముడిచినకొమ్ముడి, గొబ్బునఁ గటిఁ జుట్టుఁకొన్నచే
మొండొంటఁబెనఁగొని యున్న హఠంబులు, నిద్రదేహమనేతిఁ నీరజములు
నాడఁబాటినతీగఁవంటిచక్కనిమేను, చిన్ని కెంపులఁబోడిఁ చిగురుమోవి
పిఱుఁదుభారంబునఁ బెణఁకెడు పదములు, చనుఁగవప్రేగునఁ జడియుకొను
- తే. కలిగి కలఁగని మనముఁకోఁ గాళహస్తి, విభుని దలఁచుచు దిక్కునీ వేయటంచు
సరగ నేతెంచి యూర్పులుఁ నందడింప, రాజముందర నిలిచె నంభోజవదన. 47
- చ. నిలిచినఁ జూచి మండి ధరఁణీపతి నిష్కరభాష లాడి వే
ల్పుల భ్రమయించు నీచిగురుఁబోడిమనోహరమూర్తిరేఖకు
వెలితి యగుం గదా యనకఁ వేగమ నిర్దయచిత్తవృత్తిమై
దల గొటిగింపఁ బంచె; నొకతప్పును గావరుగా నృపాలకుల్. 48
- క. పంచిన జలదమువాసిన, చంచల యనఁ జంచరీకఁ సంబంధవిహీ
నాంచితలత యన లజ్జా, చంచలగతి నేగి తపసిఁచరిణంబులపై. 49

చ. పడి బిగువైనవీనకుచః భారమువంక ధరిత్రి మోనకుం
డెదులనువల్లితోఁ గటికిఁడెందముభూపతి దూఱుచుక వడి
వెడలుదృగంబుపూరములు • వెల్లిగొనం బలవించె దైవము
దడవుచుఁ బంచమధ్యనులఁ తానము నీనుపి కాంగనాగనిన్.

50

— శిశీతదాసిని శివుఁ డనుగ్రహించుట. —

సీ. ఓయనురోదనం • బోంకారమునువుగాఁ, గరుగవనీరు మంజ్జినము గాఁగ
నిడువాలుఁగన్నులు • నీలోత్పలములుగా, నెమ్మోము గ్రొత్తనెత్తమ్మిగాఁగ
గమ్మని నిట్టూర్పుఁగామ్మధూమంబుగా, దంతకాంతులు దీపతతులుగాఁగ
నధరోష్ఠమమ్మలోపఃపఠంబుగాఁ బదాబ్జంబులఁ బడుట దంశంబుగాఁగ

తే. నవధరించెనొ కాక లోకై కివిభుఁడు, భక్తజనముల ముంగిటిఁపారిజాత
మేలయేడ్చెదు మానవేఁచాబు ననుచు, హస్తమస్తకసంయోగఁమాచరించి

51

ఉ. ఎత్తిన నింద్రజాలగురుఁ • డెత్తిన బర్హమనంగ మస్తభుం
డెత్తినపువ్వువంటిమనఁమె త్తినతుమ్మెదపిండునారి నాఁ
జిత్తజరాజ్యలక్ష్మీ కభిఁషేకమునేయ శివుండు కాంతికై
యెత్తినసీలకుంభరుచిఁహిండనమో యన సద్భుతంబుగన్.

52

క. నెఱిమిగులఁ గలిగి నలుపై, తఱుమదన ప్రతాపఁదావాగ్ని శిఖల్
మెఱయు నవధూమ మనఁగాఁ, డెఱవకుఁ గచధరము వచ్చె • దేవునికిరుణన్.

53

సీ. వచ్చిన నానందఁవారిధిలోఁ దేలి, జంగమయ్య పదాంబుజముల కెరఁగి
యతని యానతిమీఁదఁ • జతురలంకారంబు, లాచరించి మహేశ్వఁదార్పణంబుఁ
జేసి యెప్పటియట్లు • చిత్తజాతునిఁ బాసి, చనుదెంచు రతియన • మనుజవిభుని
నన్నిధికేతెంచి • సముచితస్థితి మ్రొక్కి, లేచిన వెరఁగంది • చూచి విభుఁడు

తే. అజ్ఞ వెట్టించి చేతడి • యార దివును, దీని కెబ్బంగి మోహనం • బైనవేణి
గలిగెఁ నీమాయ మంగలి • కతనగాడ, వానిఁ దెమ్మన్నఁగ్రమ్మఱఁవనిత మ్రొక్కి.

54

ఉ. విన్నప మాదరింపు పృథివీవర ! మంగలి మాయ లేవియుం
బన్నఁడు, మీమహాజ్ఞకొకఁభంగము గల్గునె? సర్వమంగళా
సన్నమనోహరాంగ మొకఁజంగమలింగము నాగృహంబులో
నిన్నటినుండియుం గరుణ • నివృటిలక వసియించి యుండుటన్.

55

ఉ. నీకృపలేక భంగవడి • నేఁ జని యాతని దివ్యపాదనా
శీకయుగంబులం బడి ఫలించె మదీయ తపంబటంచు బా
హ్మకులసేత్రనై పొగుల • నాకరుణాంబుధి నాశిరంబుపై
శ్రీకరపల్లవం బిడినఁ • జిత్రముగాఁ జనుదెంచె వెండ్రుకల్.

56

—* మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట. *

వ. అనవుడు గనుంగొనలఁ గొనలుసాఁగుకనలున కనుకూలంబైనవృద్ధయంబు సదయంబుగా నొనరించి చతురుదధి వలయిత క్షితివతి కతివయ హితవునోహిత సచివనహితంబుగా నమ్మచ్చేకంటి యింటికిం జని జంగమలింగంబు వదాంభోజంబులఁ గరాంభోజముఖాంభోజములం బూజించి వినయవినమితోత్తమాంగుండై యిట్లనియె. 57

శా. అయ్యా! యెక్కడనుండి యిక్కడికి లీలాధంబు విచ్చేసినా ?
రియ్యజ్ఞాననమీఁద నింతదయ మీఁ కెట్లయ్యె? నేఁ డెద్ది నేఁ
జెయ్యంగాఁ గల యూహిగం బని ప్రశంసంపక ఫణిగ్రామణీ
శయ్యాస్తుండు ప్రసన్నమూర్తియయి రాజన్య నిర్విలోకించుచున్. 58

ఉ. జంగమనామ ధేయము నిజంబుగ నిచ్చఁ జరించి కాళహస్తి
స్తిం గల చోద్యము ల్బుధులు సెప్పఁగ వచ్చి కనుంగొన న్నహా
లింగనివాస మేమియును లేమికిఁ జొక్కి 'నమశ్శివాయ' నే
యం గల కార్య మెద్దియొకొ యంచు విచారముఁ జేసి యాత్మచోన్. 59

ఉ. నీకెనయైన భక్తవరునిం బొడగానను గాన నీకు నే
నీకథఁ జెప్పనచ్చి జలజేతన భక్తికి మెచ్చి పాయఁగా
లేక నిను న్నహాళపటఁ నీల వశీకృతుఁ జేసినాడ రా
జుఁ కల ధౌతశైలశిఖరాలయ గేహముఁ గట్టఁ బంపవే. 60

చ. అనవుడు భూవరుండు వినయంబున నిట్లను మీఁ గల సతి
చ్చినగతిఁ గాళహస్తి శశి శేఖరు దివ్యనివాసంక్తి మో
హనముగఁ గట్టఁబంచెదఁ దదాదిపురాణకథాద్రవంగముల్
వినవలతుం గృపాంబుధి! న విస్తరవైఖరిఁ జెప్పవే యనన్. 61

—* శివుఁడు యాదవరాజునకుఁ గాళహస్తిమాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట. *

మ. అగుఁగాకంచుఁ బ్రపంచభక్త యనుకోపాలింగితస్వాంతుండై
జగతీనాథునితోడ నిట్లనియెఁ దచ్చారిత్ర మాలింప నిం
పగునేని నిను మమ్మహాత్మ్యము పురాణాబ్ధి న్నధింపంగఁ బూ
ర్ణగతిం బుట్టిన మోక్షలక్ష్మీకి విహారస్థానమై యొప్పుగున్. 62

చ. జముదెన వెండికొండ ఘనసాల మగస్త్యధరాత్మజాలలా
మము, పరిఖాబ్ధి, రాజ్యగరిమం బపవర్గసుఖంబు, రాజర
త్నము పరమేశ్వరుండు, వటునాథుడ కావలికాఁడు, తన్నహా
త్మ్యముఁ గొనియాడఁగా హరిపితామహ శేషుల కైన శక్యమే ? 63

మ. శమనాశారజతాద్రి మేను శిర మాశంభుండు దుర్గాద్రి నీ
లమహాద్రు ల్బునుదోయి పొన్తుఖరి లీలావేణి బాహంఘులిం

ద్రమయూరాఖ్యసహస్రలింగపదభాగరద్వాజ తీర్థంబులై
యమరుక ముక్తిసధూటి కన్నగరమాహాత్మ్యంబు సామాన్యమే ? 64

ఉ. అక్కడఁ దొల్లి సింహశరభాదిమృగాకులమై పునఃపునః
సక్కణనిక్వోశ్రవణంబు ధుర మై శబరీకిరాతన
మృక్కృతమన్నధశ్రమవిహారమహాఖరభీకుడుంగమై
వాక్కబలీకృతేతరదవజ్వలనోగ్రవనంబు తెల్వగున్. 65

ఉ. వారణకుంభము ల్బుబరవల్లభు లమ్ముల ప్రక్కలించి ర
క్తారుణమాక్తికానళి గుఱాంతరవీధు లలంకిరించి నీ
శేరుహవ్రతేత్తుళ్ళు భీతి యొసర్తురు తీక్షణ నింక వ
త్తోరుహసామ్యగర్వ మిథకుంభయుగంబుల కించు నచ్చటన్. 66

వ. అవ్వనాభిధానంబు గజకాననం, బందుఁదొల్లి వసిష్ఠునకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుం
డైనవిధంబుఁ జెప్పద వినుము. 67

—❖— నసిష్ఠునకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుఁడగుట. —❖—

చ. తనయులు గాధినంననుకతంబున సూన్యుల జచ్చినకా మనం
బునఁ గడలేని నుఱుమును బొంది నసిష్ఠుండు గొండ యెక్కి కూ
లిసఁ బడకుండఁగాఁ బుడమిలేచు కిరంబునఁ గందుకంబుఁ బ
ట్టినగతిఁ బట్టి నెట్టి మునిఁడెందము గుం డెడలింప నిట్లనున్. 68

శా. ఓవెట్టి సుతు లందఱుం దెగిన నఁయ్యోదుఱునై యీగతిక
జానం బుట్టువుచీఱునే? ముఱములోనంసారముక రోసినక
దేవోత్తంసునిఁ బావ్యతీసుణు భక్తిం గొల్వమీ చేకుఱుక
డవన్నుక్తి యటంచు ధాత్రి యుపదేశంసం బ్రమోదంబునన్. 69

క. నానాముఖవాసనలకుఁ, దానక మగుచున్న హృదయఁతామరస ముమా
జానికి నర్పించి తపో, నీచుండై యతండు బ్రహ్మతేజము మెఱయన్. 70

సీ. శ్రీగురుపాదరాజీవయుగాతవత్రచ్చాయ వెండకుఁ దల్లడిలక
తరుణేందుభూషణః ధ్యానసుధాధార, ఘోరసుధాబాధఁ గుటిలపడక
సకలాంగభసితకంచుకమున విషపుచ్చ, విషధరాదుల భీతి వెగడు వడక
ఘనభక్తిగర్త నిర్ఘాతచిత్తస్థంభ, తను శేహమునఁ గాలి దలఁకులేక

తే. బహువిధోపాయములఁ జక్కునడక తిరుగు, ప్రకటనంసారమోహజంబుకముఁబట్టి
యద్దవిడిఁ జంపుటకు రాజయోగజాల, మానవడి చేసె నత్యుగ్ర మైనతపము. 71

శా. దావానేకపము ల్గరాపహృతపాథఃపూరము లైచ్చి యి
చ్చావృత్తిం జలకంబు లార్చు జనురీజాలంబు వాలంబులక

వీవం గ్రోతులు పండ్లు గానుకలు గాఁవింపం గిరాతాంగసల్
సేవ లేయఁ జెలంగె నమ్ముని తపఃస్పింహాననాసీనుడై.

72

శా. శుండాలార్చకమండగండతలఖమ్మూభర్జనోపార్జనా
ఖండగ్రావము చండకుండలివిశంకవ్యాప్తి కేంపైన ప్ర
ఖండస్థాగువు శారికాకుకవిహంగవ్రాతపుండ్రేక్షుకో
దండక్రీడకు నీడమై తప మతిఃస్థైర్యంబునం జేయఁగన్.

73

ఉ. వాటిఁ గాచియున్నహరిఃవారిజనంభవముఖ్యదేవతా
నీకమునుం దలంప కవఃనీధరజాదరహాసలోలతం
బోక సమీపవద్దు లగుఃపుత్రులఁ జూడక భక్తిభక్తిక
న్యాకరవంకజగ్రహాఘనైష్ఠికుడై కడునంభ్రమంబునఁ

74

వ. మనోదృష్టిదురభివేశ నిరవ కాశీకృత దశదిశాప్రదేశంబగు దివ్యప్రకాశంబునఁ బం
చభూత పంచేంద్రియ పంచవిషయ పంచక్షేత్ర పంచకోశాది పంచవర్గప్రాయ ప్ర
పంచంబుఁ బంచుకొని భక్తింపం బాలువడినపంచముఖంబులతోడి ముక్తకంచుకా
కారంబునఁ బంచశరభంజనుండు పరమశివలింగరూపంబునఁ బశ్చిమాభిముఖంబునం
బ్రసన్నుడై

మ. మునిచూడామణి ! నీతపంబునకు నఃస్మృదంబునం బొందినాఁ
డ, ననుక వేడుము నీమనంబునకు నిఃష్ఠంబెట్టి నే నిత్తు న
న్న నిజస్వాంత విచింత్యమానగిరిజానాథస్వరూపంబు వ
ల్కినయట్లైన భయాంబు భక్తియుఁ బిసాళింపం బ్రహర్షంబునన్.

75

ఉ. కన్నులు విచ్చి చూచి పురఃసుస్మరు దిక్పరిపూర్ణదీప్తిసం
పన్నతకుఁ భయాకులితఃపద్మనిరీక్షుఁడై వడంకు పై
కొన్న శరీర మంతయు గఁగుర్పొడువంగఁ బ్రమోదనంభ్రమ
స్విన్నలలాటభాగమునఁ జేతులు చేర్చి మునీంద్రుఁ డిట్లనున్.

77

క. విశ్వపతి విశ్వకల్పక, విశ్వాత్మక విశ్వసాక్షి • విశ్వంభర యో
విశ్వజనిస్థితిలయకర, విశ్వాధిక యనఁగ నిన్ను • విందు మహేశా.

78

క. ఇరువదినాలుగుతత్త్వము, లరయఁగ నీయఁద పుట్టి • యఁగఁగె నన జగ
త్పరిపూర్ణుడ వన దృశ్యే, తరమూర్తి వనంగ విందు • దత్తవజ్రులచేన్.

79

క. స్వానుభవంబునఁ దథ్యము, గానంబడుఁగాని మీయఁఖండాదైవత
జ్ఞానమయాకృతి బహుభా, మానై పుణిఁ దెలియునది యశక్యమట శివా

80

క. ఇటువంటి మిమ్ముఁ దెలిసిన,పటుబుద్ధికి భవపయోధి • వశుఖరజనితా
వటమాత్రంబట యిల్లా,లట ముక్తిప్రమద యిది మఃవభిమత మభవా.

81

- జే. భక్తవత్సల కాలనంభవములగుచు, గాలభక్తంబు లయ్యెడికమలబాది
వదవు లే నొల్లఁ గాలంబుఁ బట్టిమింగ, నోవు మీచిన్మయాకృతిఁబావుమీశ.
- ఉ. ఆదిగృహస్థశేఖరుడఁ బై ననినుఁ భవతాపనటుఁ ధా
వేదనచే దపకుతపఁ వేశఁ గనుంగొనఁ గల్గె, బ్రహ్మని
ద్యాధనభిక్ష నామహృదయం బనుచాత్రమునందుఁ బెట్టవే
యానర మొప్పఁగాఁ బునరాయాచితృత్తి సుఖంతు నీశ్వరా. 83
- క. మన్ననతో నా కివలఁ బ్రసన్నుడవైనట్ల ఘోరఁ సంసారగదా
వన్నాపపముటికాచుహి, మోహితఁ బూజగొనవయ్యఁ యుగముల నెల్లన్. 84
- క. ఈరెండును నామదీపం, గోనం దగినయని నేత్రకోణములఁ గృపా
పూరంబు దొరఁగ నీవే, బోరున నప భక్తకల్పఁ భూరుహ మగుటన్. 85
- సీ. తన్ను లోనుగఁజూట్టుఁ కొన్నవటచ్చాయ, నిజదీప్తి మొగులుగాఁ నింగిఁ బర్వ
బ్రహ్మసంహననామఁద్రుపల్లవశిఖా, చ్ఛటలునాఁ గుఱుచకెంజడలు దసర
నీశ్వరోపామ్మనుఁ నీరహస్యముదెబ్బు, మురువున సుజ్ఞానఁముద్ర మెఱయ
మనము చిద్రసములోఁమునిగిన మాటాడ, నెఱుంగఁజోయనమానఁమెనకమెనఁగ
తే. నమ్మహాలింగ మధ్యంబుఁ నందునుంక, దక్షిణామూర్తిపావంబుఁదాల్చిశివుఁడు
యావనశ్రీసమేతుఁడై యవతరింప, శక్తితండ్రయు నర్చితఁభక్తితోడ.
- క. పానాపువ్యవ్రణాశివి, భానుండై మ్రోలునిలువఁ దడయక కారు
ణ్యానూనాపాంగుండై, మానిఖలేశుఁడు భవార్థి యడఁచెడుకొఱకై 87
- శా. చింతాంతస్థలమై ప్రకాశితజగచ్చిత్తక్రియాభోగమై
భ్రాంతిప్రాసితజీవితప్రథితమై యద్భుతసూతాదికీ
హంతవ్యాపకమై మగోవిషయదూరానందమై సంహృతా
న్యంతం బైనరహస్యముం దెలిపి పాశాసకముం గోయచున్. 88
- ప. ఆక్షణంబ దక్షిణామూర్తియు నంతర్హితుం డయ్యె. ననీష్ఠుండును నిజప్రతిష్ఠితదివ్య
లింగోపకంఠంబున నకుంతితానందంబున నందేనియుం దిరుగుచుండు. పరమేశ్వరి
యుఁ బరమేశ్వరచిరవిరహభారంబు సహింపఁజాలక 89
- ఉ. ప్రమథు ల్లాంచనదండము ల్లాని దశుఁర్భాగంబులం గొల్పఁ ద
ద్రమణుల్ దగ్గఱి నేవఁ జేసి నమవకఁ బ్రహ్మచ్యుతుల్ దేవబృం
దముతో దూరమునందు ముందటఁ బిఱుంఁదకొ నందడింపంగ వ
చ్చె మహాదేవి విమాన మెక్కి విభునికఁ నేవింప నచ్చొటికిన్. 90
- మ. శంబరసూదనాహితునిఁ శాసనముం దల మోచి వచ్చి లో
కాంబ తదీయసన్నిధిఁ బ్రయంబున విల్చె సమస్తభక్తభృం

- గంబులఁ జన్మరందరసఁగాఢసుఖాత్ములఁ జేసి జ్ఞానసూ
నాంబ యనంగఁ గీర్తిఁ గని • యవ్యయభూభువనైకవాసనన్. 91
- క. ఆదిమదంపతు నీగతి, సాదరత వసిష్ఠతాపఁసాశ్రమవసనీ
లోదవసితు లగుటయు సవి, హాసస్వాంతేమున రజతశైలం బంతన్. 92
- క. జననీజనకులఁ బాసిన, తనయునిగతి నొంటినుండఁ • దగవగునె జగ
జ్జననీజనకుఁ హిమగిరి, తనయేళులఁ బాసి దీనఁతామతి ననుచున్ 93
- ళా. కైలాసం బగజేతులం గొలువ రాఁగా భక్తితో దేవతా
శైలంబుం జనుదెంచె గూడి ధనదాశం బుట్టి జోడై యమా
ళాలిలాగమనంబునన్ శశిదినఁస్వాముల్ వియద్విధి రాఁ
గాలం బిట్లగు టేళాకో యనుచు లోకం బచ్చుతం బండఁగన్. 94
- క. ఆదంపతులకుఁ బూర్వది, శాదేశంబున విహారఁనడనం బగుచున్
దాదక్షిణకైలాసము, నాదేవప్రమదసేవఁసప్రథ నిలిచెన్. 95
- క. ఆగిరివరునకు నుత్తర, భాగంబునఁ బసిడికొండ • భైరవ దుర్గా
నాగ ముఖ రక్షితం బై, యోగిజనాకీర్తనైభ • నోన్నతీ దనఁగన్. 96
- మ. అణిమాదిప్రదమై పురాణకథితంబై మోక్షదంబైన ద
క్షిణకైలాసముమీఁదికూరిమి వితర్కింపన్ శివాజానికీ
గణనాతీత మనంగ నేల? గిరిజాకర్ణోత్పలధ్వంసితో
ల్పణగండస్థలఘర్తవారియయి తత్ప్రాంతంబునం దిమ్మరున్. 97
- సీ. విహరించు నొకవేళ • విపినామృతపల్లవ, చ్ఛాయల గిరిజాసహాయుఁ డగుచుఁ
గ్రీడించు నొకవేళ • గిరిదరీ నిర్భర, భారాపనీతనిదాఘుఁ డగుచుఁ
జరియించు నొకవేళ • శబరవేషవిశేష, మృగయావిహార సమీహుఁ డగుచు
విచ్చేయు నొకవేళ • విధురితరతిపరి, శ్రమించుద్రాకావృతోత్సంగుఁ డగుచు
- తే. మందరాచల హిమనగాఁ నందవిసిన, రజతగిరి నీలకంఠాదినిజనివాన
భవోన్నతి మఱచి దేవతలలోడ, హరుడు వక్షిణకైలాసఁధరమునందు. 98
- చ. తన కెటువంటివేడుకయొ • తద్గిరిమీఁద వినోదకేళి స
ల్పునపుడు పార్వతీచరణపుష్కరము ల్లినాశ్మఘట్టనం
బునఁ గనుగొందకుండ నవఁభూరుహపల్లవరాజి మెత్తఁగా
ధనదనఘండు దేవవని తాతతిచే బఱపించు ముందటన్. 99
- మ. అలరుండీగలు పువ్వుగుత్తులు కురంఁగాలోకము ల్పల్లవం
బులు వంచాననమధ్యము ల్లధుకరంబు ల్పింబముల్లాడిమీ
ఫలబీజాదులు నద్రిజావయవసౌభాగ్యంబుతో నీమరాఁ
గలనో లేనో యటంచుఁజూచుగతి నాఁగ్రావంబునం దిమ్మరున్. 100

సీ. శిష్టనీవారముఁజ్జీవచాశ్రమముల, మెలఁగు సంయమిగృహఁ మేధియగుచుఁ
గాంతారమధ్యపఁక్కఁగవిహారంబుల, జలువుఁ గిరాతనంఁసారి యగుచు
సంతతాంతర్యాగఁసాధకస్థలముల, నలరారు సిద్ధగృహస్థుఁ డగుచు
లలితచతుర్విధాఁలంకారములఁదాల్చు, ననభోగరతిగృహఁనాథుఁ డగుచు
తే. మంచుగుబ్బలిరాజుకుఁమారి గూడి, వేలుపుల పెద్ద జముదనఁ వెంకికొండఁ
దన్నుఁదెలిసిన వారికిఁనన్ని దెనఁ, దాన యగురీతి బహువేషఁధారి యగుచు. 101

ఉ. అసగణేశవాన మగుఁనగిరి నలైన నామచక్ర యమ
గానమహార్గ దేహులకుఁ గాలము నేరువయైన దీర్ఘని
శ్వాసము పఠిస్తాఁత్రమణిఁ చక్షుః మూయుట యోగనిద్ర, మూ
ర్ఖాసమయంబు దత్తరవఁశత్యము, సచ్చుట మోక్షమహా దుదిక్. 102

చ. జడలు ధరింప, రంగజునిఁ జంపరు, పూయరు బూఁపూత, మై
నమగరు భిక్ష, కట్ట రజఃనాంబరము, ల్పరియింపఁబోరు నే
రడవుల, నగ్గిరింద్రమహిఁమాతీశయం, బిఱ నేమి సెప్పదుఁ
బడయుదు రూరకుండియునుఁ బొఱియు చిత్రముగా శీతత్యమున్. 103

మ. భవదావాగ్ని నిదాహముం జెలుచు నాఁపై బాడ నేతెంచినఁ
బవమానంబులు నిర్వరోభయతఃపాల్కుళోకాబవీ
నవమల్లీ నవమాలికా పకుళ పున్నాగామగిహంపేయ గా
లవనీవ ప్రసవాద గంధలహరీఁలక్ష్మీమదహోద్ధతిన్. 104

చ. అమరమనుష్యుడై త్యభజఁగారులు సూడి చరింతు రగ్గిరీ
ద్రమున నఖండసౌఖ్యరసఁదాయకమైన శివాగమప్రభా
వముఁదమలోనఁ దాము సరిఁ వచ్చెఁగదా యని శంక దీర భా
వముల మధించి చూచి తరువాత సమాధిమీలితాక్షులై. 105

ఉ. వేలుపుఁగొమ్మ లందుఁ జలఁవృక్షములఁ వివరింపలేక యు
య్యాలలు గట్టియాడ నవిఁయల్లన దవ్వగఁ బోయిన్ మహం
దోళనమంది మున్నుదమఁతోడనే కొప్పలనుండి చాలుగా
రాలిన దివ్యపుష్ప నికఁరంబుల చొప్పున వత్తు రిండ్లకున్. 106

స. తదనంతరంబ నువర్ణముఖరీజనసప్రకారంబు సెప్పెద వినుము. 107

— సువర్ణముఖరీజన ప్రకారము. —

సీ. తనపెండ్లిఁ జూడంగఁ దక్షిణదిక్పరా, చరభూతములు హిమశైలమునకుఁ
జనుదేర నుత్తరాశాభూమి గ్రుంకి డ, తక్షిణభూమి కడునొడ్డఁగెడవు గాఁగ
నగసిన నిది మాన్పునీవైన నేనైన, గాని సమర్థులఁ గాన మెందుఁ
బొమ్మన్న ఘటసూతఁ భూతేశ్వరుని యాజ్ఞ, దలమోచి యిల్లాలుఁదానుగదలి

- తే. వింధ్యపర్వత గర్వంబుఁవిలుగఁ దొక్కి, గొతమీ కృష్ణ వేణ్యుఁ ఁహసములు
సేసి శ్రీకైలనాథు నఁర్పించి జ్యోతి, సిద్ధవటనాథుఁ గొల్చి విఁచ్చేయునపుడు. 108
- మ. పగిలెను లేయచుఁ గాంచె కుంభజుఁడు లోఁపాముద్రతోఁ గూడి ద
క్షిణకై లాసము, నందికావరకృతఁశ్రీపాదుకాన్యాసమున్
మణిమంత్రోషణ వాసమున్, భవిష్యహామూనూవిపర్యాసమున్,
గణనాతీతనటీవిలాసము, సమఁగ్గిశ్రీ సముల్లాసమున్. 109
- క. కాంచి మునీంద్రుఁడు జలనిధి, కాంచీవలయప్రసిద్ధఁ కాశీమధురా
కాంచీముఖపురలక్ష్మీ, కాంచీమణి యామ్యభాగఁకై లాసగిరిన్. 110
- క. దగ్గటి పెనఁగొను దురితపుఁ, బగ్గంబులఁ దెలిచివైచిఁ ప్రిమదాశ్రుతతుల్
దృగ్గోళంబులఁ దొరఁగఁగ, దగ్గుత్తికతోడఁ దనదుఁదయితయుఁ దానున్. 111
- శా. కాంచె వంచితపాంచభౌతిక సుఖఁకారాంగమున్, జన్మదీ
సంచారాంచితరంగమున్, మునిమనఃస్వమ్యుక్తోష్వంగమున్
బంచాస్త్రాసుమరుద్యుజంగము, కృపఁపాణింధమాపాంగమున్,
బాంచన్దుక్తికళతఃపంగము, ఫణఁరాజన్మహాలింగమున్. 112
- క. కాంచి పథూయుతుఁడై పుల, కాంచిత దేహమునఁ బగిలెనుఁడై ధ్యానించె
గించిన్పుకుళితనయనయు, గాంచలుఁడై హాని దర్శనానందముతోన్. 113
- సీ. అర్పించె శేవుని సహస్రనామంబుల, వివిధవాక్పృథ్విఁ గాఁవించె నుతులు
సేసె పెక్కులు ప్రదక్షిణములు జపయించె, బంచాక్షరంబు సప్రణావముగను
ధ్యాన నిష్ఠాబుద్ధిఁహాసముద్ర వహించె, నానందపరవశుం ఁడియ్యె బిదపఁ
దలగి పోజాలకఁ నిలిచిచూచుచు నుండె, దలయూచి నెరఁగించె ఁదనకుఁదాన
- తే. కాళికానాథ విప్రయోగవ్యభావి, దూరం దగుచు వసిష్ఠతఃపాంమాను
భావ మాత్మ వధూటితోఁబ్రణుతి నేసె, మునిశిఖామణి దక్షిణఁమూర్తిగొలిచె
నగ్గర. పంచాశద్వర్ణమూర్తిం బరశివరమణిం బంచభూతాత్మ పీఠం
బంచ క్లేశప్రణాశఁప్రఘటనచతురం బంచవిద్యాస్వరూపం
బంచాశతోక్తిపృథ్వీ భరణచణమహఁ భాగ్యలక్ష్మీప్రదాత్రి
సంచారాగారయోగీ శ్వరజనహృదయఁ జ్ఞానపుష్పాంబు గొల్చెన్. 115
- తే. ఎక్కె మర్గాంబకొండ మునీశ్వరుండు, మ్రొక్కె దత్పాదనీరేజఁములకుభక్తి
జొక్కె దద్దివ్యనూపంబుఁ జూచినపుడ, నెక్కెనతనికి ముక్తితాఁటంకవతియు.
- ప. మఱియు సమ్మనీశ్వరుండు గణేశ్వర భైరవాదులఁ గొల్చి మునీశ్వరులనన్నిధిని నిల్చి
చంద్రికాశంకభీలంబుగాని నిండుఁజందురుచందంబున మందాకినీ మందరంబగు పుణ్య
నదీప్రవాహంబు లేనికితంబున నిమ్మహాస్థలంబు దుఃఖంబు నాపహించుచున్న

యది. పరమేశ్వరు నుద్దేశించి తనం బొనర్చి యిక్కడ నొక్కనదిఁ బ్రవహించు
జేయవలయు నని యానంకల్పంబు నిర్విఘ్నంబుగా ననుగ్రహింపుఁ డని వారలచే
ననిపించుకొని దక్షిణైశ్వర్యము గోత్రంబునకుం జనుకొని జనమూర్త్యుజనమాత్రంబున రాత్రి
చరదిశాభాగంబున నొక్కనుహితైలంబు గని 117

ఉ. చేరఁగఁ బోయి యాత్మనఁ నీరుహలోచనకేలు వట్టి న
క్షీరుహకుంభభారమున • సూక్ష్మవలగ్నము నేడఁ బొందఁ బొం
జాయువృత్తి నమ్మనుచు • నాదనాణింబున దోమకొండు విం
ధ్యారి తదగ్రభాగమున • కల్లన నెక్కి యురాంబుధారలన్. 118

క. స్నానంబునెసినీని, ర్మానుష్ఠానంబు దీర్చి • యభిమతపుష్క
స్థానమునఁ దపము నేయఁగ, బూనియభాసనన్విభత్యమునఁ గూర్చుండెన్. 119

చ. తప మొనరింతుఁ గాక హిమః ధామకీరీటునిఁగూర్చి తన్మహా
కృపఁ బ్రవహించుఁ గాక భవః కిల్బిషవిర్విషదభాసింధు నీ
విపుల జనంబులెల్లఁ గను • వేడుకఁబొందఁగ నంచుఁ బట్టి చ
త్తపసి కభీష్టసూచనవిఃఖాయకవాక్యము నభివాణియున్. 120

శా. శంకాతంకమునూని మానియు నహఃర్వస్వాంతృప్తిఁ జలద్రమో
లంకారున్, నగదేకనాయకు, మహా • శ్లోఘావరస్థాను, మీ
నాంకధ్వంసకు, నీశ్వరున్, హృదయనీః తాసీనుఁ గావించి హ
యంకాలానలమూర్తియై తపింపనేయం బొచ్చె ధైర్యంబునన్. 121

సీ. దూరీకృతస్తనః భారకంచుకవహూ, జనము మానవకరాం • చద్యోజనము
గంధసారాచలః గంధవాహరినంతు, జన్య ముష్టికృతః శ్వాసచయము
విక్షిప్తజలనమా • విహృతబాష్పభూ, తల మస్వగామాన • దాయకంబు
ప్రాజేశ్వరీవరీ • రంభావ్రత్యూహ, కాది సురోదకో • ధ్గనునకర్త

తే. యంబరాంతరవిశ్వేంధః రాంబుపూర, సంచరిష్టుపరస్పర • స్థలవిహార
సమభిలాషప్రవర్ధిష్టుః చటులతాప, మంత నేతెంచె దానుఁగో • స్థాగమంబు. 122

ఉ. ఎండఁ గొలంకులెల్లను, మఃసీఘరముల్ దనవహ్నికీలలన్
మండె, ధరాతలం బిరుసః సుంగలముంబలె నుండఁ గాలి, యా
యెండల నేమి సెప్పఁ బరః మేశ్వర యావరణంబు రాశితే
కుండిన నాండ పొక్కినడ • కుంకుమ పద్మభవాండభాండముల్. 123

సీ. దేవతాచక్రవర్తిత్వంబునొందిన, సహుషుఁ గోపించె బంష్టగముగాఁగి
నూర్ధ్వాండకర్పరం • బారము వింధ్యాద్రుమా, టంబులు నేనుఁట్రంబు సేసె
బడబాగ్ని వడికి లోపడని పాథోరాశి, భోగనఁ గొనియె నా • పోశనముగ
ఖలుల వాతాపి ని • ల్యంబుని లోకై కదు, ర్దులనురహమన్న • మనుచుఁగొనియె

తే. నిరసి తెరు వేలహా నని • యినుడు వెఱచి, తన్నుఁజెనకఁదొ యాతపఁ స్తంభనంబు
నేర్చెనో కాని యమ్ముని • నిష్కళంక, చిత్తుఁడై నిండువేసవిఁజేసెదవము. 124

శా. ఆత్రవ్రాతపవేళఁ బంచశిఖ మధ్యక్షోణి గూర్చుండి ఖ
ద్యోతనస్య స్థిరీక్షణుం దగుచుఁ దద్ద్యోతప్రతాపప్రభా
స్థితుండు తప మాచరింపఁగ దిశాబృందారకాధీశ్వరుల్
భీతిం బొందిరి స్వాధికారగరిమల్ • వేడెత్తునం చాత్మలోక్. 125

శా. అంతం బూర్వ పువైరముం దలచి వింధ్యగ్రావకూటంబు ల
భ్రాంతం బంతయుఁ గప్పెనో, జలధి యాత్తారాతిపైఁ బోయి ని
ర్జితుం గాకని యెత్తివచ్చెనో, తనుం • జెండాడు భాస్వంతు మా
యింతుం గాకని నిల్చెనో యిరులు, నా • నేతెంచె గాలాభిముల్. 126

తే. మొగులు మొగులున మెఱుంగులు • నిగుడఁ దొడఁగె
మెఱుంగుమెఱుంగున నుఱుములు • మెండుకొనియె
నుఱును నుఱునుంగఁ బిడుగులు • నుప్పళిల్లె
నింతకంఁబెను వర్షంబు • నెక్కుడయ్యె. 127

సీ. ప్రళయవేళానముద్భవ పుష్కలావర్త, కాది సయోదవఁష్టాంబు వనఁగ
నూర్ధ్వాండకర్పరం • బుఱుములుచే వ్రక్క, లై కాఱు నావఁజాంభ మనఁగఁ
జండాంశుకరములు • జలహాపమైధరా, భువనంబు నొక్కటఁ • బొదివె ననఁగ
ధరణిపైఁ బాఱఁగ • సురలు దీర్చిన యభి, గంగాప్రవాహంపుఁగాల్వ లనఁగ
తే. వాయువును మిన్ను తేజంబువసుమతియును, జీవనాకారముగను వర్షింపఁదొడఁగ
నీరు నేలయు మెఱుంగును • నింగి గాడ్పు, దానయైముని యోడఁతపమునేసె.

మ. తెలుపుం దేజము నంత సంతటఁ దటిఁజేత్రివ్రప్రభావుంజమై
తలచూపుం ధర మేదినిధరఁఖి • దంభంబునకో, గర్జగా
నెఱుంగిచ్చు గగనంబు, వర్షసఖుఁడై • యేలెంచు గాడ్పు, దముం
జలదాసార మణంచెనో యని జను • ల్పంకింపకుండ స్పదిన్. 129

ఉ. ఆతరువాత జంతునివహంబు వడంక నణంకువేది యో
పాతతి ప్రాణవల్లభుల • సంతతముం బరిరంభణంబుల
బ్రీతులఁ జేయ సూర్యశశి • బింబ మటంచుఁ జకోరదంపతుల్
భీతిఁ దొఱంగ వచ్చె నతిభీకరశైత్యము శీతకాలముల్. 130

ఉ. నిండుమనంబుతో విజితఁనీరధి గుత్తుకబంటిసీటిలో
నుండి తదుగ్రైత్యమున • కోర్చి తపం బొసరింప నంత నా
ఖండలముఖ్యు లవిధికి • గ్రక్కునఁ జెప్పిరి, వారిఁ గూడి యా
తండును బోయి శంకరు సదాశివు సోముని గాంచె భక్తిలోన్. 131

- శా. క్రోడాకారముఁ దాల్చి పోత్రమున వైఁకుంకుండు భూభేదన
క్రీడాబంపటుఁ డయ్యు మీపదము వీఁక్షింపంగ లేడయ్యె, నే
జూడంగంటి, ఫలించె నాతప మటంచుఁ (మొక్కి కన్నీరు దో
డ్తోడఁ జెప్పలఁ జప్పిలంగఁ బునరుక్తుల్ గాంగఁ బ్రార్థించుచున్. 182
- శా. ఓదేవోత్తమ ! భక్తవత్సల ! యగఃస్త్వం మగ్నివృత్తిం దపం
భేదేవాధిపతిత్వముం బడయనో యేకాంశియై చేయ నిం
ద్రాదుల్ నా కెఱిగింప విన్నవము సేయఁ నచ్చితిఁ, మాకుఁ జిం
తాదుఃఖంబులు శ్రీః సమ్మునికే శేతఃప్రతిఁ గావింపవే. 183
- చ. అనవుడు శంకగురీడు దశహాసము సోమున సంకురింప న
వ్వనజభవాదిదేవతలఁవంగఁ గనుంగొని మీకు భీకఁ బొం
దను బనిలే, దగస్త్యమునఁ నక్షిణరావ్యధరాధరఁబుదా
వున నది లేనిదుఃఖమునఁ బూనె మహాతప మాచరింపఁగన్. 184
- క. ఇది నే నెఱుంగుదు నమ్ముని, మది నుండినయల్ల నాదుఁచునమన నుండుఁ
తదలే అనిపెన నీబడి, నది యాతని కొనఁగి మరలు యంబుజగర్భా! 185
- ఉ. ఏమిటి కింతమాత్రమున యే ననుగఁ జని నీవు సంయమి
గ్రామణిఁతోడ నే ననునఁగార జనుడెంచితి నంచుఁ బల్కి త
త్కామితవస్తు విమ్ము చిరకాలకృతఁగ్రతఃస్పమాధి
స్తామితభేద మెల్ల నిమిఁపార్థములో నుడివోవ గ్రక్కునన్. 186
- చ. అని కృపాసతరంగితాంతరంగుండై మహాదేవుం డనుపుటయును. 187
- సీ. దేవతాపతి శవీఁదేవిఁ గూడఁ జలంచె, హవ్య మాహరింప యగ్నిగోరె
జముఁడు ధర్మాధర్మఁ నరణి విచారించె, నరభోజనాపేక్షఁ బొరలె నమర
దేశకాలము తెన్నఁ దివిరె సంభోధర్త, కరువలి తనయిచ్చఁ దిరుగఁ దొడఁగె
ధనపతి సంతతఁత్యాగ మీఁదలపెట్టె, నీజానుఁ డిశభూతి యేన యనియె
- తే. నఖిలలోకైకనాథుని యాజ్ఞ నలన, నిరుపమానంద విహరణఁగరిమ మెఱయ
వారియుల్లాసమునకుభావమునఁబొంగి, యజుడగస్త్యునియెగుటఁబ్రత్యక్షమగుచు
- ఉ. ఏ నజుడఁ మునీంద్ర! పరమేశుఁడు నీకు నభీప్సితంబు న
న్నీ నియమించి పంచె, పరమెయ్యది వేఁచు మటన్న నభిగం
గానదిఁ దెచ్చి యిచ్చట నఖండగతిం బ్రవహింపఁ జేయవే
దాన మనోరథంబు ఫలితం బగు నాకుఁ బయోజనంభవా 189
- ఉ. నావుడు డమ్మిమాలి గగనంబుఁ గనుంగొనఁగా సువర్ణశో
భావిభవంబుతో బహుళభంగ మహామఖరత్న సంపదక

దేవనదీర్పురంబు ననుఁజెంచినఁ గాంచి విరించి తద్గుణ
శ్రీ వెలయన్ సువర్ణముఖిఁరీప్రథ దానికిఁ గల్గఁజేయుచున్.

140

శా. అంతర్ధానము సేసె; సంయమికులాఁ ధ్యక్షుండు సంతోషిత
స్వాంతం డయ్యె; పహించె నగ్గిరి యగఁ స్త్యగ్రావవిఖ్యాతి; నా
శాంతంబుల్ పగులంగ మ్రోయుచు నభంఁ బాద్యంతముఁ శీకరా
క్రాంతంబై మెఱయన్ సువర్ణముఖిఁగంగానదీర్పుమున్

141

వ. పవనాశనధవనధవనం బొరయుచుం బ్రవహించు దొడంగె; నప్పుడు పారినభరముఖ
వినిర్మళిత కుంభికుంభగిళిత ముక్తాఫలంబులు నిజగర్భ శుక్తిముక్తముక్తాఫలంబులు
గాలపరిపక్వ సమాగతమగణపమరీమృగా నీలవాలంబులు నైవాలంబులు నశక్ష
చామరజాలంబులు సింహిరీకాధవళితకల్లోలంబులు గురుమశరపరితాప పరవశవశా
నిమిత్త మత్తవేదంధిభండన క్షేదాభండిత దండకాండంబులు బినకాండంబులు
ప్రవాహవేగంబునం గూలి తేలు పుష్పితనసాలసాలశాఖాకణంబును గాదం
బాడంబరంబునుం గలిగి కలిగిరివజ్రచాతమహానినదంబునం నెకలిపప కొండల
చప్పుళ్లకు నప్పటప్పటికిఁ బెరి యుప్పురం బెగయు జలవర్షుల మక్షవిక్షేపంబులం
బరంగు తుంపరలపరంపరల నిలింపదంపతులకు రతిలంపటంబున మోములు చెను
రింపకుండ నింపుసేసి పూర్వదుర్వాసనానక్తులై ముక్తులుగాక లోకంబులవారు
రాలోయని చీరు తెఱంగున నభంగభంగ పరంపరా ఘోషంబున నుద్రేకించి యరుణ
ధరణీభాగ యోగంబున శోణధ్రదాకారంబును శ్వేతభూతల సమేత ప్రోతంబుల
వలన క్షీరతరంగిణీ శృంగారంబును నీలక్షోణితల ప్రవాహప్రేణీవలనఁ గృష్ణవేణీ
విలాసంబును నడ్డంబుగ నుండుకొండలఁ దాకి తిరిగితిరిగి యరుగుదెంచుటంజేసి
పునఃపునః ప్రవాహమోహనంబునుం దనరఁ దనయందు నిమిమొదలయిన తీర్థం
బులు గలవని యవసీదనంబులకుఁ దెలుపు మెలపున వెలుంగుచు యోగీశ్వరభావ
స్వభావంబునుంబోలె యమంద బిందుసముదయంబును నిరంతర నాదప్రసాద మేదుర
హృదయంబును సంసారవారాకర తరణకారణకళాక్ర కాశంబును లంఘితాలంఘ్య
విషయప్రదేశంబును యథేచ్ఛవ్యాపార జీవనంబును లోకైకపావనంబును నై
వాసుదేవ లీలావిలాసంబునుంబోలె మత్స్యకచ్ఛపాద్యవతారవిహారంబును శంఖ
చక్రశోభితాకారంబును బర్వతోత్పాటన పాటవాటోపంబును వినిర్మూలితపలాశ
కలాపంబును సపారిగోరక్షణ హేతుభూతంబును విదళితనరకసంజ్ఞాజనభేదన
సన్నిపాతంబును నై మహాదేవ విభ్రమవిహారంబునుంబోలె నిరవశేషీకృతార్జున
శరనమూహంబును మథితమన్మథ సముత్సాహంబును గగనతరంగిణీ సంగతస
ముత్తుంగ పురభంగురప్రభావంబును నిజాశ్లేషనిమగ్న శివాభాగంబునునై భిల్లవల్ల
భులవల్లియలపై నెల్లివాడిచినం దల్లడపడి వెడలునెడ నిటుపేదనడుములకు నెడరు

వాడమునను వసువున బుడమి నడుగిడ నోడువడంతుల వెలుపువపు నెవంబున
నువనాభులెత్తుకొని గుత్తంపుంజనుగుబ్బల యొత్తునఁ జిత్తంబులు చిత్తజాయత్తం
బులై తత్తేజవడఁ గొండనెత్తంబుల కెక్కిన మక్కువలం గలసి మెలసి వినోదించు
టకు నిధానంబగుచు రాజహంస రథాంగ సంకులంబునకుఁ బ్రతిఘటించు నుభయ
తటాటవిరిఘట బృంహితంబు లనహ్యంబు లగుటయు గవ్వారంబులనుండి
మ్రోయు సింహనాదంబులం బ్రోకపేయు తరంగతరంగ గళగళారావంబు నొం
డొండ రోదనీకుహరంబులు నిండం జండతరంబులైన దుశితంబులపై నంతుపెడలు
చందంబునఁ గనుపట్టుచు వేంకటాచలాలంకారంబై పరశురామేశ్వర క్రీడారంగం
బునకు రంగమై కాళహస్తిపుర లక్ష్మీబాలికామణికి మణిమాలికయై యోం
కారపుటభేదన భాగ్యదేవతాలలామంబై పరస్పరపీచికరోల్లి ప్తశీకరమాక్తి కాక్షత
జాలంబుల వారాకరవయం బరిణయంబయ్యె. ఘటపూరియుఁ దత్తడినీతటంబుల
శివలింగప్రతిష్ఠలు సేయుచు దక్షిణైలాసంబుఁ జేరం జనుదంచి

142

శా. లోపాముద్రయుఁ గాను పేమముఖిః లోలోక్మిహోలాంతర
వ్యాపారంబులఁ దేని భూలియును రుద్రాక్షంబులుం బూని వి
ద్యాపుంసూపములో యనంగ నశిశాం తాకారులై దివ్యలిం
గోపాంతంబున నిల్చి తాపనజనం బోహూ యనన్ భక్తితోన్.

143

క. పంచేంద్రియపథముల నెత్తించుమనోధ్యగుని శివునిఁ తెలుపునఁ బో బో
ధించిరి వంచించిరి ప్రాచంచకసౌఖ్యములఁ బరమపరవశులగుచున్.

144

తే. ఎట్టకేలకుఁ జూపు బహిర్గతంబు, గాఢ నిట్లని వినుతించెఁ గలశభవుడు
దేహ ముప్పొంగ వాక్యప్రవాహసరణి, దివ్యమును తెల్ల నిది యుపదేశ మనఁగ.

దండనము. శ్రీమన్మహాదేవ! దేవాదిదేవా! నిన్ను కృతాబంధభాండప్రకాశా! మహా
శా! మహాయోగిపుంయోగి సిద్ధానమున్నిద్రితానందినూపా! భవాగ్లోనిధానాం
తరాపన్నరత్నాంతరీపా! జగద్దీప! నిర్దేవ! బ్రహ్మాండసింహాంశ బాహ్యంతరాళంబులం
బూర్ణమై సూక్ష్మసూక్ష్మార్థమై స్వార్థమై యున్న నిన్ను మహామాయచే
శివుని జేసి మహాదితత్వాత్మకంబైన దేహంబు గేహంబుగా నిల్పిత్రైగుణ్యము
గణ్యము బుద్ధ్యహంకారచిత్తంబులు జ్ఞానకర్మేంద్రియంబుల్ మడంతర్వి
రోధుల్ ఘనక్షేళముల్ పాశముల్ కోశముల్ జన్మనాశాద్యవస్థల్ వృథా నీకుఁ
గల్పించి సత్కర్మ దుష్కర్మబంధంబులం క్షి-తా మైహికామస్మికానందదుఃఖం
బులం బొంది నిన్నాత్మ భావించుచో నిన్నియులేమి యూహింపఁగా లేక
లోకుల్ దమోంధీకృతాలోకులై పోవఁ బోవం గృహమూర్తిపై కాలదిగ్భాగ
క్షేలాన శైలంబున దివ్యలింగాకృతి భూమిఁ బ్రత్యక్షమై వేదవేదాంత
విద్యాదితర్కోక్తులం గంతశోషంబుగా వాదముల్ సేయుచు బుద్ధిపై దగ్ధినే

దర్శనం బిచ్చకున్ వచ్చు దానిం బ్రతిష్ఠించుచున్ మంత్రశాస్త్రార్థ చింతాపరి
 శ్రాంతిమై గొంతకాలంబు నానావిధారాధనల్ నేయుచున్ సిద్ధ నీరేజకూర్తాసనా
 భ్యాస నాడీనదాశోధనా యాసముంబొంది యాధాగజాలంధరోడ్డిన బంధంబులం
 బట్టుచుం గుండలీశక్తివక్త్రం బవక్రంబుగాఁజేసి పట్టుక్రికావీధి జేతన్సమేత బుగా
 వాయువు గోలుచుం, దన్తనోగంధవాహంబుల బ్రహ్మరం ద్రోపరివ్యాపకం
 జైనసంవిన్నయాకాశదేశాంతరోద్యత్పర బ్రహ్మచంద్రోదయజ్యోత్స్నఁ దాదాత్మ్య
 ముం బొందఁగాఁజేయుచుంబుత్రపుత్రీకళత్రంబులక శత్రుమిత్రంబులక శీతవాతా
 తపాది న్యవస్థాదిభేదంబు భేదంబు మోదంబు కృత్యం బకృత్యంబుహేయం బహే
 యంబునున్ లేక లోకంబు తెల్లం బరబ్రహ్మరూపంబుగాఁ జూచుచున్ స్వేచ్ఛఁ
 గ్రీడించువారల్ దుదించొందు లాభంబు నీవై హరిబ్రహ్మఁజూంతడంతవ్రజంబుల్
 వినోదంబుగా మిమ్ము దర్శించినన్ ముక్తులంజేయుచున్ సత్యమై నిత్యమై జ్ఞానమై
 జ్ఞేయమై జ్ఞాతవై యున్ననిన్నుం బ్రశంసించ నేకంతవాడఁ మనీయాపరాధంబు
 లేపట్టునన్ బట్టకే పూర్ణ కాదుణ్యదృష్టి న్నునుం జూడవే భక్తవత్సానుగచ్ఛన్తరు
 నై చిత్! భక్తలీలావనీకల్పకా! భక్తసంతాపదంతామశీ! భక్తసంహోషవారాశి
 చంద్రోదయా! భక్తకోటివిషద్యోత్రప్రభాయుధా! భక్తసందోహసంతాపహా!
 భక్తసంకల్పసంసిద్ధిరూపా! నమస్తే నమస్తే నమః

145

- మ. అని కీర్తించి తపస్వికేసరి యఖండానందదుగ్ధార్ణవం
 బునఁ గ్రీడించుచు ఫాలభాగమున మోఁపుంగేలు గీలించి యం
 గనయుం దాను బ్రదక్షిణంబులు నమఃస్కారంబులుం జెక్కు నీ
 శునకుం జేసి సువర్ణపర్వతధనుఁశ్శుద్ధాంతకాంతామణిన్
- క. జ్ఞానప్రసూనకలికక, మానస మత్యంతభక్తిఁమిగ్నంబుగఁ గ
 న్నోనల బాహ్వాదకములు, సోనలుగాఁ గురియఁ గుంభఁజూడు దర్శించెన్.
- క. అపిమ్ముల నక్కడఁ గల, తాపసబృందంబుతోడఁ గంపను లాడై
 లోపాంత హేమముఖరీ, ద్వీపవతీతటశీలాప్రదేశమునందున్.
- క. కూర్చుండి మునుల కభవునిఁ, గూర్చి తపం బొచరింపఁ గోరిక లవుజీ
 జేచ్చిన విధంబు వీనులఁ, జేర్చి వినఁగ వినయగరిమఁ జెప్పఁగవారున్.
- సీ. నీ వీశుమహిమంబుఁ నిశ్చయింపఁగ నిశ్చయించు నీమహిమ మీఁహేమవర్ణ
 నీవు శంకరపాదఁ నీరేజములఁ గొల్పఁ, గొలుచు నీపదము లీ కులవధూటి
 నీవు సరేశ్వరుఁనిత్యంబు భావింప, భావించు నిన్ను నీపరమసాధ్వీ
 నీవు శివైక్యంబునిర్వహింపఁగ నిర్వహించు నీయైక్య మీయందువదన
- తే. కై వచూడామణివి నీవుఁనీనెలంది, ప్రథమగణనీయ యగుఁ బతిఁవ్రతలలోనఁ
 గాన మీకు నసాధ్యముఁ ల్లల వె జగతి, మావశంబయ్య మీయనుభావ మెన్ను.

147

148

149

150

- క. నీతపము కల్పధరణీ, బాతము తత్ఫలము నీదుఃసాధ్యేవలన
త్యాతివ్రత్యము లోక, వ్రాతమునకు మిమ్ము బాగఁడ వశమే మాకున్ ? 152
- క. శితికంఠుఁ డ్రిదికన్యా, పతియై సుఖ యన్యై భువనః భవనంబులఁ ద
త్ప్రీతిగా లోపాముద్రా, పతివై సుఖవైతి వీవు • పరమమునీంద్రా. 153
- క. మీకిరువురికే యోయుం, గాక భవత్పద్యశు తన్నఁగల రే నానా
లోకంబుల? మీమహిమము, మీకేతెలియు స్వశంభెఁమిమ్ముం బాగఁడన్. 154
- చ. అన విని కుంభజంబు విసఁయంబున నిట్లను మీ రనుగ్రహిం
చినఁ దృణమై నీ వేరువగుఁ • జత్తము వేటొకగిది నున్న న
య్యనిమిషశైలమైనఁ దృణఁ మా నటుగాన ఫలించె నాతివం
బనఘచరితురార! నను • నాదరణంబున మీరు గర్హింపన్. 155
- క. అని యట్లుండఁగ నిండ్రి, నదియిక్కడ నుత్తరంబుఁనకు సభిముఖమై
నదియును శివునకుఁ గృపామై, నదియుం దలపోయ నియఁ యవిముక్తంబున్. 156
- క. నీటం బయినను నీనది, నీటం బొరఁగుటయుఁ గాలఁనియతి మృతంతై
మాటవికాధిపు పుక్కిటి, నీటం దోచును బురాణఁ నిశ్చయ మెందున్. 157
- ఉ. ఏమని చెప్ప నిచ్చటియఁహీనమహత్త్వము దోమ చెచ్చినఁ
సామజపూజఁ గాంచు, మఱి సామజ మిల్లిన సామజార్హయై
సేమముఁబొందు, గాముకుఁడుఁ చెల్వకుఁగా మరుచేతఁ జచ్చినఁ
గామునిఁ జంపుఁ దా మగుడఁ • గామినిత్రో నొడఁగూడి యుండియున్. 158
- క. ఇటువంటిచోట నెప్పుడు, నుటజంబుల నధివసించియుండెడు మీయు
త్కటభాగ్యం బేమని చెప్పట దేవుం డెటుఁగు మానిఁపుంగవులారా! 159
- తే. పోయి వచ్చెద దక్షిణఁ పుశ్యతీర్థ, రాజములు చూడ న న్ననుఁగ్రహము సేసి
యనువుఁ డనుటయువారలుఁననుపదపసి, యిందుపదనయుఁదానునిఁ జీచ్ఛఁజనియె.
- మ. అసఁగా వీరస్మసింహ యానవుఁడు మాఁ యాజంగమాకారభ
ర్గునకుం గ్రమ్మఱ మ్రొక్కి భక్తనిధి! నాకుం జెప్పవే విశ్వనా
థునియారాధనసేసి యగ్గిరిని జం • తుశ్రేణిలో మున్నుగో
రినయర్థంబులు గాంచి నెవ్వరన గొ • రీనాథుడు రాజుతోన్. 161
- శా. పాశక్లేశగుణేషణేంద్రియ తనుఁ ప్రత్యర్థితాపోర్తి కా
కోశాదివ్యతిరిక్తమూర్తి! త్రిజగఁ త్కూలంకషాకార! మా
యాశృంగారవతీవిలాసవిభవఁ వ్యావిధముగ్ధాంత వే
ళాశర్వావహ! తారకాక్షరమహఁ లాపోపదేశప్రదా. 162

క. శాంతాకార యిదంతా, హంతాచింతావిదూర • యవవర్గరమా
కాంతాకాంత దిగంతా, భ్రాంతాభ్రాంతాంత తాండవాభినయకరా.

163

పంచచామరము. అపారతా గభీరతా మృతాదిహేతుభూతతా
తపస్విసంగృహీతతా విభాతృముఖ్య దేవతా
ధిప ప్రమథ్యమానతా నదీమహానుజీవన
ప్రవాతజాతమగ్న తాభిరామచిత్ప్రయోనిధి.

164

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్లోక చరణకమల సేవాపరాయణ

సింగమరమానారాయణ జక్కియ నారాయణ తనూ

భవ భవపరాజ్ముఖ ధూర్జటి ప్రశీతంబైన

శ్రీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యంబునందుఁ

బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఖండాచలమాయక

తేభాస్వర్పాది విషయ శిఖాస్పద్వి

ద్యాఖని మునిజనకల్పక

శాఖ శ్రీకాళహస్తిసనన మహేశా!

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు శివనదీయకథ విన్నవెందు భక్తజనుల విను లలర
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యగనపూరి, తేజుఁముల నానతిచ్చినట్లు. 2

—* బ్రహ్మకు సరస్వతినలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట. *

వ. తదనంతరంబు యొక్కనాఁడు 3

సీ. అఖలవిద్యారహస్యములశంకలు దీర్చి, సరస సుందెఱు మునీశ్వరులు నొగడ
స్వస్తికహస్తలై నముఖంబున బరా, బరిగాఁగ సర్వసుపద్య లుండఁ
గరతలయుగళి వః క్త్రిములు గప్పక విన్నవెంబులకొఱకు దిక్పతులు సేరఁ
బూర్వదేవతలు కింతుర్వాణలై తన, కనునన్న వలసినపనులు సేయ

తే. గరుడ గంధర్వభుజగ కిన్నర పిశాచ, భటులు చానడి ముంగటిబట్టబయలుఁ
జటులతరవృత్తిఁ గోటులసంఖ్య లెనఁగనబ్బగర్భండు గొలువున్న యవసరమున. 4

మ. నవలావణ్య రసాలయంబు గుణగత్నస్థాన మాన్యతపా
ధవబింబోదయ మున్నతస్తనగిరింద్రస్యక్తి వాచాసుధా
భవదేశంబు వళితరంగము తనూభద్రప్రభా ఘనదీ
ప్తివిలాసం బగుతత్కళితము సుధాబింబోలి సద్భక్తితోన్. 5

మ. చెలికత్తె ల్లయిదండఁ బట్టఁగ సురస్త్రీ లెందఱైన నెలం
కుల సేవింపఁగ వజ్రనిర్మితతూలకొటిద్వయంబున్ ఝళం
ఝళనాదంబుల నీవ మానికవుఁగెంబాయ ల్లువాళించు పా
వలు పాదంబుల మెట్టి ప్రాణవిభుఁ గొల్పం గొల్పుమోసాలకున్ 6

- సీ. బ్రహ్మకుఁ బట్టంపుఁరాణివాసం బయ్యు, రాజసక్రీడాభిరతులఁ బోక
జగదేశాందర్యఁసౌభాగ్య యయ్యును, నలుమాత్రమును గర్వఁగుణము లేక
సంపూర్ణ యశావసంపద గలిగియు, మదవికారస్ఫూర్తిఁపొదలనీక
వ్యావహరింహాసఁనారూఢ యయ్యును, బహువిధవ్యావృత్తిఁబ్రాధానక
తే. మగనిముందఁజ దన మహామహిమ తెల్లఁ, గానబడకుండ నడకువఁగలిగి కింది
దవనతాననయై పోలుఁపారఁ గన్ను, గండుమీలకు నింకడఁ గజపి కదియ. 7
- క. ఏతెంచునపుడు పాదుక, లాతలికఁజ్ఞాంతరమునఁ నటు విడిచి కరా
నీత వివంసీ మదశుక, పోత స్ఫటికాక్షమాత్రఁ పుస్తక యగుచున్. 8
- క. పరిజనుల ననిపి నాథుని, పరిసరమున కేగి యతనిఁపంపున మణిపిం
జరిత భగద్ధగితం బగు, సరిగద్దయ నుండునట్టిఁననుయమునందున్. 9
- సీ. మోముపున్న మచందఁమామ వెన్నెలఁ గాయ, జెందంపుఁగెంపిమ్మిఁగ్రిందువమనొ
వాలుఁజూపనియెడుఁవేలుపు జేని కై, దువచాయగట్టుగఁట్టవించుబడునొ
కొప్పనుచీఱటిఁగుంపు గివ్వకొనంగఁ, దలపు తెన్నరిఁతోవఁనిప్పి పమనొ
రాయంచనడపులఁ గాయడి దాల్చితా, మరతూడు దుమురుగాఁ మరలఁబడునొ
- తే. నలువ తనుఁగొల్ప వచ్చినఁపలుకుఁజెలువ, చెలువమరయుచువలరాజుఁచిలుకుములికి
దలఁకిమిన్నకయొకకొంతఁతడవునిలిచె, మునులుదనుతమమొగములుఁగనుఁగొనంగ
- తే. అరియుఁ దాఁగాంచి సభ్యులాఁస్తానమందఁ, దగవుఁ దలపోసి చిత్తంబుఁబిగియఁబట్టి
స్వస్వగూఢ వికారైకఁసౌఖ్యవృష్టి, మునుల వెట్టుచు నొకకొన్నిఁమాలలాడి. 11
- తే. సరస నల్లావములఁబ్రాద్దుఁచాలఁబోయె, ననుచు వేల్పుల మునుల నెయ్యమున ననిపి
తాను వాణియు లోని సౌధంబుమీడి, కరిగి యచ్చట నిల్లని యానతిచ్చె. 12
- శా. వాచాగోచర మప్రతర్క్యము వినిఁర్వంద్వం బసాధారణం
గావోద్యం బసితోక ముచ్చితమనఁగ్యాయంబు వర్ణింపగా
నీచెల్వం బిది నిక్క మట్లయినఁ గానీ నాకు నీవంక వా
ఛాచావల్యము దీరనేరదు మనోఽక్షిడలం గోమనీ. 13
- క. నాకోరిక నీడేరగఁ, గైకొనవలె నీవు పరమవఁగౌరవకృతభా
సాకృతులు నూటి నటువలె, గైకొంటివయేని చెప్పఁగలదేమనినన్. 14
- క. తనపాతివ్రాత్యమునకు, ననుకూలముగాఁగ మగనిఁయాజ్ఞకు లోనై
కనువట్టి వాణి శతీవా, గ్వనజానన లగుచు నలువఁవడి దేరంగన్. 15
- ఉ. అందున కెంతయుఁ బ్ర మదఁమందుచుఁ బుష్పితవల్లులందు నిం
దిందిరశాబకంబు పుపుఁదేనియఁ గ్రోలెడు రీతి నూర్వరక
బొంది సుధాధరగ్రహణఁభూరి సుఖంబుల నొందుచున్ శతా
నందుఁ డనంగ నొప్పినగెఁ నాడు మొదల కథల నిర్వధాతయున్. 16

శా. ఆరామంబులఁ గేలికై లముల సాధాగ్రంబులఁ న్వర్తదీ

తీరోపాంత నికుంజ పుంజములలో • దేశంబుఁ గాలంబు నా
చారంబు నివరింపఁగా మఱచి హృజ్జాతాంధకారాంధుడై
నీరేజాననుఁ డిచ్చ నుండె శతవాఁటిభోగ నిర్మగ్నతన్.

17

సీ. మ్రొక్కిన నొకలేమఁ మోమెఱ్ఱఁగాఁజేయుఁ, దిట్టుఁ గూరిమి నొక్క • తీగఁబోడి
తలనట్టుకొను నొక్క • తరుణీలలామంబు, హుమ్మని యదలించు • నొక్కయింతి
పట్టుకు మని యానఁ పెట్టు నొక్క వధూటి, యేమచు నొక్క పూఁ ధేందువదన
ముసుంగు వెట్టుచు నొక్క • ముద్దియ పనఁగించు, సిగ్గులేదను నీకుఁ జెలువ యొకతె

తే. మఱియుఁ గోపించి వలసిన • మాడ్కి నుండు, వారిజాక్షులఁ నగినట్లు • గారవింది
రతిసుఖంబులఁ జూచునోరంతప్రాద్దు, నజుఁడు మన్మథ రాజ్యసింహాసనమున.

18

క. తరుణీశతకము బింబాధరమాధుర్యంబు లానుఁతటిఁ దమలోనఁ
బరమేష్ఠి నాల్గుమోములు, వరుసలు వెట్టుకొనుఁ జెప్ప • వశమే కూర్చిన్.

19

సీ. అధరపల్లన మానఁ సంగంబు మఱచు దం, తక్షతంబునఁ గొంత • తలఁపు గలుగు
బరిరంభణంబునఁ • బరవశుడగు నఖంబులు నాటఁ జెనకినఁ • దెలివినొందు
బహుబంధరతికి లోపఁజిచ్చొక్క గళరవ, శ్రవణంబుచేత నె • చ్చరికనొందు
సురతాంత సుఖమునఁసోలుఁ దాంబూలంబు, నేయింప నించుక • నేదదేలు

తే. జలకమాడును దివ్యవఁ స్త్రీములు గట్టు, దివ్యగంధంబు లలడును • దివ్యపుష్ప
మాలికలు దాల్చు నమృతంబుఁగ్రోలు మగుడ, బాలికానంగ సౌఖ్యాభిఁ నోలలాడు.

ఉ. తోరపుగోరిక, ల్పగేవు • తోడి మొగంబును జిక్కునడక శృం
గారపుఁ గొప్పు, క్రొంతెమటఁ గాతెమ గండము, నందడించు ని
ట్టూరుపు గాడ్చు, వేడుకలఁ నుబ్బెమ దేహము, సోలఁ జాపు, నొ
ప్పారుట గాని నల్ప కొకఁ యప్పుడు సూరట లేదు కూటమిన్.

21

క. ఈమాడ్కి నిదియ పనిగాఁ, గామాంధుం డగుచు నున్న • కార్యము లెల్లఁ
బోమొత్తి పుణ్యపాపము, లేమియుఁ దలఁపక సుఖించు • నెడ వారలకున్.

22

శా. కూరు ల్లూర్తులు దోషకారులు జగఁ ద్రోవలు ల్కహాభీషగా
కారు ల్గర్భవిరోధు లన్యరమణీ • కామాంధకారాంధు లా
చారభ్రష్టులు లోకకంటకులు శ • స్త్రీవ్యగ్రబాహు ల్కృపా
దూరు ల్బువ్విదివేల రక్కసులు దోఁజ్తోఁ బుట్టుచుం దండ్రితోన్.

23

—*— బ్రహ్మకొడుకులదుప్తచేష్టలు. —*—

సీ. చెఱపట్టి తెత్తుమో • శ్రీనుహలక్ష్మీని, బిండి గావించుమో • వెండికొండ
మ్రొంగుచుమో పట్టి • మిహిరమండలమును, ద్రావుదుమో నముఁద్రంబు లెల్లఁ

బన్నగకులసార్వభౌము నాడింతుమో, పెకలింతుమో ధాత్రిఁ బెకలిపడఁగఁ
దన్నదుమో మృత్యుఁదంష్ట్రలు విటుగంగ, సరగునఁ జెలుతుమో • జమునిలజ్జ
నే. నేమకొండలుఁ బెరికి వేఁటాడి కడిమి, గగనమండల మొరయంగ • నెగరవైచి
బుంతులాడి చరింతుమో • పనుపుమమ్ము, దండి! వలసిన పనికిన్నఁదమ్మిమాలి.

వ. నెమ్మనంబున నుమ్మలించి కమ్మవిల్తుని యలరమ్ములం జిమ్మచీరట్లు గ్రమ్మటంజేసిదుర్మ
దులుఁ గ్రూరకర్మలగు కొడుకులంగంటినే యని కటకటంబడి భువనంబులకు వెక్కి
సులగు రక్కసుల దిక్కుఁ గనుంగొని గగనకర్పర పరివేధి తుంగ శృంగ శృంగాటకం
బును నుదీచ్యవాచీ ప్రాచీప్రతీచీ సమీచీన పరిభిభూత గంగా గౌతమీ సముద్ర
ముద్రిత దుర్గంబును నిర్దళ నానామృగ సంకులమధ్యంబును నగు వింధ్యంబునకుం
బొండని నియమించిన.

25

ఉ. మించిన వేడ్క రక్కసులు • మీనలు దీటుచు, దిక్కుమంగముల్
చించుక పాట నార్పుచు మఃషీమలినాంగ వినిలిమ చ్ఛటా
నంచిత భానులై కయిదు • వల్లభిపించుచు లోకమెల్ల భ
క్షించెద మంచు వింధ్యగిరిఁ • జేరఁగ వచ్చిరి దండ్రీ పంపునన్.

26

ఉ. అందొక దుర్గమస్థలమునందు నివాసముఁ జేసి జంతురా
శిం దెగటార్చి మ్రింగుచు ఋషిప్రమదావళిఁ బట్టుకొంచు నం
క్రందనముఖ్య దేవనగఁరంబులఁ గాల్పుచు నాత్మభోధ ని
ష్ఠం దపమాచరించుమునిఁ నంహతి డెందము గండఁజేయుచున్.

27

మ. పురుషుం డన్న నధించి, కాంత యనినఁ నోగించి, యర్థంబులఁ
సరగం జేకొని, మత్తచిత్తు లగుచుకొనరవంబు నేకంబు సే
సిరి వర్ణాశ్రమ ధర్మము, ల్పధుల గాఁసింబెట్టి చార్వాకమా
ర్గరతుల్యాలై శరీరసౌఖ్యపరతం • బ్రత్యక్షసిద్ధాంతులై.

28

మ. కులశీలంబులు జాతిభీతులు ననుఁక్రొశత్రపాహేయశం
కలు దూరంబులు సేసి యిచ్చల నమఁగ్రస్ఫూర్తి నర్తించువా
రల యై పోయిరి కాని రక్కసు లసాఁరక్రూరసంసారమో
హలతాబద్ధులు గాకయున్న నపవర్ణానందముం జెందరే.

29

శా. భాండాగారము లెల్ల నన్యధనము • ల్పందీగృహప్రాపితా
చండాలాపధికాంత లాత్తకులయోఁమారత్తుముల్, సత్క్రియల్
చండక్రీడలు, సర్వజంతువులు భోజ్యత్రేణి, కాదంబరీ
భాండవ్రాతము పేయమై, దనరఁ • బావస్వాంతులై త్రిమృతన్.

30

శా. అబాధల్పవలేక భూరమణి శోకాక్రాంతయై ముఁగ్ధుడీ
ధీబద్ధారుణసాణిపద్మములతో • దేవా! జగం బెల్లర

తౌబద్ధిక వివరింపు నీమతులచే • గాలెంజుమీ యంచు భా
పాబద్ధం డగు బ్రహ్మదేవుని విజ్ఞాపించె ఘోషించుచున్.

31

క. ఆయా ర్తనాదమునకుం, దోయజగద్భండు కరుణతో భూదేవి
జాయంగఁ బిలిచి యోడకుమీ యీనిమిషమున నీకు • మెచ్చొనరింతున్.

32

—* బ్రహ్మకు నుగ్రుండునుకొనుకు కలుగుట. *

క. అని కొడుకులపైఁ బుట్టిన, కినుక సహింపంగలేక • కెనిలిన నోవం
బున నుగ్రుండునుతనయుడు, జనియించె సనుస్తభూతజాలము బెగడన్.

33

చ. అతనికి నుగ్రసింహరథ • మస్త్రోచయంబును వజ్రకంచుకా
న్వితముగ నిచ్చి నానుతులు • నీనహజన్తు లటంచు బాడకు
ద్ధతగతి నంనతిం బునిమి • దైవతకోటులు నింగి బొంగ భూ
నతికిఁ బ్రయం బొనర్చు మని • సారసగర్భము పంప నాతడున్.

34

—* బ్రహ్మవంశున నుగ్రుండు తనయన్నలగురక్కనులఁ జంపుట. *

ఉ. కోవన నార్చినం దెనలఁగుంజరము బ్రేదకం, ధమర్షణ
రావమునం గలంగె బలఁరాళి, వడంకె రథాంగతీవ్రసం
రావమునం గులక్ష్మీతిథఁగంబులు, రథ్య మృగేంద్ర సాంద్ర హే
పావలి ప్రక్కలయ్యె హరిఁదంతము, లేమని చెప్ప నత్తటిన్.

35

తే. తన్ను ధరికిఁ బొమ్మన్న • ధాత నోటి, మాట నోరనె యుండ భూఁమండలంబు
జేరఁ జనుదెంచె సింగంపుఁ దేరిజోను, వింధ్యగిరినున్న రాక్షసవితితిమీఁద.

36

శా. ఆఘోరాసుగు లంతయుం దెలిసి గంధానేకపానేకవా
హాసు స్వందన బృందము ల్లోలువఁ జిత్తాయ త్తమై, కాట్లుకా
మోఘాస్త్రంబులు దాల్చి హేమరథము • ల్లోదంబుతో నెక్కగం
గొఘం బెత్తిన ధూళిచే నడుసుగా • నత్యంత గిర్వాంధులై

37

క. బలములు దీర్చిరి నడిచిరి, బలవంతుం డైన యుగ్రుఁడై నేచి బలా
బలచింత లేక రాక్షస, బలములు రఘురాము మీఁదఁబై కొనుగీతినే.

38

క. ముందటఁ గాలుబలంబు పిఱుందం దురగంబు లాపిఁబుందం గరుణ
స్వందనము లందుపిఱుందం, గ్రంధుకొనగ నిలిపి నడువఁగా వెఱగయ్యెన్.

39

మ. గరళంబుద్ధతి నారగింపఁ జనునుఁగ్రవ్యగ్రవిస్ఫూర్తి, సా
గర మాహాశస మెత్తుకుంభజుని రేఖాధ్వారతసంతానను
స్థితం దీర్చు దినేంద్రు చందమున, నాసేసం గనుంగొంచు భీ
కర వేగంబునఁ దాకె నుగ్రుండువుడుఁగ్రం బైన హంబునన్.

40

- క. చదివెం గాబుబలంబుల, గదిమెన్ గుట్టంపు పాణి • గగ్గలకాడై
చెదరంగ గంధగజముల, మదమడుచెం బండవీర • మండలి దాకెన్. 41
- క. విడువక పట్టిన మునుమున్, గడదేటిచి బలము రెండు • గా నొనరించెన్
వడి నా రెంటికీ నమమన, వెడలెన్ మతిపోమసూర్య • వీఘలుగాగన్ 42
- క. చెదరిన సేనల నన్నిటి, గుదురుకొనం దొలి చుట్టు • కొని వడి నేసెన్
మదకరుల హరుల భటులను, గదనంబున మడిసి చాప • కట్టుగఁ గూలన్. 43
- శా. ఆయోధ్యాగణితేత నిట్లు తమపై • న్యంబు ల్పూజించలై
సాయలవాటియు నేటుపోటుల భయ • భ్రాంశంబు లయ్యున్ సమి
ద్యాయుక్తాంగములయ్యున్ దమ్ము శరణం • బు త్వేడియుం దూలగా
సాయంసూర్య సమాన నక్త్రములతో • సక్రోధులై రక్కసుల్. 44
- క. విడిగిపటచు పై న్యంబుల, వెలుపెల్లను దీర్చి చూల • విక్రమగరిమల్
వెలుయంగ నుగ్గుర దాకిరి, యురవడి నార్పులును జొబ్బ • బులుముల దగడన్. 45
- క. ఆ తుములమునకుఁ దెమరిక, భూతలము దలంక నలువ • పుత్రుం దెమ్మై
యాతెఱఁగున ననుగులు సిద్ధాతనదృశ శరణం • బులు వడి గురియన్. 46
- క. ఏసిన శరములు దుమురుగఁ, జేసి యరణ్యంబు దావ • శిఖ నొదివినయ
ట్లాసుర పై న్యము వీరా, గ్రేసరుఁ డుగ్రుండు విశిఖ • కీలం బొసెన్. 47
- క. తా నేసిన శరములు దా, వానలమునఁ బడ్డమిమత • లట్లు శరనిధి
సోనలుగా నర్పించిన, వానలక్రియ వారిమీద • వమ్మై పోనన్. 48
- శా. శ్రోధాగ్ని ప్రభవితీ శోణరుచి దృ • శ్కోణంబులం బిందఁగా
వేధోండంబు గలంగ నార్చి శరము • త్వేవేగ కోదండవి
ద్యాభౌరేయత మీఱ నేసె మనుజా • హరాసుదేహాస్త్రిభా
రాధాతక్షితిఘాతపాళిగ మృగేం • ద్రస్యందనుం దుద్ధతిన్. 49
- క. కోణపవరు లప్పీరుని, బాణవరంబరల నొప్పి • బడరైరి కుల
క్షోణీధరములు కుంభఃక్రోణాసారమునఁ గలగి • తొలగని భంగిన్. 50
- న. మతియును.
- శా. దిక్కు-ల్లిక్కదలంగఁ జక్రగుణసం • దీప్తధ్వను ల్మీఱగా
రెక్కల్వచ్చిన కాలనర్పముల పేర్కిం గంకపత్రంబులన్
జొక్కంబైన నిశాతబాణముల నా • జో జేసె బేతాళముల్
గ్రుక్కిల్లింగఁగఁ గ్రొత్తనెత్తురు వా • గు ల్పాఱఁ గ్రవ్యాదులున్. 51
- ఉ. ఏసిన సీనువుట్టి యను • రేశ్వరు లన్నియు నుగ్గునేసి య
బాసనుపుత్రుఁ డాది భువ • నావళి నెన్నఁడు నిన్నుఁ గాన మ

న్నా! ననురంబు సేయుటకుఁ నై నియమించినవార లేవ్వరో
దోసముగాదు రాఁ దొలగఁ • ద్రోయుచుఁ బోదనదంచు నుక్కునన్.

52

శా. అవ్వీరాగఁగి బాసాతముల మాంసాహారవీరు ల్పయిం
బువ్వుల్ చల్లిన యట్లుగాఁ నలచి యాఁద్యుల్ నింగిముట్టంగ నీ
క్రొవ్విట్లే యడఁగింతు మంచు రడి నుగ్రుందాఁగి నున్మత్తులై
గువ్వ డైగ నెవ్వి వేర్చినగతిం • గోఁవాలుం బొప్పగన్.

53

క. ఒక్క మొగి ననురు లందఱు, బెక్కుతెఱంగులు నిశాతఃభీరిరణముల్
గ్రక్కితీయవేయ నెత్తులు, నక్కంతీరవరిధాంగఁమంతయుఁ దోఁగన్.

54

ఉ. అప్పుడు నేల పల్లగిల • నార్చి మహాగ్ర నిరీక్షణంబులన్
నివ్వులు రాల్చ గోసమున • నిమగ్నశాతశిశిముఖావళిన్
ముప్పదివేల రక్కసుల • ముంచె విరించితనాజుఁ డీశ్వరుం
డవ్వరడై త్యవీరనివహముక్తరమ్ములఁ గ్రుమ్ముకై వడిన్.

55

ఉ. కప్పిన యంపచానలనుం • గంపమునొందక నూనవాశముల్
ముప్పిరిగొన్న రోషమున • మోమునఁ గంఠమునన్ భుజమ్ములన్
జిప్పిలి వేడి నెత్తురులు • వేగులు లేఱులు కొండనుండి బా
తొప్పనఁ గాఱ వీరనివ • మొల్కెడు చందము దోషనుగ్రుడ్డ.

56

శా. చెక్కల్నేసె రథంబు, లశ్వముఁ గూఁ జచ్చిన్, భుజభుజంబులై
కుక్కెంబు ల్పడవేసె, తన్న నుయకోఁగీరంబులుం దూణముల్
నెక్కిల్లా నొనరించె, ధూళిఁ గలఁ • స్వర్కంబులన్, సూతులన్
కొక్కడెం, దునుమాడె విండ్ల, ననుచుల్ • సంక్షోభముం బొందఁగన్.

57

క. అరదములు విడిచి రక్కసు, అరిగలుఁ బట్టెములుఁ గొనుచు • నాకనమునను
బారిఁబారి నెగయుచుఁ గల్పిం, చిరి కాటుకప్రోవువంటి • చీకటి సంతరి.

58

శా. ఆమాయాతిమిరంబులోవల నదృశ్యాకారులై పోరు ర
క్షోమాతంగముల నృత్యగేంద్రరథుఁడుగ్రుం బోలి శాతాంధకా
రామిత్రాంబక మేసి చీకటులఁ బొయం దోలి యీ కాశఘం
టామార్గంబున నుండకుండఁ గడికంఁడల్లాఁగఁ బెల్లెసినన్.

59

శా. తూలంబాతియు నీరువోక సురనాఁకు లేవమీఱన్ సమి
త్కేళీలోలతఁ గాలమేఘములమాడ్కిం జూడ్కుకిన్గా శిలా
జాలాసారముఁ బై పయిం గురియ రోషసావ్యంతుడై తీవ్రవా
తూలాస్త్రంబున నందఱన్ గెడపి శాంతుండయ్యె నవ్వీరుడున్.

60

చ. నరులకు గుండెగూడు దిగె • నాగకులంబులు నిద్రవోయె, ని
ర్జనులును మిన్నుదన్నిరి, ధరామరకోటియుఁ దృప్తిఁ బొందె, ను

స్థిరత పహించె ధాత్రియు, ఋషివ్రజమిచ్చు జరించె, రాక్షసా
త్మరము రణంబున హరిరథవదరాహాతీచేతఁ గూలినన్.

61

వ. అమృహరిగన్ధలంబున వారణంబులయట్టలు కట్టలు వడుటంజేసి తొట్టిన నెత్తురు
మడుపులం దెట్టువలు గట్టిన యంపకట్టియలం దెప్పలుగట్టుకొని యూడం దలపెట్టు
బిడ్డల యెడ్డతనంబునకు మరంబున ఘనంబగు వేడుక వూడమఁ బెద్దయుంబ్రాద్దు
ముద్దాడు శాకినీ ధాకినుల కలకలంబును విస్ఫలవిడిం బచ్చిపాలనుఁ దిని వెగటగుటం
జేసి తూడపులనెడలి పడిన పద్మరాగంపుఁ గుప్పలు నిప్పులనుచుఁ గండలు బరికట్టి
యల న్గుట్టి కలుకుట్లుగాలువం బాలువడి తిరుగు భూత బేతాల బాలికాకులకోలా
హలంబును మిట్టకోలల గులగుల్లలైన కిరీటంబులనుండి రాలిన వజ్ర మాక్తిక
రజోగుణంబు లవణంబు చవి మరగి ముఱుగకుండ నుప్పుకండలుపెట్టఁ జూచు పిశాచ
మందగామియల క్రందును బడడునం బొదవిన మెదడునుం బ్రదరంబులం జదిసి కది
సిన మాంసంబును బ్రేవుప్రోవులు మొదలుకాఁ గూడఁబెట్టి కట్టుగట్టి యేనుఁగు
తుండంబులం దూము లనురించి చెమరించిన మోములతోడం జెఱువులు గట్టుకాడ
నిట్టవూడిచిన రక్తంబుల నట్టనడుమ వేసినఁ జెలంగు కూశ్మాండ కుమారోద్దండ
హననవ్యసనంబును గాకఘూకజంబున వనశునకంబులు స్రచ్చి వందఱలాడి యవ్వ
లవ్వలికి వెడలినచ్చు నేనుఁగు పీనుఁగుల డొక్కలలో మక్కి-డాగిలిమ్మచ్చులాడు
దయ్యంపుఁదోయ్యలుల నయ్యాబంపుఁదయ్యంబును, వీరరసావేశంబున విజయా
శాపరవశత్వంబును జేసి మునుపడిప్రోవుడప్పక ధరణిం బడియున్న మానవాహర
హరిశాబక కళేబరంబులం జూచి సజీవశంకాతంకంబునం గొంకి వెనుకపడంబులం
గ్రమ్ముకొనం జమ్మిన దుమ్మునఁ గదలకుండినఁ జెండ పండువునేయు గోమాయు
పరంపరారావంబును, విగతవీరులైన తేరులును, జర్ఘణరితాంగంబులైన తురంగం
బులును, శరీరప్రోతశరవాతులైన సూతులును, ఖండఖండంబులైన కోదండం
బులును, రంధ్రనికేతనంబులైన కేతనంబులును, విదళిత సూత్రంబులైన తను
త్రంబులును, రజోజాలంబులైన శూలంబులును, విదారితకూటంబులైన కిరీటంబు
లును, ఖండితవేణుశలాకంబులైన పుండరీకంబులును, విధ్వంసితముఖంబులైన
శిలీముఖంబులును, భంగభంగంబులైన మాతంగంబులును, రుధిరసమాకాంతుల
యిన మావంతులును, యమకింకరాయత్తులయిన రాహుత్తులునుం, గల కలనిఁ
గనుంగొని చని వీరాగ్రేసరుండగు నుగ్రుండు పితామహగ్రభాగంబున నిలిచి గెలి
చినవిధంబు విన్నవించిన విని విరించి పుత్రవధవిధాకర్ణన గ్రథితశోకానలదండవ్యా
మానమానసుండై మండిపడుచుం జూచిన నతండునుం భస్మంబైనం బుత్ర
హత్యాదిదోషంబును బుత్రవిహీనత్వంబును బ్రాప్తంబయ్యెనే యని విచారించి రి2

—* బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు నేయుట. *

ఉ. ఇంతట దేవదేవుఁ గరుణేక్షులు దక్షిణకౌప్యశైలశృం
గాంతరవాసు భక్తజనతామరభూజము నద్రక్షన్యకా
కాంతునిఁ గొల్వకున్న సుతః పున్నరతా సుతహీనతాఘమ
ద్ధాంతపయోధిపాతమునఁ • దప్పిమనంబు సుఖంబుకొందునే? 63

వ. అని వితర్కించుచు 64

ఉ. అంచలుగట్టిసట్టి రథ • మాతృనధూటియుఁ దాను నెక్కి చిం
తించినయంతలోఁ గదలి • తీవ్రత దక్షిణకౌప్యశైలముఁ
గాంచె విరించి ముక్తికలఁకంతవధూపదవీరసాలముఁ
బంపముఖానుకూలవల్లి విఘ్నవిఘ్నోగ్రహవాగ్నికీలమున్. 65

తే. కాంది కాంచనమాణిక్యభుజితమైన, యంచకొదమఁ బూన్చిన • యరదము దీగి
దేనియును దాను మొగతేటఁ దీర్థమాసి, యభవుదర్శించి జ్ఞానపుష్పాంబుఁగొలిచి.

వ. దక్షిణకైలాసగోత్రంబునఁ గూర్చుండి కమలాసయంతు కమలాసనన్ధుండై హృదయక
మలంబునఁ బరమేశ్వరు చరణకమలంబులు నిలిపి పంచేంద్రియసౌఖ్యంబుల వంచించి

సీ. కందమూలాదిభక్షణములఁ గొన్నిది, నంబులు ఘోరతఃపం బొనర్చి
యంబుకణంబు లాహారంబుగాఁ గొన్ని, నెలలు దప్పక భక్తి • నిర్వహించి
పవనాశనంబునఁ • బరితృప్తుడైకొన్ని, ఋతువుల నద్భుతవ్రతము నలిపి
సతతోపవాసవిష్ణువరాయణబుద్ధి, గొంతకాలము తపోదాంది నెరపి

తే. భువనభవనభయంకర • పవనవర్ష, శిశిర తీవ్రతర వ్యథఁ • జెనరసక
హృదయధైర్యంబుమిక్కిలి • పరిపటిచి, నలువయిబ్బంగిఁ బక్ష్మిండ్లు • నలిగెదపము.

సీ. గాంగేయముఖరీతిఁ రంగనంగతనదా, గతియహగ్రీష్ణముఁ భయు హరింప
నతతవాచయమీ • శ్వరకృతకృతుహరి, ర్జ్వలదగ్నికీలలు • చలి నడంప
నికటద్రుమస్థితఁ నీలకంఠంబులు, పురులోడ్డి వానలఁ బ్రజును మాన్ప
నాగంబు లాభోగఁ భోగంబు లడ్డంబు, పట్టి ఘుంఘూనిలఁపంక్తి నుడువ

తే. నఖలభూతాత్మమూర్తియై • యతిశయిల్లు, కొడుకుఁబడయంగన శ్వేతుఁ • గూర్చితనము
నేనె నటుకానఁ బవనాగ్ని • శిఖిఫణేంద్రు, లాదిగాఁ గూడి విధికి సహాయు లైరి.

సీ. తల్లిగానని లేడిఁ పిల్లకుఁ జన్నిచ్చి, పెంచు బెబ్బలి తన • విడ్డయట్ల
డై వికంబున గూడు • దప్పి నేలను బడ్డ, రాచిల్లబోదలు • ప్రోచుఁబిల్లి
యెండచేఁ గ్రాగిన • కొండకోయిలుఁ దెచ్చి, యెలమావినీడల • నిలువుఁ గ్రోత
యెడఁబాసి పోయిన • విడియేనుగులఁగూర్చి, కరివిరహంబు కేసరి హరించు

తే. స్తనితములకెగవడి వచ్చు • శరభములను, బట్టి యొయ్యన ధ్రాతిపైఁ • బెట్టికాచు
గండభేరుండపక్షులుఁ గలిగి యజని, యాశ్రమము శాంతరససూపఁ • నుయ్యెనవుడు.

ఉ. అడవిభాతకుం బదువులమ్మ నదా పనిపాట నేయఁ జే
తోడుగఁ జెంచెతల్పులుకుఁతోడుగ రాజశుకీకదంబమున్
గూడి చరింపఁగా నదియుఁగొంత వినోదము గాఁ దపస్విని
క్రీడ వహించె నాత్మపతిఁకిన్ మదిగోర్కి ఫలించు నంతకున్. 71

తే. భారతీదేవియును దానుఁ బద్మభవుఁడు, భువనములకెల్లఁ జోద్యంబుఁపుట్టునట్లు
లాత్మవిద్యాధురంధరుండు నకొడుకు, బడయఁగాఁ గోరిఁ ఘోరతఁపంబొనర్చె. 72

మ. కరుణాధారలు నేత్రకోణములవంకం జంద నానందబం
ధురమై మానస ముబ్బుఁగాఁ బ్రమథపంక్తుల్లోల్పి గోరాజునె
క్కిరటన్తంగళవాద్యముల్ సెలఁగ లక్ష్మీనాథముఖ్యామరుల్
పరివేష్టించి భజింప బద్ధజనకుం బ్రత్యక్షమై యీశుఁడున్. 73

— ఈశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై బ్రహ్మకు వరమిచ్చుట —

శా. ఏ నీకేమి యొనర్తుఁ జెప్పుము సురః జ్యేష్ఠా! యనెన్ భక్తి భా
షానాథుండు ధర్మిణిఁ బాఁగిల నమఃస్కారంబు లర్పించుచున్
నానాశీతుల నన్నుఁజించి నిటలఁనన్యస్తాంజలిత్వంబునన్
మేనఁ గంపము రోమహర్షణము సమ్మిశ్రింబుగా నిట్లనున్. 75

తే. దేవ నీవంటి దేవుండుఁనివ్యతీర్థ, రాజములలోన దక్షిణఃపజతశిఖరి
వంటి క్షేత్రంబు నావంటిఁవాంఛితార్థ, సిద్ధుఁడు నరుడు ధర విమర్శించి చూడ.

శా. కాన న్వచ్చియుఁ జూడరాదు భవఁదాకారంబులో నొక్క మే
నైనం బారముముట్ట నింకెటులు లోకాతీతమై దృష్టికిన్
లోనై యుండని మీచిదాకృతి నుపశ్లోకింపఁగా నేర్చెనన్
నానాభంగుల నూరకుండుటయ భాన్యత్వంబు నాబుద్ధికిన్. 76

స్తో. భారతీదేవితోఁ బాయక కాలధర్మము విచారింపకఁమదనకేళి
దేలంగ ముప్పది పేలరక్కను బుడ, యించి వింధ్యాద్రికి పేగి వారు
ప్రజలఁ బీడింప నర్హంసహదేవత, చెప్పిన నేను రో పించినపుడు
పుట్టెనుగ్రుండును పుత్రుండు వానిచే, నందఱు జంపించి యతనిఁ జంపు

తే. కొంటి నజ్ఞానమునఁ గట్టుకొంటిఁ బుత్ర, హత్య నంతానహీనుండ పైతి దేవ!
రెండుదోషంబులనుమాన్చిఁచిండువేడ్క, నన్ను రక్షింపునునుఁబ్రానన్నుఁడగుచు.

ప. దక్షిణకైలాసగోత్ర వీక్షణనూత్రంబునంబుత్రహత్యాది దోషంబులువాసె మాఖ
మానంబున మఖానక్షత్రంబున నుమఃకాలంబున నువణఃముఖిరీష్నానం బాచ
రించి మానంబున నీ మహాలింగంబునకుఁ బ్రదక్షిణంబులుఁ బ్రణామంబులుఁ బం
చాక్షరీసుత్రజపంబును నూటయెనిమిది నేసి ప్రతిమఖానక్షత్రంబున నివ్వధంబున

నొక్కసంవత్సరంబు నడిపిన నువుత్రుండు గలుగు నీవేకా వెవ్వరీప్రేతంబు నడిపిన నిట్ల యా నని యానతిచ్చి నర్వేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొండె నరవిందనందనంబు నట్లు నేయం దొడంగిన.

78

— ❧ — ఋభువునిజననము. ❧ —

మ. నెలరెట్టె ల్లకుఁ జీరచిక్కెఁ బ్రజగఁన్నిర్భరయిల్లాలికిఁ జెలఁగెం జిట్టుము, లంకురించె నగుచుల్ • చెక్కు ల్పూభాతేందుమం డలతేజంబున నొప్పె, గొను బలిసె • డాసెం గుచాగ్గింబులన్ నలు, పానూసము దోచె నెన్నడ నభిన్నంబయ్యె నిట్టూర్పులున్.

79

తే. తెల్ల నగుమేను కుసుమితఁనల్లిగాఁగ, గురుకుచంబులు పుష్పమంజరులుగాఁగ నందునుండెడి నలుపు నిందిందిరములు, గాఁగఁ జెలువొండె వాగ్దేవిగర్భమహిమ.

తే. ఆత్మలోనున్న పుత్రహఃత్యాకళంక, మాత్మజాభావతాదోష • మాత్మదూష మైన పిండంబు గర్భస్థమైనబైట, వెడతె ననఁ జన్ను మొనలందుఁబొడమ నలుపు.

సీ. సౌఖ్యలేశములేనిఁ సంసారదేహాభిమానముల్ విడిచి త్రిమృగఁగఁ గోరు ముక్తిసామ్రాజ్యాభిషిక్తులై విహరించు, యోగసిద్ధులలోనఁ నుండఁ గోరు మానముద్రానక్తిమదికి నింపగు చోట, నేకాంతమున వసియింపఁ గోరు నస్పృహతప్రాప్తమగు పదార్థంబుల, దీపనాదివ్యథ • దీర్చు గోరు

తే. విష్ణుపవ్యావకంబు నఁవిస్తయంబు, నైవబ్రహ్మంబు పిండమై • యాత్మగర్భ గోళముననుండఁ దన్మహాగుఁములెల్లె, డెలుపు మెలపున సంతటఁబలుకు వెలది.

ఉ. భారతి గోరుకోర్కులకుఁ • బద్ధభవుం డనుకూలుఁడై మఖా తారకయందు సుప్రతముఁ • దప్పక నల్పఁగ నొక్కయేటిలో నీరజవైరి శేఖరుని • నిత్యకృపం గల పుత్రజన్మముం జేరువ యయ్యె దంపతుల • చిత్తమునం బ్రచుదం చిగుర్పఁగన్.

83

తే. వాఙ్మయంబైన వేదాంతవార్ధియందు, సర్థమయుఁడైన చిద్విధుం • డవతరింపఁ దన్నుమఱచిన తెలుగునఁదమ్మిమాలి, ప్రమదమునఁజొక్క వాణిగఁగర్భముననుండి.

మ. ఉదయించెం బరమార్థ రూపము మహాఃకౌశ్యరోత్తంస మీ శదయావర్ధితదివ్యతేజము నదా • శాతస్వరూపంబు దుఃఖదసంసారవిదూరమానసము లోకం బుత్సరక్రీడలఁ బొడలంగా సుతరత్నమంత జననీపుణ్యప్రభావంబునన్.

85

క. పుత్రోదయ మగుటయు శితి,వత్రజఁ డానందలహరిఁ • బరవశుం డగుచున్ స్తోత్రంబునేసె ముక్తిక, శత్రుని గారీశు నిర్మలప్రతిపత్తిన్.

86

వ. ఖండపరశుంశును సఖండదయామంశితకటాక్షవీక్షణంబులఁ బ్రత్యక్షుండై కమలజత
నూభవునకు ఋభువనియెడునామంజానరింపననుగ్రహించియవగ్రహరహితంబును
గలుపఁహితంబునునైన బ్రహ్మలోపదేశంబు నేసి యంతర్హితండయ్యె నంత. 87

శా. శోరే నెంఁదియుఁ గన్నవారలకు సంక్షోభింపకే మౌక్తికీయా
త్పరామర్శమునం జెలంగి యింక నేయర్థంబు వర్జింపఁగా
లే రాత్నజ్ఞులనంగ నాఋభువు దండ్లిందండి వీడ్కొంచుఁ బు
ణ్యారణ్యంబులఁ బూజితైలముల బ్రహ్మజ్ఞానియై తిమ్మరన్. 88

ఉ. వచ్చి నిదాఘుఁ డాఋభువువంకఁ బరావరవస్తుదర్శనం
బచ్చపడంగఁజేసి ననఁకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప నా
సచ్చరితుల్ నమస్త మునిఁచంద్రులకుం గరుణార్ద్రచిత్తులై
యిచ్చిరి బ్రహ్మవిద్య, వెలఁయించిరి వారు జగంబు నిండగన్. 89

శా. ఈచందమునఁ దమ్మిచూలికథ గౌరీశుండు చెప్పంగ ధా
త్రీచక్రేశుండు సొక్కి మ్రొక్కి యనియెఁ శ్రీకాళహస్తిశతా
ప్రాచుర్యంబు పురాణసిద్ధముగ నెప్పటన్ జగన్నాయకుం
దాచంద్రార్కముగా ధరించె నిది నా కద్యంతముం జెప్పవే. 90

క. అనవుడుఁ గుహనాజంగమ,తనువు ధరించిన సుధాంశుధరుఁ డిట్లనియెన్
మనుజేశ్వరుతోఁ గరుణావననిధియై విను మటంచు వాచాప్రౌఢిన్. 91

క. తొలియుగమున శ్రీనామము, గలచెలఁదియుఁ ద్రేతయందుఁ గాళంబనుపా
ములత్రేడును దానికి నీ,తలియుగమున హస్తియుఁ ప్రతంబునఁ గొల్వన్. 92

శా. గౌరీశుండు చెలందెఁ బాము గజముం కైవల్యసామ్రాజ్యల
క్ష్మీనూపంబగు తన్నుఁగూర్చుకొనఁగా శ్రీకాళహస్తిశ్వరుం
డై రాజ్యలై దదీయభక్తిగరిమం బాద్యంతము న్నికు వి
స్తారప్రౌఢి వచింతు రాజ! వినుమా దత్తావధానుండవై. 93

—* చెలఁదిపురుగు శివైశ్వము బొందుట. *

వ. శృతయుగవేశ మర్కటకఁకీటక మొక్కటి పూర్వవాసనా
గతమతి దేవదేవు గరఁకంధరుఁ గొల్వఁ దలంచి కుంభజ
క్షితిధర కన్యకాంబు పరిషిక్త శరీరముతోడ నాత్మని
ర్గత బహుతంత్రుపంక్తి గృహంకల్పన శిల్పకళాపరీక్షితన్. 94

సీ. పాకారములు గోవురమ్ములు కొలువుకూటములు సర్తనమందిరములు కోశ
గేహము ల్పండిత్యుఁ కేళీనివాసంబు,లంతవదక్షిణాయతనవీధి
యుపహరభోగమంబులపము గర్భగృహంబు,పరిణయ హేమవై భవనిశాంత
మంతఃపురంబు కఠ్యంతరంబులు జాల,కంబులు మేడలుఁ గరుణతోడ

- తే. నిభముఖానలజాతచంఃశిశవుండ, రీకలోచన మాతృకాలోకనయన
 దక్షిణామూర్తి వటుకాశిఃదైవతముల, నిలయములు గట్టినత్యంతఃనిష్ఠతోడ. 95
- శా. ప్రాతఃకాలతుషారశీకరిచమఃప్రాప్తిః లనన్తాక్షిణో
 పేతాగారములట్లు చెల్వనగుతఃద్భిందుచ్చహితఖ
 ద్యోతచ్ఛాయలః గొంతనేవు బహురః తోన్నద్భ్యగేహంబులై
 లూతాకల్పితతంతసద్దములు వాఃల్పుం జెప్పః జ్వలంబులై. 96
- క. తీరుగ నీగతి నిందులు, తీరగఁ గట్టియును గాలిఁ జెప్పినపోగుల్
 జాతిన పోగులు నడుకిం, దీరువనే కాని నిలువఁ దీరిక దినమున్. 97
- శా. నేవింపంగఁ జెల్లందీనేగుముః బరీక్షింప న్నలాటాక్షుఁ డా
 త్తావాసంబుననున్న ప్రవశిఖిః లాభీలతీప్రభా
 వ్యావిధాంబరమై తగుఁగ్గాని తదీయాగారముల్ ధూమమై
 పోనం జేసిన లేచి కీటకము హృః ద్యూతవ్యథాక్రోధమై. 98
- కి. ఇది క్షేమములు పట్టెన్, సదనంబులు గట్ట నాకుఁ శంభునికొఱకుఁ
 దుడిఁ గుమ్మరి కొకయేఁడును, గుడె కొక పెట్టన్న మాటఁకున్ నకివచ్చెన్. 99
- చ. కిలుకట నే బ్రయానమునఁ గట్టిన యిండ్లను గాల్చె దీప మిం
 తటఁ బడి గీచి మ్రొంగకి నృథా వసియించినఁ గోపమాటునే
 యటమటమైన శవనమునందలి మోహము చాలునంచు ను
 త్కటగతి కిపికానలశిఃఖావిసరి బులఁ ద్రావఁ బోవఁగన్. 100
- శా. దేవోత్తంసుఁడు ధక్తివత్సంబుఁడుచిఁ త్రైశస్వభావుండు గా
 రీవామాంగుఁడు శంకగుండు దయ మూఁ రింబోవఁ గెంగెలునఁ
 జావ స్వచ్చిన పుష్పః బట్టి తగునీఁ నద్భక్తికిఁ మెచ్చితిన్
 నీ వేయర్థము నన్ను వేడెదవు వానిం జెప్పుమా నాపుడన్. 101
- క. పలఁదియు నాతప మింతట, ఫలియించె చటంచుఁ బ్రమథఃపతికిఁ బ్రణామ
 బులు పెక్కు నేసి సంభ్రమ, కలితహృదయమగుచు ధక్తిగడఁబుకొనఁ గన్. 102
- శా. దేవా! నిన్ను నుతింపలే, సభమబుద్ధి, వేదశాస్త్రంబులుఁ
 రా వేపాటియు, వచ్చినన్ శ్రుతులుశాస్త్రంబుల్లిముం జెప్పఁగా
 లే వాద్యంతము లన్నఁ ద్విధులకుం లెక్కింఁగా శక్యమే
 సేవాధర్మము మేలు గాకనుచు మీ శ్రీపాదము ల్లోల్చితిన్. 103
- క. నా కీభవదుఃఖంబులు, లేక మహాజ్ఞానరసవిఃసీనుఁడ నగుచున్
 లోకం బెన్నఁడు నెఱుంగని, యాశైవల్యమై యభీష్ట మని ప్రార్థింపన్. 104
- చ. అనిమిషకోటి తా మహాఃపాంబునొనర్చు శివార్చన ల్లనం
 బున నిరసింప, మానులు తపోవిధవంబులు రోయ, యోగవా

ననబడి పొద్దువారు తమఃజన్మముఁ బట్టుకొనంగ, నన్యద
ర్యసరతు లెల్ల మానమయఃసంగతి చాలునటంచు, నెంచగన్.

105

ఉ. ఎక్కడఁ బూచినన్ సురముఁ నీశ్వరదానవమానవాహిపుల్
మొక్కుచు నన్నులించు రవఃముల్ ధ్రువమండలవీధి నిండఁగా
దిక్కులు ముంచుకొన్న తనఃతేజములోపల నున్న నాభముఁ
గ్రక్కునఁ గూర్చి దన్తయముఁ గా శివలింగము భక్తిలోలనన్.

106

క. లూతాధీశ్వరు కథ యిది, వాతాశన హస్తికథలుఁ బాక్రుత్తు మహా
పాతకధాతీర్థని, ధ్వాతములై యమృత మొల్కఁ గా వీనులకున్.

107

—*— కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట. —*—

శా. త్రేతాంతంబున నొక్కకాలఫణి భక్తిక్తి దివ్యమాణిక్యముల్
పాతాళంబున నుండి తెచ్చి దినముం గాఢేందుమాడార్చనల్
ప్రాతర్వేళలఁ జేయు ద్వాపరయుగఁ ప్రారంభమైన న్నగా
తీర్తు శంకరుఁ గొల్వ వచ్చె నొకహఃస్తిశేష మహ్నోటకన్.

108

సీ. వచ్చి కేశకినదిఁ వారిలోపల దోగి, కాలులు గొలుకులుఁ కలయఁ దిరిగి
మాలూరశాఖలుఁ నాళీకశిఖర, కుముదపుష్పంబులుఁ గోసి తెచ్చి
ఫణి సమర్పించినఁ మణులెల్లఁ బోద్రోచి, తొండవఁ గ్రోలినఁ తోయములను
దక్షిణైశ్చ లాసఁ ధరణీధరావాసు, సద్భక్తితోడి మఁ జ్ఞనమునేసి

తే. పూజలొనరించి యేనుఁగుఁ పోవుటయును, భవునిదర్శింప మఱునాఁడుఁ పావత్రేయ
నిజభగాగ్రనమగ్రమాఁణిర్విదీప్తి, తననునకుఁ దో మమకాలఁతమముఁ జెలుప.

109

ఉ. డగ్గటి యెవ్వఁడో కటకఁటా శివలింగముమీఁదిరత్నముల్
గగ్గులకాటఁ గప్పి ములుఁకంపలు తీవలు నెట్టె నేను, నా
కెగ్గొనరించి పోయె, నితఁ నేనుననెట్లు మనీయ భాగ్యమి
టగ్గిబడంగఁ జేసినమఁదాంధుని నంచు విషాదచిత్తుడై

110

క. అల్లన యేనుఁగు వెట్టిన, వెల్లం బోద్రోచి యెడఁదఁ నీనును భక్తి
మల్లాడ మణుల గౌరీ, వల్లభుఁ బూజించి చనియెఁ వాతాశనమున్.

111

ఉ. అంతటఁ గొంత నేవునకుఁ సగ్గజరాజును నచ్చి రన్ననం
క్రాంతశరీరు నీశ్వరునిఁ గన్గొని యెవ్వఁడో నేనునజ్జతా
సంతమనంబు గప్పియెఁకఁసక్కిపుఁబూజ లొనర్చె గాక యే
భ్రాంతులు పెక్కువర్ణములుఁ జూలు కపర్దికిఁ బెట్టఁ జూతురే.

112

క. అని చింతించుచు నెప్పటి, యనువున శివపూజఁ జేసిఁ యడవికిఁ జనియె
దనయిచ్చి దంతి పామున్, బనివడి మఱునాఁడు దాఁ బ్రభాతమునందున్.

113

మ. శివుఁ బూజింపంగ నచ్చి బిల్వవిటపఁగ్రేణీననాకాబ్జభే
దవిలీనాంగము దివ్యలింగము నభేదస్వాంతిమై చూచి నా
ది పృథాజన్తము గాదె! నాతపము భక్తిం బాపగా కున్న యే
ల విచారింపంగ నెల్లియుఁ ప్రథము కొల్లంబోయినం జూచెదన్. 114

ఉ. ఎక్కడి దుర్మదుండో తనఁ కేనానరించినతన్నపూజనల్
దిక్కులఁ బాఱు జగఁతీరుహశాఖలుఁ నమ్మికాండలుఁ
బెక్కులు గొందువచ్చి పయిఁ బెట్టిన నూరికయుండె శంకరుం
డక్కట యేమి సెప్ప నహఁహ పగవారినిఁ గూడె దైవమున్. 115

ఉ. కంటక మెట్లునాక భ్రముఁఖత్వము నొందితి వయ్య సార్వభౌ
కంటకితాంగ బాహులతిఁకాయుగసంగతఁ బోలె దుఃఖకృ
త్కంటకబిల్వికాశమలఁకాండము తిట్టిన మోచిమోచి ము
క్కంటి! యెఱుంగవే గొనలిఁ కంటిమహత్త్వము నీకుఁ గల్గుటన్. 116

మ. అని దుఃఖించుచు నెట్లకేలగు దృఢఁబైచిత్త మాత్మేశు న
ర్చనసేయం దలపోయ దంతిక్పతిపూజల్ గ్రోచి పైదుమ్ము భు
స్సునఁ బోనూచి యనర్ఘ్యరత్నములఁ జఁ తుశ్శోత్ర మర్చించి యా
ర్చనవాసంబు తదంతరాయజనితో న్నాదంబునం దూఱుచున్. 117

సీ. భోగవతీర్ధురంబునఁ జొచ్చి బోటులతోడ నాడెను జలఁద్రవ లుగిరి
పువ్వుఁబోలులుఁ గానుఁ బొత్తుల భుంయుంచు, మధుగనుధాహారివిధిఁ దొఱంగి
బహువిధతానసంఘన్నగానంబుల, నిక్కి చొక్కెను తనఁ నేర్పు వదలి
ప్రాణనాయకతోడఁ బర్యంకసీమల, మనకానఁ జనఁగునంభ్రమము విడిచి

తే. నిద్రవోయెను సుఖమెల్లఁ నేలఁగలిపి, ప్రతిదినంబును దాఁజేయుఁరత్నపూజ
శివునిపై నుండకుండినఁ బంతనొంది, రాత్రి శివరాత్రిగా జగఁరమ్ముఁ జేసె. 118

శా. తా నర్చించి తొలంగినట్టి తరువాఁశక శంభుఁ బూజింపగా
దానానేకప మేగుదెంచి శివుమూఁదక నిన్న మొన్నంబతక
నానారత్నముఁ లుండఁ జూచి కడుఁజఁన్మంబోయి నాశోఁ జలం
బో నే డీశిల విశ్వనాయకునిపైఁ బొందించినాఁ డెవ్వఁడో. 119

ఉ. అచ్చపునీలనర్క దృవఁ దావళి నల్లని కల్వలే? కనుం
బచ్చనిరాలు బిల్వనవఁపత్రములే? యగుణాశ్మభంగముల్
విచ్చిన యెఱ్ఱదామరలే? విశ్వసతీ! విరసోపలంబు లే
ట్లచ్చుదలయ్యె? నీకు నవిఁయందునె గంధ మృదుత్వ శైశ్వముల్? 120

చ. ఉనికి శిలోచ్చయంబు, నిజఁయోవ శిలోచ్చయరాజపుత్రి, నీ
ధనువు శిలోచ్చయంబు, పురఁదాహ! రథోత్తరత్నగర్భ! నీ

మనమన శిలాశకలముండన మెట్లు ప్రియంబు జేసె? నే
మనగలవాడ నిన్ను వ్రతహానియొనర్చు దురాత్ముడుండగన్.

121

శా. పోసే నేటికి నాయె బోయె గడుమఁబృథ్వి విచారింప నే
లా నిత్యంబును నీశ్వరుం గొలుచు వేళంగాక రేపాడి రా
గా నర్చావ్రతహంతఁ గన్న నదిభాగ్యంబే వివేకింప వా
డౌ నేనౌ నొకబాడఁ బోయెదము లేదా జీవ మింకేటికిన్.

122

ఉ. పాణిము లిచ్చువాడ నితఁభర్తన కెల్లియుఁ బూజవోయి పా
పాణము లున్న నిండునకుఁ నందియమేల విచార మేటికి
బ్రాణముమీఁదఁ దీపుగలఁ పాణులకుఁ బిరుదుఁ వ్రతంబు క
ల్యాణకరంబులే యనుచుఁ నర్చనసేసి మదేభ రాజమున్.

123

సీ. పిడియెఁగుల వెంటఁ బడిపోక యునుగని, వెడవిల్లు వేడిమి విడుపుఁ జూపఁ
గరమున నుదకంబుకడఁ జల్లుకొనకున్న, దెమలని మిహిరదాహము దొలంగ
నరసునఁ జొచ్చి తామరతూండ్లు మెనఁగక, మానని యాశటిమంట లేక
సింహపోతములు ఘోషింపఁ బుట్టినభయా,తంకాగ్ని తహతహఁ గ్రుంకఁబాట

తే. కెట్టి వెట్టలుఁ ననమీఁదఁ నెక్క లేక, పంచబంగళమై పోవఁ బాణిలింగ
పూజనావిఘ్నమునయందుఁ బుట్టినట్టి, చింతయ వేకి దనలోనుఁ చేసికొనియె.

తే. ఏమిసేయుదు ననియాత్మఁ సీనుమునకు, బోయి తనలోనఁదలపోతఁ బ్రొంగుడయ్యు
నపును పడచుటికొండపై నెక్కు భానుఁ, దెప్పుడుదయించునే బోదుఁ నెప్పుడనుచు.

126

వ. అయ్యవనరంబున.

సీ. పాగ్విధూమణి చిమ్మఁ బశ్చిమదిక్కాంత, పట్టిన చెంగల్యఁ బంటి యనఁగఁ
గాలవిఘ్నం దంధఁ కారదైత్యుని వ్రేయఁ, జరమాద్రీ బడిపోవుచక్ర మనఁగ
దినమహీరుహమునఁ దేజోమయంబుగా, బుడిరాలినపెద్ద పం దనంగ
దివినుండి దేవదానవయుద్ధరక్తార్ద్ర, మై నేలఁ గూలురఁ థాంగ మనఁగ

తే. బద్మినీసంగమశ్రాంతిఁ బరిహరింప, నపరజలనిధి జలకంబు లాడఁబోవు
కరణి నెఱసంజచుదురుఁ గావిపచ్చ, డంబు ధరు బెట్టి భానుబింబంబు గ్రుంకె. 127

శా. తారాలోకమునం బ్రకాశ మొకచందంబై ప్రసాదింప నం
ధ్యారాగావృతమై తమఃపటల సం తానంబు గప్పంగ నం
భోరేఖల్ గళదశ్రుధారలగతిం బొల్పారఁగాఁ బోయె గ
ష్టరవాతము నవ్వ లోకనయనం బంధీకృతపాణియై.

128

చ. తిమిరపుఁగాలసర్పవితఁతి గుహ లీఁగి చనంగఁ దొలి య
భ్రము వడి నెక్కి చూచి దిగి పన్నగలోకముఁ జొచ్చి పోవున

ట్లమర బలంగ జేవుఁ దవఁరాంబుధిఁ గుంకెఁ దదీయనేన తు
త్తుముఱుగఁ బోరియున్ మగుడఁ దోడనెఱాత్రినిఁగూడముట్టంగన్.

129

మ. వివుల వాలమునిండి శైలగుహలఁ వేళ్వాటి శాఖల్ దిగం
తపదమ్ముల్ పొదువన్ వియ తలముమీఁదఁ మించి యొప్పును ద
ట్లవుఁ బెంజేకటిచెట్టుఁ జుట్టుకొనియుండుం బొల్పుఁ దార ల్బడి
యఫలాశాంతరదర్శితోర్ధ్వభవనోన్మద్దీప్తిఖండక్రియన్.

130

మ. సకలాపూర్ణుడు నీలవర్ణుఁ డనుటల్ సత్యంబుగాఁ దెల్పుపా
ల్కికఁ బెంజేకటి నిండఁ దారకలు వొల్పున్ నిర్వరాధీశ్వరా
దికు లర్పించిన పుష్పల ట్లభవుఁ డఁ దేవుండు భేదంబుగా
మికిఁ దెల్లంబుగ నెల్పు దెల్పుగ ధర్మ మింజె శశాంకాకృతిన్.

131

మ. ఉదయగావము పానవట్ట మభిషేకోదప్రవాహంబు నా
ర్థి. ధరధ్వాంతము ధూపధూమము, జ్వలదీప్తప్రభా రాజి కౌ
ముది, తారానివహంబు లర్పితసుమంబుల్ గాఁ దమోదూరిపా
ఖ్యదమై శీతగభ స్తిబింబశివలింగం బొప్పు బాచీదీశన్.

132

మ. గగనాహార్యమృగేంద్రశాబకము నక్షత్రాంబుజారణ్య మ
ధ్యగహంసంబు నిశావధూకరతలోద్భవస్మల్లికాగుచ్ఛ మ
ధ్యగబాధావహచిత్తభూటకయాత్రామాక్తికచ్ఛత్ర మొ
ప్పుగతిం జంద్రుండు దోచె దంపతుల కింపుల్ మీఱఁగాఁ దొల్లెనన్.

133

మ. గగుడానీతసుధాఘటంబు గొని పోఁగా నిర్జరశ్రేణి వెం
ట రయం బారంగఁ బాటు నాగముల చూడారత్న సందోహ మం
బరవీధిం బరగింపఁ జంద్రుఁ డుదయింపం, దోచెఁ దోడ్తో నుమా
త్కరముం జిందమ్మతంబుబిందువులశంకం గ్రమ్మఁగం జేయుచున్.

134

చ. కుముదవనాళికా బలుపు శోకములాటకు నిల్పు, దిగ్విధూ
సమితికిఁ బూత, మేత నవశాబచకోరకరాజి, కిందుకాం
తములకు ద్రావకం, బగుచుఁదర్పక శాస్త్రనిహపితౌషధ
క్రమములఁ బండు వెన్నెలలు గాసె ధరాస్థలి మోహసంబుగన్.

135

ఉ. అప్పుడు పాము నేనుఁగు మహావ్రతవిఘ్న విషాద వేదన
ముపిర్పిగొన్న చింతఁ గనుమూయ నెఱుంగక నెమ్మనంబులో
నెప్పుడు తెల్లవాఱును సహింపఁగరాని విరోధవహ్ని నే
చొప్పున నార్తుమొక్క యనుచుం దమలోఁ దలపోయుచుండఁగన్.

136

శీ. నిర్మిద పూర్వాద్రిశీపప్రసూనాభి, రామాంబురాశి తరంగ మనఁగ
భానుభిల్లగభ స్తిభల్లభగ్న తమోచ్చ, భల్లనిర్మద క్తపంక మనఁగ

రజనీసుధాకర • రతివియోగనిధాన, కామప్రతాపాగ్ని • ధామ మనగఁ
సంధ్యాధిదేవతా • చారువీరవ్రాత, పద్మరాగప్రభా • వటలఁ మనగఁ

తే. గాలరసవాది బ్రహ్మాండ • గోళమెల్లఁ, జిత్రబుద్ధి సువర్ణంబు • నేయఁ దలంచి
ద్యుమణిశిఖమీఁదఁ జల్లుసిం • దూరరాజి, యనగ నొప్పారె నరుణశో • గాంతురాజి.

ఆ. పన్నగంబు గజము • బలమునఁ జలమునఁ, బోరుటెల్లొ శివునిఁ • బొందుటెల్లొ
చూడవలయు ననుచు • వేడుకతో వచ్చు, కరణి వంతఁ దోచెఁగర్మసాక్షి. 138

వ. అంత. 139

ఉ. భానుఁడు పూర్వపర్వతము • పై నువయింపక మున్నె లేచి కుం
భీననచల్లభుండు మనిఁ • బేర్చిన రోషభరంబున నిజ
స్థానము నిర్గమించి పగఁ • జంపఁగ నచ్చు కటారుకాని చం
దాన మహేశ్వరుం గదిసి • తానొనరించిన పూజ లేమికిన్. 140

క. కటకటఁబడి యిక నెటువలె, నటుకానీ వానిఁ దీర్తు • నటు కాదేనిక
నిటలాక్షున కర్పింతుం, జటులగఁగిం బ్రాణములు ని • కంబుగ ననుచున్. 141

ఆ. పిన్నగూప మగుచు • బిల్వశాఖాంబుజ, నాళమధ్యసీమఁ • గాళనాగ
నుడఁగియుండ దంబి • యతివేగమున వచ్చి, శివునిపూజ జూచి • చిత్త మలర. 142

ఉ. ఈనక లేశ్వరుండు కరు • శేక్షణుఁ డయ్యెనొ విఘ్నకర్త సం
త్రాసము నొందెనో వ్రతము • ధన్యతఁ బొందెనొ పూర్వజన్మ వే
ళానుకృతంబు పండెనొ క • లానిధి శేఖరమాలి నేడు నే
జేసినపూజ నిల్చె నని • శీఘ్రమున న్ముదమంది క్రమ్యుఁడన్. 143

ఆ. డాఁగియున్న పాము • దాయక పోయెఁగా, దాయ యనుచు రోష • దహనశిఖలు
కన్న గొనలఁ గ్రాలఁగా నుండ నాకీడు, గాన కిభవసుండు • గాన కేగి.

వ. నీరేరుహ మాలూర దళభరంబులు కరంబునఁ జుట్టి పట్టుకొని సమీరంబున జడియు
నడలచప్పు డప్పు డినుమడింపఁ గంపించి గుంపు విచ్చిమృగంబులు మొగంబు
లెత్తుకొని పాఱు గారుణ్యరసతరంగం బగు శివలింగంబుఁ జేరం జనుదెంచి డించి
పాపహృదయశల్యం బగు నిర్మాల్యంబుఁ దుడువం దలంచి 145

శా. శుండాలంబు కరంబు సావ ఫణిరా • జ న్మెచ్చి నాపూజ భ
ర్గుం డీవేళ ననుగ్రహించె నని ముక్కుం • గ్రోళ్లలో నెక్కి యు
ద్దండక్రీడఁ దదీయకుంభకుపార • స్థానంబునం ద్రిమృరక
గొండ ల్లూలఁగ నెత్తి మొత్తుకొని ది • క్కు ల్మట్ట గీఁపెట్టుచున్. 146

సీ. మొగలేటి మనుగునఁమునిగి తుండమ్మున, నుదక మాకర్షించి • యూచి యూచి
కడుగ పాలము దాడి • కలుగంగఁ జక్కఁగా, జేసాచి జిట్టున • జేదించి

యిలమిందఁ దలవాడఁగిన్ప్రక్కనాప్రక్కఁ, బెడమర్లుగాఁ బొడఁ పెట్టిపెట్టి
యుడివోని వేదనఁనున్నచో నుండక, పనిలేనివరువులు • పాటిపాటి

తే. పెద్దమాఁడులతోఁ గుంభఁపీతయుగము, దోముకొనుచును జెట్టులుఁదూఱితూఱి
పాము నేసిన దుఃఖంబు • సామజంబు, దీర్చు కొనువెర వెలుంగక • ధీరబుద్ధి.

శా. ఏనా చచ్చుట తప్పనిప్పుడు నునూఁధీశోవకంఠంబునక

దానుం జావక చంపనోప దుఃగేంద్రం బెక్కు డీదుఃఖమే

లా నాకున్ సరి చంపి చచ్చుట జనాఁహ్లాదంబు గాదా యవా

చీనస్థానగంబె వధ్యశిలగా • సేవింతుఁ గా కింతటన్.

148

మ. అని మత్తేభము చిత్తఁ హితుని దిక్కు మ్రొక్కి యిక్కాళ మే

కనుచుం బోవునో యంచుఁ దుండ మిటియంఁ గాఁ జుట్టి వక్త్రస్థలం

బునఁ గీలించి పిఱిందీసిం జని శిరంబు న్నంచి యక్కొండ భ

గ్గునఁ దాఁకె న్నడిఁ గుంభము ల్వగుఁ దఁతూటంబు లూటాడఁగన్.

149

ఆ. కొండకొండతోడఁ గుంపలుఁ గూలంగ, దాఁడినట్లు దోఁచె • దళితగుంభ

సీమచున్న పాము • చిదిసె నేనుంగును, బడియె నెత్తురచటఁ • బడియె గట్టి

150

న. తదీయ మరణస్థానంబు సవాచీనకైలాసనికటంబును సువర్ణ ముఖరీతటంబు సగుటంజేసి
కాప్రవేయ భద్రగజంబులు రుద్రగణా గారంబులుదాల్చిరి. అమృతాలింగమధ్యంబునం
దుంకికొండల తేనికూరిమిక్కుఁతుతోడఁగూడి చంద్రమాదామణి వృషభవాహనా
గూఢుడై హృషీకేశ పితామహ ప్రముఖ బర్హిద్యుఃఖులు గొల్వంబ్రత్యక్షంబై మిఠ
భీష్టులు లెయ్యవి యని యానోచ్చటయు సాష్టాంగ నందప్రణామంబులు గావించి
యిట్లని నన్ను తిందిరి.

రగడ జయజయ కలశీసుతగిరికన్యా, శై వలినీతట కల్పమహీరుహ

జయజయ దక్షిణ రజత క్షీతిధర, సంయమి నేవిత పాదనరోరుహ

జయజయ పీన జ్ఞానప్రసవా, చలకన్యాకుచ దృఢ పరిరంభణ

జయజయ కృత మర్గాధరణీధర, సాను వినోద విహార విజృంభణ

జయజయ భారద్వాజాశ్రమ వన, సరసిజ కేళీ వన పరిశోపిత

జయజయ నీలక్షౌధర పుణ్య, స్థలకాపాలిక భాషితభూషిత

జయజయ మోహన తీర్థాలోకన, సంభ్రమరత భవబంధ విమోచన

జయజయ శిఖితీర్థాశ్రిత యోగీ, శ్వరమానస సంవిత్సుఖ సూచక

జయజయ సహస్రలింగాలయ ద, ర్చనమాత్రస్థిత మోదాపాదక

జయజయ ఘనమార్కండేయమునీ, శ్వరతీర్థనిష్ఠి క్తవిపచ్చేదక

జయజయ నిర్జరనాయక తీర్థ, స్నాతక జనకలుషేంధన పావక

జయజయ కరుణేక్షా రక్షితనిజ, చరుణారుణ పంకేరుహ సేవక

దేవానిను వర్ణింప రమావా, గ్రేవీ వల్లభు లైనను శక్తులై!
 నీవిధ మెఱుంగక నిఖిలాగమముల, నేర్పరు లైనను జీవన్ముక్తులై!
 కొందఱు సోహమ్మని యద్వైతా, కుంతితబుద్ధి న్నిను భావించురు
 కొందఱు దాసోహమ్మనిభక్తిని, గుణవంతునిఁ గా నిను నేవించురు
 కొందఱు మంత్రరహస్యము వని నిను, గోరి సదా జపనియతి నుతించురు
 కొందఱు హఠయోగాధ్యాత్మివని, కుండలిచే మారతము ధరించురు
 తుని నందఱుఁ దమయిచ్చల నేయే, త్రోవలఁ బోయిన చిద్రూపమ్మును
 గదియక గతిలేకుండుట నిజముగఁ, గని చాలించురు మది సంతాపము
 నిను నేవించిన కృతకృత్యుఁడు మఱి, నేరఁడు తక్కిన నీమలఁ గొల్వఁగ
 నిను శరణం బని నిలిచిన ధీరుఁడు, నేరఁడు తక్కిన చోటుల నిల్వఁగ
 నీ వనియెడునిధిఁ గాంచిన ధన్యుఁడు, నేరఁడు తక్కినయర్థము గోరఁగ
 నీవే గతియని యుండెడు పుణ్యుఁడు, నేరఁడు తక్కిన వారలఁ జేరఁగఁ
 భవదుర్వాసన పాయదు మీపద, పంకజముల హృదయము వాసింపక
 చవులకుఁ గలఁగవు సక లేంద్రియములు, సతతమ్మును మిమ్ము నుపాసింపక
 జనన మరణములు ధరలో మిమ్మును, సమ్మతితో నేవింపక పాయవు
 మనమునకును మీ చిన్మయరూపము, మరగింపక యణిమాదులు దాయవు
 మీచుహాత్మ్యము మేమింతంతని, మితిచేయఁగ మని నెంతటివారము
 మామీఁదను గృవ గల్గి మహేశ్వర, మన్నింపుము మీకు నమస్కారము. 152

శా. ఈసంసారపయోధిలోనఁ బడి మేఁమీఁదీది దేహంబుపై
 నాన ల్మానక తేలుచు న్మనుఁగుచుంఁ బ్రాణప్రయాణోన్ముఖా
 యాసంబుల్ శతసంఖ్య లోర్చితిమి దేవా మమ్ము రక్షించి మి
 థ్యాసౌఖ్యంబులు చాలు నిత్యసుఖ మిమ్మా యంచుఁ బ్రార్థించినన్. 153

శా. దాయం టిల్చుచు వారి నిద్దఱ సఖంఁడజ్ఞానరూపంబునన్
 వ్యాయామంబు నదృశ్యవస్తువు నమాఁయాకారముం బుష్కర
 ప్రాయంబున్ విమలంబునైన తనఁ సర్వవ్యాపకజ్యోతిలో
 సాముజ్యం బొనగూర్చె దేవతల కాశ్చర్యంబు నంధిల్లఁగన్. 154

క. ఆలిఁ గూడుచుఁ గ్రమ్మఱ, నాలింగమునంచుఁ గలసె • నదిమొదలుగఁ జం
 ద్రాలంకారుఁడు జగతీ, పాలక శ్రీకాళహస్తిఁవతి యనఁ బరఁగెన్. 155

క. నావుడు విని యాదవ ధరఁబీఠుఁడిక నెవ్వ రందు • నీలగ్రీవున్
 నేవించి ముక్తికాంతా, జీవేశ్వరు లై రలున్న • శివుఁ డిట్లనియెన్. 156

శా. కామ క్రోధ యదాంధకార పటలాఁఖండప్రచండార్క వే
 ధో ముష్కత్తయ తాండవ భ్రమణిఁధూతప్రపంచా పుర

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

తృతీయాశ్వాసము.

ధరనయనాబ్జసమా

రాధితదివ్యాంఘ్రశోణరాజీవ! మనో

బాధానహనంసార

వ్యాధివజ్రవైద్య! కాళహస్తిశ! శివా!

ఆ. అనధరింపుఁ డిట్లుఁ భవదీయకథ విన్న, పింతు భక్త జనులఁ వీను లలర
మీను యాదవునకుఁ గర్తవ్యరసపూరి, తేజఃముల నానఁ తిచ్చినట్లు.

2

—*— కన్నపుయను తిన్న నిజన్త భూమివర్జనము. —*—

ఉ. సాత్తపినాటిలో విషిం భూమిఁ గిరాతుల కాటవట్టు లో
కోత్తరవన్యవస్తువుడుఁ మూరను పక్కఁ మొవ్వుఁ దద్రమో
దాత్తమహాత్మ్య మన్భుతరసావహ మూహ యొనర్ప మేదిసి
భృత్తల నిర్దిరాంబురుహఁ బృంద సుగంధ సగంధనాహమై.

3

సీ. స్తబ్ధరోమవిసాణఁ లబ్ధమాక్తికములఁ బొటించుదురు రేగుఁ పండ్ల పాటి
ముక్తకంచుకమస్తఃముక్తాఫలంబుల, మందలింతురు కురుఁ విందలట్లు
నమద సామజకుంభఁ జములైనముత్తయంబులఁ జూతు రుసిరికాఁ యల విధమున
వేణుజాతములైనఁ యాణిపూసల నెంతు, రూడుగపండ్లకుఁ నీడుగాఁగ

తే. గంధసారాసుద్రుమఁ కావృఖండ, చయము దమయింటి వంటకఁ ట్టియలుగాఁగఁ
జేయుదురు కాపురంబులుఁ సేయునవుడు, చెంచెతలు చెంచులను గూడిఁ చిత్రలీల.

ఉ. సంకుమదంబునుం బునుఁగూఁ జూడును గస్తురియుం ఘటంబులం
బంకముఁ జేసి యిండ్లలికిఁ ప్రత్యహము న్నెలివైవ మార్గకూ
లంకవ గోమయప్రతతులం బుడించుచుఁ నుండు గుప్పలై
యింకఁ దదీయభూతి నిదఁ మిత్త మటంచు నుతింప శక్యమే?

5

సీ. పట్టుచీరలఁ గట్టఁ భాగ్యంబు గల్గియు, బాబుటాకులఁ గట్టఁ భార మనరు
రాజాన్నభోజనఁ పాదవశ్రీ గల్గియును వన్యభాన్యంబుఁ నొల్ల మనరు
మాణిక్యభూపాసఁ మాజంబు గల్గియు, నెఱ్ఱని కురువిందఁ లేటి కనరు
మంచిమెచ్చులతూగుఁ మంచము ల్గల్గియు, జాలు బూదీగయుఁ య్యాల లగరు

- తే. ఎంత సంవద గల్గియుఁ జెట్టివారు, దమ కులాగత ధర్మకర్మములు విడువఁ
జాల రటుకానఁ దత్పురీః శబరసతులు, మహిమ గలిగియు మానదుఁ సహజవృత్తి. 6
- మ. అగుదుత్మోరుహ కాష్ఠఖండముల సఃశ్వాంగంబులం జేసి మై
మృగనాభి స్మసిఁ బూసి, చామగము ధఃమిల్లంబుగాఁ జెట్టి, యే
నుగుకుంభమ్ములలోని ముత్యములఁగఁ నుచ్చిడ్డు ల్వినిర్మించి, భి
ల్లగజేంద్రు లెవ్వబొమ్మలం దవిదచేఁబం జేయుదున్ గావుగన్.
- క. ఏనుగుల తలలు కొమ్ముల, తో నారబములకు దృష్టిఁ దోషము వాయం
గా నెత్తుదు రెఱుకులు దమ, చేనికిఁ బసరంబుతలలఁ చెలువం పెనఁగన్. 8
- క. కొండలలోఁ జేసిన భ్రమ, పండినచేలకు నరాహః పంక్తులు కొరరా
కుండం దెల్లని చాఁచి, ఖండంబులు ప్రోగుఁ నాశ్రయఁ గట్టుదు రెఱుకుల్. 9
- ఉ. మంచెల మీద నెక్కి కటిఁ మండలిఁ జెట్టిన పాఱుకాకు లిం
చించుక చంచలించి మరుఁనిల్లు బయల్పడఁ జేయఁ బట్టలన్
జెంచెత లాన్ని ప్రేయుదుకుఁ చిత్రముగా నొడిసిల్ల బాహుమూ
లాంచిత దీధికు ల్పిఱుతఁ యైనచనుంగవమీందఁ బర్వఁగన్ 10
- మ. మదపుంస్కోకిల మాతృజాతికృతసఃమృత్యాద శంకామర్క
పదరంగా నలవేటూఁ జెఱుకుగోఁ వాళుల్ ప్రసూనాశుగ
ప్రవర ప్రేరిత చిత్తవృత్తులగుచుం ఁ నొలితమ్ములం ద్రిమ్ముగ
బెదరం దోలుదు రాన్ని వక్షి వితతిఁ ఁ భిల్లాంగసల్ చేలోన్. 11
- తే. శబరకాంతా ఘన స్తనః శాతకుంభ, కుంభ యుగములఁ గరకరి ఁ కొనలుసాఁగె
మానుషఁగ వచ్చునే చంపఁరాని పగయు, నన్న నమ్ముల పోరాట ఁ మజానై స. 12
- క. గుబ్బచనుంగవ తేనియ, బుబ్బెమమోచియు మెఱుంగు ఁ భూచి కెడుమేనుల్
నిబ్బరపుంగబరీధర, మబ్బరపు గొను చంచఁలాక్షుల కొప్పన్. 13
- క. తేనియలు గోలి పిదప, మానవతుల యధరమాని ఁ మఱుతురు శబరల్
తేనియ తియ్యఁదనంబు స, మానం బనఁ దగునె యధరఁ మధురిమ కెందున్. 14
- సీ. కఱకుజాఱువెండుఁకలకొప్పు గాధత, రంబుగా నెమలి పింఁ ఛంబుఁ జెట్టి
తట్టుపున్నన వన్నెఁ పట్టినట్టి లలాట, పట్టిక జేఁకుఁబొట్టు నెట్టి
కురువింద పేర్లకుం ఁ దెరువీని పాలిండ్లఁ, బొఱుటాకులు గూర్చిఁపైఁటఁ దీర్చి
జమలి యుడ్డాణంబుఁ నందున నితీయంగ, బర్హంబరముఁ గటిఁ ఁ బదిలపఱిచి
- ఆ. వీకఁగల కుఱుచగనుపులఁ వెదకువంట, జాఁగవురిఁ దాల్చి నారిగాఁ సంతరించి
గసికకోలలు గొని భిల్లఁ బినరుహక్షు, లడవిదిరుగుదు రాత్మనాఁయకులఁ గూడి. 15
- మ. తమ యిల్లాండ మనోహ రావయవ సౌఁసర్యంబుతో సామ్యవ
ర్గము పాటెంపఁగనో కి రాతులు నిజఁ గారంబులం గట్టి సిం

హ మయూరీ హరిశేభ శాబముల నాఁహా! పెంతు రాశంకఁ ద
ద్రమణీ మధ్య కచేక్షణ స్తనము లుఁత్పానింపఁ గాకుండునే. 16

వ. ఇట్లఖిల విభవాభిరామంబున కాలవాలంబగు నప్పక్కణంబున కధీశ్వరుండు 17

సీ. తన విక్రమక్రమఁదర్పంబు హర్యక్ష, శిక్షావిచక్షణాఁక్షీణగరిమ
తన బాహుబలము కాంఠారదంతావళి, దయితా నవీన వైఠవ్యకరము
తన జనంబు కురంగఁదంపతిపుంజాజ, వంజవ భంజనాఁఖంజయశము
తన ప్రతాపము మృగాఁదనసార్వభౌమము, ర్వార గర్వావహాఁదారుణంబు

తే. గాఁగ నానా మృగప్రాణాఁగంధవాహ, దందశూకేంద్ర నారాచఁబృందవర్ష
కంధరోద్దండకోదండఁకరుండు మించె, నాథనాథుం డరణ్యభూఁనాథుఁ డగుచు.

తే. ఎటుకుఁజేడైన సర్వలోకేశుఁ గూడి, చెంచుపూఁబోడియై సంచఁరించుగౌరి
చందమున నాథనాథపుఁలిందవిభుఁ, మందగామిని చెలువొండఁ దందె యనఁగ

—❦— తిన్ననిజననము. —❦—

క. ఆనాథనాథకానన, భూనాథుండు తందెచిగురుఁబోడియు సురతే
చ్ఛానందము గిరికంధర, సానుచనీనిర్ఘరములఁ సలుపఁగఁ బ్రీతినే. 20

క. తందెకు మందస్మితవత, మందకుఁ బ్రాణేశ్వరోపఁగూహనరచితా
పందకు వచనామృతని, వ్యందకు నెల మనలె శైలఁజాధిపుకరుణాన్. 21

సీ. భసితాంగరాగశోభావిలాసంబుతోఁ, బ్రతివచ్చు నాననఁపాండుగరిమ
కంతహాలాహలఁకాళిమచ్చవితోడ, నెనవచ్చు గుబ్బచఁన్మౌనలనలుపు
పరశివాకృతితోడఁ సరివచ్చు నణుతరం, బనఁజాలి ఘనతరంఁ బై ననమము
స్వస్వరూపవిచారఁసంప్రాప్తశాంతితో, మూర్ఖుఁ జిత్రేధఁమానజడిమ

తే. సరథసానంగసంక్రీడఁ జరుగనీక, దౌహృదము గర్భముననున్నఁతనయుఁ డీశుఁ
డై ప్రకాశింపఁ గలఁ డనిఁయపుడు తెలుపు, కరణి బెంపొందె నమ్మందఁగామినికిని.

తే. గంధగజకుంభ కాతన్యఁగర్భరేఖ, చారుమృగరాజ మధ్యఁశృంగారగరిమ
చెఱుపఁగలఁ డల్లశిశు వనిఁచెప్పనట్లు, సుదతిచన్నులు నడుమునుఁ సొబగు దప్పె.

సీ. పంచాననానేకఁపవ్యాఘ్రు కోలాది, మృగములఁ జంపఁ గాఁమించె లేమ
శైలోపకంఠనిర్ఘ్నరసై కతస్థలి, శివుని దర్శింపఁ గాఁక్షించె నబల
ఖండేందుశేఖరుఁ గంఠాపిఠాంబుధా, రల మజ్జనము సేయఁ దలఁచె నింతి
చవియైన ఘోషమాంసమ్ము దొప్పలఁ బెట్టి, యభవున కర్పింపఁ సతివ గోరి

తే. నేత్ర నీలోత్పలంబులఁనీలగళుని, యర్చనము సేయఁ జింతించెఁ నంబుజాక్షి
గర్భగోళమునందున్నఁ యర్చకునకుఁ, గలగుణంబులఁ దెలిపెనుఁకరణి నపుడు.

- ఉ. ప్రాద్దులు చొచ్చె సంత పువుఁబోడికిఁ జెంపుడుచిల్లపిల్లకుఁ
నుద్దులు చెప్ప, వస్త్రములుఁసాములు చాల్చు, నిజేశుపాన్పుపై
నొద్దిక నుండ, నిత్యము గృహాచితకృత్యము లాచరింప, మై
బెద్దయు శ్రాంతి గాఁ దొడఁగె • బిడ్డఁగనన్ సమయ బు గావునన్. 25
- చ. చెలువకు బిడ్డకుట్లు విలఁపిల్లఁగ భిల్లపురంద్రు లంతలోఁ
బిలువరె మంత్రసానిఁ నలఁపెట్టరె కాయముఁగూర్చ లేమకుఁ
జలకముఁ గావరే కొలను • చమ్యనఁ న్రవ్వరె మందఁగామినిఁ
నిలువఁగనీకురే యనుచుఁనేర్పరులై కడు సంభ్రమింపఁగన్. 26
- సీ. శుభముహూర్తంబు • నిభరాజిగామిని, శివభక్తి మునుపై నశిశువుఁ గనియె
సంసారమోహపాఠముఁ గోసినటువలె, బొడ్డు గోసిరి పిన్న • బిడ్డనికిని
నర్వేశు భక్తిలక్షణముఁ దెల్పెడు రీతిఁ, బెట్టిరి భూతిలోఁ బెట్టివట్టిఁ
బాపకదంబదం • బాలంబుఁ గడిగెను, పగిది నీళ్ళార్చిరి • పాపనికిని
- తే. యంతరంగమలాపహం • బైనచిత్సు, ధారసము వోనిదిట్టిముఁదంబు దెచ్చి
బాలకు కడుపువకుఁబెట్టివదన్దముఖులు, పవ్వళింపఁగఁజేసిరి • పాన్పుమీఁద. 27
- క. జ్ఞానప్రసూనకళికా, జాని పదధ్యానపరమఁసాఖ్యసుమంతం
డైనగతిఁ గన్ను దెఱచం, గా నేరకయుండి కొన్ని • సుప్రసంబులనుచ. 28
- క. ఈలోకవ్యాపారం, బేలాగో యుచుఁ జూడఁనింపై నగతిఁ
బాలకుఁడు దెఱచెఁగన్నులు, లాలితముగఁ నల్లినంబులకు ముద మొనవన్. 29
- సీ. శివభక్తిరహితమైఁచెడియె జగం బని, నవ్విసట్టాయన • నవ్విసాగ
ధృతి మోహబంధంబుఁ దెగఁ దన్ను గతి ముద్దు, టమగులెట్టి విదుల్లు • కాడఁజొచ్చె
భవవరాజుఖండై నఁపగిది సత్త్వముఁగూడి, పొత్తులపాన్పుపైఁ బొరలు బడియె
శ్రేయోమహారాజ్యఁసంహాసనంబున, నుండుచందమునఁ గూర్చుండఁదొడఁగె
- తే. దడవియాడె నసుంధరాఁస్థలమునందు, విశ్వవతి తత్త్వ మనుమణిఁ బెదకురీతి
దర్పకారి జగత్పూర్ణుఁదాఁచుభీతి, నడుగు వెట్టెడుగతిఁ నప్పుఁటమగువెట్టె. 30
- వ. ఇట్లు ప్రతిదిన ప్రవర్ధమానంబులగునతనిగుణంబులకు శివభక్తిలక్షణోపమానంబులు
సమానంబులై చెలువొందఁ దందెయుఁ బులిందబృందారకుండును నందను తిన్న
దనంబున కానందకందళితహృదయారవిందులై తిన్నఁడనిపేరు వెట్టిన సప్తపదవ్యక్త
మధురకల్యంబగు బాల్యంబున. 31
- మ. జలకంబార్చి, విభూతిఁబెట్టి, కటిగుంఁజాబీజసంకీర్ణమే
ఖల బంధించి మయూరపక్షులతికాఁ కాండంబులం జేసి సం
దులదండ ల్గువరించి కన్నుఁగవకాంతు ల్కాటుకందీర్చి మం
దులతామెత్తులు గట్టినన్ శబరపుత్రుల్ గూడి యాడం బురిన్. 32

సీ. చిట్టబొట్టాకాయఁగిరిసింగణావత్తి, గుడుగుడుగుంచాలుఁ కుండవగుడి
 డాగిలిముచ్చులాఁటలు గ్రచ్చకాయలు, వెన్నెలకుప్పలుఁతన్ను బిల్ల
 తూరవతుంకాలుఁగీరవగింజలు, పిల్లదీపాలంకిఁబిల్లగోడు
 చిడుగుడువ్వలపోటిఁచెంచుగట్టినబోడి, యల్లియుప్పనబట్టెఁలవ్వుళాలు

తే. చిక్కనాబిల్లలోట్టిల్లుఁచిందతాది, యైన కైశవప్రదావిఁహరినరణి
 శెంచుకొమగుఁతోడ నుద్దించుకామఁ, దిన్నఁడిభినవబాల్యనంపన్నుడగుచు. 33

— శిన్నుడు విలువిద్య సభ్యసించుట. —

ఉ. కొంచెవువెంటిబ్రద్ద బరిఁగోలలు గైకొని చావవిద్య సా
 ధించునెడఁ నలంఘనగతిం జను లేడిని సింగి నిచ్చ వ
 ర్తించు ఖగంబు నేయఁగనిఁ శిన్నుడు దేవునిపాలుగాక సి
 ధించునె తల్లిదండ్రులకుఁదృష్టిగఁగంబున నంద్రు లుబ్ధకుల్.

34

తే. విల్లుపట్టిన నెలపదిఁనాళ్ళలోన, వీర కలిగిన తడవిల్లుఁవెదురువిల్లు
 నెలనువిల్లును మొదలై నఁచే గవిండ్లు, చులుకగాఁదీసి శబరేంద్రఁనూనుఁడేయు. 35

వ. అనమయంబున నవయావనం బాసన్నం బగుటయుఁ దిన్ననికి బహువిధమృగయా
 విహారంబుల తేజం గెఱుకపఱుపవలయునని వనచరు లెఱుకు తేనికే విన్నవింప
 నింపెనలార నాతం డాటవిక పుటభేదసంబునం గాటి తేనిజాతరకుంజాటం బనుపనను
 పమేంద్రీనీలనీలకుటిలకుంతలజాలపాలపట్టికలఁజిగురుఁబోండ్లు మంజరీమంజుళ స్తనభా
 రంబులు, బినకాండమండితదోర్దండంబులు, నెమలిపురిదండలు, కర్ణంబుల నవతంసీ
 భూత మయూరవర్ణంబులు, ఘనంబులగుజఘనంబుల మీఁదఁ బాఱుటాకుల చీరలు,
 కొప్పలఁ గురువకప్రసవగురుచ్చంబులు, నచ్చంబులైన యరుణచరణకమలపక్షభా
 గంబుల లాతొరనంబులును, సాటువలేని లేడిచూపులం దుటారించు కటారిమిటారి
 చూపులుగల కనుఁడమ్ముల మరునమ్ములం జమరుబాసటంబువోని కాటుక యుంబునుఁ
 గును బచ్చికిస్తూరియు జవ్వాదియు వాసించి పరిమళించు నడవిపనువు నునుఁ బూత
 యుం దనర వనచరవనరుహనయనలు తీరుగం జాటిన మఱుసటి మంగళవారంబున
 నివ్వరిబియ్యంబునఁ బువ్వులవలె నుండ వండివార్చిన యుపహారిభాండంబులుచమరీ
 మృగంబులపాలకు ననుకూలంబైనగునుకుంబాలపాయసంబులకుండలుకీచకతండులం
 బులం బిండిగొట్టికొట్రఁబోసి యుప్పి గొప్పలుగాఁ జేసి యావించినకుడుముల బాసలు
 కాళింగభంగనంగతలశునవాసనాశీతంబులగు పిండికూరలచట్లునుబచ్చగండనీక పరి
 పాకంబులుచేసిన వనీశాకంబుల వెనల్లును నానావిధమాంసంబులయటికలు గుడాగు
 డగుడపుష్పతాలహింతాలతండులజనితానవకలశంబులును గంపలను గావిల్లనుబెట్టి
 బలి వెట్టుటకై వనక్రోడ తామ్రీచూడ మహిషాజావికప్రముఖాటవికమృగంబులం
 బట్టుకొని బంతికట్టుకొని కాటేనిగుడికి నడుచునప్పుడు తప్పెటలచప్పుల్లును వెట్టి

సారకాయల బుట్టలంగట్టిన సరకట్లకిన్న రలు మెఱయ మొరయించు మ్లేచ్ఛులపాటల
తానమానంబులును గుమ్మటలచటులరవమును గొమ్ముల నిమ్మును జెలంగె నయ్య
వనరంబున. 36

తే. ఒక్కప్రాద్దుండి సెలయేటనుదకమాడి, నాథనాథుండు తందెయుఁ నై జమైన
చతురలంకారములు దాల్చిఁనహజధక్తి, నాత్మజునిఁజూచికి నేయుఁ పన్న నతఁడు 37

మ. జలకం బాడి విభూతి పెట్టుకొని రఁతఁడొమూలి కామాలికా
వలయంబుల్లోడి దట్టి గట్టుక శిరోఁవర్ధిష్ఠునీలాలకం
బుల లేడేగనుజాట్టి కేల విలునఁమ్ము ల్పూని కా దీగినిపూ
జలు నేయఁ డెడలెం గుమారుఁడు పితృఁసావంతంబు లుప్పొంగఁగన్. 38

చ. చని మృగయాధిదై వతముఁనన్నిధి బాణశిరాసనాదిసా
ధనములు నిల్పి యెఱ్ఱవిరిఁదండల నిర్వృత్రాల రక్తచం
దనమున గుగ్గిలంపుఁబొగఁదట్టువునుంగున నెత్తుజోతులఁ
ఘనవివిధోపచారములఁ గానుకలఁ శబదాలి గొల్వఁగన్. 39

తే. తల్లి నంద్రులుఁ దాను నడ్డెవమునకుఁ బ్రణతు లొనరించి వేలులుఁపట్టి పిదపఁ
బక్కణములోని శిబరదంఁపతులతోడ, నన్న పానాదు లొనరించుఁనననరమున. 40

సీ. మాటలాడఁదలంచిఁమఱచిపోయెడువాను, నడవఁబోవుచుఁ దొట్టిఁపడెడువారు
సారకుం డెదమని యుండఁబోవనివారు, లేచెదమని లేనఁ లేనివారు
బనిలేని పనిబట్టఁబయలుదెఱ్ఱెనువారు, బాడనేరకయును బాడువారు
నదురైనవారికి నెల్ల మొక్కెఱువారు, వీడ్చివిహినులై యాడువారు

తే. జాలఁద్రావియునుగుడఁజేసాచువారు, దొడరియుపదంశభాండ్లముల్లోడుకువారు
నైరిమ్మగయాధిదై వతఁ యాత్రీయందుఁ, బానములు చేసి శిబరదంఁపతులు రతుల

ఉ. నాతియొక్కర్తు చిత్త ముపఁనాథునిపై నిడి సారెసారె మో
హతిశయానఁ బోలె నధికానవ మిచ్చి నిజేశుఁ గూర్చి య
ల్లాతని నాథుపేరనె ప్రియంబునఁ బిల్చుచుఁ గొగిలించి హ
లాతురతాత్మికాగతి విఁలాసము చూపుచుఁ గూడె వేడుకన్. 42

చ. పుడిసెడు గానిలే దిపుడుఁపుచ్చుక త్రాగిన మద్య మింతలో
నొడఁ లెఱుంగం డటంచు నొకఁ యుగ్మలి నాథునిఁ దిట్టి యన్యునిఁ
జడియఁచు చూడు మంచు సరఁనంబున మెచ్చులెఱంగు దోచ న
వ్వుడు బిగికొగిటం గతినఁపుంజనుగుబ్బల నొత్తై మక్కువన్. 43

ఉ. ఉత్తమనాథుఁ డీతఁ డెదుఁడు తరమిఁ దొకనాఁ డదేమొకో
యిత్తటి రేగిరేగి తనఁయిచ్చకువచ్చిన వెల్ల నాడెడిక

గ్రోత్తులుగావె యీమధువుఁకుండల మాటలు నూటిపోసి రో
యత్త యటంచు నొక్కశబఁరాంగన వల్లభు దూత సాక్షున్.

44

ఉ. మంకెనవువ్వులో విడిసిఁ మత్తిలియుండెను తేటిగీతి మీ
నాంకనరోజరాగకలితాధరజాంతురసీలనీల హ
లాంకరితారుణచ్చవినఁమందిత లోచన తారకద్యతుల్
చింకముఁ జూప బానములఁ పెక్కువఁ జొక్కిరి భిల్లదంపతున్.

45

— శిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁ గూడి వేటకు వెడలుట. —

వ. ఇప్పిధంబున మధుగ మధుగ సాస్పదనామాన మేమర వినోదంబులం గేలినలిపి
నిపాదమిధునంబులు సననంబులకుం జనునప్పు డమూటవికాధిఁతనయం డాభేటకం
బునకుం గాటితేనిపాటియగుంగాక! యని యొనరించు దీననలుల్లసిల్ల బల్లియంబ్రవే
శించి చెంచుతేడు మఱునాడు రేపకడఁ గొడుకుం గూర్చఁదగిన వారలం గూర్చి. వే
జకుం జను మనవుడుఁ దెచ్చీగకట్టలు ప్రోగుచుట్టలు దొడ్డివల లేటివల కుం దేటివల పం
దివల సవదండవల ముకరివల యెలికవల మొదలుగా వలయు వలలును, సివ్వంగులుఁ
గుక్కలుఁగృష్ణకురంగంబులు ముంగినలు నెద్దులు మొదలుగా వేటకు దిద్దిన జంతు
వులు, నోరణంబులు పెరికట్టెలు సాళునంబులు గిద్దులు వేసడంబులు మున్నుగా విడివే
టకు నెన్నందగిన విహంగంబులును, బూరేడు కారుకోడి కేరజంబు కొఁజు కక్కెర
చింద లాదిగాఁగల పాదవేటకుం బ్రోది చేసిన పతంగంబులు, నునులు నురిగోలులు
బోనులుఁ జిక్కంబులు జిగురుఁగండలుఁ దీవుఁద్రాప్పి నొడిత్రాప్పి దలముచ్చును
గొని శరశ రాసనప్రభృతిసాధనంబులతోడ నడవి కేతెంచి నిశ్శంక సకలమృగసంకుల
సంకలితంబగు వేంకటాచలంబువంకం డెంకి వెట్టుకొని.

46

సీ. ఒకనాడుతెరవేట • నుగ్రసత్త్వంబులఁ బుడమిపైఁ బడఁ గాల్చిఁపడ వధించి
యొకసారి సారమేయోధతి నుద్ధర, స్తబ్ధరోమంబుల • సంహరించి
యొకమరి దీనుంబు • లొడ్డి పాదులుదీర్చి, బహువిహంగంబులఁ • బట్టితెచ్చి
యొకవేళ డేగవేటకు జని యెగజోపి, నానాండజముల పాఠములు గడపి

తే. ముంగివేటే నువేట సిఁవంగివేట, యిట్టివేటయు గంబవేట • పెద్దవేట
మొదలుగాఁగల వేటలఁ • యదనెఱింగి, తిన్నఁడొక్కొక్కతూకువ • ర్తింపఁ దొడఁగె.

చ. వులులు కురంగము ల్కరటిఁపాతము లేదులు మన్ను బిల్లు దు
ప్పలు కణఁతు ల్కిటు లెచ్చులఁపాతులు కొర్నవగండ్లు భల్లుకం
బులు చమరీమృగంబు లెనుఁపాతులు కస్తురిపిల్లు లాదిగా
గలమృగరాజుఁ బెక్కువిహంగంబులఁ గానుక లంపెఁ దండ్రకిన్.

48

ఆ. మునుపు వడిన మెకముఁగొనివచ్చిమిడిగుడ్లు, పొడిచి నీట శిరముఁదడిపితోడఁ
గోసి ధూప మిచ్చి మీనంబుఁ బెకలించి, కానుకెచ్చి కాటిఁ తేనిఁ గొలిచి.

ఉ. క్రొవ్వివ యేకలంబులను • గొన్నిటిఁ గూల్చి కమర్చి పెంచులం
జివ్వచు నెఱ్ఱమ న్నలఁజి • చివ్వున నీరిపురంగ నేర్చి నో
క్లవ్విశులూరఁ బ్రేల్చి చమురుట్టిపడం గఱుకుట్లు గాల్చి క
ల్లువ్వులనీడ నొక్క పరిశుద్ధ శిలాతల భూమి నందఱున్. 50

క. అట్లు కఱుకుట్లు గాల్చిన, పట్టు నింజెట్ల నుఱియు • బెర తేనియలం
బెట్టుక మెనఁగుచు నాఘని, పట్టికి నింపినఁగ నిట్లు • ప్రతిదివనంబున్ 51

ఉ. ఆననవీధిలోఁ గలమృగవళిఁ బఱుల సంహరించి పూ
ర్వావనిభృత్తలాటపుల • నాటవికల్ మృగయావిహారిముల్
చేవ దలిర్పఁ జేయుటకు • శీఘ్రమ పాళియ మెత్తి కుంభజ
గ్రావను తావ్రతీర గిరి • కాననమధ్యమున స్వసించుచున్. 52

ఆ. అంజినాటికొండఁలందు సదాశివుఁడొండ జమునిదిక్కు • నెండికొండఁ
జండ సత్త్వ చండఁసంహరి తాండవం, బాడఁ గోరి వేటఁలాడు సపుడు. 53

క. ఒకవేళఁ దిన్నఁ డాభే, ఒక భేలా వ్యసనంతుల • డస్సినవాడై
వికచప్రసూనవకుళి, ప్రకరంబుల నీడ నొంటి • బడి నిద్రింపన్. 54

— ❧ న్వన్న ముచేతను వేటమిషను నీశ్వరుఁడు తిన్ననివశీకృతుండేసికొనుట. ❧ —

మ. బడలం బెల్ల విభూతిపూత పులితో • బొడ్డాణ మల్లాడు కెం
బడ లాత్తైకవిచార నిశ్చలదృగఁ బాశంబు లచ్చైన క
చ్చడ మంసంబున రుండమాల గళదేశిస్థాణువుం గ్రాలఁగా
నొడయం దొక్కఁగు డక్కుచూచుకలలో • నుద్యశ్కృపామూర్తియై. 55

క. బాలక! యిచట శిలాసట, మూలంబునఁ గొండదండ • మొగలేటి దరికా
తైలమతాపతి భక్తుల, పాలిటి పెన్నిధి వసించు • భక్తిం గొలుమి. 56

క. అని యంతర్ధానము నే, సినఁ దిన్నం డనరిపడుచు • శీఘ్రంబున మే
ల్కని నలుదిక్కులు వెదకుచు, మనమున నాశ్చర్యరసనిఁమగ్నం డగుచున్. 57

శా. ఈల ల్పీకలు దిక్కులం జెలఁగఁ దా • మెచ్చో మృగశ్రేణిపై
గాలిం బోవక నన్న నప్పటయు రొక్కాఁక్కొక్కముల్ దిట్టి శా
ర్దూలక్రోడ మృగాదుల స్వలంకుం • దొలంగఁ దిన్నండు త
త్కేళిలోల రవంబు దన్నపుడు బోధింపంగ నేతెంచినన్. 58

మ. వలకుం జేరక ప్రోగులుం బెరలు బ్రెంపం ద్రొక్కి యాభేటక
స్థల ముల్లంఘన నేసి లుబ్ధకుల యత్నంబెల్ల వారింది ది
క్కులు దధుర్దుర ఘుర్దుర భృనులచే • ఘూర్ణిల్లఁగా నొక్క యే
కల మేగం గని తిన్నఁ డచ్చడు ధనుఁకాండోల్లసత్పాణియై. 59

మ. జవ మొప్ప న్నెను వెంట నంటి తఱుమకా • సంవర్ధితశ్రాంతి ను
ద్దవిడిం బాటగలేని చందమునఁ జెంతం జేరఁగా నిల్చి యే
య విచారించిన దూటి దాటుకొని తన్నాశాశలం ద్రిప్పి పా
శవిముక్తుం డగు యోగిభావన యన్యఃచ్ఛావృత్తి వర్తించుచున్. 60

క. అలయించుచుఁ దిన్నఁడు దన, కలలోపలఁ గన్న శివునిఁ • గనుఁగొనుదాఁక
జలమునఁ గొని చని య య్యే, కల మప్పు డదృశ్యమైనఁ • గనుఁజోద్యమునన్. 61

క. కలలోఁ జెప్పిన యొడయం, జలయించుక వచ్చినట్టి యేకలము హిమా
చలతనయాధిపమాయా, విలననములు గాఁగ నపుడు • విసరించి మదిన్. 62

శా. సంతోషంబునఁ గాంచె దిన్నఁడు సరుఁ న్నవ్యాపకానంత వే
దాంత స్థాపిత చిన్మయాంగము నవిఁద్యాధావృంత సంతాన సం
క్రాంత స్వాంత నిశాంత జంతు సుఖమాన్దప్రాపకాథంగరు
క్కాంతాపాంగము దివ్యలింగము వివిఁక్తధ్యేయ నిర్లింగమున్.

తే. కాంచి రోమాంచకంచుకోఁదంచి తాంగుఁ, డగుచునానందబాష్పంబుఁలతిశయిల్లు
నమ్మహాలింగమునకు సాఁష్టాంగనతులు, నేసి ముకుళితహస్తుడై • చేరఁబోయి. 64

— ❦ — తిన్నఁడు శివలింగమునకు నేవఁజేయుట. — ❦ —

శా. ఓసామీ! యిటువంటి కొండదరిలో • నొంటిం బులుల్ సింగముల్
గాసిం బెట్టెడు కుట్రనట్టడవిలోఁ • గట్టువ్విక్రీణిడ నే
యానం గట్టిలి వేటిగడ్డ నిలు! నీఁ వాఁకొన్నచోఁ గూడు నీ
శ్లేనుట్టంబులు దెచ్చి పెట్టెదరు! నీ • కిం దేటికే లింగమా? 65

ఉ. కొండలఁ గానలం దిరిగి • క్రొవ్విస పండుల లేళ్ళ దుప్పలకా
జెండినఁ బెక్కుచందములఁ • జిన్నక పెద్దక గారుకమ్మఁగా
పండుదు రట్ల పిట్టలను • పండుదు రిచ్చట నుండనేల! నా
కొండొక టానతీక యునుఁ మూరికి రాగదవ మ్యు లింగమా! 66

క. ఓలింగమ! విను నివ్వరి, ప్రాలును నొడిపిళ్లు గునుకుఁ బ్రాలును వెదురుం
ప్రాలును సవరపుమెకమ్మా, పాలును గల వచట నీకుఁ • బాయసమునకున్. 67

తే. పుట్టతేనియ పెతేనే • పుట్టజన్ను, తొట్టతేనియ గలపండుఁ దోచితోచి
కాలి దులమలనై పిండిఁ పోలెరాలు, నట్టి నింజెట్లు గలవు నీఁ కాగింప. 68

స్తీ. నేరేడుపండులు • నెలయూటిపండులు, గొండమామిడిపండ్లు • దొండపండ్లుఁ
బాలపండులు నెమ్మిఁపండులు బరివంక, పండులుఁ జిటిముటిఁపండ్లుఁ గలివె
పండులుఁ దొడి పెండఁపండ్లుఁ దుమ్మికిపండ్లు, జానపండులు గంగఁ రేనుపండ్లు
వెలగపండులు పుల్లఁ వెలగపండులు మోవి, పండ్లు నంకెనపండ్లుఁ బలునుపండ్లు

తే. బీరపండ్లును బిచ్చుక బీరపండ్లు, గొమ్మపం స్త్రీతపండ్లును గొంజపండ్లు
మేడిపండ్లును మొదలుగాఁగూడినూడి, చెంచెతలు దెత్తు నిత్తునిచ్చేయవయ్య

శా. ఇల్లో ముంగిలియో యనుంగుజెలులో • యీదైన చుట్టంబులో
యిల్లాలో కొడుకో తరింపవశమే • యేపోడుము స్త్రీక ! మా
పల్లెం గోరిన వెల్లనుం గలవు తెప్ప ల్లాగ నీకిచ్చెదన్
జెల్లంబో యిట నొంటినుండ కటు విచ్చేయంగదే లింగమా ! 70

తే. చుటుకుజూవునఁ గాలినఁకొఱత నుటుకు, నుటుకుజూవులఁబుట్టించు • నెటుకువారి
యిటుకువలిగుబ్బపాలిండ్ల • యిగురుఁబోండ్ల, సేవకిచ్చెద నీకు విచ్చేయవయ్య. 71

మ. నను మన్నించెదవో వివుడు రా • నావెంట, రాకుంకినన్
నిను నే బాసి చనంగ నోవ,నిచట • న్నితోడిదే లోఁమై
మనువాడం, గనువాడ నీకరుణ, నీమానంబు చిత్తంబు న
చ్చినచో మానుదుగాని నిన్నివుడు క • స్తింబెట్ట నాకేటికిన్. 72

వ. అని యమ్మహాదేవు నుడుమూరికి రమ్మనుచుం బ్రార్థించినం బలుకకుండినందదీయభ
క్తిపరవశుండై సంపదగతావి బ్రుంగిన భృంగంబుతెఱంగున నున్న యవసరంబునం
దిన్నం డొంటిపంది వెంటందగిలి యొంటి నెక్కడఁ బోయెనో యని బోయెను చొ
ప్పరయం దివిరి యడుగుల వెంబడిం బడితప్పక చనుదెంచి కాంచి యిట్లనిరి. 73

—❖ తిన్ననిం గని బోయలు దుఃఖించుట. ❖—

శా. అన్నా! సిన్నలయించి తెచ్చిన వరాహం బెందు బోయె? స్త్రమున్
గన్న స్తన్ననఁ జూడవేటికి? నడికఁగన్నీగు గాఱంగ నే
మన్నన్ బల్క వదేమి కారణమొ? వేటాడంగ నేతెంచి యి
ట్లున్నం దల్లియు దండ్రీయు స్త్రులుగరే • యుల్లంబులో నక్కటా ? 74

తే. నీదు గాలికిఁ బసివట్టి నిట్టనీల్లి, పట్టెడల బిగఁబట్టిన మట్టుపడక
నిలువకేతెంచి వేటకుక్కలు కుమార, చుట్టుక గునిసియాడంగఁ • జూడవేమి.

సీ. వలలును దెరలు బ్రోఁగులఁ జుట్టగా లేదు, పోటుకో లొకటియుఁబుచ్చలేదు
తెగిన మెకంబులఁ • దేలేదు విడివేట, పిట్టలకును మేలఁపెట్టలేదు
చెంచు లేరికి నేమి • నేద దేఱగలేదు, చెడికుండ మెకములఁ జేయలేదు
కుక్క లిట్టులు నివంగులు మేవుగొనలేదు, బలివెట్టి కాట్రేనిఁగొలువలేదు

తే. వేటలాడంగ వచ్చినవేడుకెల్ల, నక్కటా తండ్రీ కెఱిగింప నంపలేదు
మ్రానుపడియుండ నేటికిమేనుమఱచి, యేల మాజాలి మాన్సవేయెటుకపఱిచి.

శా. ఓతండ్రీ! నిను డించి పో మనసు మా • కొక్కింత గానేర్చునే ?
మీ తోబుట్టులు దల్లిదండ్రులు చెలు • ల్లిరెల్ల నేతేరగా

- మాతిన్నం దివు డెందు బోయె ననిన • న్నాపాణము లోవె ? రా
వే తిట్టింపక పల్లెలోన మము, దేవే వన్నె యు న్వాసియున్. 77
- తే. ఎంత యలమటబడిన మఃప్తేలమాడ, వింతయు నెఱుకుతేనికి • నెఱుకపఱువఁ
బోయెదము చెప్పవలసినబుద్ధి చెప్పి, యనుచుమని పాదములు నట్టు • కొనిన సతఁడు.
- వ. ఎట్టకేలకు శివలింగసంగతాభంగురహృదయాంతరంగుడగుశబరపుంగవుండు కృపా
పాంగుండై చిటునవ్వు నవ్వి యవ్వనచరుల కిట్లనియె. 79
- క. ఈలింగములోఁ బ్రాణము, కాలముగడదాడ నోడఁ • గట్టినదూలం
బై లంకె నుండఁ జేసితి, నేలా తుందుడుకు? పల్లె • కేగుండు మీరల్. 80
- క. నావెంట నితఁడు వచ్చిన, నేవచ్చెద మిమ్ముఁ గూడి • యిప్పుడు లేదా
యేవంక నభవుఁ డుండిన, నావంక నె తోడునీడ • యై వసియింతున్. 81
- శా. నాకుం జుట్టముఁ దల్లిదండ్రులుఁ జెలు • ల్నాథుండు నీడై వమే
మీ కిచ్చో బనిలేదు కన్తిపడఁగా • మీవల్లెకుం బొందు, కా
రాకూరంబులు చేసినం గదలి నేరా, నిచ్చటం ప్రాణముల్
పోకాట్టుం దుది నాదువేలువునకై • బొంక న్నిజం నింతయున్. 82
- క. అని శివుఁ గ్రమ్మఱు దిన్నఁడు, మనమున నిలుపుకొని తనువు • మఱచిన బుద్ధి
మునుపటి తెఱఁగున నుండిన, వనరుచు ననచరులు చనిరి • వలసిన రీతీన్. 83
- వ. తదనంతరంబ. 84
- *— తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట. —*—
- క. ఎన్నేండ్లనుండియో ప, స్తున్నాఁ డీయడవిలోన • నొంటి మహేశుం
డిన్నెగులు మాన్పు వలదా, కన్నారం గనినబంటు • గలఘట ముచుచున్. 85
- శా. తిన్నం డంతట దేవదేవునకు భక్తిం దృష్టిఁ గావించ నా
నన్నఁగ్రావ మహాటవు ద్విరిగి నంఃప్రాటంక కోటి పుట
చ్చిన్న త్కౌజ వరాహము న్లడపి కాత్మై న్నాస్తిత్వఁ బ్రేత్వం జవి
జెన్నై యుండెను మాంసఖండముల నిచ్చెం దొప్పలం జొప్పడన్. 86
- ఉ. విల్లొకచంక నంపబొది • వీవున దొప్పలు కేలుదోయి పు
క్కిళ్ల పవిత్ర కాంచనము • భజల మొప్పుగ వచ్చి భక్తిరా
జ్యుఁ దదంబునుజ్జనము • నేయుచు దొప్పలనంజు డదీరా
జల్లుని నారగింపు మన • నాపరమేశ్వరుఁ దూరకుండినన్. 87
- క. కాలవొ క్రొవ్వవొ మాఁడం, గాలెనొ చవిగావొ • కమ్మగావొ నీకు
జాలవొ యలవడవో తిన, వేలా కఱుకుట్లు పార్వతీశ్వర ! చెవుమా ? 88
- క. ఆకలిగాదో భక్తిం, దేకువ గలవాడఁగానొ • తినవేల కృప
సాఁకఁగదే నన్నిపు డ, జ్ఞాఁకలఁ బెట్టక పలాశ • నానక్తుడనై. 89

క. నెవ మొకటి గలదె నాపై, నుపవాసముతోడ బడిలి యుండఁగి నీకే
యపరాధము నేయంగదె, కృపతోఁ గలుకుట్టు లారఁగింపల గదవే. 90

క. నీ వారగింపకుండిన, జీవన మేమిటికి నాకు శివ ! నీ పదరా
జీవముల మీఁదఁ బ్రాణము, వే విడుతు నటంచు వ్రాలి యేడ్వం డొడఁగన్. 91

క. తిన్నని భక్తికి శివుడు ప్రసన్నుండై యేడు పుడిపి • సరగునఁ గలుకు
ట్లన్నా ! తినియెద లేలె, మృన్న న్నుదమంది లేచి • యవధానమునన్ 92

క. అందియ్య శివుడు తగ నానందించుచు నారగించిన న్నుదమున మీ
న్నంది పులిందేంద్రుడు కానం దిగుగుచు నిల్లు దినదినయును గొల్వన్. 93

— శివబ్రాహ్మణుల డాలయమందలి రోతలఁ గని చింతించుట. —

సీ. పంచాక్షరీ పూతభసిత త్రిపుండ్రాంకి, తాంకభాగములు స్నానార్చనశిఖయుఁ
గ్రమకృతగ్రంథిసూత్రవ్రాత రుద్రాక్షభూషణంబులు శైవభాషణములు
నాగుల్ఫలంబమానాంబుశోణంబైన, తోత్రంబు నుపసేతసూత్రములును
గంగ్యహీతాభిషేకక్షీరసంపూర్ణభాషణంబు బుష్పకగండకంబుఁ

తే. గుండబాజ్జయు నొకపాటిఁగుజ్జునూపు, నుత్తరీయంబుఁ దనరంగ • యోగిహృదయ
గోచరుని గొల్వ శివచిహ్నఁగోచరాంకుఁడొకఁడువచ్చె శివబ్రాహ్మణోత్తముండు.

తే. వచ్చి గుడిచొచ్చి యీశ్వరేశ్వరుని నిర్మలాంగ మేటికిఁ జాతికలయ్యె సకట
యిచటి కెంగిలి పుల్లియఁలేల వచ్చె, నొక్కొ యీదుఁఖ మెటువలెనోర్పువాడ.

మ. కులదైవం బని యల్కి పూసి • గుడి మ్రుగ్గు లెట్టి కై నేయ లో
పలి కిట్లెంగిలి మంగలంబులగు దొప్పల్ రాఁ గతం జేమి? ని
ర్మల తోయ స్వపనం బొనర్చిన శరీరంబేటికి న్నిద్రవ
ట్టులు గట్టెం భవదాత్మశుద్ధి కిది గూఁడుంగా మహాహేయముల్. 96

క. దేవా! యీశసుమాలము, దేవెడు కేల్లోయి నీదుఁదేహం బంబు
గా వెఱపయ్యెడు నెంగిలి, కీ వెట్లొర్చితివి పార్వతీశ్వర చెవుమా? 97

క. నేడేడు దినములయ్యెన్, బోడిమి చెడసాగి నీదుఁబూటకమో యె
వ్వొడ్డినను జేసెనొ యిది, వేడెద సత్యంబు జెప్పవే కరుణాభీ. 98

ఉ. నీసఖుడో నుతుండొ తగుణీమణియో నిజసేవకుండొ నీ
వో సకలేశ శుద్ధమగుచున్న నిజాలయనీమ రోతఁగాఁ
జేసిన వారు నీకెఱుక నేయక • నేయ సమర్థులెవ్వ రీ
దోనము జెప్పవే కరుణతో మది దుందుడుకెల్ల దీఱగన్. 99

ఉ. ప్రాతలు మీఁదఁగప్పినఁ గృపామతి నోర్చితి, నీచుపొత్తునన్
బ్రాతి మెనంగి తీపు, మనుభక్తుడు కుంఠెనఁ బంపఁ బోతి, మై

పూత యొనర్చుకొంటి శవఃభూతిః, గపాలమునం భుజించి నీ
రోతలు పెక్కులుండ నిటః రోయుదువే యిశ భక్తవత్సలా. 100

క. నీకీప్తం బిదిగానీ, నా కాపాపాత్ముఁ జెప్పినం బదిలక్షల్
లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూడుగ్గఁబట్టిః నీలగ్రీవా. 101

క. జని తా నూరక యుండెనఁ, గని తారాధిపకభాశిఃఖామణి చేత
జనితాదరమున నతనికి, విని తాత్పర్యంబు సంభవించఁగ ననియెన్. 102

— శివుఁడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట. —

క. తవతవపద నేటికి మది, శివగోచర! నీకు నన్నుఁ జెంచొకఁడు శ్రుతి
వ్యవహారేతరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తిఁగొలువఁ దయ వుట్టుటయున్. 103

తే. ఆకిరాతుని పూజ సంగీకరించి, నాడఁ దద్భక్తి నీవునుఁ నేడు మాత్రు
గాని నా వెన్నదిక్కునఁ గానకుండ, నడఁగియుండుము తడయకఁయతఁడువచ్చు.

మ. అన మోదించి హృద్విజృంభంబు దొంగఁ జెంఁ చవ్వేల నేతెంచి పా
వననిర్తాల్యముఁ జెప్పఁ గాలఁ గొని పోవఁద్రోచి గంఢూషిత
వనసేకం బూనరించి పత్తిరిడి త్రోవ ల్లాచి తా నేసి కా
ల్చిన కోలామిషఖండముల్ దనకు భక్షింపంగ నందిచ్చినన్. 105

క. తినకున్న నేనుగోయని, యనుమానము బొంద నభవుఁ డంతటిలోనఁ
గనుదమ్మి గ్రమ్మి పొటపొటఁ, జనికె న్నన్నీరు శబరుఁచిత్తం బరయన్. 106

క. బకమరి కొకమరి కించి, స్వకచారుణవద్ద పత్రఁ వీధివిగళ
వృకరంద భారగతిఁ దన, ముకుళిత నేత్రమున బొవ్వుఁములు ఘనమైనన్. 107

క. అందునకుఁ దండెనందనుఁ, డాందోళము నొంది కంటిఁనంటిన నొప్పి
బందికఱుకుట్లు దివఁడిక, సందియ మేమిటికి మందుఁ సమకూర్పఁదగుకే. 108

వ. అని తిన్నం డెన్నఁడులేని హానిం బూనినవాని తెఱంగున సంతరంగంబునం దరంగం
బులైన దుఃఖంబునం గరంగుచు. 109

— తిన్నఁడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జకిత్సలం జేయుట. —

నీ. కోకపొట్లం బావిఁ గొననూదియొత్తుచుఁ, గమగోష్ఠ కరభభాగమునఁ గాచి
నత్తితంగేడకుఁమెత్తి రేచక నివృవంటిపుల్చున నూతిఁ పట్టువెట్టి
తెల్ల దింటనపువ్వుఁ దెచ్చి తద్రసమిడి, కలివెపువ్వులు గోసినిలిచి పిడిచి
వేదిన నెయివెట్టిఁ పెరుగువత్తులువైచి, చనుబాలతో రాచిఁ నంకు చమిరి

తే. విన్నమందులు తానడికన్నమందు, లడిగి తెచ్చిన మందులు నడవిమందు
లన్ని చేసిన మాసకిఁ యిందుమాళి, కన్నుతోడిఁబడి నెత్తురుఁగాఱుటయును.

తే. మాటిమాటికి జేసిన • మందులెల్ల, జెల్లెబో వెల్లిగలిపిన • చింతపండు
నీటవాసిన వాల్చినై • నెరయవడద, బోవుగాకేమి నెత్తును • పుట్టనేల. 111

క. పట్టపుదేవి హిమగిరిపట్టి న్నాయమ్మ జూచి • పదరినకనన్
నెట్టవిసెనా? నేనుందురు, మట్టెలుగనా? కంటికిం బ్రహ్మాదం బొదవెన్. 112

క. కాముని జంపి మనంబున, నేమోహము లేని వేల్పునిటువలె నన్నన్
స్వామిదోహము గాదే, యేమిటి కిట్లంటిక గంటి • కింక నెటువలెనో. 113

ఆ. వేడివెచ్చయైన • వెచ్చని మందులు, గొడె మూను నట్లు • గంటి కింక
గంటికంటె మందుగ్గ జేముక్కంటిక, గంటి ననుచు బోయ • గరియబోయి. 114

ఉ. పాగొమువోవునో తరువు • సంగముకొందునా నాక తూణికా
బాణము జిట్టునం గొచి • భల్లమూగ్రము రిక్తివన్ని దృ
క్కోణము జేర్చి గ్రుచ్చి మొక • గుడ్డు వడిం బెకలించి శోణిత
దోణియైన దైవతశిరోమణికిం • నమస్సే సంతటన్. 115

ఉ. మున్నిటికంటికంటె గడు • మోహసమై తనకన్ను వచ్చినన్
మన్నున జూచి పొచ్చక యు • నూపతి రెండవ కంటి శోణిత
క్లిన్నతం జూపిన న్నగ • మంబిందుడు నీకృపచేసి గన్న మం
దున్న నీనికి న్వేణవ • నొక్కటి నాన్రప మిం శంకరా! 116

క. లూలబోచనంబున, గీలాంము దొరగ నేరి • కేరలభక్తిన్
గీలించి మనోవృష్టికి, మూలంబగు నామప్రాణ • ములు నీ కిత్తున్. 117

క. అని చెప్పగాల సెటూ, తునికన్గొనె • నన్నిపట్టి • సునిశితబాణం
బునఁ దనరెండవ కనుగ్రు, డ్డును • బెకలింపంగ బూను • మను నదయుండై 118

ఆ. కన్ను దివియ బూను • కన్న పుతీచిత, కన్న మున్నుగాంగ • ఖండపరశు
వాళుగంటు జేత • సంతంగ బట్టుక, నిలువు చిలువు మనె • నెలుగుతోడ. 119

— శివుడు లేన్నసికి ప్రత్యక్షమగుట. —

చ. హరి యగవినసూతి మును • లప్తవిశాపతు జూచిగా వియ
చ్చరు లిరువంకల న్గొలువ • సత్వరత నిజలింగ సిర్గలాం
తరముననుండి శీతవసు • ధాధరకన్యక ముద్దుగేలు దా
మర కడవేలు పట్టుకొని • మన్ననఁ దిన్ననికిం బ్రసన్నుడై. 120

క. శివగోచర! యీభక్తుని, యవిరళతరభక్తిమహిమ • సాద్యంతము గం
టివి గద నద్భక్తుం డితఁ, డవుగద నీమనసువచ్చు • నా యిక ననుచున్. 121

క. దరహాసము నెరవుచు దన, పరిసరమున కాటవికుని • గ్రాహ్మణభక్తున్
గర్భణం బిల్చుక మీ కే, వర మింపన వారు శృత్తి • వాసునితోడన్. 122

- శా. మీపూర్ణం బగు దివ్యతేజము జగన్మిత్రాత్మకత్వ ప్రతి
 స్థాపారీణతః జాపి మమ్ముః బాదవం • జాంచల్యదూరంబులై
 చూపుం జిత్తము మిన్నకున్న యవి యి • చోఁ బాసె దేహంబుపైఁ
 దీవుం జీతటి యంతకంటె వరమే • దీ యిట్లు మన్నింపవే. 123
- చ. జగములు సంతరాత్తయును • సాక్షియు నీ వనుచు నిజంబుగా
 నిగమము లాడఁగా వినియు • నేఁ డితరంబుగ మాకభీష్పితం
 బగువర మెట్లు వేడఁగలమయ్య • భవన్మయమైన పూర్ణచి
 ద్దగనములో మముం గలిపి • క్రమ్ముఁ బుట్టెను కాళ మాన్సవే. 124
- క. ఇతఁడు కిరాతుం దేదుర్మతి మమ్మడిగియె మహేశ • మన్నించి ప్రస
 న్నతఁ జూపితి నీతెఱఁగున, హితఁల భవప్రయాస • మెడలింపఁగదే. 125
- క. మీతలపుకన్న నధికమె, మాతలఁ పిట్లమగ నేల • మము మీచిత్తం
 జేతెఱఁగున వెలుఁగొందెను, నాతెఱఁగున నుండఁజేయు • మదిగాక శివా. 126
- క. అనందామృతవారిని, ధానంబున మనము మగ్న • తం బొందె వరం
 చీనమరినఁ దాదాత్మ్యం, బో నిరుపాధికదయాస • ముజ్జ్వల! యీవే. 127
- మ. అని శైవద్విజ్ఞానం గిరాతుఁడును సా • హృంగ ప్రణామంబు నీ
 శునకుం బెక్కు లొనర్చి తద్విమలతే • జోధ్యాననిర్మగ్నభా
 వనులై యుండఁ బ్రవంచబుద్ధి మగుడ • న్వర్తింపఁగా నీక వా
 రి ననంతం బగునాత్మసూపమునఁ గూ • ర్చెం దీర్చి బంధంబులన్. 128
- శా. ఓహో! వీరలు భక్తిఁ గన్న యపవర్గోదగ్రభాగ్యంబు లా
 హా! హాలాహలభక్తభోక్త నిజభక్తాగణ్యకారుణ్య మం
 చాహారంబు సితాంబుజాంబక విగ్రా • త్రాశాప యోగీశ హా
 హాహూహూప్రభృతు ల్నుతింప నభవుం • డంతర్ధి నొందె న్నడిన్. 129
- క. అనవుడు యాదవ భూపతి, పునరభివానసముఁ జేసి • భూతేశు కృప
 గని తెవ్వ రింక మోక్షం, బనఘా! యచ్చోట నన్న • నతఁడిట్లనియెన్. 130

— ❦ — నత్కిరునికథ, మధురాపురవర్ణన. — ❦ —

- నీ. కపటచతుష్పత్తి • గతుల నాడిన వాల, వాయిదొక్కే శుని • వాసభూమి
 యతని పట్టపుదేవి • యైన మీనేక్షణ, ధరతనాభవకుఁ బ్ర • ధానగృహము
 ద్రవిడభాషావీత • తలశంఖఫలకంబు, గల కనకాబ్జపుష్కరిణి కిరపు
 దక్షిణాంబుధి వధూ • తామ్రవర్ణి నది, సవతు వై శుకు నెన్న • జాలు నునికి
 తే. నిజదృగ్బ్రహ్మజిత • నీలకంఠ, కూడలభముయ వై శుంఠ • కుంతితాఘ
 నిఖిల సంవత్సరంపరా • నిహితకింప, చామతాపంబు మధురాభి • ధానపురము. 131

- తే. ఏపురంబునఁ బెంపొందు • నిందుభద్రుఁడు, పాండ్యభూపాలు నల్లుఁడై • ప్రజలకెల్ల
నుల్లములలోన నుల్లాన • ముల్లసిల్ల, నట్టి మధురకు సరియె యే • పట్టనంబు. 132
- క. గంగాధరుని మహాగ్రా, పాంగము రతి విధవఁజేసె • నాలోపల మా
యంగయకన్యాంబ కృపా, పాంగం బంగజునిదేవి • నైదువఁ జేసెన్. 133
- సీ. మాణిక్యనల్లియు • నురకతనల్లియు, నానందనల్లియు • నమృతవల్లి
కర్పూరవల్లియు • గల్పకవల్లియు, సంగయకన్య య • నంగ నాది
యైననామంబుల • ననుకూల మగుమోహ, నాకారసౌందర్య • మణిశయిల్లు
బొత్తామరనియెడు • నెత్తమ్మికోలనిప, శ్చిమతటనికటకూ • లముననుండి
- తే. లోకమాతృక పాణ్డ్యుగా • త్రికళత్ర, పుత్రికామణి యునతి సం • పూర్ణచంద్ర
వదన రక్షింప సంపదం • బొదలుమధుర, కితిర పురములు సరిసేయ • నెల్లువచ్చు.
- కం. ఇట్టిమహత్త్వంబునఁ గను, పట్టెడు తల్లిఁ గల ప్రజల • భాగ్యం బిల నే
పట్టున నున్నది పురముల, నెట్టు నుతీంపంగ నచ్చు • నిందున కెనగాన్. 135
- క. తన వేష్టం దనసేవయు, వనదుప్రసాదంబు నొసఁగి • నయ సంగయక
న్య యగజ పెంపగఁ బురి మను, వనితల వైభవముఁ బొగడ • వశి మే ననుభవ.
- శా. ఏమే కల్పకవల్లి రావమృతవల్లి పోవ కర్పూరవ
ల్లి మాణిక్యలతా యిదో నురకతం • బెందుండు నానందవ
ల్లి మినాక్షులు రండలంచుఁ నమలో • లేమ ల్మివాభోగవే
శా మంజు-క్తులఁ బిచ్చు సలభమ మన • ల్పం బెప్పుడుం దిత్పురిన్. 137
- ఉ. ఆపుర మేలు భూవిభుఁ డ • నంతపరాక్రముఁ డప్రతర్క్యభా
త్రీపరిపాలనప్రథిత • ధీనిధి వైరినృపప్రతాపనం
జ్ఞాపతి వాసవాధిపయ • శస్సముగీర్ణుఁ డుగీర్ణదానవి
ద్యాపరకర్ణుఁ డర్థవస • మగ్రగభీరుఁ డుదారుఁ డెంతయున్. 138
- చ. అశకుయ చోక్కనాథశివుఁ • డల్లుడు మూర్తి హిమప్రభాసము
జ్వలఘనకీర్తి ధైర్యమును • శౌర్యము భూభరణప్రభావముం
దలఁప నశక్యమై వెలయఁ • దత్పురి పాండ్యసృపాలుఁ డేలు ని
చ్చలు మిహికామహీధరము • చందమునం గులగోత్రపాత్రుఁడై. 139
- వ. తదనంతరంబ.

— శంఖఫలకముపుట్టిన క్రమము. —

- సీ. మలయాచలంబునఁ • గలశతనూజుండు, ద్రావిడశబ్దశాస్త్రము నిఘంటు
వయ్యలంకారంబు • నందుఁ గవిత్వంబు, జెప్పడు లక్షణాస్థితియు మొదల
సృష్టింపఁ దలపోసి • యష్టాదశాక్షర, మాతృక వ్రాసి నిర్మలిన శంఖ
ఫలకంబుఁ గొనివచ్చి • పాండ్యభూపతి కిచ్చి, వినుమిది ద్రవిడకవిత్వసరణి

తే. భారతీదేవి కెనయైనవార లెంద, తైన జోటిచ్చు కొక్కరుండైన నతని
కిచ్చు దగినట్లు కూర్చుండఁ నెడము దీని, నరున నర్పించి మనుడు మీఁతరతరంబు.

క. అని కుంభజుఁ డిచ్చిన వెనుక ననేకులు పాండ్యస్థపులుఁ గడచిన పిదప
జనియించె గలియుగంబున, జనవల్లభుఁ డొక్కఁ డతనిఁ నద్వంశమునన్. 142

క. ఆరాజు పాండ్యధాత్రీ, ధౌరంధర్యప్రమోదితగ్రావహరి
ద్వారాభుజంగపతిభూ, దారకమతపరివృథప్రథానిధి యగుచున్. 143

క. ద్రావిడభాషాదేవి, గ్రీవేయక మనగ గీర్తిఁ గని తత్కవితా
శ్రీవిపుల శంఖఫలకము, పై వసియింపంగఁ దగు విభాసితమతులన్. 144

శా. నత్కిరాది కవీంద్రులఁ దివిషదన్నప్రాయవాగ్గుంధనం
పత్కవ్య ప్రతిపాదక ప్రతిభులంబున్నిద్దలఁ శైవసం
వితృసార మరాళరత్నములఁ దద్విద్యారసాపేక్ష భూ
భృత్కంఠీరవుఁ డుంచె సంపదలఁ దృప్తిం బొందఁగొఁ జేయుచున్. 145

క. ఆసథ మెచ్చు గపిత్వం, బేసరనుడు చెప్పిన స్మహీశుం డిచ్చు
జేసిత న్మాడలువే, యేసి దెసలఁ గీర్తిలికఁ తలమి వహింపన్. 146

చ. అడిగిన దిచ్చు నర్థులకుఁ నాపుల కిచ్చు మనంబుఁ, గూటమిం
బడఁతుల కిచ్చు సౌఖ్యములుఁ బంధుజనంబుల కిచ్చు సంపదల్,
పుడమి నమస్తజాతులకుఁ బొంకిమి నుత్సవ మిచ్చు, శత్రులఁ
బాడవడఁగించి సాధుజనఁపుంగవోటికి నిచ్చు వేడుకల్. 147

—❖— దుర్భిక్ష నర్జనము. —❖—

క. ఆధూవిభుఁ డిబ్బంగిని, భూభాగం బేలునపుడుఁ పుట్టెఁ గ్రహవ
క్రాధద్రక్షామమహా, త్రోభంబు జగంబు వర్షఁ శూన్యము గాఁగన్. 148

సీ. చనుడంచె శని మీనమునకుఁ దూర్పున, ధూమకేతువు దోచెఁజీమూతడంబ
రం బేచె మధ్యందింసంబుల రేపాడి, చినికె చుమారంబుఁ దినదినంబు
రాత్రుల మిన్ననిఁ ర్మలభావమును బొందె, వెలియెండగాసె గర్వలిదొరంగె
వర్షగర్భము నడవకపోయె విదియలఁ, గుముదా ప్తధారణకొమ్ము దటిగ

తే. కన్య భిన్నింపదయ్యె మఃఖాప్రవేశ, కాలమున నులుమదయ్యె నఖండగర్జ
లెనఁగె జముదెనఁ దొలకరిఁ నేమిసెప్ప, నెల్లజనములమనములుఁ దల్లడిల్ల. 149

వ. మఱియును. 150

తే. గునుకు లూదర్లు బరపటల్ గోళ్ళగొండు, లల్లి బియ్యంబు వెదురుబిఁ య్యంబు గొట్టె
చెట్లు నింజెట్లు తుంగముఁ స్త్రీయలు నీత, గుంజ మొదలుగఁ దినదొరఁ కొనియెజనము

క. అటవడు గంటె తవించియ, లటువది దినములకుఁ బండుఁ నని బ్రదుకానఁ
దటచుగ నేతా లెత్తఁగఁ, బటిపటియె యవియు మల్లఁపడి చెడి పోయెన్. 251

ఉ. తోలును నెమ్ములు నిగిలిఁద్రోసినఁ దొంబడి చోట్లఁ గూలువా
రాలిని బిడ్డల నిడిచిఁ యాఁకటిచిచ్చున వెచ్చపోవువా
శేలికబంటువాసి యొకఁ యిందుక లేక కృశించు వాగునై
తూలె జనంబు మీనశనిఁదోషము దాడి నిరస్తనస్యమై 153

క. నవయుచు నుండియు నొక్కొక, దినసంబున నశన మబ్బుఁ దిని దగ మిగులక
భువి నొరగి లేవ నోపక, శివశివ! జనకోటి విడుచుఁ జీవానిలముల్. 154

క. కటవంతంతకు నొత్తఁగఁ, గరవెరుక తిసంగనోసఁగలుగక మనుజుల్
సురసుర స్రుక్కిరి కొల్లవలు, పరదేశంబులకుఁ జనిరిఁ బ్రతుకులకొఱకున్. 155

క. మానిసి మానిసిఁ దినుకట్టవై నం దరియింపలేకఁ యాపురిమూల
స్థానహరద్విజుఁ డొకఁ డెం, దేనియుఁ బోదలఁచిన న్నఁ హేళుడు కరుణన్. 156

—*— ఈశ్వరునిపద్యముఁగొనిచనిన హరద్విజుని నత్కిరుండుతూలనాడుట. —*—

న. అతనికిఁ బ్రసన్నుండై యన్నగరంబేలుమన్ను జేసిమీఁద సజరబాసఁబద్ధంబు
శృంగార రసానుబద్ధంబుగా నొకటి చెప్పియిచ్చి యిది చదివిన మెచ్చి వేయిమాడల
ముడు పిచ్చు వెచ్చంబునకొదవు నీవు నెవ్వగ న్నొవ్వక బ్రతుకంగలవాడ వంతటఁ
గఱపుం దీరు జగుంబునఁ గృతహర్షంబగు వర్షంబుఁ గురియంగలదు సస్యంబులు
పండు బండు జనంబులకవునని యనువుటయు సతండును నారాజ సముఖింబునకుం
జోయి శ్రీపరమేశ్వర ప్రణేత్రంబైన కవితాచమత్కారంబు వచించిన సంవలియర్థంబు
“సింధుర రాజగమనాధమ్మిల్ల బంధంబు సహజగంధం” బని యుండుటం జేసి 157

క. దానికి నవ్వుచు నృపసభ,లో నత్కిరుండు పలికెఁ లోకము నగదే
పూనుకొని సహజగంధము, వేసలికెం గలదటన్నఁ వేయు తెఱఁగులన్. 158

ఉ. తప్పిది, చెప్పరాదు, కవిఁతాసమయంబున కొప్పుగాదు, నీ
విప్పగది న్రచింపఁ దగుఁనే? యన విప్రుడు చిన్నవోయి నా
కప్పరమేశ్వరుండు వసుఁధాధిపు పై రచియించి యిచ్చినాఁ
డొప్పును దప్పు నే నెఱుంగఁ నుత్తములార! యటంచుఁ గ్రమ్మఱన్. 159

—*— ఇన్నుండైన బ్రాహ్మణుని శివుఁడూరార్చి నత్కిరునితో వాడునకుఁ గడంగుట. —*—

ఆ. వచ్చి పార్వతీశుఁవంకఁ గనుంగొని, యతని పద్య మతనిఁకప్పగించి
నిన్ను నమ్మి పోయిఁ నిండిన సభ సిగ్గు, చెడితి నున్నకథలుఁ చెప్పనేల. 160

క. సర్వజ్ఞత్వము బహుముఖ, నిర్వాహక శక్తి గుణముఁ నీకుఁ గలుగఁగా
శర్వ! నినునమ్మి పౌరుష, గర్వముఁ బోనాడుకొంటిఁ గడపట సభలోన్. 161

క. తా నెఱిగిన విద్య నృపా, స్థానములో నెరపఁ గీర్తిఁ సమకూరుం గా
కేసరునకుఁ బరవిద్యా, ధీనత భూపాల సభలఁ దేజము గలదే? 162

క. నీచూట నచ్చి పోయిన, నామోసముఁ జెప్పనేలఁ నత్కిరునిచే
నేమాట పడ్డ దుఱుము, తొమన్యథ కొలఁదిగాదు • సద్భక్తనిధి! 163

వ. అని మఱియు నిట్లనియె. 164

శా.నాభాగ్యం బిటు లుండఁగాఁ దుది నిను • న్నత్కిరునిం దూఱఁగా
నేభావ్యం బిఁకఁజాలు; నిక్కఱవుచే నిల్లెతి, నెందైనఁగా
నీ భైక్షంబునఁ గుక్షిఁబోయెనొని దీనిం దీర్చి నేవత్తు, నే
వా! భద్రం బగు నీకు నన్న నుపవే • యన్నం గృహమూర్తియై. 165

క. కటకట న న్నత్కిరుం, డేట కవితయుఁ దప్పవట్టెనట యటు పదిమీ
యెటువలెనో తెలిసెద నని, నిటఁబాక్షుఁడు వచ్చి కుంభిఁనీపతి నభలోన్. 166

శా.ఈరాజన్యనిమిఁద నే గవిత సాఁహిత్యస్ఫురన్తాఘరీ
చారుప్రోఢిమఁ జెప్పి పంప విని మాత్సర్యంబు వాటించి న
త్కిరుం డూర కె తప్పవట్టెనట యేదీ లక్షణంబో యలం
కారంబో పదబద్ధమో రసమొ చఁక్కఁజెప్పఁడా తప్పనన్. 167

క. అనవుడు నానత్కిరుఁడు, మునుపటిసలె దప్పటన్న • ముక్కంటియు నా
తని కనియె నిరితనయా,ఘనకచభారంబు సహజఁగంధం బనుచున్. 168

క. అగజకుసై నం దగు నిల, మగువలకుం దగదు • మాను మత్సర మింకఁ
గగనవసినానవాదము, జగతిం బ్రత్యక్షమునకు • నరియనఁ దగునే. 169

క. లూలామాలపు మాటలు, చాలు ననిన సలిగి తననిజం బగు మాపం
బాలోనఁ దెలుప వలెనని, నీలగ్రీవుండు నిటలఁనేత్రముఁ జూపన్. 170

క. తలచుట్టువాఁడ గన్నులు, గలిగినఁ బద్యంబు దప్పఁగాదన వశమే?
వల దిచ్చట నీమాయా,విలసనములు పనికిరావు విడుపు మటన్నన్. 171

—❖ శివుఁడు నత్కిరుని శపియించుట. ❖—

క. శపియించెం బ్రతిభావలఁ, గుపితుండై రుద్రుఁ డతఁడ • గుప్తవ్యాధిం
దపియింపు మనుచు దానికి, నపరిమిత భయంబు నొంది • యతఁడిట్లనియెన్. 172

శా.స్వామీ! ద్రోహముఁ జేసితిం, దెలుపవే • శాపాంత ముద్యత్కృపా
భామా! నాకనుచుం బదాబ్జముల మీఁదం బడ్డ నాభక్త
తొమందారుఁడు శాంతిఁబొంది యనియెం • గైలానశైలంబుఁ గం
టే మానుం బదమన్న నందునకుఁ దాఁడెందంబునం గుందుచున్. 173

—❖ శివుఁ డిచ్చినశాపమునకు నత్కిరుఁడు దుఱుచుట. ❖—

ఉ. ఈకవి తాభిమానము వహించితి నేటికి శంఖపీఠిపై
నీకవు లున్నయట్లు వసియింపక దేవునితోడ నేల చా

ర్వాక మొసర్పితిం గడుభంబగు కుష్మరుజావిషాదమే
నే కరణిం ధరింతు? నికనెన్నయ చూచెద వెండిగుబ్బలిన్?

174

ఉ. ఎన్ని మహానదు, ల్వసములెన్ని, గిరింద్రములెన్ని, బోయవీ
ల్లెన్ని, మృగంబులెన్ని, జనహీనములైన పథంబులెన్ని, నే
నిన్ని యుఁ దాటి యేకరణీనీశ్వరు శైలముఁ జూడఁ బోయెరక?

175

మ. హరి శార్దూల మదేభ ఖడ్గ శరభఃవ్యాకర్ణము ల్లాక్షసో
త్కర సంచార నివాసముల్ హిమపయోధారావర్షంబులు
ద్భుర సంఘర్షణ తాకోపలము లాత్రోపల్ సనక శక్యమే
కరుణాసాగర! భక్తవత్సల! శివా గౌరీశ! యెట్లో గదే.

176

సీ. తివిరి యంగమునఁగిమ్మి కెత్తకమున్న, యెడలెల్ల మచ్చలఁజెడకమున్న
దళమెక్కి గాత్రంబుచేలుపుదప్పకమున్న, బుసపులు మేన నేర్పడకమున్న
యలత విగ్రహమునఁనంకురింపకమున్న, కాయంబు వెడహాపుగాకమున్న
తనువునఁ జీముర క్తములు గాఱకమున్న, దేహ మీఁగలు మూఁగి తిలకమున్న

తే. భైక్షమడుగంగఁ బోయినఁపట్ల జనులు, చూడ రోయకమున్న కాణాశినపుడ
నడవనలెగాక శైలానఁనగముఁ జూడ, హరుని వాక్యంబు శక్యమేపరిహరింప. 177

— పత్కిరుని తీర్థ యాత్ర. —

తే. అనుచుఁ తంతాపరంపరఁ లనెడు వర్ష, ముడిగి నత్కిరుడను మేఘుఁడు త్రగంబు
నడచెనంతోషమున దక్షిణమున నున్న, కవుల ముఖపంకజములు వికాస మొంద.

వ. కతిపయ ప్రయాణంబులు చనిచని ముందట 179

శా. చెవ్వందీశ్వరు నీశ్వరేశ్వరునిఁ గాంఁచెభీషణాహూలతల్
దెవ్వం దీప్రతరాంగసంభరశరఃశ్రేణీ విదాహవ్యభల్
వివ్వం దీరని భక్తితో హృదయ మా విర్భూతమోదంబునక
నవ్వం దీగయుఁబోలెఁ జూక్కులొడవఁ న్నత్కిరుఁడు త్రంతరం.

180

ఉ. చెంగట నుండఁ గాంచె గవిఁసింహము పోయి హిమాచలాత్మజో
త్తుంగకుచోపగూహనవిఁధూతమనోభవభూతిలేపన
ర్వాంగము, లోచనీకృతసుఁధాంశుకృశానువతంగము, నివి
ర్లింగము, జంబునాథశివఁలింగము, భక్తమనోబ్జభృంగమున్.

181

చ. చని చని దాఁట నంతఁ గవిఁచంద్రుఁడు భస్యఁ గవేరకన్య, జీ
వనశితఖడ్గఖండితభవప్రభవాఘవిరోధిసైన్య, బా
వననిజనామసంస్థరణఁ వారితమానవదైన్య, నిత్యమ
జ్ఞనరతకోటిముక్తిపదఁసౌఖ్యవదాన్య, గృతాపగాహుడై.

182

వ. ఇట్లు త్తటిసీరత్నంబు నుత్తరించి యుత్తరాభిముఖుండై కొన్ని తీర్థంబులుదర్శించి. 183

చ. అరుణగిరిద్రకూటము, గృతాఘకపోలచపేటము, నిరం
తరభవదావపావకవిఃదాహకృపీటము, పుణ్యకోశము
దిరవిలసత్కవాటము, బ్రహ్మపితము క్తివధూకీరీటము
బరిహృతసంతతభ్రమణ భారపదశ్రమభానుఘాటమున్. 184

క. ఉజ్జాముల జగదంబిక, నల్లాముల విశ్వనాథుఁ నారాధించె
మణ్ణాసయుఁబొన్నాసయు, బెణ్ణాసయు లేనివారిఁ పెన్నిధు లగుటన్. 185

క. తదనంతరంబ యక్కడ, కదలి నడిచి యెదుట విష్ణుఁ కాంచనగర్భుల్
మొనలైన దేవకోట్లం, జదివించినయొజ్జ గాంచెఁనజ్జనసురభిన్. 186

మ. తిరువత్తురి పురాధినాయకు మహాదేవున్ శివున్తుక్తివా
దిరుహాగ్రీవతి నోడిపిచ్చ నయనాఁ గింగొల్చి యాపిమ్మటన్
బరశంభుం బరమార్థ మూర్తి గుణాఁపాథోనిధానంబు నే
కనసాలేశ్వరుఁ గాంచికారమగు లోకసాక్షి నర్పించుచున్. 187

వ. అనర్గళావచ్ఛరంబగు నప్పురంబు నిగ్గమించి కొన్నివయసంబులు చని విక్రమసింహ
నగినానన్నయగు పన్నయఁ, దీర్ఘయాత్రాపరులకు సురతరువుకొమ్మయగు గుండ్ల
కమ్మయఁ, సుకృతిభూతపాతకశ్రేణీయగు కృష్ణవేణీయఁ, గమలాచలోత్తుంగసంగ
తతరంగయగు గౌతమగంగయఁ, గుక్కుఁ లేశ్వరపీఠంబగు పీఠికాపురంబును, నం
హేయతంగసింహం బగు సింహాచలంబును, వినతితోభయకర్మం బగు శ్రీ
కూర్మంబును, గలుషానీక మండూకగోకర్ణంబగుగోకర్ణంబును, తీర్థోత్తమంబగు పురు
షోత్తమంబును, గృత్తివాసోనివాసం బగుకృత్తివాసంబును, ముక్తివధూచరణ
కటకం బగుకటకంబును, దుఃఖనాన జలేశ్వరంబగు జలేశ్వరంబును, గృతవందన
నందనేశ్వరంబగు నందనేశ్వరంబును, జద్దగనేశ్వరంబగు గగనేశ్వరంబును, చిత్త
ముక్తినివాసంబగు గయాస్థానంబును, నేవించుచు నత్కిరుండు సనునప్పుడు
ముందట. 188

శా. కాంచె గాంచనపంకజాత విలసద్గంధాంధసారంగ, ఘే
నాంచత్తుంగతరంగ, వారినిధిఃతాగాంతరాధంగ, గో
మాంచ నేద్దజలాశ్రుపూరజనకాఁ త్మానందనంవన్మనో
మంచాగ్రస్థితవిశ్వనాథపదనమృక్సంగ, గంగానదిన్. 189

వ. కాంచి చేరం జనుడెంచి 190

శా. గంగా స్నానముచేసి విశ్వపతి మోక్షస్వామి దర్శించి పా
పాంగారవ్రజవృష్టినీశ్వరి విశాఁ లాక్షి శివం గొల్చి భ

- క్రిం గాలాంతకుః గాలభైరవపతింః గీర్తించదుండీద్విపా
న్యం గల్యాణగుణాలయుం దలంచి యాః త్రోత్సాహ ముప్పారగన్. 191
- క. కాశీనగరీ పంచ, క్రోశజ్జేత్రంబు విడిచిః గుహ్యకనమా
డాశాగమనాభిముఖం, డై శంకరశైలవర్చనాశాబుద్ధిన్. 192
- సీ. ఒకకొన్ని వయనంబు • లొయ్యనొయ్యనఁజోయి, నడువ నోపిక లేక • నడుమనడుమ
నడుము బట్టుక నిల్వఁ బడియుఁగూర్చుండియు, దొంగిదోగియుఁగొన్ని • జంగలిరిగి
పొడలు పెట్టుచుఁ దన • కడు గామడై యుండఁ, జీము నెత్తురు మేనఁజప్పిలంగ
నీగలు మూఁగియు • గియు ఝుమ్ముఝుమ్ము, మృనఁగ సుత్రాల శై • లాంతరంబు
తే. నిర్మనుష్యంబు బహు • త్వఁ నిష్ఠురంబు, నైన కానన మధ్యంబు • నందుఁ జిక్కి
దిక్కుఁ గానక దీనతా • ధీనహృదయుఁ, డగుచు నత్కిర కవిచంద్రుఁ • డగ్రభూమి.
- ఉ. తమ్ములు కమ్మఁజెప్పెరలఁ • దల్లడమందఁగ ఝుమ్ముఝుమ్మునన్
దుమ్మెద పిండు పుప్పొడుల • తో నెగయం బిసినీలతాంగి శే
శమ్ములు ధూపధూమముల • సౌరభము ల్లోలువంగ విచ్చిన
ట్లమ్మెయి నొప్పుఁ దమ్మికొల • నక్కడ నొక్కటిఁ గాంచె వేడుకన్. 194
- తే. హంసనంసదభీష్టవి • హంస హేతు, వై బహూదకహృద్యమై • యవ్రతర్క్య
మగుచున ద్వంద్వమైపంక • జాతరంబు, పొలిచె బ్రహ్మంబు తెఱఁగునఁ • బూర్ణ మగుచు.
- క. తమ్ముల రజోవికారము, గ్రమ్మెడు వాసనలు దళము • గా నెనఁగెడుకో
శమ్ములు నూర్పులుఁ జెలఁగఁగఁ, దమ్మికొలను భవముఁబోలె • దద్దయునొప్పెన్. 196
- చ. దళములలో రథాంగనిన • దంబు పరాగము రాజహంస నం
కులము శిలీముఖధృ • నుణఁ ఘోషము నవ్యకదంబము ల్పము
జ్వలతర పుండరీకములుఁ • జాలఁగఁ గల్గి మహాహవస్థితి
బాలుపు వహించు నక్కొలని • పాంతకు నొయ్యనఁ జేరి యచ్చటన్. 197

—••• నత్కిరుఁ డొక భూతమునకుఁ జిక్కుట. —•••

- సీ. తన వలాశ శ్రేణి • ధర కంతటికి బచ్చ, పట్టుఁబుట్టంబు మే • ల్కట్టు గాఁగఁ
దనయూర్ధ్వశాఖావి • తానంబు సురలకు, మరకతరచితహ • ర్త్యములు గాఁగ
దనవ్రేలుఁగొమ్ములు • మునులకుఁ గల్పిత, పర్ణ శాలాకలా • పములు గాఁగఁ
దన దిశాంతభా • తఁ ఘనవిటపచ్చాయ, వలయాద్రి హరిణశా • ద్వలము గాఁగ
- తే. వాలఖల్య మునీశ్వరా • వానమైన, రోహణము రీతి పితృము క్తి • దేహ మగుచు
గయఁ బ్రసిద్ధి వహించున • జ్ఞయవటంబు, చందమున నున్నయొక మజ్జి • క్రింది కేగి.
- చ. తదీయ శాఖాశైత్యంబున కత్యంతసంతో •షంబు నొంది కూర్చుండి తద్వటంబున
నుండి రాలిన వండుటాకులు బట్టబయటఁ బడినయవి విహంగంబులు జలంబులం
బడినయవి మీనంబులునై పోవ నందొక్క వలాశంబు జలాశయంబున సగమును

దటప్రదేశంబున నగంబును బడి మీనపక్షిత్వంబులఁ గైకొని లోపలికి న్వలపలికిం
దివియు చమత్కారంబు నత్కినుండు చూచి యద్భుతరస పరవశుండై
యుండె నంత.

199

ఉ. కూర నిరీక్షణ ప్రభలఁ గుడ్డులుఁ గోటలు నూర్వకేశముల్
నీరదనీల గాత్రమునుఁ నిమరవాక్యము లట్టహాసముల్
ఫేరన కంఠనిస్వనముఁ భీకర హేతియు మానవాస్థిహా
రారవము లెలంగ వికటాకృతితో నొకభూత మాతనిన్.

200

క. పట్టికొని తనదు గుహకుం, బెట్టిదముగఁ దెచ్చి మునుపుఁ పట్టిన మనుజుల్
పట్టిబడిన పురుగులగతి, నిట్టటువడంగ నునిదిఁ యెంతయు వేడ్కన్.

201

క. వారల నందఱ నేకా, హారముగాఁ గొనఁదలంచి యయ్యదిబిల
ద్యౌరమున రాయి దోచి మ, హారయమునఁ గొలన నుడకఁ మాడఁగఁ జోవన్.

202

చ. మునుపున్న మనుష్యులు నత్కిరునిం గనుంగొని యిట్లనిరి.

203

ఆ. ఏమి నేయనచ్చుఁ నింతయు చూమిఁదఁ గనుణ లేక కమలఁ గన్బుఁ డివుడు
నిచ్చుఁ దెచ్చి పెట్టెఁ నేడింక నందఱఁ, దిను నితండు వీనిఁ తెఱఁగు వినుము.

204

ఉ. నూలుక త్రావు నీతఁడు కఁనుంగొనునంతటిలో మనుష్యులఁ
నూలుపురై నఁ గాని తినఁ నోటికి నాఁటదటంచుఁ గూర్పఁగా
నూలుపురైరి నేటికి మనుష్యులు నీవునుఁ గూడ, నింతటఁ
నూలును నిండె నిందఱ, కఁనుగ్రహ మీశ్వరుఁడేమి నేయునో.

205

క. అనవుడు నత్కిరుండును, మనమునఁ దలపోసి దీనిఁ మానుపఁ బుగభి
త్తనయుండు తారకదమనుండు, తనకుం గలుగంగ నింకఁ దలఁ కేలనుచున్.

206

—*— నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట. —*

ఉ. తారకదైత్యభంజనుండుఁ దారుణశక్తిధరుండు పన్నగా
హారహాయుండు దీనజనఁతామరభూజము వల్లుఖాట్టహా
సారభటివిపాతితదిఁగంతకటాహనుఁ వీనిఁబట్టి నం
హార మొనర్చి యిందఱఁ గృపాంబుధియై బ్రతికించుఁ గావుతన్.

207

ఉ. భూతముఁ జంపు టేయగుదుఁ భోరనఁ దారకు మన్ని గొన్న వి
భ్యాతమహాప్రతాపునకుఁ నద్రిగుహలయ మేమిదొడ్డు ని
ర్భూతమునంటి శక్తిఁగొనిఁ కౌంచముఁ జించిన రాద్రదమూర్తికి
భీతిఁ దొఱంగఁజేయు టొకఁ పెద్దయె వారితదేవతార్తికిన్.

208

చ. అని యనేక ప్రకారంబులఁ బ్రహ్మణ్యోక్తియుక్తంబుగా నిష్టదేవతావరేణ్యుండును
భక్తశరణ్యుండును నగు సుబ్రహ్మణ్య సన్నతింప ననుకంపాతరంగితాసాంగుండై
యతండు చండతగనేగంబునం బయింబడి భూతంబు భూతంబువయిం బడం బెడ

చేతనడిచి బిలద్వారంబునం దోచిన రాతిఁ దిగిచివైచి యందఱు నెడలుండని
యనుగ్రహించినం డెందంబుల నానందంబునం బొంగి యిందు శేఖరునందను
నందర్పించి వందనంబులు నందడించుచు వా రెందేనియుం జనిరి. నత్కిరుందును
బునఃప్రణామంబాచరించి నిలుచుటయుఁ బ్రసన్నతాంకురంబులు ముఖపంకేరువాం
బునం బ్రభవింప నీ వీయెడకు రాఁ గతంజేమి? యని యడుగుటయు నిట్లని
విన్నవించె.

209

క. ఓశరగాగతవతల్ప! కాశవనప్రభవ! దీనశక్తుక! సూప
న్నాశకర! దురితగిరికి, వేశనమం గరుణఁ జూడఁవే నుఖ నగుదున్.

210

ఉ. ఏ నొకతప్పుఁ జేసిన మఁ హేశుఁడు నన్ను శపించె గుప్తరో
గానుపమవ్యథం బడునుటంచును దానికి శాపమోక్ష మి
ట్లానతి యిచ్చె నాత్మనిలయంబగు రావ్యసగంబుఁ జూచినకా
మాను నటంచు నక్కుధరఁ మార్గము దుర్గమ మేమి నేయుదున్.

211

క. ఏలాగున దర్శింతుం, కైలాసం బెపుడుగానికానకా భదో
ల్లోలోర్తిరోగజలనిధి, వేల యనుచు విన్నవించు విని గుహుఁడు దయన్.

212

శా. కైలాసం బనఁ గాని యుత్తరదిశాకైలాస మంచాడఁ దా
కాలగ్రీవుఁడు, నీవు దక్షిణదిశాకైలాసముం జూచినకా
జాలుం గుప్తము మాను నంచు మదిలోఁ జర్పించి యావర్వతం
బాలోకింపఁగ నశ్రమం బగు నుపాయం బాత్తఁ జింతించుచున్.

213

తే. తనమహత్త్వమ్ము డాచి నెత్తమ్మికొలని, మహిమ వలె నుండ నాకవినుండలేంద్రు
నాడు మించునఁ గైలాసమాడఁబోవు, తీర్థ మెదురై నరీతి సిద్ధించు ననును.

214

— సత్కిరుండు సాయుజ్యము వడయుట. —

శా. సేనాసేవచనామృతంబు చెవులం జందంగ డెందంబులో
నానందం బుదయింప నక్కొలనిలోఁ నత్యంత నిష్ఠం గృత
స్నానంబై తలమెత్తఁగా నెదుటఁ గానన్వచ్చె నాలో నవా
చీనస్థానసగంబు హేమముఖరీసింధుప్రతీరంబునన్.

215

శా. కుప్తవ్యాధియు మానె హేమముఖరీకూలన్ధకైలాసమున్
నిష్ఠాధీనమనస్కుడై కదిసి తన్నీరంధ్ర కల్లోలభూ
యిష్టాఘంబునఁ దీర్థమాడి గిరిజాధీశుఁ శివుఁ దేవతా
శ్రేష్ఠుఁ సంస్తుతి నూఱు పద్యములఁ జేసెఁ ద్రావిడోక్తిం దగన్.

216

క. ఆనూఱుపద్యములకుఁ, సేనాసేవనకుఁ దార్తచింతామణి వి
ద్యానిధి జ్ఞానప్రసవాం, బానాథుఁడు కాశహస్తీపతి వ్రీతుండై.

217

- కా. ప్రత్యక్షం బగుచు భవద్భవము సాఫల్యంబునుం బొందె సా
హిత్యశ్రీవర! నీకు నింపగు వరంబే నిచ్చెదన్ వేడు భీ
తత్యాగం బొనరించినాడ నన నత్కిరుం మమాజానికన్
బ్రత్యక్షోతి! మౌక్తి మౌక్తి ప్రమదః ప్రాయాంతరంగంబుతోన్. 218
- క. నిటలంబున నంజలిపుట, ఘటనం బొనరించి ప్రమదః గద్గదగళ మ
స్ఫుటవర్ణస్తుతి భాషా, ర్భటియును రోమోద్గమంబు పై పై బటంగన్. 219
- వ. ఇట్లు విన్నవించె. 220
- క. ఈసంసారము దుఃఖా, వాసానందంబు దీని నిర్జీవంగా
నేనుఖము గల్గు దయ న, న్నానుఖమునఁ గూర్చివే కృతార్థుడ నగుదున్. 221
- మ. అని ప్రార్థింపఁగ భక్తకల్పక మవిద్యాసూత్రదాత్రంబు జే
వనభేదాంబరక ర్తరీముఖము కైవల్యార్థదానామృతా
శనరత్నంబు తుమారశైలతినయాజాంవత్యసంవన్నపా
వనగార్హస్థ్యము కాళహస్తిపురదైవం బిచ్చె సాయుజ్యమున్. 222
- కా. ఊరీతి శివుఁ డానలీయ విని భాత్రీశుండు భక్తి స్థును
స్కారస్తోత్రము లాచరించి పిదపఁ గౌరీశుఁ బూజించి యె
వ్వారిచ్చి నపవర్గమార్గమునఁ బోవం గాంచిరన్న న్నదిక
గారుణ్యం బుదయింప నిట్లనియె భక్తప్రీతి భూతేశుడున్. 223
- కా. యోగిస్వాంత శకుంతవాగురిక! సర్వోపాధిశూన్యా! జగ
న్యోగా యోగవిహీన! భూగగనవాఁయుక్షీరపన్న్యంతరా
త్కాగణ్యా! గణనీయ మూర్తి! పరమాధ్మాకార! స్వాభావతే
జోగంఘాషితపద్మజాండభవచక్షుశ్శోత్రపక్షీశ్వరా. 224
- క. అష్టాపదిగిరిచాపా, యష్టాపదగర్భ కేశవార్చితచరణా
యష్టాపదముఖరీజని, తాష్టాపదకమలవాసనాధీనమనా. 225
- పంచచామరము. మునీంద్రమానముదికాసము క్తము క్తవాసనా
సనాతనాత్మ నేవకార్తి సారసావలీఘనా
ఘనాఘనా ఘనప్రకాశ కాయజాగ్నిజీవనా
వనాధినాథ నందనేశ వాగధీశ పావనా. 226
- గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశర్వర చరణకమల నేవాపరాయణ సింగమరమా
నారాయణ జక్మయనారాయణతనూభవ భవపరాజ్ఞు భూర్జాతికవిప్రగీతంబైన
శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబునందు
దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్యము.

—

చతుర్థాశ్వాసము.

కంత కంఠభూషిత,
కాకోదరవర వరాక • ఖండినుతన్వ్యా
ఖ్యాకోలాహలదూర చి,
దాశ్యతి త్రకాల కాళహస్తిశ శివా.

1

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు • భవదీయ కథ నిన్న,వింతు భక్తజనుల • నీను లలర
మీరు యాదవునకుఁ • గారుణ్యరసపూరి,తేజఃముల నానఁతిచ్చినట్లు.

2

— మధురాపురవర్ణనము. —

నీ. రాజులు వీరఘో • రాజులలో వల,రాజు లొదురు జయఁరతికి ననఁగఁ
గొమ్మలగమి కోటఁకొమ్మలెక్కి నిలింప,కుజముకొమ్మల విరుల్ • గోయు ననఁగ
నాగావళికిఁ జందఁనాగానిలాస్వాద,నాగమనద్రావర • మగడి తనఁగ
శతకోటిరుచిరత్న • సాధకోటివ్రభా,కోటి హేళికిఁ బ్రతిఁకోటి యనఁగఁ

తే. జారుజేన్న త్వనిమ్మ తా • భావిభూతి, జొక్కమై ప్రజ సంపదఁ • జొక్కి మెఱయ
హరుడు చొక్కే శ్వరుండుమీ • నాక్షిసతియుఁ, గాఁపురంబుండు నమ్మధు • రాపురంబు

ఉ. శ్రీవనజాక్షికిఁ జననఁసింధువు తత్పురి, బొమ్మరిండ్లు నా
నావనధంబు, లాత్తసఖు • లంబుజలోచన, లాటపట్టు ధా
త్రీవరమార్గముల్, రథహారిద్విరదాదులు బొమ్మ, లాడుని
చ్చానచనావళిల్ నిగమఁశాస్త్రము లై విలసిల్లు నెప్పుడున్.

4

చ. ధరణిఁ గంతభూషణము • తన్నగరంబు, తదీయమస్తకా
భరణము సార్థివాన్వయము • ప్రాణము దానికి రాజనందనో
త్కరము, తదాత్మకుఁ మదనఁదాహరసప్రదవైశ్యవీధి త
త్పరసిజలోచనల్ గుఱుతు • చక్కఁదనంబున వారిలోపలన్.

5

—→ { మాణిక్యవల్లియను వారవనిత శివభక్తిపారవశ్యలగుకూతుల }
నిర్వరం గని పెంచుట. { ←—

క. గాణిక్యకలశజలనిధి, మాణిక్యం బగుచు మదనఃమతముల కిగవై
మాణిక్యవల్లి యనగా, నేగాక్షి యొకర్తు వన్నె • కేక్కిను బురిలోన్. 6

శా. ఆ వామేక్షుడై వయోగమున గఃర్భాధానముం బొందినక
వేద్యయ్యె, సరోచికంబు వొడమె • వెల్లందనం బాస్యరా
జీనవ్యాపకమయ్యె, నోపమి జనించెం, జూపులుం గుడ్డియున్
లావయ్యె, విటకోటిసంగసుఖ మల్పంబయ్యె నాపిమ్మటన్. 7

క. పొద్దులనెల చొచ్చిన న, ముద్దియకు జనించి రవుకు • మోహనమూర్తుల్
ముద్దు మొగంబుల కన్యక, లిద్దలు శివభక్తి తనువు • లెత్తిన పగిదిన్. 8

క. రాజులకొడుకులు గణికా, రాజకుమారికలఁ గన్న • రాజిల్లు మనో
రాజీవము గావున నా, రాజవదన సమ్మదాంబు • గాశించేలెన్. 9

మ. తలఁ బంకంచిన నూనె, పుక్కిట సదా • తాంబూలము, నేన్ద్రక
జ్జలమున్, గంధరఁ గట్టుకొన్న వనపూ • సల్, గబ్బిపాలుబుగు
బ్బలు, నేకాంగులికార్చి తాలకలన • దృష్టంబు జిడ్డెనను
వ్వలునం, జెల్వగ బిడ్డకాస్తునడిసెన్ • వామాక్షి బాలింతయై. 10

సీ. లలఁదు నలుంగు దేహమున వేణ్ణీళ్ళార్చు, దడియొత్తు మెత్తని • ధవళనన్త్రీ
మునఁ గాలివేలి మ • న్నునబొట్టువెట్టుఁ గన్గనఁబెట్టుఁ గాటుక • కడుపునకును
బెట్టు బొత్తులమీఁదఁ • బెట్టు జన్నిచ్చు జో, కొట్టు జోలలు పాడు • మట్టెపటచుఁ
దలయంటుఁ జిట్టాము • దమున రత్నార్థంబు, ముసిడికోలలు మంచ • ముననమర్చు
తే. ద్రాట సులిగాయఁగూర్చి పా • దములఁగట్టు, నుప్పువేచాకు పైఁజిల్లు • నిప్పు లతివ
దిప్పియిడు దృష్టిదోషంబు • దీర వీధిఁ, బ్రేమ మీఱంగ బిడ్డలఁ • బెంచునవుడు.

చ. కనకపుఁబేరు సోయగము • గల్గినము తైపుఁ గ్రొత్త తొట్లలో
సునిచి యనర్థరత్నముల • నొప్పగు గుత్తులు మోల వేలఁ గ
ట్టిన వెఱగంది తెప్పలు సఁడిల్పక తారకయోగమార్గద
ర్శనరతులల్లఁ గన్గొనఁగ • సాగిరి కన్య లనన్యచిత్తలై. 12

ఉ. కోకిలవాణి పాడుఁ దన • కూరిమిబిడ్డలఁ దొట్లఁబెట్టి కొ
క్కోకకళావిలాసముల • కుం గల యర్థము జోలపాటగా
నా కమనీయతై శవము • నప్పటినుండియు వారధర్మ వి
ద్యాకుశలత్వ మాత్మజల • కచ్చుపడకవలె నంచు నిచ్చులున్. 13

సీ. రతివధూమదనులు • రంభాకుబేరపు, త్రకు లూర్వశీపురూరపులు మేన
కాకాశికులు గోపి • కాముకుందులు ధాన్యమాలినీరావణుల్ • మత్స్యలోచ

- నర్మ్యశృంగులు దాశఃనలినేక్షణావరా, శరులు తారానిశాకఃరులు గౌత
మాంగనాదేవేంద్రు • లరురవేశ్యాజయం, తులు ద్రావదీపాండవులు వృథాబ్జ
తే. హితులు నడిచిన గతులాత్మ • సుతలఁబెంచు, నింటి గోడలవ్రాసుంచు • నిందువదన
వనితలకు నరనతకల్లి • వాని వరుస, లేమియును లేమి నానల • క్షౌక వటుప. 14
- క. వనిత చతుర్జాతి వయో, ననజాక్షులు బంధవైభవము భద్రుని ద
త్తుని గూచిమూరు బాంచా, లుని వాగ్మియంచె గృహంబు • లోపలిగోడన్. 15
- సీ. కూచిమూర మనోజః ఘాణికాపుత్రాది, కానీత కామసిద్ధాంతములును
నిరుపను కలనాథ • పరివాదినీ వీణ, లాదిగాఁ గల గాన • యంత్రములును
గీర పారావత • శారకా సారస, హంసాదులైన విహంగములును
దత్తిల భరత మతంగాంజనేయకా, హళ మత వ్రముఖ లా • స్వాగమములు
తే. సంతరించె గృహంబులో • జలజనేత్ర, రతులు జతురత గానధు • రంధరతలఁ
గఠరసనిపుణతల నాట్య • కాశలముల, నిన్నిపకుచుల బౌధిధల • జేయఁదలచి.
- తే. పెక్కు తెఱఁగుల నీరీతిఁబెంచి విసిరి, పంచకరపాట్ల బడ్డ నేఁపాటియైనఁ
బణ్యధర్మంబు మదిలోనఁ • బట్టువడక, శై చధర్మంబె ధర్మంబుగా విధించి. 17

—❧— దాసికూతుల చేష్టలు. —❧—

- ఉ. ఆపసిబిడ్డ లేమిజనఁనాంతఃవాసనయో కనుంగవం
జూపు లిగుర్చుచో శివునిఁ • జూడఁ దలంతురు, పల్క నేర్చుచో
దాపసమానసాంబుధిమఁధావకు శంకరు మాపవర్తనా
లాపములాడఁ బోదురు, కఃశానిధి శేఖర భక్తియుక్తలై. 18
- తే. తోడి వెలయాండ్రబిడ్డలఁతోడఁ గూడి, యూడఁబోదురుగాని పోరాడుతల్లి
మనసురాఁ గోరి కన్యకా • మణులచిత్త, మామ నర్థేంచు శేఖరు • నంచు నెవుప.
- ఉ. కన్యకలెల్లఁ గూడి రతికాముల నోచఁగఁ దాము భూమిభృ
త్కన్యక నీశునిం దలచి • తత్తదలంకృతు లంబికాశివా
జాన్యఖిలాన్ననా విధుల • చందముగా వినరించి లోకసా
మాన్య వివాహగానము లుమాగిరిశస్త్రుతి గాఁగఁ బాడుచున్. 20
- చ. కనకశలకలం దెగడుకన్యలు గట్టిన బొమ్మరిల్లు శం
భునిగుడి, బొమ్మ శంకరుఁడు • బోసము గుజ్జెనగూడు, వేడ్కఁజే
సినపను లన్నియున్ శివుని • నేప యొసర్పఁగఁ బడ్డ పాట్లుగా
మనమున నూహ నేయుదురు • మానునె తొల్లిటి జన్మవాసనల్. 21
- మ చదువం బెట్టినఁ బట్ట దాత్తలఁ గులా • చారప్రధానోల్లస
న్మదనామ్నాయతదంగశాస్త్రములలో • న న్నేశముం జిహ్వా

స్పదశైవాగమ మేకవారమే పతింపవ్యచ్చుఁ గన్యాద్వయం
బుదయంబైన ముహూర్త మెట్టిదాకొ ధన్యు లైచ్చుగా నిచ్చలున్. 22

సీ. శివపూజనానక్తిఁ • జిన్నిచన్నులపెక్కువయుఁ బ్రత్యహంబునుఁనయముఁ జూప
శైవాగమాంతరఁజ్ఞానంబుఁ దనులతా, ప్రభయు సంతంతకుఁ నభివవముగఁ
బార్యవీప్రాణేశఁభక్తియుఁ గూఁకట్లు, వెలసి నానాఁటికిఁ నృద్ధిఁ బొంద
వారకులాచారఁవాసనాబాల్యంబు, లొకపూట కొకపూట • కుడిగి పోవ

తే. శాంభవంబైన తేజంబు • శైశవాన,
గమవయోగణ్య లావణ్య • గౌరవంబు
హృదయమున సంగకంబుల • నుదయ మొదవఁ,
జదువఁజోవుదు రిరువురు • మదవతులును. 23

వ. ఆనమయంబున నియమంబున శ్రీకాళహస్తీశ్వరునకుఁ గవితాచమత్కారంబు మీఱ
నత్కిగుండు చెప్పిన నూలు పద్యంబులు చాతంబుచేసి నిత్యవ్రతంబుగాఁ బఠించుచుఁ
గతిన కనకకుచకుంభాలు శంభుండే తమకుఁ బరమపురుషుండని యుండఁ బుండ్రేక్షు
కోదండ విద్యారూఢ కాంతానుతల్లియగు తల్లి డగ్గఱ కే తెంచి యిట్లనియె. 24

— శ్రీ వేశ్యమాత కూతులకు వారధర్మ ముపదేశించుట. —

మ. వెలయాండ్రందలు నన్ను తించిరి నను • న్వేనోళ్ళ గాణాచికి
గలిగెఁ దిక్కని మీరు పుట్టినపుడే • గారాము నాకింక ని
ష్పలమై పోఁ గులధర్మముల్ వదలఁగా • భావ్యంబై యోయక్కలా
ర! లతాంతాస్త్రకళావిధిజ్ఞులగు వారస్త్రీలలో నక్కటా. 25

ఉ. ఎన్నఁడు నేర్తురో నదువ • నెన్నఁడు నేర్తురో మాటలాడఁగా
నెన్నఁడు నేర్తురో చదువ • నెన్నఁడు నేర్తురో యాడఁబాడఁగా
నెన్నఁడు నేర్తురో కళల • నింపుదలిర్ప విటాళిఁ గూడఁగాఁ
గన్నియ లంచుఁ బెంచిన నుఁబం బిటు నేయఁగ మీకుఁ బాడియే? 26

క. కళలుఁ బ్రమాణంబులుఁ జూపులు జాతులు గతులు బంధంబులుఁ బరిరంభం
బులు సత్త్వంబు లవస్థలుఁ, దెలిసి విటులఁ గలిసి కులముఁ దెలుపఁగ వలదే 27

తే. జిడు నాలుక, జలము రాఁజీవదళిము, నకునుఁ గుమ్మరిపురువు దేహంబు, గ్రచ్చ
కాయ బూడిద, పొరయనికరణివిటులఁ, గలిసియునుగలియకుండంగఁవలయులలన.

చ. జిగురునఁబడ్డ రాదిబుకఁ చెల్వున, సంపెగవుచ్చ తావికిం
దగిలిన మిండతుమ్మెద విఁధంబునఁ, దేనియఁ జిక్కినట్టి యీ
గ గతి, విటుండు కూర్చి దనఁ కౌగిటి పొందునఁ జిక్కకున్న న
మ్మగువకు నేలయిచ్చు ననఁమానధనంబులు రిత్తమాటలన్? 29

సీ. మణిమంత్ర తంత్రముల్లందులు మాయలు, సరసభాషలు నృథానంభ్రమములు
దెచ్చుకోలేప్పులు • నిచ్చకంబులు వట్టియానలుఁ దక్కులు • నలసగతులు

నలుకలుఁ దరితీపులానలుఁ బ్రియములు, సగవులు విగువులు • నయము భయము
బలిమియుఁ జెలిమియు • బాసలు సనువులుఁ, దిట్టులుఁ గొట్టులు • దిట్టతనముఁ

తే. జాయవాటులు సన్నలుఁ గాయకములు, మెచ్చలును దచ్చనలు పొర • పొచ్చెములును
దగవులును వారకాంతావి • తానములకు, జలజలోచనలార! నై • సర్గకములు. 30

గ. సనువువిటునిఁ దక్కుచు నా, తనిచెలికానికిఁ బ్రియంబుఁ దగఁజెప్పిన న
వ్వనితపయి నిట్లున్న మన, మనుమానములేదు ధనము • సనువుగఁ జేరున్. 31

తే. వేకువలయందు విటునిచే • వీక్షియఁబు, బుచ్చుకొనఁ దగ దింటికి • బుచ్చుకొన్న
నూరనూరంగఁదద్రవం • బుమియ వలయు, నెలదులకు మందుఁ బెట్టెను • వేళ గాన. 32

చ. కలహముచూపుచూపు దొలు • కాస మెఱుంగులు, తర్జనోక్తి గ
ర్జలు కపటాశ్రువృష్టి బలు • నాయల మేనుము లానిలాసిసీ
తలకము పల్లవావళి మ • దిం జనియించిన మోహశాలికం
దళములు బోగి నేయక వృథా వసియించిన కర్ణ మబ్బునే. 33

చ. నుగల మనోనివాసముల • మానిని దృఙ్మదనాప్రసావకు
దగులు కొనక రిగిల్చి చిఱు • చ వ్యనుగంధపుఁగొండగావ్వుచే
బాగ లెగయించి పల్కు నెయి • వోయుచు మండగ నూయకట్టచే
నెగసనఁ దోచి యార్పఁ దగు • నించుక యించుక కూర్చి తుంపరన్. 34

సీ. రసికులు మీగానఁరస మాన వచ్చిరి, పాడరే శివభక్తి • పాడుగాను
జాణలు మీవిలా • సముఁ జూడ వచ్చిరి, చూడరే శివభక్తి • చూడు వోను
పల్లవుల్ మీతోడ • భాషింప వచ్చిరి, పలుకరే శివభక్తి • పాణి పోను
పార్థివుల్ సకలసం • పదలయ వచ్చిరి, నిలుకరే శివభక్తి • పెంపునడను

తే. ధనము గలిగిన జంగమా • ర్చనమొనర్చ, శివున కళలోపచారముల్ • నేయవచ్చు
వనజములులార! నాసరి • వారిలోన, సిగుల మెఱయుచుఁ దలయెట్టి • తిరుగవచ్చు.

చ. అని యితైఱుంగున మెఱుంగు • బోదులకు నెలయాండ్ర పోణిమిఁ దెలుపఁ దమశలం
పులకుఁ గొలుపకున్న వారును గన్నతల్లి కిట్లనిరి. 35

— ❧ — వేశ్య లిద్వరును వారధర్మమును రోయుట. ❧ —

క. శ్రీకాళహస్తిపతిపద, కోకనదారాధనంబె • కులధర్మము త
ల్లోకవ్యాపకచిద్వి, ద్యాకారస్మృతియె కాణ • యాచి మదంబా. 36

మ. మణిమంత్రోషధశక్తిచే విటులుఁ బ్రే • మగ్రస్తులం జేసి త
న్నణిభూషామలు పుచ్చుకోఁ గొలుపద • మ్మా బుద్ధి; రుద్రాక్షమే

మణి, పంచాక్షరి మంత్ర, మాషధము భంజనం, బాత్సనాథుండు ద
క్షిణైలాసవిభుండు, భక్తి దమకుఁ శ్రీ, వాద మింకేటికిన్.

38

సీ. శివు నపేక్షించినఁచి త్తంబు చిత్తజా,యత్తమై విటులపైఁ నానవడునె
పరశివ స్తుతికథాఁభావలు వినువీను, లానునే కుంటెనఁ లాడువలుకు
రీశ్వరేశ్వరమూర్తిఁ నీక్షింపఁగోరెను, చూ పన్యసాపంబుఁ జూడఁ జను నె
ముక్తివల్లభు ననురక్తి గూడఁ దలంచు, కాయంబు గూడునెఁ కాముకులను
తే. హరుని భవహరు శ్రీకాళహస్తినిలయు, వినుత యొనరించు జహ్నికఁ మనుజులతికె
బ్రయముఁ జెప్పంగఁ బోవునఁ నయముమీఱ, వారధిరోప దేశంబుఁ వలచు తల్లి. 39

ఉ. బక్కునిఁ దల్పుమూల మణిఁ యొక్కనిఁ దల్లిగృహంబులోన వే
టొక్కని బోటిగేహమునఁ నొక్కనిఁ జెల్లెలియింటిలోన నొం
డొక్కనిఁ జుట్టముంబలె యథోచితచార్యరతిప్రసక్తిమై
నొక్కని నొక్కరుం డెఱుంగఁకుండ రమింపఁగ నమ్మ నేరమే ?

40

ఉ. దారువనీమునీంద్రకులఁదారభుజంగుడు, భక్తబల్లణ
త్కారమణాంగనామణిభుజంగుడు, ముక్తివధూభుజంగుఁ, డి
చ్చారచితాంగభూషణభుజంగుడు, మాకు భుజంగుడమ్మ ని
స్సారమనుష్యమాతుఁడు భుజంగుఁడు గాఁడిక మాట లేటికిన్.

41

క. మగువకు శరీర మొనఁగిన, మగఁడు చిదంగనకు మగఁడుఁ మామూనతికిన్
మగఁడు మగ వేల్పులకుఁ దగు, మగఁడు మగఁడుగాక మాకుఁ మనుజుఁడు మగఁడే.

42

చ. అమృతము గోలు జహ్వా చవిఁయంచుఁ దలంచునె తేనె? నింటిలో
నమరమహీరుహం బుదయఁమైన నరుం డవనీశు వేడు నే?
యమిజనభాగ్యరూప మగుఁనాదిమతత్త్వము గాళహస్తిదై
వము భజించుమానసముఁ వారవధూమదసౌఖ్య మెంచునే?

43

వ. అని తన యుపదేశంబు కర్ణప్రవేశంబుగానీక యున్నఁ గన్నతల్లి చిన్నఁబోయి.

44

—*—కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.—*—

శా. ఈకేళీనదనంబు లీమృగమదంఁ బీచంద్ర మీచందనం
బీకాశ్శరము లీతులాంబరము లీహీరాది రత్నాంకితా
నేకాలంకృతు లీకరండనిచయంఁ బీతూఁగుమంచంబు లే
నీకన్యార్థముగా ఘటించితిని దాఁ రీక్షింప రింకెట్లాకో.

45

ఉ. కన్నులు చిత్తజాతుఁ డొకఁకాలము నేయని పుష్పబాణముల్
చన్నులు శృంఖలారహితఁ శంబరజన్మ దకుంభికుంభముల్
ప్రన్నని నవ్వు కాఱడవిఁబర్చిన వెన్నల దేహకాంతిసం
పన్నత తప్తహేమరుచిఁ భామలు పల్లవభోగ్య లాదురే.

46

ఉ. ముట్టనిచిత్తజాతుశరముల్ దెలిగన్నులు, రాజశరముల్
ముట్టనిపక్ష్యబింబములు • మోవులు, చన్నులు మిండతుమ్మెదల్
ముట్టని పుష్పమంజరులు • మోములు రాహువు దంష్టి కాగ్రముల్
ముట్టని చంద్రు, లింతు లులి • ముట్టని లింగము తొట చిత్రమే.

47

మ. పదకంబు ల్తొలనూళ్ళు బాహువురులు • బంగారు డంకంబు లం
గదము ల్తుంగర లుంగరంబులు మణి • గైవేయముల్ దెచ్చి యి
చ్చేద మంచున్ సృపనందనుల్ చెలులచే • జెప్పించినం బల్కగీ
నుదతుల్ వారలతోడ వక్కటకటా • రామైల్ల వమ్మయ్యేనే.

48

ఉ. ఏ నెఱజాగలై నఁ గమలేక్షణల న్నడిమంత్రతంత్ర వి
ద్యానవచాతురీయహిమ • నై నను మందులనై న నీశ్వర
జ్ఞానము మాన్చి కామసుఖ • సక్తుల జేసిరయ్యెని యిత్తుఁ గా
నై నను బుచ్చుకోక కమలాస్యల కన్నెఱికంబు వారికిన్.

49

—* ఈశ్వరుడు త్రోవలో వేశ్యలం గానాడుట. *

శా. ఈగీతిం గుమోళ్ళులక జనని తమ్మిండింప నారాటము
బోరాటంబు ఘనంబులై నఁ బరశంభుం గాళహస్తిశ్వరు
జేరలబోవక మానదింక మునిలో • జింతింప నివ్వట నె
వ్వారచోటికి నుమ్ము నెమ్మిఁ గొనిపోవక శక్తు లుద్యుక్తులై.

50

క. ఏధన్యులు మము హిమగిరి, జాధవునిం గాళహస్తి • నర్వేశ్వరునిక
బోధమయున్ సంసారాం, బోధితరణిఁ గొలువఁ దొడుకఁబోయెద రసుచున్.

51

మ. తలపోయం దమపంచన్నియల మీఁదం జంగముల్ వోలె ని
చ్చలు దొంగుండెడు కన్న గాండ్రు విని రాజద్వారముల్ సాచ్చి కా
వలికాండ్రం గనుఁబ్రామి దొప్పడఁచి తో • వల్దప్పిపో నేల యిం
తుల నమ్మించినఁ గాళహస్తి కని వత్తుల్ దక్కు దద్రవ్యముల్.

52

మ. అని యక్కన్యల జేరఁగాఁ బిలిచి యే • లా తల్లితో బోరఁగాఁ
బనిలే దాతిరు కాళహస్తిపతిఁ జూపక • మాది భారంబు, మా
వెను వెంటం జనుదెండు, నమ్ముడు నిశావేశం బ్రయాణంబు రం
దన భక్తి శరణార్థిజేసి తమసోహం బెల్ల జెల్లించుచున్.

53

సీ. కుట్టిన చెంగావి, గుడ్డలయొడికట్టు, బొంకపుదామృతాటంకములును
వివిధవస్త్రచ్చేదవిరచిత కంఠలు, బూత విభూతి త్రిపుండ్రకములు
గరమూలముల వ్రేలుకప్పెరల్ జోలెలు, భద్ర రుద్రాక్షునై పథ్యకములు
శివసూత్రబంధభాసిత శంభులింగముల్, కుట్టిన కుటుమావుఁబుట్టములును

తే. జిగురు డాకేల భసిత భాస్తికలుఁ దనర, దొంగజంగము తెలయింపఁజంగమాంగ
నావిలాసఁబుఁ గైకొనిఁ నభినములు, కాళహస్తి శు దర్శించుఁ కాంక్షఁగదలి. 54

ఉ. ఇద్దఱు కింటిబిడ్డల నానకధనంబుల వారి చేతికిఁ
ముద్దియ లిచ్చి యాతపసి • ముచ్చిల్ల నచ్చి గృహంబు పాడుగా
నద్దమరే యుఁ బోయిరి శివా యని పుష్కలము గైకొనఁగదలి
బొద్దు పొలుకునం బాడువ • భూధరకూటము లెక్కి డిగుచున్. 55

—* వేశ్య లిర్వురును కాళహస్తికి బయలుంబగుట. *

తే. తప్పత్రోవల నీరీతిఁ • జూపు మార్చి, కుంభకోణంబునకు శాతఁకుంభకుంభ
ఘనవయోధరకుంభలు • గడచి చనిరి, భేశరేభావతంనుఁ గుంభేశుఁ గొలువ.

ఉ. అక్కడనుండి వాగు సుఖ • మైన ప్రయాణమునం జిదంబునకు
మొక్కులు యిక్క తాండవనముద్ధనపాదనిపాతీతాంగదుఁ
వాక్కమలేశమాననని • వానభవుఁ శివకామసుందరి
బ్రక్క ననారతంబుఁ బెడఁ బాయఁగ నీని జితాంగనంభవున్. 57

క. కలిధంజనదక్షుఁ బతం, జలిమాసి వ్యాఘ్రపాద • సంయమిపూజా
ఫలమూర్తిఁ గనకనభా, నిలయు మీయనటఁచుట • నిటలో గాత్తున్. 58

క. వచ్చి భజించి రచ్చో, నుచ్చరనంబుచరచంక్ర • మోగ్రస్వన మై
యచ్చావచవీనీపా, టచ్చరహృదవియదసితన • టలమగు నట్టిన్. 59

సీ. దరిదన్ని తిరిగెనుఁ తరంగలు చనుడెంచు, తరంగలు నొండొటిఁ దాఁచు రివము
గుములు గూడుక కంఠరము బాకనము డిగ్గి, నీరంబుఁ గ్రోబడుఁ నిబిడరవము
మబ్బునఁ గన రెట్టి • యుచ్చి యంతంశకుఁ, బొరలంగఁ బడియెనుఁ భూరిరవము
ననుదినపూర్వాప • రాష్ట్ర వేళలఁ బోటు, పొడిచి విచ్చిననీటిఁ భోరు రివము

తే. దశదిశాభాగములఁ బ్రతిఁధ్వనులనీన, వలయ శైలాది గిరిగుహఁవాససింహ
శరభ శాస్త్రాల హృదయభీకరములగుచు, దనకు నై జంబులుగమించుఁవనధిరాజు.

క. భంగపాస్వరఘట్టన, భంగసముద్భూత బిందుఁపటలంబు మగు
త్పంగవులకుఁ దా నొనఁగు న, భంగుర మాక్తికవితానభంగిం దనరెన్. 61

క. రత్నము లిభరత్నముఁ దరు, రత్న వధూరత్న ధేనుఁరత్నంబులు గ్లా
రత్న మన్మతరత్నము వారి, రత్నమునుం గలిగి మెఱయుఁరత్నాకరమున్. 62

సీ. తనయందుఁ బవ్వళించిన నీలవర్ణుని, నీడ నీరం బెల్ల • నిండె ననఁగఁ
పేళికి నోడి తా • నెటకుఁ బాఱఁగ లేక, తనయందుఁ దిమిరంబు • దాఁగె ననఁగఁ
దనయందుఁ బడబాగ్ని • ఘనతరజ్వాలలు, మండఁగ నుదరంబు • మాడె ననఁగఁ
జంబూఫలద్యుతి • సంబరం బంతయుఁ, దనయందుఁ బ్రతిఫలించినది యనఁగ

- తే. నీరద్రవాత పురుషాత • నీలకజ్జ, లాతసీపుష్ప కస్తూరిః కాళిజాత
నన్నిభచ్ఛాయః గనుపట్నః • సాగ రేంద్రుః, గాంచి రద్దేపు పూర్వభాః • గమునవారు
ఉ. అచ్చట మ్రుచ్చులున్ జలరుహాక్షులునుం బయనంబుఁ జేసి వే
వచ్చిన నొప్పిఁ దీర్చుకొని • వర్ణమయిన్ శివకామసుందరిన్
జచ్చుకంటి కాహుతిగఁ • జిత్తిజుఁ జేసిన యొజ్జుఁ దాండవం
బిచ్చుల నింగి రచ్చ వచి • యించినన ర్తకునిన్ భజించుచున్. 64
- ప. మూఁడవనాఁ డాపురంబు రేపకడ పెడిలి యడవి నడుమ నడచునప్పుడు. 65

—❖ ద్వితీయత్నంబు నెల్లఁ బరమశివుఁడు వారించుట. ❖—

- ఉ. ఇక్కడఁ గూయి చెప్పటకు • నెంతయు దూరపుఁజొప్పు మార్చిపో
నిక్కడ వైపు నట్టడవి • నుక్కడఁ జేరువ నూరు పల్లె లే
దిక్కడ నెవ్వయం దినుగ • రిక్కడ నేడిదె ప్రాద్దు దోచుకో
నిక్కడ వాట మంచు మది • నెంచగ వారికి నక్కడక్కడన్. 66
- ఉ. రాజును సేనయున్, శబర • రాజుఁ బులింద భటానియున్, నణ
గ్రాజును వైశ్యులుం, దపసి • రాజును శిష్యులొం, గపాలభృ
ద్రాజును జోగిసింఁడు, బశురక్షకరాజును గొల్లవాండ్రు నై
రాజధరుండు దోచు నుడు • రాజముఖుని రక్షణార్థమై. 67
- శా. ఊరూరి నిద్దిడిండ్లఁ జంపుటకు నుద్వోగింపఁగా జంగమా
కారం బొప్పుగ వచ్చి పూజగొని శ్రీకాళిద్వి సేతుండు యో
మారత్నంబుల కాత్మవిద్య యుపదేశం బిచ్చు వ్యాజంబునన్
గారుణ్యంబున వారినిద్ర యుడుగఁగఁ జేయు నక్తంబులన్. 68
- శా. అదొంగల్ దెగి యిట్లకృత్యములు సేయం జూడఁగా జేనతా
చూడారత్నము వారియత్నముల కెచ్చోఁ నూడకుండన్ సుఖ
క్రీడం గవ్యలఁ గొంచుఁ బోఁ గనిరి భక్తి ముందర స్మందర
క్రీడాకృత్తిరుకాళశైలకృదజ • శ్రీభంగశృంగంబులన్. 69
- ప. కనుగొని యారణీతటినిఁ • గారము దోచి తదీయ సైకతా
వని నభవున్ భజించి యపవర్గరమావిభు వాలిపూజసే
సిన శివలింగముం గొలిచి • సిద్ధుల కయ్యణిమాదిసిద్ధు లి
చ్చిన వరభైరవున్ దలచి • చిత్తములోపలఁ దన్మహత్త్వమున్. 70
- ప. తెలియఁగోరి యడుగుటయు నస్పరాణజ్ఞు లగుపౌరు లిట్లనిరి. 71

—❖ వాలిపూజించిన శివలింగకథ. ❖—

- ఉ. ఒక్కనవోవరం బిచట • నుండఁగఁ దొల్లి తదీయతీరమం
దక్కపిరాజు వాలి రచి • తాననుడై తనసజ్జలింగము

- న్నిక్కపు భక్తిఁ బీతమున • నిల్చి భజించుచు నుద్వసింపఁ బో
నక్కడ దేవుఁడుండఁ బ్రియ • మందుచుఁ జేతికి రాక తక్కినన్. 72
- క. ఒకచేతఁ బట్టి తివిసిన, నొకయింతయుఁ గడలకున్న • నొగి మోఁకారిం
చుక బలిమి రెండు చేతులఁ, బెకలింపఁగఁ బూనుటయును • భేదిలకున్నన్. 73
- ఉ. గ్రక్కున లేచి వాలమున • గాఢతరంబుగఁ జాట్టి పిక్కలు
కైక్కుగఁ ద్రొక్కి నిల్చి తను • వించుక వంచి కరంబు లూరు లఁ
నొక్కి ముఖాంబుజంబునఁ • గనుంగవఁ గెంపు జనింపఁ జేవమై
నిక్కగఁ గ్రుంగఁ బాదములు • నేలఁ జలింపకు లింగ మేమియున్. 74
- క. వాలముబిగువున నతది, క్వాలుని దేహంబు తలులు • వడుటయు భీతి
జాలిఁబడి వాలి నేలకు, వ్రాలి ప్రణామంబు లెన్ని • వలసినఁ జేసెన్. 75
- క. చేసి మహేశ్వర నీకే, జేసిన యపరాధ మెద్ది • చిత్తంబున నఁ
రోసియె భుజబల మెనఁగఁగఁ, దీసిన రావైతి వేసి • తెఱఁగిందులకున్? 76
- క. ఒకపూటయు మిము దర్శింపక యుండఁగ లేని నన్ను • భక్తమరున్నై
చికి నిమిషములో విడిచితి, వకటా నిష్కారణము కృపాంబుధివయ్యున్. 77
- సీ. నాపాలి మూలధానంబవు నాపాలి, భాగ్యదేవతవు నాపాలి నిధివి
నాపాలి దేవరత్నమవు నాపాలికల్పకపాదపమవు నాపాలి మతివి
నాపాలియిహసాధ • నంబవు నాపాలి, పరసాధకుడవు నాపాలి గతివి
నాపాలి శుభకారణంబవు నాపాలి, పరమపుణ్యమవు నాపాలి సిరివి
- తే. దేవ నాపాలి దేవతా • ధేనుమణివి, శూలి! నాపాలితంగేటిఁజన్న పీవ
నన్ను విడనాడఁ గలమెద్దిఁనతినిలింప! యేమి యపరాధ మొనరించిఁ తీశయనుడు.
- చ. పరశివలింగ మింద్రజాల గృహమయదృష్టిని జూచి యేటికిఁ
బొరలఁగఁ జత్త మీకొలని • పొంత వసింపఁగ వేడుకైన ను
స్థిరగతి నిల్చినాడ విరతి న్నినుఁ బాసిన వాడఁ గాను ద
త్పరత భజంపు మెప్పటివిధంబున నీ మదిలోన నుండెదన్. 79
- చ. అని తననజ్జలింగము దయాతీతయంబున నానతిచ్చిన
న్విని యిచట న్వసింతు నను • వేడుక దీటు సరోవరంబుఁ బూ
డ్చినఁ దనయంత శంకరుడు • చేతికి వచ్చునటంచు గోత్రధి
త్తనయుడు నిమ్మహానగము • దానివయి న్వడిఁ దెచ్చి వై చినన్. 80
- క. దశదిశలఁ దర్ఫరోవర, విశదపయఃపూర ముబ్బి • వెడలఁగఁ దొడఁగఁ
శశిధరునిదండ దక్షిణ, దిశ నిర్ధరజలము ధరణి • దేలుచుఁ బొడమెన్. 81
- మ. ఇది తీర్థోత్తమ మిందు నాగిన నరుం • డిహారసంసారముః
ఖదవాగ్నివ్యథఁ బాయుఁ బంకరుహదృ • క్కంజాతగచ్ఛానిక

త్రిదశుల్ గూడి చరింతు రిందు నణిమాదిప్రాప్తియా తైరివా
స్పద మిక్కొండఁ జరించుచుండు నుమతో • సర్వేశ్వరుం డిమ్ములన్.

82

సీ. ఎఱుకు లీగిరి మీఁదఁ నిశ్చయ ద్రిమృత నయో, మయసాధనములు హేమంబు లగును
శబరులు మృగములఁ • జంపి యిమ్ముల డిగ్గి, వచ్చునాలో నజీవంబు లగును
వ్యాధు లీకొండపై • వన్యాశనంబులు, నేవింపఁగాఁ గయఁ సిద్ధి యగును
తెంచ లీయద్రి నిఁద్రించి మేల్కొనువేళఁ, దమవధూటుల తల్పతలము లగును

తే. దృశ్యమగువారి కింకు నిఁగివజంబు, దృశ్యమగుఁ గూడితమతోడఁ దిరుగుజనము
విస్మయముఁ జెప్పన్ కొక్క • వేళ దీని, సానుభూముల మహిమాతిశయవిధంబు.

క. వానవనుతుఁ డాలింగము, బాసి చనఁగ లేక గాసిఁ • బడియుం దనుఁ డా
రోసియుఁ బలునిట్టూర్పులు, నేసియు నాఁడెల్ల నుపనఁసించుచుఁ జనియెన్.

84

మ. ఇది యీ తీర్థమహాత్మ్య మీ మహిమ వాణిశ ద్విజహ్వాశులుం
దుదిముట్ట నివసతింప లేరు నరమా • త్రుల్ చెప్పఁగా శక్తులే?
నుదతీ రత్నములార! మీరు పరమేశుం గొల్చి యీప్రాద్దు నె
మ్మది నిచ్చోట వసించి పొండనఁగ రామల్ సంతనం బందుచున్.

85

ఉ. మజ్జన భోజనాదులకు • మాపు శయించుటకు వధూమణుల్
సజ్జన గేహమొక్కటి విచారము చేసి యొసర్చి వాలివఁ
సజ్జఁ దొఱంగి యచ్చటఁ బ్రసన్నత నిల్చిన లింగము భవా
వజ్జలరాశికుంభజని • భక్తి భజింపఁగ బోవునంతటన్.

86

— సూర్యాస్తమయాదివర్ణము. —

శా. సాయంకాలరఘుక్షీతీశ్వరుండు కెంజాయ న్ముఖం బొప్పుగా
డాయ న్వచ్చి తమిసతీవ్రతర కాండధ్వస్తపాదంబుగాఁ
తేయం జక్రవధూధరాసుతకు వి • శ్లేషవ్యథాపాదియై
మాయా హేమమృగంబునాఁ బడియె న • మూర్తాంకు డస్తాద్రిపై

87

క. పంకేరుహా వైభవము, గ్రుంకఁగఁ దిమిరం బజాండఁగోళము నిండె
శంకాతమఃపరంపర, శంకరదిద్రహితమానఁసంబును బోలెన్.

88

తే. తపనుఁ దుదయింపఁ దద్బింబ • దర్శనమన, లోకపాతకపటలంబు • లోఁగిపఱిచి
యతఁడు గ్రుంకినఁ జనుదెంచె • ననఁగఁ బర్వి, యంధకారంబు జగమెల్ల నాక్రమించె

సీ. వామాంగభామినీ • శ్యామధామాలియు, గంఠహాలాహలఁ కాళిమంబు
నాకాశ కేశపా • శాసితచ్ఛాయయు, జూలికాసింధుశై • వాలరుచియుఁ
గరికృష్ణసారాగ్ని • ఘనధూమనీలిమ, శేషభూషణఫణా • నీమనలుపుఁ
గటితటకీలిత • కరటిచర్మద్యుతి, మేచకశూలశో • భాచయంబు

- తే. భువనలోచను పై నెత్తి • పోవునంధ, కారబృందంబునకుఁ దోడు • గాఁగఁగూర్చి
జెనుక నేతెంచుభూతేశు • విధముననర, జంద్రుఁడుదయాద్రిపై నొప్పె • సాంద్రకాంతి.
- చ. తిమిరదినేంద్రజాలములఁ • దెచ్చి యజాండఘటంబునందుఁ బో
సి మరలఁ బశ్చిమాశ యను • చెల్వ నహించిన పద్మరాగకుం
భముగతి సూర్యుఁడుఁ జనియె • బాక్సతి వెన్నెల వేల్పుటేటి శో
యము వడఁ బోయు హేనుకల • శాకృతి జన్మగ్రహ నొప్పె నయ్యెడన్. 91
- ఉ. కాముకహృద్దధిం గలఁచు • కవ్యము బువ్వము దేవకోకిణ,
వ్యోమపథంబు తేనె పెర • కొప్పెడు పర్వము మవ్వముత్పల
శ్రీమకోకి, జకోరమహి • షీనుధుపాలికిఁ బోచునన్నమై
యామవతీత బింబ మున • మాచల మెక్కెఁ బ్రభాళి పెక్కువన్. 92
- ఉ. వెన్నెలగుఱ్ఱ సంజగొని • వెన్నెలప్రోవు భుజించి, నాలిక
వ్వెన్నెలగ్రోఱఁ జాలగొని • వెన్నెలతేటలఁ దాగి వివేకుఁ
వెన్నెలక్రాను జాఱుకొని • వీధులయందుఁ జకోరద్రవకుల్
మిన్నులుముట్టి వెన్నెలలు • మేపుచుఁ బిల్లలుఁ దాము నాడఁగన్. 93
- క. వాల్మీశ్వరభైరవులం, బాలికలు భజించి భూత • పతి సభవుని శ్రీ
కాళద్వీపేశు మదిలో, గీలించుచు విడిదియింటికిం జని పిదపన్. 94
- క. అజంగములును దారును, భోజన మొనరించి వాలి • పూజించినయా
రాజకళాధరచరితము, రాజముఖులు చనువుకొనుచు • రాజిల్లంగన్. 95
- శా. తారాప్రోమ్మలఁ గాలసూతుఁడు వియ • ద్వారాళి వేటూడి ప్రా
హ్లాదంధం బను బుట్టిఁ బట్టి నులివా • యం గుంజి యూదాఱఁ జె
న్నారక వైచిన జాలమో యనగ శో • భా కించనత్వంబునక
దారానాయకమండలం బమరె న • న్నగ్రానకూటంబునన్. 96
- ఉ. చీకటికానచిచ్చు, భవు • చేలగుసుంధము, తూర్పుకొండకు
గూఁకటి రత్న, మజ్జరమ • కూరిమిపంట, చకోర రాజపే
రాకటిమంట, శోణకిర • గావళిగంట, వధాంగ కేళికిం
దేదవపెంట, మింటఁ జను • దెంచె దినేంద్రుఁడు కాంఘంటయై. 97
- క. అంతట భక్తస్వాంతని, శాంతు నుమాకాంతు హరు ని • శాంతసపర్యక
గాంతలు నేవించుచు నా, శాంతంబు నెండమొలక • లలరఁ బయనమై. 98

—♦— దొంగలు విఫలమనోరథులై చనుట. —♦—

- ఉ. నాఁ డొకపల్లె కేగి మఱు • నాఁ డుదయాచ్చన నేయఁ గోరి పూ
బోఁడులు భూరిన త్త్యకుల • భూత్కృతి భాంకృతి ఘుర్గురధ్వనుల్

గాడి చెవుల్ పగుల్చు ఘనఃకాననమధ్యనర న్నటంబునఁ
మూడవకంటివేల్పుఁ దమఃముందరఁ బెట్టుక నిశ్చలస్థితిన్.

99

శా. ఆరాధింపఁగ దొంగజంగములు నేఁ డబ్బాన్యలం జంపి భూ
సాకత్వాదిధనంబుఁ బుచ్చుకొని యిచ్చావృత్తిఁ బోవచ్చుఁ గాం
తారంబుల్ నడి నిర్గమించి యటుగాఁ దా మాచరించుచునఁ
జేరంబోదురు కాశహస్తీ కనుచుం • పంపింపఁగా సంతటన్.

100

శా. అప్పుపాత్తు లరిష్టసాధ్యనము నేయం జెల్లియల్ మెల్లనే
యప్ప! మామృత్యునన్నఁ గన్నె నగి యోయమ్మా! పరా కేటికే
చెప్పం జూపఁగరాని లోకజనకుఁ శ్రీకాశహస్తీశు మా
యప్పయ్యక భజింప నేమయిన నేమయ్యె న్నగిం జూడవే.

101

క. నావుడు దదేకినిపా, సావన భావననమాధిఁ • బరచకు లగుచుకా
నేవింపఁగా సంతట, బూవులబోలును వేడ్కఁపుట్టం గరుణన్.

102

సీ. శ్రీకాశహస్తీగాఁగిరితె స్తోత్రముల్, పుట్టిన నెలిబూదిఁ పండెకట్లు
గళములఁ గులుబోడఁ తలల నుద్రాగముల్, గండచలత్తామ్రకుండలములు
భాతురాగాంగవః స్తోమ్యులు గోచులు, నడమముంజేతులఁ నెనఁగునజ్జ
లును దీవ్రభావనంబునఁ బుట్టు చెమరులు, జెదరి పువ్వులు గోయఁశీఘ్రగతులు

తే. గలుగు ప్రచుభులకోడ శ్రీకాశహస్తీశివుడు ననుదెంచె దనుఁబూజఁ నేయ వలచి
పత్రపుష్పఫలంబులుఁ భక్తిఁ దచ్చు, ద్రవీణింగమ వేషంబు • లవధరించి.

103

క. ఆకలకలమునఁ జిత్తం, బాకులతం బొంద దొంగ • లడవులపాలై
కాకుల తెఱఁగునఁ జనిరే, కాకు లగుచు నొకరి నొకరు • గానక భీతిన్.

104

— శ్రీకృష్ణునిస్త్రిలును సాయుజ్యంబు వడయుట. —

క. మదనారీయు నాపిమ్మట, మదతులఁ గనియంగఁ బోయిఁ • చూపులఁ గరుణం
బొడలఁ గనుంగొని వారల, నిది యే మిచ్చోటనుండ • నిటువలె నన్నన్.

105

శా. ఆయయ్యక గని మొక్కి ధన్య లగుకఁ న్యోదమ్ము నమ్మించి య
మ్యాయాజంగము లిచ్చఁదెచ్చటయు నాత్మస్వర్థభూషాదు ల
న్యాయంబూని హరింపఁ బూనుటయుఁ దా • రచ్చోటి కాలోన వి
చ్చేయం గన్గొని దొంగ లేగినదియుం • జెప్పం గృపామూర్తియె.

106

క. మాయమ్మలార! కరుణా, తోయనిధిం గాశహస్తీతుహినాంశుధనుక
శ్రేయోనిధి నారాధన, నేయం గొనిపోయెదము ప్రచింత యుడుగుడి.

107

వ. అని యాదరించి తలోదరుల ముందరఁ బెట్టుక నెట్టుకొని జీవులంగొట్టురట్టునకొడి
గట్టువేలుపుగట్టి వాయుదెస వెంకిగట్టు వాయులేక తోకొనిపోవఁ ద్రోవ నావనదేవ

తలు తనకు నర్చనలొనర్చు నేరు వేటుపడ నమీరకుమార్తె వేరితకునుమితలతాగలితప్ర
సూనంబులుఁ బూఁదేనియసోనలతానంబులు మధువవితానానూనతానమానంబు
లు నగురుగుగ్గులు వడిర తరు పరస్పర కషణజనితానలధూపధూమంబులును గభీర నదీ
తీర నదారాధక నీవార ముష్టింపన శైవభారతీ పరిచయ ధురీణ కీర శారీకా వ్యాహార
మంత్రంబులుఁ దృణీకృత గగనమణి దక్షిణరజతగిరి మణిగణ ఘృణి నీరాజనంబులును
సరభ సేభ పైరిభ శరభ హరిప్రభృతి మృగ విభు సభా గభీర నినద గిరి దరీభవ
ప్రతిరవఘుమఘుమాకార వాద్యంబులును బనసరసాల సాల హింతాల రంభా
జంబూ జంబీరకపిత్థ భూరుహ పతత్ఫలోపహారంబులును వలసిన యెడల నిరుగడల
నడుముఁ బెడగడలి కుంభసంభవ కుంభినీధర కన్యాంభోగుహకన్లుఁరాది సౌరభంబు
లును గంగోత్తమాంగలింగాంగరాగీకృత గంధసార ఘనసార కుంకుమసంకుమద
మృగమదా మోదంబును నారామసీమామాకండమందార కర్ణికార న మేరు దేవదా
రు మాలూర కేసరకుటజ నకుర మల్లికాది ప్రసూనవాసనారాశి నీసునం దమయం
దుఁ బెనఁగొనఁగొను శీతల వాతపోతంబులును యాతా యాత భూతేశ్వర పథిప్రయా
నంబు నవనయించుచుఁ జనుదెంచె. చందత్పంచాస్యంబును నటన్నీలకంఠంబును
విలసితశివంబును నాశ్రీతలూతావాతాశమాతంగ కిరాతంబు నై యేవంకఁజూచిన
శంకరాకార స్మరణకారణంబై సమున్నత శిలావిలిఖిత ఖతలంబును జతుర్భుజచతు
ర్ముఖ శతమఖావధి నిర్జరలో చనాగోచరంబును మునిజన భాగధేయంబును ననపాయ
సుఖప్రదాయకంబును బురాణవాణీవణితమహిమంబును గణనాతీత ప్రభావంబునై
యురులింగసముల్లాసంబు ననుకరించు దక్షిణకైలాసంబు కట్టెదుటం బొడగట్టె నట్టి
యెడఁ బడంతు లడవి వెడలి యెడపడని సంతోషంబున నొడయనిం గొనియాడిరి.
ద్రవిళజంగమపుంగవుండును సంగడిం జనుదెంచు జంగమలింగంబుతోడంగూడి ప్రస
న్నకాళహస్తి హిమగభస్తిచూడామణి పాంతకు నేతెంచునంత సంతర్ధానం
బవధరించిన.

108

మ. తమలోన నృధురాపురాంగనలు చోద్యం బంది శ్రీకాళహ

స్తిమహాదేవుడు జంగమాశృతివిభూతిక భృత్యులం గూడి వ

చ్చి మదీయ వ్యథఁ దీర్చి యాత్మనగరీఃసీమోపకంఠంబుఁ జే

ర్చి మఱుం గొక్కటి పెట్టి పోయె నిక నేఁగితిం గనుంగొందు మో.

109

సీ. చింతింప లేమితి • మంతకాంతకుఁ డని, యెఱుంగమైతిమి పార్శ్వతీకుఁ డనుచుఁ

దెలియమైతిమి మది • దేవదేవుం డని, పట్టమైతిమి ఖండఃపరశు వనుచుఁ

గానలేమితిమి • గంగాధరుం డని, భావింపమైతిమి • భర్గుఁ డనుచుఁ

దలచలేమితిమి • దర్పకాహితుఁడని, యెన్నమైతిమి జగదీశుఁ డనుచు

తే. నేమైతిమి శివుఁ డనినిశ్చయింప, మొక్క మైతిమి భవుఁడనిఁ మోక్షతింది
చూడమైతిమి హరుఁడనిఁచొక్కిచొక్కి, యింక నెన్నఁడు నరిసింతుఁ మిందుధరుని.

సీ. కట్టుఁగొయ్యకుఁ జేరి • కామధేనువు దప్పెఁ, గానవచ్చిన పెన్నిఁధాన మడఁగఁ
గరతలంబుననున్న • సురమణి పడిపోయె, బండినతపము నిఁమ్మలతఁబొందె
మోల వచ్చిన కల్పఁసాల ముప్పెనఁబోయె, వచ్చిన భాగ్యదేవత దొలంగఁ
బ్రాప్తమయ్యును సిద్ధఁరసము నీరసమయ్యె, చొరకియు వృథయయ్యెఁ బరుసవేది

తే. యేమి నేయును మిట్లు విఁ శ్వేత్వరుండు, కాశహస్తీశ్వరుండు భవఁగహనదహన
దక్షుఁడవచ్చి విఁడుప్రఁత్యక్షమయ్యుఁ, దెలియకుండఁగ వెను వెంటఁ మెలఁగించియె

తే. ఫలముఁ గొమ్మని ముందఱఁబట్టి యానఁ, గొలిపి శిశువులఁ జేరంగఁ, బిలిచినట్టు
తపసులకు డన్మఫలమైనఁ తనమహత్త్వ, మెఱుకవడనీక న ర్వేళుఁడేగ నకట. 112

శా. కానీ యాత్మనివాసదక్షిణాదిశాఁశ్చ లానముం జూపఁడే

తా నే డందఱు నద్దురాత్ము లడవిం, దాగఁ సవాత్సల్యపూ

ర్ణానుకోశమనీష శంక నతఁ డేలా తేలిపోఁ జూచు న

స్థైర్యం బాలవె యీపురికొ మనకుఁ దఁన్నర్పించు భాగ్యోన్నతుల్.

113

సీ. ఈమూర్తి కాశహస్తీశలింగాకృతి, యీగీలది కుమారఁ కాశహస్తీ
యీపాటి కేతికీఁదీప్తపవతీరూప, మీలాగు నీలాచఁలేంద్రమహిమ
మీదారి దుర్గాధఁనాధరాగమగోధ, యీదేఱంగుని సహఁసేశతీర్థ
మీప్రభావనమగ్రఁమంద్రతపస్థలం, బీరీతి ఘనము మఁయూరతీర్థ

తే. మిట్టి గతి మోహనక్షేత్రఁ మెన్నననుచు, జెప్ప విని కొల్వ సంకల్పఁసిద్ధిగాఁగ
సభవుడిందాఁడమన వెంటఁనరుగుదేడె, యిచటనేవింపనిఁక మోక్షఁ మేమియగుదు.

మ. శివభక్తాకృతినున్నవారు ప్రచుభుల్ • శ్రీకాశహస్తీశుండై

శివుఁ డున్నాఁడిదె జ్ఞానపుష్పకలికాఁచిహ్నంబుతో నున్నదీ

శ విహారాద్రి యమాశ వెండిమలనా • సంజాతమై యున్న దిం

క విచారింపఁగ నేల నేడె మనకుం • గైవల్య సౌఖ్యం బగున్.

115

శా. రుద్రాక్షప్రగలంకృతుల్ భసితభాఁరుల్ పంచవర్ణానుగో

న్నిద్రసావంతులు శాంతు లంగభవభిఁన్ని త్యార్చనాకృత్యలో

లద్రాఘిఘ్నలు మానముద్రితముఖు • లైవ్రాగ్యభాగ్యోదయుల్

భద్రాకారు లటంచుఁ బొరజనులఁ • భామల్ విహింతుచున్.

116

సీ. సతత మేమొగలేట • జలకంబు లాడిన, బహుజన్మపాపజంబాల మెడలు

నల్ప మేజ్ఞానపుఁష్పంబ నేవించిన, బరశివజ్ఞాన సంపత్తి గలుగు

నన్న మేదుర్గాంబ • సందర్శనము నేయ, నప్తపాశ క్లేశ • మడఁగి పోవు

సులభ మే దక్షిణ • కలభౌతిగిరి గన్న, సంతతానందంబు • సంభవించు

తే. సుకర మే యాదిమధ్యాంతఃసూన్యమూర్తి, భావనాతీతు యోగీంద్రః భాగధేయుః
గాలసంహారకర్త శ్రీకాళహస్తి, శివునిఁ బూజింప మోక్షంబు • సిద్ధ మనుచు.

చ. ప్రమదలు కుంభసంభవధఃరాధనకస్యకః దీర్ఘమాఙ్గి సి
క్షములగు వస్త్రముల్ విడిచి • ధౌతపటంబులఁ గట్టి కేశపా
శముఁ దడియొత్తికొంచుఁ గట్టిఁనంధి నడింపఁగఁ గీలుగంటు లం
దముగ నమర్చి సైకతవిత్తర్జికలం గనుబాసననై . . 118

ఉ. అక్షరుఁ గాళహస్తిగిరిఃపాధిపు మాననపీఠి నిల్చి పం
చాక్షర పూత భూతి విహితాంగములఁ ధరియించి భద్రులు
దాక్షిణ్యవిభూషితావయవంబై శివపూజ యొసర్చి కర్మబం
ధక్షయకారణంబు లగు • తద్గుణార్థకముల్ నఠించుచున్. 119

క. ద్రవిళకవిరచితసుతిశత, మపిరళగతీఁ జదువుగొనుచు • నన్యవిచార
న్యవహారదూరు లగుచున్, భవధివనన్వారమునకు • భానులు గదిచున్. 120

సీ. సగవు రాకుండియు • మొగమునైత్తముల, సగ వంకురించు సోఁచుగిము నిగుడ
మదము లేకుండియు • నుదితతాపశ్వాసం, సదమనం బుదయించు • నుదుటు దెలుప
మెఱుగు పెట్టకయును • మెఱయు నిద్దపుమేలి, మెఱుగులుతంగిలై • తుఱుగలింప
నడవు బిత్తరముగా • నడవనేరకయును, నడవ నాయ్యారంబు • ముడివడంగ

తే. నిర్వికార వికారాత్మః • బార్వతీశుఁ, గలయ నేతెంచెదరు గానఁ • గామినుఁకు
గలుగకుండునె తద్గుణఁగౌరవంబు, పతికి సరిగా కె హితలై నఁభాగ్యవతులు. 121

చ. భయమను తొల్లికక విమలఃభావవసుంధరఁ జెల్లగించి భ
క్తి యనెను విత్తుఁబెట్టి వ్రతఁధీనది సమ్మదవారిఁ జల్లఁగా
నయమున సంకురించుచు నఁసల్ గొనలై యెలమిం జెలంగి త
న్నయముగఁ బ్రాకె నంచనఁగ • నారులమై పులకంబు లేర్పడెన్. 122

కి. పులకకళికావితానము, దిలకింపఁగఁ దొరఁగు పువ్వు • దేవయల గతిఁ
లలనామణితనులతీకా, కలిత ప్రస్వేదవారిఁకణములు పొడమెన్. 123

క. ఆలతకుఁ గొనలుసాఁగు విశాలతకుం బొంత నీరు • చాల దనుగతిన్
బాలాచపలాంచితదృశ్నీలాంబుద మంబువృష్టి • నిలువక కురిసెన్. 124

క. ఆవానఁ దడిసి వడఁకెడు, కై వడిఁ గింపంబు నొడమె • గామినులు మహా
దేవుని ముక్తివధూటీ, జీవితనాయకుని సేవ • సేయం గదియన్. 125

సీ. తనువు దుర్గతి తోవఁ • జనకుండఁ గట్టిన, కట్టుల గతిఁ బెండఁకట్టు లమర
వెనుకకు నొదిగి యొయ్యనజాటు ఘనతమో, గ్రంథులగతిఁ గీలుగంటు లమర
గారాను మీకుఁ గ • ర్తములార నిలుడని, పలికెడు గతి జప • భావతనఁగఁ
నమ మాత్మచిన్తయాత్మ నుగూడఁబోఁజేప్త, లుడిగినగతి మన • సూరకుండఁ

- తే. బుండరీకభవాండకంబుండకుహర, బహిరబహిరహరహాపూర్ణః • భావనాది
కప్రకాశాంగు నిరుపాధి • కప్రభావుఁగానిహస్తీశు దర్శింపఁగలియు నవును. 126
- క. జ్ఞానప్రసూనకళికయు, నానుం గన్వకల జన్మ • దైన్యం బుమహా
బూని యొకదేహమై నెంచు, తన నిల్పె శివుండు భాగ్య • మరెవో తలఁపన్. 127
- వ. అప్పు డప్పురమదంపతుల శిరోభాగంబుల మిన్నేటి నీలం బొరలుపొసలై పొంలు
చుం దెరలుతెరలై యురలం బొడముచుం దడబడ నెగసి తునుకలైన చినుకులు
హత్తిముత్తియట్లు నేనల విలాసము నూపె. మాపులకుం దినునుహంబులై
యెడనుచెఱంగునఁ దెఱుగొప్పు చున్నకొప్పును నప్పయోనింబున మెఱచి మెఱచి
పోనెఱుంగని మెఱపు నొకపు నెఱపు కేతందళింబున దళంబగు పరిమళంబునం గూడి
జడియుపుష్పాడియు నెలవంకనంకసుధాలంబులుం దెలుపఁబులై పొసలె. చదలేటి
కదలికిలం నలుకెడు నిజకరంబు నుద లేటి వెడలుపాక మాపున వెఱపు తమకు
సరియనగలచాటి చుట్టటింబు వాటించి మానుపు నానుపుఁగొండి రామాలి
వాలికమాపు నివాళికులుననన్. శంకర నలునంక నుదటఁ బంజిజమిత్రీనుండలంబు
శంకనంకురింపఁ జేయుఁ గుంకుమ పంకంబునఁ బ్రట్టిన నటునీచబొట్టు తనభాగంబున
నొక్కభాగం బడంగిన కతంబున నైకత నితంబల కామదుగితగహన దహనం
బొనర్చ నట దెఱచిన చుఱుకుఁగంటి మంటవంటి కెంపున పొంపారె. నీలరోలంబ
జాల నీలిమయుఁ బొటల జటాజూట పాబులశ్వంబును గలసిమెలసి దిససావసాస
నమయ సంశయంబుల హృదయంబుల నుద మంబుగాఁ జేయ భయంబునఁబ్రయుం
బొసి యుభయతనుప్రభావిభాకరతన మానభాసనీ పంభేద సముద్భవ విశేద కుముద
సముదయంబులలో దాగిప జక్కవలెల విమల దుకూలంబులో నున్న యున్నత
స్తనకలశంబు దొడగిపట్ట నానపడు కడకేలుఁదానుర యనున్. అథంగురాలిం
గసంబున నిజాంగసకుఁ గొరంగు నానందభాష్ట బీదువులు గనుగొని తన తొడపు
లగు పాముల నిడునయూరుపులచలన వెడలు విచారలఘామంబులవలనం గావ
లయునని తదాభరణంబులు నడలింపఁ దలంచు శివుని విలోకించి యొసరించు
నగవునం దెలుపగు సగజమొగంబును దనమొగంబును నేఱుపఱుప రాని సొబగు
నం గనుపట్టె. వామతను నీమగిసీలమామయన్ను న నెన్నుచుమున కెనగాక యోడు
పడి యున్న యన్నెలవున నమక మిన్నుం దునకలుసేయవలయు నని యెత్తిన
తెఱంగునఁ గెంగేలొండగొడ్డలి వెలిగె. అంగజభంగం బొనరించు చూపునం
దుదయంబైన చూపును గంతనాళి కాలకూటకాలిమయుఁ గంతసరాంతర పురందర
నీల నీలిమయును బ్రచండతాండవఖండిత బ్రహ్మాండపాదంబును యోగీశ్వరో
పాస్య లాస్యరహస్యవిలసిత పాదంబును బ్రమోదాపాదకంబు లయ్యె. జననీజనక
శరీరంబును విద్యాపురుషసామరస్య సుఖాకారంబును శృంగారశాంతరసమయం

బును బ్రత్యక్షభోగమోక్షప్రదనమయంబుమనై యొక్కమహాతేజం జెడుగుకల్లు
గన్నులకు మిటుమిట్లుగొన నిల్చినం దలంచిన తమరలంపీడేతనని వనిత లవసీతలం
బున సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి యెదుట నుదుట ముకుళిత కరవు
టంబు లిడుకొని మిన్నకున్నఁ గన్నియల కన్నెఱింగి తన్ను నేడఁబాయక సేవ
సేయం గాయంబునం సగం బొసంగ నని దాక్షాయణి సిగ్గుపడ సాయుజ్యం బిచ్చి
యంతర్హితం డయ్యె. అయ్యవసరంబునఁ గమలాస్యల రాక యాలస్యం బగుట
యు సొమ్ములయొద్దం దువాకిట నుండు నిలకిబిడ్డ లిద్దఱుం దమలోన 128

—❖ వారకన్యలు ముక్తివందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట.

శా. దేవస్థానములోనికి జని పురంఁధీరత్నముల్ రా రదే
మో విశ్వేశ్వరదర్శనానవసరంబో శ్రీమహాదేవ సే
వావాంఛాత్తనో మమ్ము సొమ్మును బహిర్ధావ్వరంబునం బెట్టి చే
తోవై కల్యము లేక యింతతడ వెండున్నిల్వ కెట్లో యనన్. 129

ఉ. స్థానమువారు వారి నొకఁబాడఁ జలింపకయుండఁ జేయుచున్
లోనికి బోను పంకరుహఁలోచనలక గుడియెల్లఁ బొదియున్
గానక సంభ్రమంబు పెరుఁగ న్నెఱుగండఁగ నందియంబు వో
నానతియిచ్చె దత్కథన • మంతయు నంబరవాణి గ్రక్కునన్. 130

క. వారు విని వారలలనా, సారాభవభక్తిమహిమ • భక్తులపై గా
రీరమణునకుం గలిగిన, కారుణ్యముఁ దెలియ నలవిఁగా దనుకొనుచున్. 131

క. గుడి వెడలివచ్చి తమయు, న్నెడకుం జేటికలఁ బిలిచి • యింతుల మమతా
జడధీజడధిమిగ్నతఁ, జెడకుండఁగ శివుడు మోక్షఁసింధువుఁ గలిపన్. 132

మ. శివగేహంబున జ్ఞానపుష్పకళికాఁసీమంబు విఘ్నేశభై
రవ నారాయణ వాసపుల్ శబరనఁమ్రా డ్దక్షిణామూర్తి తాం
డవమూర్తి ప్రియధామముల్ వెదకువోటం జెప్పె నాకాశవా
ణి వృషాంకుండు సరోజలోచనలకు • నిన్రశ్మయసం బిచ్చుటల్. 133

ఉ. ఇందున కింక శంకవల • దింతయు సత్యము కాళహస్తి బా
లేందుకళాధరుం గొలువుఁ • డిక్కడ మీరు వసించి మోక్షముం
బొందిన వీరి భక్తి గృతఁపుణ్య లెఱుంగఁ బ్రతిష్ఠ నేయుఁ డీ
శుం దలఁకెల్ల మాని యనుచుం జని రందఱు వారు సంతటన్. 134

క. తమయేలిక సానులపేర మహేశ్వరలింగముల నిరంతరభక్తి
గ్రమమునఁ బ్రతిష్ఠఁ జేసిరి, యమదిక్కైలాసవతిగృహంగణభూమిన్. 135

ఉ. నావును భక్తితో విని మహాపరిణామముఁ బొంది యాదవ
త్సావరుడున్ మహేశునకుఁ • జాగిలి మ్రొక్కి మహానుభావ ! నా

భావములోన నందియము • పాటిలె నొక్కటి దీని నానతి
వే వివరంబుగా గరుణ • వేగమ నీకది విన్నవించెదన్.

136

సీ. నకలవేదామృతజలధి గంఢూషించి, డప్పి నంగేక్షువుల్ • చప్పిచప్పి
నిగమార్థ ధన మాత్మజగతి నిక్షేపించి, న్యాయఫలములు • నమలినమలి
ధర్మశాస్త్రమహావధములు నూలుకత్రావి, బహుళపురాణకూపములు ద్రవ్య
యోగార్థసాధనములు బుసాపించి, పరమత గాంగేయమొరసి చూచి

తే. తపము లొనరించి పుణ్యతీర్థములు దిరిగి, వ్రతములన్నియు జేసినవారు శివుని
నెఱుంగ రీతెల్ల సామునిభము నెఱుకు, లెఱిగి పూజించి ముక్తులై • రెట్లనంగ. 137

ఉ. జంగమలింగ మంగధవశత్రువు యాదవరాజుచిత్తవీ
ధిం గల సంశయం బెడలఁదీర్చు దొడంగి చెలఁది సాము మా
తంగము చెంచు పుట్టినవిధంబు నదాశివభక్తి తన్మతిం
బొంగిన హేతువు విస నపూర్వము లేరికి నంచు నిట్లనున్.

138

—❖— చెలఁదిపూర్వజన్మమువృత్తాంతము. —❖—

చ. నకలము బద్ధసూతి నిజశక్తి రచింపంగ విశ్వకర్మపు
త్రకుండగు నూర్ణనాభుడు మదంబున నాతని ధిక్కరించి స్వ
ప్తీకి బ్రతిస్పృష్టి నేర్పున స్వజంపంగ గోపమున శపించె గీ
టకత వహింపు మీపు పోకటంబగు పేర నటంచు గ్రక్కునన్.

139

క. ఆయూర్ణనాభుఁ జాతురుఁడై యేటికి రాకమాను • నన్యాయవిధిం
జేయఁ దలంచినఁ జనునెయ, పాయంబరి పద్మజనకుఁ • బ్రణతుం డగుచున్. 140

ఉ. నాయపరాధ మేమియు మనంబున నెన్నక మానిచూసన
ధ్యేయ కృపావిధేయ తుది • దీనికి నెయ్యది? యేవనంబునం
బోయి వసింతు నే బురువుపుట్టువు దీతెడుదాక? నానతి
వే యని విన్నవింప విని • వేధ విధూతవిరోధచిత్తుడై.

141

మ. జగదుత్పత్తి విధిప్రధాన ధిషణాసామర్థ్య గర్వంబునం
దగిలె శాపము, ముక్తి గల్గెను శివుం • దర్శింప, నందాకథా
త్రి గజారణ్యమునందు బిల్వవనవీధీవర్తివై యుండు మా
తృగుణాపాదితచక్రసంక్రమవిరోధద్రోహ లూతాకృతిన్.

142

ఉ. మున్నచట స్వసింహునకు • ముక్తినుఖంబు ఘటంప లింగమూ
ర్తిన్నిలిచె శివుం డతనితీరు ఫణాకృతినుండు భక్తిసం
పన్నుడు పూజనీయు నొకభక్తుండు నిత్యము వాని నిష్ఠవం
క పుగజేసుఁ గొల్చి యెఱుకం భజియింతువు గాంతు సౌఖ్యముల్.

143

- క. శ్రీనామధేయమున గజ, కాననమధ్యమున బిల్వఃకద్రుమశాఖా
స్థానంబుల నిజగుణపరి, ధానవిధానవసీణఃతం దిరుగు మిలన్. 144
- క. ఈజన్మముకంటెను నీ, కాజన్మమే పావనము గ • జారణ్యములోఁ
దేజోనిధి సర్వేశ్వరుఁ, బూజింపు తదీయపదము • పొందం గలుగున్. 145
- క. విడువు నిచారము నీ విక, నడవఁ జరింపంగఁ గలుగు • టలిగి పఱపువైఁ
బడినగతి యమ్యుఁ జను మనఁ, దడయక నావిశ్వకర్మఃతనయుఁడు నీతిన్. 146
- శా. లూతాటకమై ద్విదంతవనమా • లూరదుగ్రిశాఖాశిఖా
యాతాయాతవిహారజాతనిజగ • ర్భావిర్భవత్యంతతువ
కాగిప్రీతివసింప నంతటను భ • క్తాగ్రేనగుం డీశ్వరా
ర్చితాత్పర్యమునం బ్రసానఫలప • త్రవ్రాతముల్ గోయఁగన్. 147
- తే. వెలఁగి యుండెడు మారేడు • చెట్టుజేరి, దర్శకారాతి పూజావి • ధానవేళ
తప్పకుండగఁ బోవుఁదా • త్పర్య మెవఁగ, సంభ్రమంబునఁ దస్మా • శములఁగోయ.
- క. ఆకీటము వేణుశలా, కాకల్పితపుష్పవేటి • కాపుటి మారే
డాకులతోఁగూడఁ బడెకా, శ్రీకంఠాలోకనంబు • నేకులుకనవన్. 149
- ఉ. ఆతఁడు కేతకీతటినియందు ని • జాంగము దోచి తత్ప్రయో
ధాతనమస్తదేహుఁ గలు • ధాతమహీశ్వరగేహు నర్జునో
వేతునిఁ జేయఁ బిల్వదళ • వీటికలోఁ బడియున్న లూతయుఁ
జేరికి వచ్చి శంకరునిఁజేసి విలోకన మంతనుండుయన్. 150
- వ. నిజజనసహేతు గూనంబగు జలజభవుశావంబుఁ దలంచుకొని యీశ్వరార్చనాజ్ఞా
నశాశ్వతైశ్వరంబవార్యంబగుటయునీకుమున్నె టింగించిర తెఱంగునవక్షిణకై లాస
నివాసుం బూజనేసి సాయుజ్య సామాజ్యంబుఁ గైకొనియె నింకఁ గాళంబుకథఁ
జెప్పెద వినుము. 151

—*— కాళంబుపూర్వజన్మము కథ. —*—

- నీ. గంధర్వకామినీ • గానంబు విని తల, తెత్తియాడెడు భుజ • గేంద్రములును
భుజగఘణారత్న • ములదీధితులఁ బ్రకా, శించు తమస్సమా • శ్లిష్టగుహలు
గుహల పరీధిధనుల్ • ఘుమఘుమయనఁ బాటు, నిర్మలోదకముల • నిర్ఘ్నరములు
నిర్ఘ్నరతటముల • నిరుపాధికసమాధి, యోగనిద్రా • రతిఃసుండుమునులు
- తే. మునుతపములు నిర్విఘ్న • ముగఘలింప, భక్తిరక్షిం • మకొనివచ్చు • ప్రమథగణముఁ
ప్రమథగణభామినీ • యుతః పార్వతీవి, లాసములుఁ గల్గి దనరుకై • లాసనగము. 152
- చ. ఫణిపతిహరి భావభవ • భస్మ సుధాకర భూషితాళికే
క్షుణ్ణ ధనశపరీభాకలిత • సానుచరద్యౌషభాధిపుఁ ఖణిల్

ఖణిలున టంకవేయ వెలుంగగ నమకూడదు చూడ నన్నగా
గణితదుదిప్రసారము జంగత్త్రయగాహకమై వెలుంగగన్.

153

చ. ఫలములఁ గాచు నద్రీసుతఃపాణిశుకంబు, వృషంబుఁ గాచు శా
డ్యలములఁ గాచు దంతముఖివాహన మక్షతరాజి, గాచు జో
గులయిలువేల్పువాజి మదిఁగోరక బోనము, భీక్తు లీశ్వరుం
గొలిచిన దాఁకఁ దత్కుఁధరఁకూటగళ త్తటినీలటంబులన్.

154

క. అనవరతఫలితః సుమిత, వనఫలరసమధునదీప్రవాహంబులు పై
కొని సెలయెటులఁ గూడఁగ, మునితతి సంభేదశంకఁ మునుఁగుం బ్రీతిన్.

155

ఉ. పారదరాశి చంచలతఁ బాసి వసించెనొ, శైలమై సుధా
నీరధి నిల్చెనో, కుముదిఁ నీపతికాంతి ఘనీభవించెనో
నారజతాద్రీ ముక్తిలలఁనామణి కేళిసుధాంశుకాంతి రా
జీరచితోరుసాధగతిఁ జెల్వెనగు న్మృనిసిద్ధసేవ్యమై.

156

క. శంభుఁ డొకనాఁడు వేడుక, సంభోజగవాండమందిఁరాంతర్వీధి
శుంభన్నివేశకాంతా, స్తంభం బగుచున్న రజతశైలమునందున్.

157

చ. గరుషుఁడు రాజహంసమును గంధగజంబును మేఁగపోతు కా
నగము నదుండు నక్రీకులఁచందుఁడు నిజ్జియు గుఱ్ఱ మెద్దు ని
ర్జరులవిమానముల్ మొదటిఁచావడి ముందర సంపడింప శ్రీ
హరి విధి వాసవాదులు నిజావసరాశ వసించి యుండగన్.

158

సీ. తొంగలి తూల శాస్త్రాలచర్మముఁ గట్టి, భూతిమైఁ దగ నెఱఁపూఁతఁ బూసి
కొన్నెలవిరి జటాఁకోటిరమునఁ దాల్చి, బ్రహ్మకపాలహంఁరములఁ బూసి
యురగేందు శేషు నుత్తరజంఁదెముగ వేసి, కర్కోటకుని నందెఁగా నొనర్చి
శ్రవములఁ గంబళాశ్వతరుల ధరియించి, శుంబురఁ గరకంకఁఁబంబు నేసి

తే. వలయుభూషణవితతిగాఁజిలువకలము, జేయుచోఁబ్రియవధూమణిఁ బాయనెడరు
తాళఁజాలక పోయి పాతాళసీమ, నున్న కాళంబుఁ గోపించి యుగ్రు డపుడు.

159

తే. కొలువునకు వచ్చి నవరత్నఁకోటిఘటిత, వీతికాసీనుడై దైత్యభేదికమల
గర్భముఖ్యులు సేవింపఁగాళమనుభు, జంగుఁ బిలిపించి యిట్లనిశాపమిచ్చె.

160

ఉ. వాసుకి శేషముఖ్యఫణిఁవర్ణము నిత్యము సేవసేయ భా
మాసురతప్రసంగసుఖిమగ్నుడవై ననుఁ గొల్పవైతి వా
దోనమువంక మేదిని నఁధోభువనంబున నుండు రాకు శై
లానముఁ బూడ నన్న వికలత్వము నొందుచుఁ గాళనాగమున్.

161

- క. నాయవివేకంబున ని, ట్లాయెం గెలానపర్వతారోహణముం
జేయక మిము సేవామతి, డాయక నెట్లుండగల దృఢంబగు తాల్కిన్. 162
- మ. అని దుఃఖించుచు మ్రొక్కి లేవని ద్విజిహ్వంబు స్విలోకించి మో
మున మందస్తిత మంకురింప దివిషఃస్మార్థాభిషిక్తుండు లె
వ్వుని నావాక్యము డప్పడైన ధీరః దాఃరాగం బవాచీఃమై
తనకు న్నన్న భజింపు మందు నవరత్న శ్రేణిచే నిత్యమున్. 163
- తే. కొంత కాలంబునకు నన్నుఁ గొలువ నొక్క హస్తి చనుదెంచు దానితోఁ నగువిరోధ
మచట మీకుఁ బరస్పరాఃపాపము గల్గి, చచ్చి మోక్షంబుఁ గాంతురుఁచను మనంగ.
- సీ. తారాచలారోహః గారంభమునకుఁ బ్రత్యూహః పాపములు పయోధరములు
శంకరపదపద్మః సందర్శనాంతరా, యనిధానములు కటాక్షౌంచలములు
అభవ సామీప్య నిఃత్యానందవిఘ్న హేతువు లవియోగసంతోషనీల
లంగఃవిమతాంగః సంగభంగానికా, గణములు దృఢపరిరంభణములు
- తే. గాన నిహపరసౌఖ్యంబుఁ గలుగుటెట్లు, కామినుల వీడనోపనిఁ కాముకులకుఁ
బ్రణయిసీమృత్యుయోగంబుఁ ప్రాప్తమైన, హరుని చిత్తంబునకు దూఁ మైతిగాడె.
- వ. అనుచు నపారవిచారంబున మునుంగుచు గజకాసనంబుకుం జనుదెంచి శివలింగార్చ
నాపరుండె యుండు నవసరంబున. 166

— హస్తిపూర్వజన్మకథ —

- సీ. అన్యోన్య సరసభాషామృతాఫీనతఁ, బ్రణయరోషావహః ప్రార్థనముల
బహువిధాలింగనాభంగురక్రీడల, బింబోష్ఠచుంబనాడంబరముల
బంధసంధానవిభ్రమవిశేషంబులఁ, గేళీపరిశ్రమః కాలసములఁ
సరభసరతిఘృతజలహారాంబరములఁ, దాంబూలచర్వణాదానములను
- తే. గనకసౌధంబులోపలఁ గలసిమెలసి, సేవసేయు వయస్యలఁ జేరనీక
యేకతంబున గౌరీమః హేళులున్న, యవసరంబున మిగుల మదాంధుఁ డగుచు. 167
- ఉ. హస్తి యనంగ నొక్క ప్రమథాగ్ని వాకిరివారిఁ దోచి చే
తస్తనువృత్తియుం దొరగి తద్రీతినమ్మదభేలనకీయా
వాస్తువు డగ్గఱం గని భవాని శపించె మదించి వచ్చి తే
హస్తివి గమ్యుటంచు దను నల్కయు సిగ్గును గస్తిఁ బెట్టగన్. 168
- క. గజగజవడఁగుచు నాతఁడు, గజచర్మాంబరుని గంధః గజగమనపదాం
బుజములకు నెరఁగె భువనై, కజనని ! యవరాధి నైతిఁ గావు మటంచున్. 169
- క. వెండియు నధికభయంబున, దండనమన్మృతు లొనర్చిఁ దైన్యంబున నో
రెండం బెదవులు దనువుచు, నొండేమియు ననక మిన్న కున్నం గరుణన్. 170

- ఉ. నావచనంబు దప్పదు మఃసంబున భీతి వహింపనేల తేలి
తావధిమందు ముక్తినుఖి మబ్బుగజాటవిలోన లింగమై
భావజనంహరుండు ఘణిభావమున న్వసించినాడు త
తేన యొసర్చు నీకు నొక చిల్వకు నర్చన మచ్చరం బగున్. 171
- క. నీవాభుజగముచే నీచే వాతాశనముఁ జచ్చి శివపదసుఖల
క్షీవరు లయ్యెన రరుగుము, నా వేగమె హస్తా గంధఃనాగం బగుచున్. 172
- శా. మాలూరచ్చద నోల్పలాబ్ధసితవద్మశ్రేణిభారంబు శుం
డాలగ్నం బాసరి వివాస్తి శశిజాటపాంతమం దుంచి త
త్కాశస్యస్తమణుల్ పడం దుడిచి కేతక్యావగం గ్రుంకుచుం
గేల న్నిరముఁ దెచ్చి మైదొడసి భక్తిం బూజసల్ సేయఁగన్. 173
- క. నీ మును చెప్పిన తెలుగునఁ, బామునకుఁ గరీంద్రమునకుఁ బగర్చె ఘణిచే
సానుజ మహిపతి కరటి, గ్రామణిచేఁ జచ్చి భవము ఁ గడ తేటంగన్. 174
- క. సానుజ మంబరి మయ్యెన్, బామును నాభరణమయ్యెఁ ఁ ఘణిమదకరులఁ
స్తామనతీపతికృపచే, నా మొదటివిరోధ ముడిగి యభవత్వమునన్. 175
- వ. ఇంకఁ గన్నప్ప తెలుఁ గెఱింగించెదను వినుము. 176

—*— తిన్ననిపూర్వజన్మన్మత్తాంతము. —*—

- ఉ. ఈశు జగత్త్రియేశు దివి జీతనూధవుఁ డాత్మ నిర్మి ము
క్తాశనుడై సమగ్రనియఁమాతీశయంబున నింద్రకీలశై
లేశుపయిం దవంబు రచియించె విపక్షకులక్షయార్థమై
పాశుపతాస్త్రముం బడయఁ బ్రాగ్వరముఖులు చోద్యమందఁగన్. 177
- సీ. జడకొప్పు కేకిపిం ఁ ధవుద్రాటిచుట్టగా, బినరుహాహితరేఖ ఁ పీకెగాఁగ
సెగలు చల్లెడు కన్ను ఁ జేగుఱుబొట్టుగా, శ్రుతి ఘణియాషధఁలతికగాఁ గ
మెడను బున్నలపేరు ఁ మేటితామరలుగాఁ, దోలుదుప్పటి యొడ ఁ దోలుగాఁగఁ
జేతిపినాకంబు ఁ సెలవింటిబద్దగా, శూల మేర్చిన యంపఁకోల గాఁగఁ
- తే. బ్రమథు లెఱుకులు గా నద్రిరాజతనయ, శబరిగా నాల్గువేదముల్ ఁజాగిలములు
గాఁగమూకాసురునిఁ బందిగా నొసర్చి, శిబరుడై భర్గుఁడద్దునాశ్రమముఁజొరఁగ.
- క. కాకోలాశనకృతమా, నూకోలము సేయఁగొడఁగఁ నలబడి మునిగా
జీకోలాహల మెసఁగఁగ, నాకోలాంగూలకేతుఁనాశ్రమభూమిన్. 179
- చ. వెఱచిన మోనివుంగవులు ఁ విహ్వలత నిర్విమం దంచు బాణముల్
తఱగనితూణముల్ ధనువుఁ దాల్చి వరాహముఁ గూడముట్టి ముం

దఱఁ జనుడెంచి ధూర్జటియుఁ * దానొక యమ్మున దాని నేసె న
త్తటి విజయుండు నేసె నొక * దారుణ బాణమునకా సముద్ధతిన్. 180

క. ఇరువురు నేసినబాణము, లిరుబరులును దాడి తిరిగె * నిరుదెసలకు న
క్కిరి యిరుమొగముల నట్టవ, తిరువుఁ గొనెడు క్రమముతో నతిత్వరిత గతిన్. 181

క. ఖండేందుధరుని శరముం, బొండవమధ్యముని శరముఁ * బ్రక్కలు గాఁడక
రెండుతల లనఁగఁ దిరిగెం, జండగతిం బంది గఱచి * శరములు దివియన్. 182

క. హరుడు సరుండును గిరి బిడు, దని కొనియాడి చేర * నరుడొరంగఁ ద
చ్చరముల నదియు స్మృతమై, ధరణివయిం బడియెఁ బర్వతంబును బోలెన్. 183

క. ఏ మున్నేసితి ననుచుం, దా మున్నేసితి నటంచుఁ * దమలోఁ గిటుకై
భీముడు భీమానుజుఁడును, భీమాహనకేళి సల్పి * వేర్పిరి కిట్టికై. 184

ఉ. సూనశరారియు న్నముచి * సూదనపుత్రుఁడు దివ్యబాణసం
భానమున స్మహాహవము * దర్ప మెలర్ప నొనర్పనొప్పి రిం
త్రై సఁ గొఱంత లేక తమయందలి తేజము మిన్ను ముట్టఁగా
భానుడు భానుడుం బటుల * భానువరంపరఁ బోరుకై వడిన్. 185

ఉ. చెంచనుచుకా ధనంజయుఁడు * చీరికిఁ గైకొన కేయుచుం బ్రతా
పించి రణం బొనర్పఁ బురఃభేదికిఁ గోపము పుట్టి వీడు న
న్నించుకయేనియుం దెలియఁ * డిత్తటి నూరకయున్న నీతి గా
దంచు మహేంద్రజాలకుని * యట్లొకమాయ రచింపఁ బూనుచున్. 186

ఉ. అక్షయతూణమందు నొక * యంబకమైనను లేకపోవున
ట్లాక్షణమాత్రఁ జేయ మది * నద్భుత మందియు ధీరుడై సహ
స్రాక్షసుతుండు మోఁదె విశిఖాసన మత్తటి నెక్కుడించి ఘా
లాక్షునిమాళిఁ బాటలజటావళి వీడఁగ కేషు డూడఁగన్. 187

క. బేడిదమగు నాదెబ్బకు, నోడక విల్లెక్కుడించి * యుగ్రుఁడు వైచా
గ్రీడించువేడ్క సనిలో, గ్రీడించుక వెగడునడఁ బరిస్ఫుట శక్తిన్. 188

శా. కోదండంబుల నిట్లు లొండొరుజటా * కోటిరముల్ గుఱివ
క్షోదేశంబుల సంసభాగముల స * శ్రోధంబున న్వేయుచుకా
రోధోంతంబున నట్టహాసములు నా * ర్పుల్ పిక్కటిల్లంగ బా
హదర్పంబున మల్లసంగరము సే * యం జొచ్చి రుద్రార్జునుల్. 189

అ. మల్లచటచిగొనుచు * మహి పాదఘట్టనఁ, డల్లడిలఁగఁ జేసి * తనువు లించు
కించుకంత వంచి * యిరువురు దొడ లప్ప,ళించి వెదకి తెఱసి * తేమి జేసి. 190

సీ. యెచ్చి యొకకొంతనేవు నేపున బల్బి, యినుమడింపగఁ జొరఁగిన మలసి
యొక తెఱంగునఁ జొచ్చి యొండొండఁ గాసెలు, దొడిగిపట్టుక కొంతతడవు పోరి
యది మాని కొంతప్రాప్తవనిసూచిన కాళ్ళు, పెకలించి పడవై వఁ బెనఁగిపెనఁగి
మఱికొంతవడి మెడఁబిఱియభుజమ్ములఁ జక్కించి యక్కునఁ నొక్కి నొక్కి

తే. నడుముల నొడిసి కబళించిఁ పుకమిమిఁద, నమముగా వ్రాలిబలవరాఁ క్రమములెనఁగ
పొద్దుఁగుండేమియును లేకఁ యీశ్వరుండు, హరిహరునుతుండు మల్లనఁగర మొనర్చు

మ. మదమాతంగమఁ సింధురార్థకముతోఁ మార్కొంచుఁ జెల్లాడు పెం
పుదయింపఁజేల్చుకాలతాండవకరుం ఁ మప్పొంగి గాండివిలోఁ
గదనం బిట్లానరింప నాతఁడు భుజాఁగర్వంబు మాత్సర్యము
న్వదలం జాలమి జూచి మెచ్చి శివుఁ డంతఁ దివ్యతేజంబుతోన్.

192

శా. వైకుంఠద్రుహిణాదిదేవతలుగొల్వఁ వామసీమావరో
ధాకారుండయి నాగచర్మవనసుంఁడై చంద్రేఖాధరుం
డై కాకోనరిభూషణుం డయి వళితానంగ భస్మాంగుడై
లోకవ్యాపకపాండుద్ధితికరాఁసుండై వృషాదూఢుడై

193

క. ప్రత్యక్ష మగుచు సకలా, నిత్యులు జయజయ యనంగఁ దేవేంద్రసుతుఁ
గాత్యాయనీమనోహరుఁ, డత్యాదిరమున నభీష్టఁ మమగు మటన్నన్.

194

శా. ఆనందమ్మునఁ బొందునంపనుఁడు నాఁష్టాంగప్రణామంబు లె
న్నెనం జేసి యొడ ల్వడంకఁగ మగిఁ యాజ్ఞానజాతాపగా
ధానీకంబున కోర్చి శత్రువహనంఁ బార్వం బ్రభాసారథా
రానిర్యత్పశియాభిపాశుపతమంఁత్రశ్రేష్ఠ మీవే దయన్.

195

క. ఇదిగాక ముక్తిరమణీ, హృదయేశత్వము వహింపఁ నీవలయును భ
క్తదురాశాపాశలవిశ్రా ! దయావిక్షణ ! ప్రసన్నతామది సనుచున్.

196

సీ. పాశుపతాస్త్రోపదేశంబు సేసెదఁ, బరులఁ గెల్వము ప్రతాపంబు మీఱ
సాయుజ్య సామ్రాజ్యసామ్రాజ్యమిజన్మంబు, నందు నందవు బంధుహరణమునకుఁ
గాండ్ల జేసితి గానఁ గలియుగంబున మృగ, హంతవై పుట్టి కైలాటపులకు
నాభేటకార్థమై యరిగి యన్మద్రూప, మగుదివ్యలింగంబు నచట గాంచి

తే. దేహమోహంబు విడిచి నం దేహ ముడిగి, భక్తిభంగియించి కామితంపదముఁగాంతు
వనుచు నర్వేశ్వరుం డనుఁగ్రహమునేయ, ఫల్గునుఁడు తిన్నఁడై పుట్టిపడ సె ముక్తి.

న. అని తత్కథావృత్తాంతం బంతయు మాయాజంగమాకారుం డైన జగజ్జననీజనక
శరీరుండు నీరవ్యసింహయాదవమేచినీ కాంతున కావతిచ్చి కృతార్థుండ వయ్యెద
వస్తుహదేవుని నివాసంబుఁ గట్టింపు మనుచు సంతర్హితం డయ్యె సంతట.

198

ఉ. ఎంతయుఁ జోద్యమంది ధరఁజీశ్వరుఁ డీశ్వరుఁ బొందఁ గాంచె నే
డెంత గృతార్థురా లిది నిఁజేచ్చ విహారము లాననిచ్చె నే
నెంత కృతార్థుడన జననఁమెంత కృతార్థతఁ బొందె బట్టనం
బెంత కృతార్థతం బొరసె • నేమని చెప్ప మదీయ భాగ్యముల్. 199

న. అని యత్యంత సంతోషితస్వాంతుండై. 200

ఉ. అంగన నాదరించి వసుఁధాధిపుఁ డాత్మామాత్రలోఁ బుర
ప్రాంగణభూమి సాహిణి రఁయంబునఁ బల్లనకట్టఁ బట్టసా
రంగజవంబుఁ గల్గినతుఁరంగము నెక్కి కదల్చికాళహ
స్తిం గదియంగ వచ్చి డిగి • చిద్వనధి న్మౌగలేబు గ్రుంకుచున్. 201

లయగ్రాహి. మారహరు శైలతనఁ మారమణు
సంతకడిఁ శారజతపర్వతవిఁహారముది తాత్ముఁ
మేరుధరకాయుకసఁరోదుహ దృగంబకు
ధఁరారథు సరోజభవఁసారథిఁ బురారిఁ
సారసహి తేందుధరఁజీరసహుతాశన
సఁమీరఖమభేశ్వరశఁరీరుఁ బరమేశుఁ
జీరి భాజియించుచుఁ దుఁమారగిరిపుత్రిఁ
బరిఁవారసురలం గొలిచి • కోరిక దలిర్పన్. 202

పీ. దక్షిణకై లాసఁధర హేనుముఖరీన, భోనదీమధ్యమఁభూమియందుఁ
దిరుకాళహస్తిశుఁ • దిరుగువాఱంగ, జ,లాంతశిలాంతపఁవ్యంతముగను
నేలత్రవ్వించి యఁన్నెలవుననుంఁడియు, రననర్గమిళితచూర్ణంబుతోడ
నిటికల శిలల సం • దీకుండబంధించి, యామీఁద హిమగిరిఁజాఖువాహ

తే. చండగుసాభైరవాదులఁనదనములును, గోవురావర్ణ వర్తనఁకూటములును
భక్తిఁ గట్టించి యమ్మహిఁపాలనరుఁడు, ధరణి నేలుచునుండె శంకరునికరుణ. 203

శా. నీవారాగ్రశిఖాంత చిద్రసమయాఁనీవారముష్టింపచా
త్మావాసస్థితదేవ పట్నచయనాఁథా రూఢభేదప్రతి
ష్ఠానప్రంభవిజృంభితానననికాఁర్యదావృక్కవాటా మహా
దేవా జన్మజరావిపల్లయదశాఁది క్లేశసంహారకా. 204

క. బంధత్రయనాశక భవ, బంధాదికబంధరాశిఁబంధనవిద్యా
బంధురనమస్తభూత, స్కంధావారేశ భక్తఁకల్పమహీజా. 205

పంచచామరము. నటకమాజనానభేదఁవాదివాగళుండితా
జటాకుటివిటంకలగ్నఁచంద్రఖండమండితా

కటివశీభవద్విగంతకాలకూటఘన్తరా

సలత్కృపీటభూశిఖాపిన్దద్దన్వితన్తరా.

206

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణ కమలసేవాపరాయణసింగమరమానా

రాయణ జక్కయనారాయణ.తనూభవభవపాజ్ఞుఖ ధూర్జటిప్రణీతం

బైన శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహాప్రబంధంబునందు

సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్చనము.

శ్రీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యము టీక.

శ్రీకాళహస్తి. శ్రీ=చెలదిపురుగు, కాళము=సర్పము, హస్తి=ఏనుగు, ఈ మూఁడును ముక్తిసందిన స్థలమునకు శ్రీకాళహస్తియని పేరు. ౨. ఆ. 92-98-155 వద్యములం జూచునది.

1. అజుడు=బ్రహ్మ, లూత=సాలెపురుగు, వాతాశనము=సర్పము, సామజము=ఏనుగు, ఆటవికుడు=తెన్నఁడను బోయవాడు, రాజీవాక్షీయుగము=(వార) స్త్రీలజంట:—ఈ గ్రంథమున శివుని కృపచే వర్ధిల్లినట్లు చెప్పబడినవారి పేర్లన్నియు నిందుగలవు. దీనిచే గావ్యార్థము నూచింపబడియె. ఇట్లు నూచించుట యుత్తమ కావ్యలక్షణము. ఆర్యా=సార్వతి.

2. కులపాలిక=కులస్త్రీ.—ఇచ్చట హిమవత్పర్వతము భార్యయైన మేనక. ఆమె యొక్కతను=దేహమను, వల్లికా=తీగయందు, జనించిన, ప్రసూన=పుష్పము. ఇది జ్ఞానప్రసూనాంబకు విశేషణము. ప్రథమ పాదమందు జ్ఞానప్రసూనాంబయనను పుష్పముజన్మస్థలము, రెండవపాదమందా పుష్పసారథము, మూడవ పాదమున దానియందలి తేనె, నాలుగవపాదంబున సారథముచే నాకర్షింపబడి తేనెను గ్రోలుచున్న తుమ్మెదలును గీతయందుఁ బూజియుఁ జెప్పబడెను. సావయవ రూపకాలంకారము.

లోకమునఁ గోపాది దుష్టణములు లేని ప్రభువులను జల్లని ప్రభువులని చెప్పట వాడుక. హిమధరాధర మండలేశ్వరయనుటచే భార్యతీదేవితండ్రీచల్లని ప్రభువనియు, కులపాలికయనుటచే నామె తల్లి శీలసంపన్నయు, తను వల్లికయనుటచే సుకుమారియు సుందరియు నని స్ఫురించెడి. దీనివలన భార్యతి నత్కులప్రసూతి వర్ధింపబడెను. ఇట్లులే తక్కినపాదములందు నూహించునది. చంద్రార్ధజూటకోటి=అర్ధచంద్రునిగల జడముడి చివర. శివునకువలె భార్యతికిని విఘ్నేశ్వరునకును, సరస్వతికిని బాలచంద్రేశులు మాళియందుగలవు.

3. వ్యాకీర్ణస్థితి=భయముచే జెడరిన స్థితియందు.

కొకరా...వర్ణంబు=భాయను నక్షరము. తైరవుని వాహనము కుక్క. అది భాభాయని మొలుగును.

4. i. కానరాసురుడు=సుహిషాసురుడు. వీనిని జంపునపుడు దుర్గాదేవి యతని బడవైచి మెడత్రొక్కి శిరముఖండింపగా నా నెత్తురామెపాదములకుఁ దగిలి స్త్రీలు విలాసముగాఁ బాదములకుఁ బూసికొను లత్తుకవలెఁ బ్రకాశించెనని భావము. ii. ఘర్మవాఃకణరాజ=చెమట నీటిబిందువుల వరుస. స్తనములందుఁ బుట్టిన చెమట బిందువులచాలు దుర్గాదేవి కంఠమున ముత్యముల నరమువలెఁ బ్రకాశించెను. iii. అట్టహాసముచేయఁగా ఆ నవ్వుకాంతి మోమున వ్యాపించి శృంగారవతులు మోమునకుఁ బూసికొనెడి పుష్పాడివలె నుండెను. iv. యుద్ధ కాలమునఁ జేసిన ధూళియె యామెకు మేలిముసుగు. —వీరశృంగారమూర్తి= యుద్ధవర్ణన మగుటచే వీరసము, శృంగారము వర్ణించుటచే శృంగారసము. “హరికి సరికిఁజూడనందంద శృంగార వీరసము లోలి విస్తరిల్ల” భాగ. అను దాని ననుసంధించునది.

5. సర్గస్థిపహయములు=సృష్టి స్థితి లయములు.

ఈయన యదైవ్వియని ౨ ఆ. 131 వ పద్యమువలనఁ దెలియుచున్నను

తే. జగదధీశ్వరుడగు మహేశ్వరునియందు,
సకలజగదంతరాత్ముడౌ శార్థియందు
భేదవిజ్ఞాన మెయ్యెడ లేదు మాకు
నైనఁ దరుణేందు శేఖరునందు భక్తి.

యని భర్తృహరి చెప్పినట్లు పూర్వజన్మవాసన బలమునఁ గేవల శివభక్తుఁ డగుటఁ దక్కిన దేవతల ధ్యానింపఁడయ్యెను.

కవులు తా మేయే పూర్వగ్రంథములఁ బఠించి భాషాజ్ఞానము సంపాదించు కొనిరో యాగ్రంథముల కర్తలను గ్రంథానిని గృతజ్ఞతచే స్మరించుట సంప్రదాయము. ఈయన దానిని బాటించినవాడు కాదు.

షష్ఠ్యంతములు=షష్ఠీవిభక్తి ప్రత్యయములంతమునఁగలవి. యత్కురోషి మదశ్నాసి, యజ్ఞాహూషి దదాసియత్, యత్తపస్యసి కౌంతేయ తత్కురుష్వమదర్శూ” మ్మని యుండుటచే నాద్యులు తాముచేయు కార్యములను భగవంతున కర్పింతురు. అట్టిచ్చునపు డెవ్వనికిత్తురో యతనికి ననివానివేను షష్ఠీవిభక్తియందుఁ జెప్పుట యన్నిజాతులవారియందును స్వభావము. ఉత్తరములు వ్రాయునపు డును “మ-రా-గా.....వారి సమ్ముఖమునకు” అని వ్రాయుచుము. షష్ఠ్యంతముల యుత్పత్తి కిదేకారణము. షష్ఠ్యంతపద్యములకు సంఖ్యానియ మములేదు. షష్ఠ్యంతము నన్నియభట్టుకూడ వాడియున్నాడు.

52. హిందనము=వ్యాప్తి.
59. నమశ్శివాయ=నంస్కృతపద మనుకరణరహితముగఁ బ్రయోగింపఁ బడినది. “అశ్చర్య సంతాపాద్యర్థంబుల ననుకరణంబులు రామి దోషంబుగాదు. ఉ. అంటితి నమశ్శివాయ పాపాత్తుగాలి. జయజయ శంకర. నమోవిశ్వస్వజే వినమెన్నఁడు.” సులభ వ్యాకరణము.
65. పక్కణము=బోయపల్లె. ఖరళీ=గరడి.
81. అవటము=పల్లము.
83. ఇందు దధలకుఁ బ్రాసము. చూడుము 4 ఆ 189 పద్యము. ఈ ప్రాసము భారత కవులకు నమ్మతము.
88. జీవతా=జీవత్వము.
92. ఉదవసితము=ఇల్లు.
101. నీవార ముప్పింపచులు=ముఘలు.
108. జ్యోతి=ఈ గ్రామము కడపపురమున కేడుమైళ్ల దూరమునఁ బెన్నయొడ్డున నున్నది. సిద్ధవటము జ్యోతికి మూడుమైళ్ల దూరముననున్నది.
116. తాటంకవతి=ము తైదువ.
118. పొందు=యోగ్యమైన స్థలము.
122. కంచుకము=రవిక. న్యజనము=విసనకట్ట. —గంధసారా...న్యము=మలయ పర్వతమునుండివచ్చు గాలియందు క్రిందిపనిచ్చుపుట్టించునది. విక్రీప్త...తలము =చల్లిన నీళ్లునుండి పుట్టు నావిరిగల భూప్రదేశముగలది. అధ్వగా...కంబు= బాటసారుల కానూసమిచ్చునది. ప్రాణే...కారి=భార్యల కొఁగిలింతలకు విఘ్నము కలిగించునది. ఘర్తోదకము=చెమటనీరు. అంబరా...తాప=అంత రాశమునందును, భూమియందును, నీటి ప్రవాహమందును సంచరించు స్వభావముగల జంతువుల యన్యోన్య ప్రదేశములందు సంచరించు కోతిక వర్ధిల్లఁజేయు తీక్షణతాపము. అనఁగా నెండవేడిమికిఁ దాళఁజాలక ఆకాశమున సంచరించునవి భూమియందు సంచరించిన సుఖముగ నుండుననియు, భూమి యందుండునవి నీళ్లలోనుండిన సుఖముగ నుండుననియు, నీళ్లలోనుండునవి భూమియందుఁగాని యాకాశమందుఁగాని యుండిన సుఖమనియుఁ దలంచు చుండెనని భావము. ఉష్ణాగమంబు=ఎండకాలము.
124. అహమన్నమ్=ఇది అన్నసూక్తములోని వాక్యము. అత్యాసక్తితో భుజించె నని భావము.

125. పంచశిఖి=నాలుగుప్రక్కల నాలుగుమంటలు మీద నెండ.
132. పోత్రము=పందిమూతి. బ్రహ్మవిష్ణువులు నే నెక్కుడు నే నెక్కుడని తమలో దాము కలహించి శివునియొద్దకుఁబోయి మాలో నెవఁకెక్కువ తెలుపునుని యడుగఁగా నా శిరస్సుగాని పాదములుగాని చూచినచివ్చిన వాఁకెక్కువ యని యాయన చెప్పెను. అప్పుడు బ్రహ్మ హంసయై శిరముచూడ నెగిరి పోయెను. విష్ణువు వరాహమై పాదములను జూడఁబోయి యెంతకాలము పోయినను గవి గానరామి విసివినచ్చెను. బ్రహ్మహంసమై పోవుచుఁ దన కెదురుగఁ జేరని శిరమందుండివచ్చు మొగలిరేకుతోఁ దనస్థితి తెలుపఁగా నీవు శిరము చూచితినిని చెప్పెము. నేనును సాక్ష్యము పలికెదనని చెప్పెను. ఆ కారణముచే శివుడు తనకు మొగలిపూలు పూజార్చములు కావని శపించెను.
135. చదలేలు = ఆకాశగంగ.
146. మరున్నెచికి=దేవతాధేనువు, కామధేనువు. సిద్ధాననము, పద్మాననము, కూర్మాననములొనై నవి యోగాభ్యాసవేళి యోగులు కూర్చుండు విధములకుఁ జేర్లు. నాడీశోధనము = ప్రాణాయామధేదము. ఆధారబంధము = మూల బంధము. ఉడ్డినబంధము = నాభియూర్ధ్వార్ధో భాగములను వీపునకుఁ దగులునట్లు లాగుట. జాలంధరము=కంఠమువంచి తొమ్ముదగ్గఁ గడ్డము స్థాపించుట. షట్పక్రములు=మూలాధార చక్రము, స్వాధిపాన చక్రము, మణిపూరకము, అనాహత చక్రము, విశుద్ధ చక్రము, అజ్ఞాచక్రము. జ్ఞేయము=దెలియఁదగిన పదార్థము. జ్ఞాత=తెలిసికొనువాడు. జ్ఞానము= తెలివి.
147. సువర్ణ.....నుణి=మేరు పర్వతము విల్లుగాఁగల శివుని యుతఃపురస్త్రీ= పార్వతి.
153. ప్రతి=ఈ సంస్కృత పదమునకుఁ దెనుఁగునఁ బ్రత్యేక ప్రయోగము గలదు.
156. అవిముక్తము=కాశి.
158. సామజపూజ=వీనుఁగువలని పూజ. సామజారి=గజాసుర విరోధియైన శివుడు. కాళహస్తియందుఁ జచ్చుదోమ, యేనుఁగు, కాముకుఁడును శివత్వమునొందు దురని భావము.
162. గుణ=నత్త్వ రజస్తమోగుణములు. ఇషణములు = దారేషణధనేషణ పుత్రే షణములు, తారకాక్షర=శ్రీరామమంత్రము. “శ్రీరామ రామరామేతి, రమేరామే మనోరమే. సహస్ర నామతస్తుల్యం రామనామవరాననే”. యని శివుడు పార్వతి కువదేశించెను. ప్రణావము తారకమే.

163. ఇంద్రతా...హంతా=ఇది యనుభావమును, నేను అను భావమును.

—శ్రీ ద్వి తీ యా శ్వా స ము. —

1. శ్రీ...ఖని=మలయ పర్వతము గాలి పరంపరయొక్క స్పర్శము మొదలైన విషయములను ఆస్వాదించి (సుఖస్పర్శాది విషయముల నానక్తి గలిగింపని వేదాంత) విద్యకు గనియైన వాడా! ఈ యాశ్వాసమునఁ జెప్పఁబడు విషయము లిందు సూచింపఁబడినవి. శ్రీఖండచలేత్యాదిచే బ్రహ్మ విషయము, ముని...శాఖయనుటచే ఋభువు కథయు, శ్రీకాళహస్తియనుటచే శ్రీ, కాళ, హస్తల చరిత్రము సూచితము.
3. స్వస్తికహస్తలు=భయముచే జేతులు జోడించినవారు. బొటనవ్రేళ్లను వంచి తక్కిన వ్రేళ్లను జూచి రెండు మణికట్టులను జేర్చిపట్టిన స్వస్తికహస్తమగును. భయముతో మాటలాడుట, వాదమొనర్చుట, కీర్తించుటయం దీహస్తమభిసంపాదకును. కింకుర్వాణులు=సేవకులు.
6. తులాకోటి ద్వయంబు=రెండండలు.
18. ఓరంతప్రాద్దు=చాలాప్రాద్దు పోవువఱకు.
22. ఉన్న కార్యములు=తక్కిన పనులు. నృభార్యతో నైనను నిషిద్ధ సమయముల రమించుట పాపమునకు హేతువు. దాని ఫలము దుష్టసంతానము.
25. అలరమ్ములు=పువ్వు బాణములు.
28. చార్వాక మార్గము=వ్రత్యక్షముగఁగోచరించునదియే వ్రమాణముగాని తక్కిన జేడియుఁ బ్రమాణముగఁ గైకొనని నాస్తికుల మార్గము. వీరికి సర్వము శరీర సౌఖ్యమే.
29. కుల...దూరంబులు చేయుట భ్రష్టులకు యోగులకుఁగూడ సమానమే. సంసారమగు్నులు భ్రష్టులై కులాచారాదులు వదలి సరకమునకుఁ బోదురు. యోగులు జితేంద్రియులై కులాద్యతీతులై సర్వసమదృష్టులై మోక్షము నొందుదురు.
30. కాదంబరి=కల్లు.
41. గగ్గులకాడు=గింజలేని కంకి=నిస్సారము.
49. వేఢోండము=బ్రహ్మాండము.
56. జాతొప్పన=జాతు నొప్పన నని యుండవలయు. ఉదంతమగు తద్ధర్మాధి విశేషమున కచ్చువరమగునపుడు సుగాగమము రామికిఁగారణము మృగ్యము. జేగులు టేబులు=ఎట్టిని సదులు.

62. మాంసము. బరికట్టియ=అలుగులేని యీట. కలుకుట్టు=ఇనుప సలాకయందు గుచ్చి కాల్చెడి మాంస ఖండములు. పదడు=బూడిద.
68. ఝంఝా=గాలివాన.
69. పిడి యేనుగు=అడేనుగు.
94. మర్కటకము=సాలె పురుగు.
101. మూరింజోప=అతిశయింపగా
106. ఊర్ణాశ్మ =సాలె పురుగు.
112. అజ్జతా సంతమసము=అజ్జా నాంధకారము.
120. దృషదావళి=జాల సమూహము.
122. రేపాడి=ఉదయము.
128. లోకనయనుండు=సూర్యుడు.
130. విపులా వాలము=భూమియను పాది. వలాశాంతర=అగుల నడుమ.
131. అద్దేవుడు=విష్ణువు.
134. చిందమృతంబు=చిందున మృతమని యుండవలయును. నుకారాగమము రామి దోషము (చూ. 56 న ప, టీక).
137. అచ్చభల్లము=ఎలుగు బంటి.
140. పగ=శత్రువు.
145. మాలూరము=మారేడు.
146. క్రోళ్లు=క్రోవులు.
153. ఈదీది=ఈది + ఈది=క్వావ్విధకేకార సంధియామ్రేడితమందైనను సాధువు గాదు.
158. చిరంటి=ముత్తైదువ. ఘంటా పథము=విశాలమైన బాట.
159. ఆజవంజవము=సంసారము.

— శ్రీ తీ యా శ్వా స ము. —

1. శ్రీధర... శోణరాజవ=విష్ణువు శివుని నర్పింపవలయునని సహస్రకమలములు నేకరించి పూజించు సమయమున నొక కమలము తక్కువ పడెను. దానికి మాటుగ విష్ణువు తన కంటిచే నర్పించెనని శైవపురాణ కథ. దీనిచే నీయా శ్వాసమున దిన్నడు తన కంటినే శివున కర్పించు విషయము సూచితము మనో... వైద్యులునుటచే నస్మిర కథ సూచితము.
3. పాత్తపినాడు=పాత్తిపి ముఖ్యప్రదేశముగాగల దేశము. ఈపాత్తపికడప నుండ లమునందలి రాజంపేట తాలూకు టంగటూరు గ్రామమునకు మూడు

మైల్లలోనున్నది. ఉడుమూరు=దీని నిప్పుడు ఉడుముల పాడు అని యందు రంట. పక్కణము=బోయవల్లె.

4. స్తబ్ధరోమ విషణ్ణము=పందికొమ్ము. ముక్తకంచుకము=కుబునము విడిచిన పాము. ఏనుగు కుంభస్థలము, మేఘము, పందికోట, శంఖము, మత్స్య శిరము, పాప పడగ, ముత్తైవుజిప్ప, వెదురు వీనియందు ముత్తైములు పుట్టును.
6. పాణుటాకులు=బుఘులు లోనగువారు వస్త్రములకు మాటుగాగట్టుకొనెడి యొక విధమైన యాకులు.
7. తవిడచేలు=రాగిచేలు, వెఱబొమ్మ=పక్షులు బెదరుటకై చేయందుంచు వికారపు బొమ్మలు.
8. ఆరబములు=పైర్లు.
9. గోవాల్లు=యావన పురుషులు. ఇది నిత్యబహు వచనాంతము. దీని కాధుని కొక్కడేక వచనము గోవాడు అని కల్పించుట యవిచార మూలకంబు.
12. కరకరి=రాపిడి - విరోధము. బర్హాంబరము=ఆకుచీర. గసికకోల=మొదలు చెక్కబడిన కొయ్య.
16. ఈ పద్యమున ఆడు నెమిళ్లకు శబరకాంతల కచముల కుపమానోపమే యములు చెప్పబడినవి. ఆడు నెమిళ్లకు బెద్ద బించెము లుండవుగాన నీ యుపమాన సారస్యము చింత్యము.
24. గర్భమునందున్న శిశువు జననానంతరము చేయబోవు కార్యములిందు సూచింపబడినవి. గర్భశీఘ్రీకీ గలుగు కోరికలు, ఆమెచేయు వింతచేష్టలు గర్భమందున్న శిశువు లక్షణము చెలువునని శాస్త్రప్రసిద్ధము.
32. గుంజా=గురిగింజ.
35. మృగయా=వేట, గునుకుంబాలు=ఒక విధమైన గడ్డిగింజలు, ప్రాలు=వియ్యము. కీచక తండులము=వెదురు బియ్యము, కొట్రు=ఎనగు, ఉప్పి=ఆవిరిపోక యుసికించి, ఆవించి=ఆవిరికిబెట్టి, కాలింగ భంగములు=నేల గుమ్ముడు బద్దలు, గుడా=ద్రాక్ష, గుడ=బెల్లము, గుడపుష్ప=ఇప్పపూవు, సరకట్లు=వీణెమిట్లు, గుమ్మెట=తుడుము.
41. ఉపదంశము=ఊగుగాయ.
46. గిద్దులు=ఒక విధమైన డేగలు, విడివేట=పక్షులను బక్షులపై విడిచి యాడెడు వేట. పాదివేట=పెంపుడు పిట్టలను నొక చో నుంచి వాని ధ్వనులచే నొక ర్షంపబడినప్పు పిట్టలను బట్టువేట.

55. కచ్చడము=గోచి, దండమాల=తెగినతలల దండ.
58. రొక్కారొక్కముల్=పలువిధములై నవి.
65. ఏనుట్టంబులు=ఏనుట్టములు. ఇది త్రికపూర్వ కర్తృధారయముగావున చకారమునకు సకారాదేశము. దీనిని గొండలు గ్రామ్యమని భ్రమింతును. ఒడిపిట్లు ఆహార విశేషము.
71. 65 మొదలు 72 వఱకుగల పద్యములు బాలవాక్యములవలె ముద్దు లాలుకుచు స్వభాసిద్ధముగనున్నవి. ఈ పద్యము పానకములోని పుల్లవలెనున్నది. ఈమాటలుగాని యిందలి భావముగాని బాలునకు సహజముగఁ దోషదు.
82. కారాకూరము=(కాదుకూడదని) బలాత్కారము.
87. అద్రిరాజులుని=శివుని. అద్రిరాజు నల్లుని యని యుండవలెను. వష్టీనమానంబున నుగాగమురామికిఁ గారణము మృగ్యము.
93. అందీయ=ఇది శబ్దపల్లవము.
105. గండూషజీవనము=పుక్కిటిసీట్లు. సేకము=తడుపుట.
129. హాలాహలభక్త=విషాహారము.
144. కైవేయకము=కంఠహారము.
147. కూటమి... సౌఖ్యములు=ఇందుఁబడఁతుల కనఁగా స్వభార్యలకని గ్రహింపవలయుఁ గాకున్న రాజునందుఁ బరశ్రీసంగమదోష మారోపించిన దోషము కవి యందారోపింపవలసియుండును.
149. రేపాడి=ఉదయము. వర్ష గర్భము నడవకపోయె=గర్భముతువులందు వర్షించె ననుట. విదియల...దటిగె=విదియనాటి చంద్రుని రెండుకొమ్ములు సమముగా నుండిన పదార్థముల వెలలు సమముగా నుండును. కుడిచేతి ప్రక్క కొమ్ము తగ్గిన కొలుచు పదార్థములును-ఎడమచేతి ప్రక్కకొమ్ముతగ్గిన తూనిక వస్తువును జక్కఁగ ఫలింపక వెలలు హెచ్చును. కన్యభిన్నంపదయ్యె=సూర్యుఁడు కన్యా రాశియందుఁ బ్రవేశించినపుడు చినుకులుపడకుండుట వర్షములు లేమి సూచించును.
152. మల్లె=ఒకవిధమైన తెగులు.
155. ప్రాసమున లఘులఘు రేఫములకు మైత్రిగలసియున్నది. ఈ కవి రేఫఋకారమైత్రి సంగీకరించినట్లు లితరప్రయోగములు (1 ఆ 53. 2 ఆ. 44. 3 ఆ 71 చూడుడు) లేవు గనుక నిందుమాత్రము గలియుటకుఁ బ్రమాదమే కారణము. కఱవు ఇది యుభయ రేఫములుగల శబ్దముకాదు.
170. లాలామాలపుమాటలు=మోసపుమాటలు.

181. జంబుకేశ్వరమున జలలింగము. అరుణాచలమున సగ్నిలింగము. చిదంబరమున నాకాశలింగము. తిరువాలూరునందు బృథివీలింగము. కాళహస్తియందు వాయులింగము ఇవి పంచలింగములు. కాళహస్తియందు గర్భగృహమందు గాలి వచ్చుటకు మూర్గమేమియు లేకున్నను గాలిచే గడలునట్లు దీపము కడలుచునే యుండును.
185. ఉల్లాముల = అవీతకుచాంబ. అల్లాముల = అరుణాచలము, మల్లాన = భూమి యాశ, పొన్నాన = బంగారుమీఁది యాశ, పెల్లాన = స్త్రీమీఁది యాశ.
187. విక్రమసింహపురి = నెల్లూరు.
210. కాళవనపరిభవ = తెల్లు వనమునందు బుట్టినవాడా. దురితగిరి దేవేశ = పాప మను పర్వతమునకు నిందుండైనవాడా.
225. అష్టాపదగిరి = బంగారుకొండ. అష్టాపదగర్భ = బ్రహ్మ.

— చ తు ర్థా శా వ స ము. శం —

5. వైశ్య = వేశ్యాజన సంబంధమైన.
10. పంకించిన = పూసిన.
15. చతుర్జాతి = పద్మిని, చిత్రిణి, శంఖిని, హస్తిని యని స్త్రీలు నాలుగు తెగల వారు గలరు.
16. పరివాదిని = ఏడుతంతలు గల వీణ. యథాసంఖ్యాలంకారము.
41. దారు... భుజంగుడు = దారు కారణ్యమందలి మునీశ్వరులు శివభక్తి సూన్యలై తపస్సుచేయుచుండ శివుడు నగ్నజంగమ వేషమునబోయి వారి స్త్రీల పాతి వ్రత్యమును జెడిచెను.
52. తొంగుండడు = శయనించెడి. దీని శబ్దవల్లవక్రియగా గ్రహించిన గార్వధ కేతనధి దోషము తొలగు.
53. తిరు = శ్రీయర్థమిచ్చు ద్రవిడపదము.
54. కుటుమావు = కొంచెము మాసిన.
55. అద్దమరేయి = అర్ధరాత్రము.
56. భేశ రేఖావతంసు = చంద్రరేఖను దలపువ్వగాగల శివుని.
58. కనకనభ = చిదంబరము.
59. ఉచ్చావచ = అనేక భేదములుగల, పాటచ్చరి = దొంగ, వియత్ = ఆకాశము,
62. ఇభరత్నము = విరావతము. తరురత్నము = కల్పవృక్షము, వధూరత్నము = లక్ష్మీదేవి, భేసురత్నము = కామభేసువు, క్లా = చంద్రుడు, హరిరత్నము = ఉచ్చైశ్రవము.

68. హేళి=సూర్యుడు.
69. తిరుకాళశైలము=దీనిని రామగిరియందురు.
96. ప్రోష్ఠులు=ఒక విధమైన జంకలు.
108. జేవులం గొట్టురట్టున కొడిగట్టు వేలువు=యముడు.
122. తొల్లిక=పాఱవంటి సాధనము.
127. ఒక జేమాట=అర్ధనారీశ్వరుడై.
128. వెడలుపాట=వెడలుపైన.
132. జడధీజడధి=జడమైన బుద్ధియనెను నముదమునందు.
190. మల్లచఱచు=భుజములు లేట్టుకొను.
196. లవిత్రము=కొడవలి.
201. పల్లన=గుఱ్ఱములోనగువాని నెక్కునపుడు కింద మెత్తగానుండుటకై కుట్టి మీదవేసి కట్టెడు గంత=జీని.
202. మఖేశ్వర=సోమయాజి. ఖ=ఆకాశము. పంచభూతములు-సూర్యచంద్రులు-సోమయాజి. ఇవి శివునకుఁ దనువులుగావున నాయన యష్టమూర్తియని పిలువఁబడెను.
203. అఖువాహ=విఘ్నేశ్వరుడు.

స వ ర ణ.

ప్రథమా శ్వాసము.

పద్యము.	పాదము.	తప్ప.	బిచ్చ.
35	1	బిడారు	బిడారు
49	2	లజా	లజా
88	2	జీవిత	జీవతా
98	5	—	వై

ద్వితీయా శ్వాసము.

25 వ పుట.	ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
27 వ పుట.	ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
34	4	బానర్పు
65	1	అంచలు
68	1	మహాగ్రీష్మ
70	4	విడి యేనుగు
71	2	తోడుగ...తోడుగ
75	3	స్వస్తాంజలి
128	4	నయనంబ
130	4	ఫలా శాంతర
137	3	నిధాన

తృతీయా శ్వాసము.

5	3	నుండు	నుండు
157	5	బండు	బండువు
180	3	గీరని	గీరని
210	1	వతల్ప	వత్సల.

చతుర్థా శ్వాసము.

25	3	షులమై	షులమై
91	1	జాలముల	జాజలము

ప్రకటన.

శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము.

కెండవ కూర్పు.

వావిలికొలను సుబ్బారాయ విరచితము.

సంస్కృతమున వాల్మీకిమహర్షి రచించిన శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన తెలుగు పద్యకావ్యము. శైలి విశ్కీలి సులభము. సర్వజన మనోహరము. ఇది యాంధ్రదేశంబునందెల్ల వ్యాపించి యున్నందున విశేషము వ్రాయనక్కఱలేదు. ఉత్తరకాండముతోడ 7 కాండములు రెండుసంపుటములు నిండుకాలికో వస్త్రముతో నట్ట కట్టించఁ బడినవి. 50 పపునుల దళసరి కాగితములపైఁ బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినవి. రెండు సంపుటముల వెల తపాలాకూలి గాక రు. 4—8—0. పైకము ముందుగాఁ బంపిన 6 పుస్తకముల వెల రు. 24—0—0. పారాయణమునకు పయోగించుటకై కిత్తలినార వస్త్రముతో అట్ట కట్టి రామపంచాయతన ప్రతిమ గలది. రు. 4—12—0. 6 ప్రతులు. ... 24—12—0.

ఈ గ్రంథమునందు సుందరకాండము మాత్రము. కిత్తలినార వస్త్రము అట్ట. రామపంచాయతన ప్రతిమగలది. 1—4—0. 6 ప్రతులు. 5—10—0.

సుభద్రావిజయ నాటకము.

ఇది శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము శ్రీ కుమారాభ్యుదయము. శ్రీ కాన ల్యాపరిణయము లోనగు సనేకాంధ్ర గ్రంథంబుల రచించి ప్రకృతము చెన్నపురి రాజకీయ సర్వకలాపాఠశాలయం దాంధ్రపండితులుగ నుండు బ్ర॥ శ్రీ॥ రా॥ శ్రీ, వావిలి కొలను సుబ్బరావుగారిచే రచితము.

ఇందలి కథాశరీరము భారతములోని దై నను గథాసంవిధానము మిగులఁ జమ త్కారముగను శ్లాఘ్యతరముగను గూర్పఁబడినది. శైలివృద్ధువు, మధురము, మనోహరము. మాటల పొందిక నిరుపమానము. అర్థవిశేషములు సర్వజన రంజకములు. వ్యంగ్యప్రధానము. భాషా నాటకాభిమానుల కందఱ కీది యవశ్యపఠనీయము. ఇట్టి యుత్తమనాటక మిదివఱకు భాషయందులేదు. 5 అంకములు. 112 పుటలు. 60 పపునుల దళసరి కాగితములపైఁ బెద్ద యక్షరములతో నాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము వలెనే ముద్రింపఁబడి యదే విధముగ నిండుకాలికో వస్త్రముతో ముచ్చటగ నట్ట కట్టించఁబడినది. తపాలా కూలిగాక వెల 0—9—0. 6 ప్రతుల వెల ముందుగాఁ బైక మంపువారికి రు. 3—0—0. కొలఁది సంఖ్య ప్రతులుమాత్రమే కలవు.

శ్రీ కానల్యాపరిణయము.

పావిత్రీలను సుబ్బరాయ రచితము.

రెండవకూర్పు.

రావణుడు పెట్టుబాధలకు వెంటి సురలుహరితో విన్నవింపడాను గౌనల్యా దశరథులకు జన్మించి యతనిజంపుమనని చెప్ప నారదుచే రావణు డావార్త విని వారి వివాహము విఘ్నపఱుపఁ గౌనల్యను దొంగిలించి సముద్రములో దాచుటయుఁ జిత్ర విధముగఁ గౌనల్యా దశరథులకు వివాహమగుటయు లోనగు కథలు కలది. ఇట్టి గ్రంథము భాషయందులేదు. రామభక్తుల కెల్ల సవశ్యపఠనీయము. ఆంధ్రవాల్మీకి రామాయణము సుభద్రావిజయము శ్రీకాళహస్తిమహాత్మ్యములవలె బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినది కాలిగో అట్ట 1—4—0 కాగితపు అట్ట 1—0—0 6 ప్రతు లొక్కసారి కొనువారికి 1—0—0 కు 0—4—0 ల వంతున త్రోసివేత. ఇది 1914 డిశంబరు నెలలో వెలువడును, ఈగ్రంథము మొదటి యాశ్వాసమునకు టిక విడిగఁదీయువారికి 0—12—0 కానల్యా పరిణయముతోడఁ దీయువారికి 0-6-0 ఇవి 100 ప్రతులు మాత్రమే కలవు.

శ్రీరామ.

సులభవ్యాకరణము.

ఇది ప్రెసిడెన్సీ కాలేజి తెలుగుపండితులును శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామాయణ, సుభద్రావిజయనాటకాది గ్రంథకర్తలును నగు మ-రా-రా-శ్రీ, బ్ర॥ శ్రీ॥ వావిలి కొలను సుబ్బరావుగారిచే రచియింపఁబడినది. ఇది సలక్షణభాషను దమంతటఁ దామే నేర్చుకొనఁ గోరువారికిని, నితరవ్యాకరణములలోని ముఖ్యవిషయములు తెలిసికొనఁ గోరువారికిని-అర్థము తెలియక బాలవ్యాకరణ ప్రాథవ్యాకరణాది సూత్రములు ముఖ్యములు చేయువారికిని-వ్యాకరణసూత్రము లన్వయింపఁ జెలియఁ గోరువారికిని-మిక్కిలి యావశ్యకమైనది.

ప్రతి సూత్రమునకు సుదాహరణము-సూత్రార్థము - అత్యములందు సూత్ర మన్వయించు పద్ధతి అవవాదములు లోనైన యన్ని విషయములు బాలురకును ఇతరుల తోడ్పాటులేక బోధపడునట్లు సులభశైలిని వ్రాయఁబడినది. ఈ వ్యాకరణమును జదివినవాఁడు మఱి యేవ్యాకరణమును జదువఁ బనియుండదు గాని యితర వ్యాకరణములు చదువువారికి నిది తప్పక తోడుపడఁగలదు-తఱును బాలవ్యాకరణ సూత్రములే యిందు వ్రాయఁబడి యుండుటచే నది చదువువారు దీని జదివి యర్థమును నెఱుంగవచ్చును-ఒక్కొక్కవిషయమైన సూత్రములన్నియు నొక్కటిగఁ బ్రకరణములు

శేర్పలడినది. దీనియందభాను స్వారములుగల శబ్దములనట్టియు, నట్టి యనేక శబ్దముల కుత్సర్తియు-ఖండబిందువు లెందుండవలయునో కనుగొను రీతులును, సంస్కృత సంధి ప్రకరణము-వాక్యరచన విషయమైన వాక్యపరిచ్ఛేదమును గలవు. అదియునుగాక వ్యాస లేఖనము (వాయవలసిన విద్యార్థులకుఁ గాను వ్యాసములు వ్రాయువిధము-అది నేర్పు కొనవలసిన విధము-బాలురు వడు పొరపాటులు లోనగునవి చక్కఁగ విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. అదిగాక విద్యార్థులు వ్రాసిన వ్యాసములనుండి 500 దోషములు (కొన భాగమున)నవరించి వ్రాయఁబడినవి. ఈపుస్తకము చదువు వారు వ్యాసలేఖన పరీక్ష యందుఁ దప్పిపోవఁ గారణము లేదు.

ఇది కి భాగములుగ విభజించి మూఁడు సంపుటములుగ నట్ట కట్టఁబడినది.

౧ వ భాగము	సంక్షా సంధి పరిచ్ఛేదములు. ...	0—8—0
౨ వ భాగము	తత్సమ పరిచ్ఛేదము మొదలు వాక్య పరిచ్ఛేదము కడవఱకు }	0—9—0
3 వ భాగము	వ్యాసలేఖనము. ...	0—6—0

ఈ భాగము విద్యార్థులేగాక చక్కని శైలి వ్రాయఁగోరువారందఱుఁ జదువఁ దగినది.

ఆర్యచరిత్రమాలికా గ్రంథములు.

మహాశయలారా ! తల్లిదండ్రులారా ! ఉపాధ్యాయులారా !

పాఠశాలలయందు బాలురకుఁగాని బాలికలకుఁగాని నీతి - మతము - నదా చారము నేర్పువిధిలేదు. పూర్వము పెద్దవారలు తమతమ బిడ్డలకు నింటియందే నీతి మతాచారములు పురాణములలోని కథల మూలమున నేర్పించుండిన పద్ధతియు నిలిచి పోయినది. దీనివలన మన బాలురు బాలికలు నీతిహీనులై-మతజ్ఞానములేక - ఆచార ములఁగాని వాని వలని ఫలముగాని తెలియక చెడుచుండుటయు దానివలన దేశమున కును, ప్రజలకును, ఆయాకుటుంబములకును కలుగు కీడును ప్రభుత్వము వాటిని విడిత మయియేయున్నది. ఇదంతయు ఆలోచించి చక్కఁగ బాలురకును బాలికలకును కథల మూలమున నీతి మతాచారముల నేర్పుటకై ఆర్యచరిత్రముల నెల్ల చిన్న చిన్న గ్రంథ ములుగఁ బ్రకటించుచున్నాము. వీనియందు మన పురాణములఁ గల మంచి కథ లన్నియుఁ గలవు. శైలి 7-8 సంవత్సరముల వయస్సుగల బాలురకు - బాలికలకుఁ గూడ సులభముగ అర్థమగుచుండును. దేశభిమానము-మతాభిమానము, పిల్ల వాండ్రు బాగుపడవలయునని తమ మనస్సులందు కోరికగల వారందఱు మాకీకార్య మునఁ దోడుపడి యీపుస్తకములను తమ పిల్లలచేతను పిల్లవాండ్రచేతను చదివింపఁ గోరెదము. వీనిని ఆంధ్రవార్తీకీరామాయణమురదియించిన మ-రా-రా-శ్రీ వావిలికొలను

సుబ్బరావుపంతుల వారు వ్రాసిరి. అభిమానము గలవారు నిలుకడ చందాదారులుగఁ జేరికాని పాతశాలలయందు బాలురు చదువునట్లు చేసికాని తోడ్పడఁ గోరెదము. రకమునకు 5-0-0 కొకసారిగ కొనువారికి రూ 1-0-0 కు 0-4-0 త్రోసివేయఁబడును. అర్యకథానిధి. మొదటిభాగము. హరిశ్చంద్ర చరిత్రము.

కాలిక్ అట్ట.	0—2—6	కాలిక్ అట్ట.	0—3—0
డిటో 2-వ భాగము	0—2—6	శకుంతలా చరిత్రము.	డిటో 0—3—0
డిటో 3-వ భాగము	0—2—6	నలచరిత్రము	డిటో 0—4—0
డిటో 4-వ భాగము	0—3—0	సావిత్రి చరిత్రము	డిటో 0—3—6

ఈ గ్రంథములు పట్టు కాలిక్లోలోను దొరకును 0—1—0 వెల యెక్కువ. హనుమంతుని చరిత్రము, సీతాదేవి చరిత్రము, చౌపదీ చరిత్రము ముద్రణమందున్నవి.

శ్రీ భీమేశ్వర పురాణము. భీమఖండము.

శ్రీ నాథకవి ప్రణీతము. దక్షరామమాహాత్మ్యము. వెల రు 0-10-0. కాలిక్లోబైండు రు 1-0-0.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము.

రెండవకూర్పు.

ధూర్జటి కవిప్రణీతము.

అంధ్రవాల్మీకిరామాయణ సుభద్రావిజయములవలె నిదియుఁ బెద్దయక్షరము లతో మరల ముద్రింపఁబడినది. స్తుతిమతియైన యాంధ్రకవిధూర్జటి పల్కులకెట్లు గల్గెనో యతులితమాధురీ మహిమయని కృష్ణదేవరాయలచే స్లాఘింపఁబడినది. సత్కవిత్వ మభ్యసించువారికి మేలుబంతి. కవితాసంప్రదాయమెఱుంగఁ గోరువారికి నిధానము. శివభక్తులు ప్రతిదినము పఠింపఁదగినది.

ఇందు కాళహస్తిపటము, తిన్నెఁడు శివలింగపూజ చేసినపటము గలవు

వెల కాగిదపు అట్టది	...	...	...	...	1—0—0
,, కాలిక్ అట్టది	...	...	...	...	1—4—0

6 ప్రతులు తీయువారికి నూటి క్రియవదియైదువంతున ద్రోసివేత.

ఈ గ్రంథములు పలయువారు

- (1) భారత భండారము లిమిటెడ్, తిరుచిక్కేణి.
- (2) శ్రీరామ జయమందిరము, తిరుచిక్కేణి.
- (3) కం - వేంకట శేషగిరిరావు & సన్సు, నెల్లూరు.
- (4) గిల్స్కా అండుకో 29 సామిపిళ్లవీధి, చూరె మదరాసు.
- (5) పురాణపండా భద్రయశాస్త్రి, పితాపురము.

వీరిలో నెవరికైన వ్రాసికొనవలయును.

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమహాంటిమిట్ట కోదండరామ నవసమాజమువారి
క్రొత్త హాస మాసపత్రిక.

దీనికి సంపాదకులు శ్రీమహాంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి.

విలేజ్ కుడు:—ఆంధ్రవాల్మీకి చావిలికొలను సున్నరావు (వాసుదాసుడు)
ప్రకటనస్థలము:—వాల్మీకిశ్రీమము, ఒంటిమిట్ట, కడవూరి పల్లెము.

వాల్మీకి భాగ్యహాసము:—శ్రీ కోదండరామ నవసమాజసభ్యులు
ఆంధ్రదేశింగుల మూర్ఖానంద తెలియున్న భక్తిమాతను స్వర్గస్థుల దెచ్చుటయే
యొద్దేము. క్రిన్మాముగ నడిచి యుభయలోకముల గురువారి నోరువారికి
ముఖ్యముగ శ్రీకోదండరామ నవసమాజ సభ్యులు తెలియఁజగిన భక్తింగము
పైన కర్మ, జ్ఞాన, యోగము గుఱించియు భక్తిలక్షణము గాని యనుష్ఠానము గుఱిం
చియు బ్రవర్తగుఱించియు వ్యాసములు, గ్రంథములు, ప్రధానోప సమాజముల
వృత్తాంతములు తన్విత మయిన లోకవాక్యము నిందుఁ బ్రకటింపఁబడుచుండును.

చందాల వివరము.

చందాలములు	సంవత్సరమునకు	అ	ర	ప
భారతములు	"	౨	౦	౦
భారతములు	"	౧	౦	౦
జీవాత్మపులు	"	౧౦	౦	౦
పోషక	"	౨౫	౦	౦
రక్షకులు	"	౫౦	౦	౦
ఉత్తమములు	"	౧౦౦	౦	౦

అంతకు జైపతి గారు వాగు ప్రతిష్ఠాపకులు. సంవత్సరము చందాము.

దీక్షింప గ్రహింపఁబడు.

శ్రీ తీర్థ

మహాత్మ్యగాఢి ఈ చిన్నపాతమునందుగాని మహాత్మ్యమునకు, హైందవ జీవితమున కనన్తేల సర్వజీవితమునకును, ఆధారమైన నీతిసూత్రముల తత్వము సూత్రప్రాయముగా భవించినాడు. హిందూ, మహమ్మదీయ, క్రైస్తవమతములన్ని సారమిదియనినను తప్పుకాదు. అదియెట్లని వివరించు చిన్న గ్రంథము త్వరలో నేను స్వతంత్రముగా వ్రాయదలచినాను. అని ఈలోపుగా ఈ గ్రంథము చదివి ఏమట్లముననెనను సంజ్ఞాములొందువారు వానిని నాకు తెలియజేసినచో కృతజ్ఞుడై తయ్యదను.

అరి ముకదునల్లి
ముక్తు వీధి
మద్రాసు,
1907-08-20

ఇట్లు,
బుధ విధేయుడు,
గా. హరిసర్వోత్తమరావు.